MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

FÖR ÅR

1802.

STOCKHOLM

och Kongl. Privilegierade Not-Tryckeriet.

N:o 1 och 2.

Aria utur Opera Komiken af Della Maria.

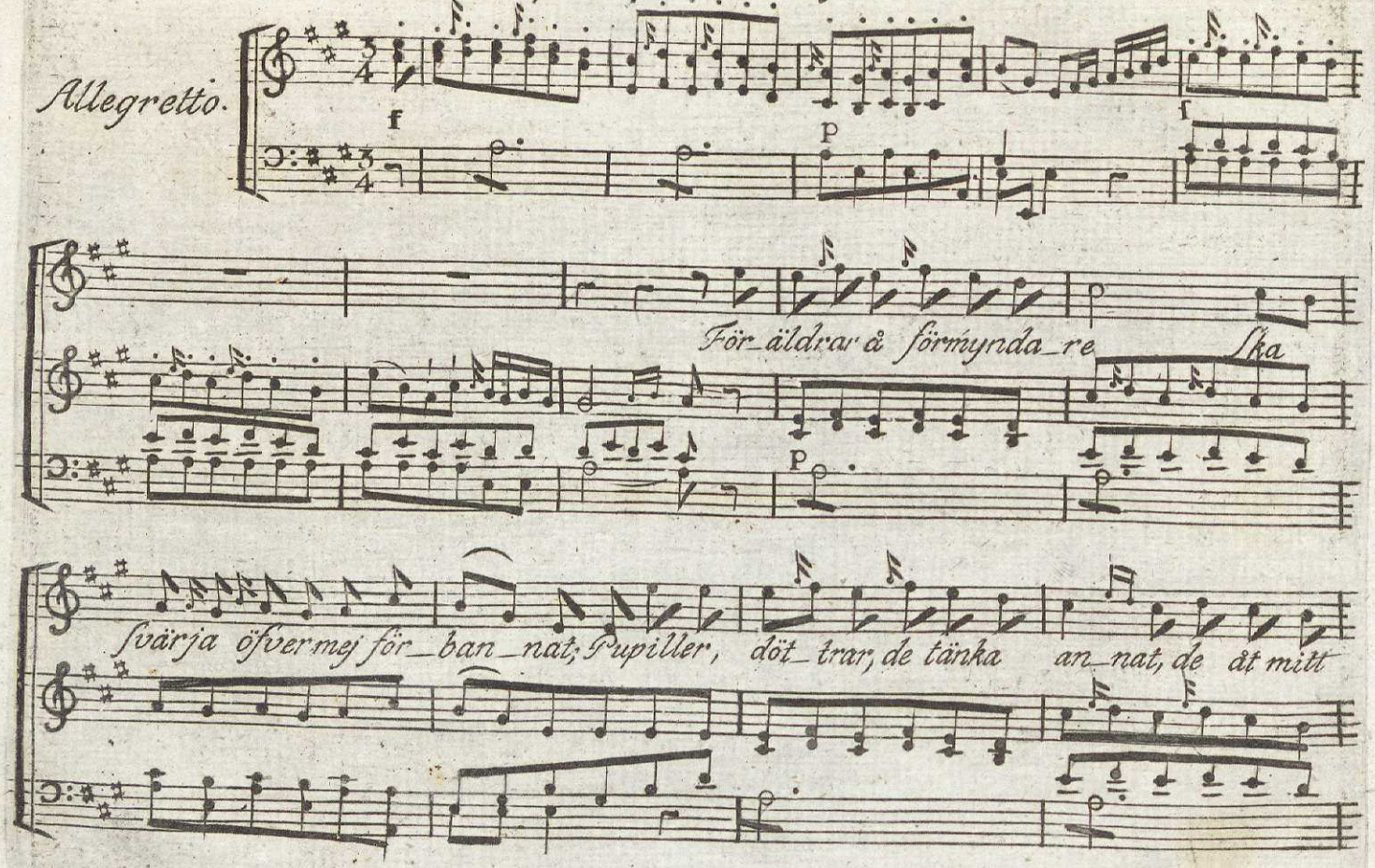

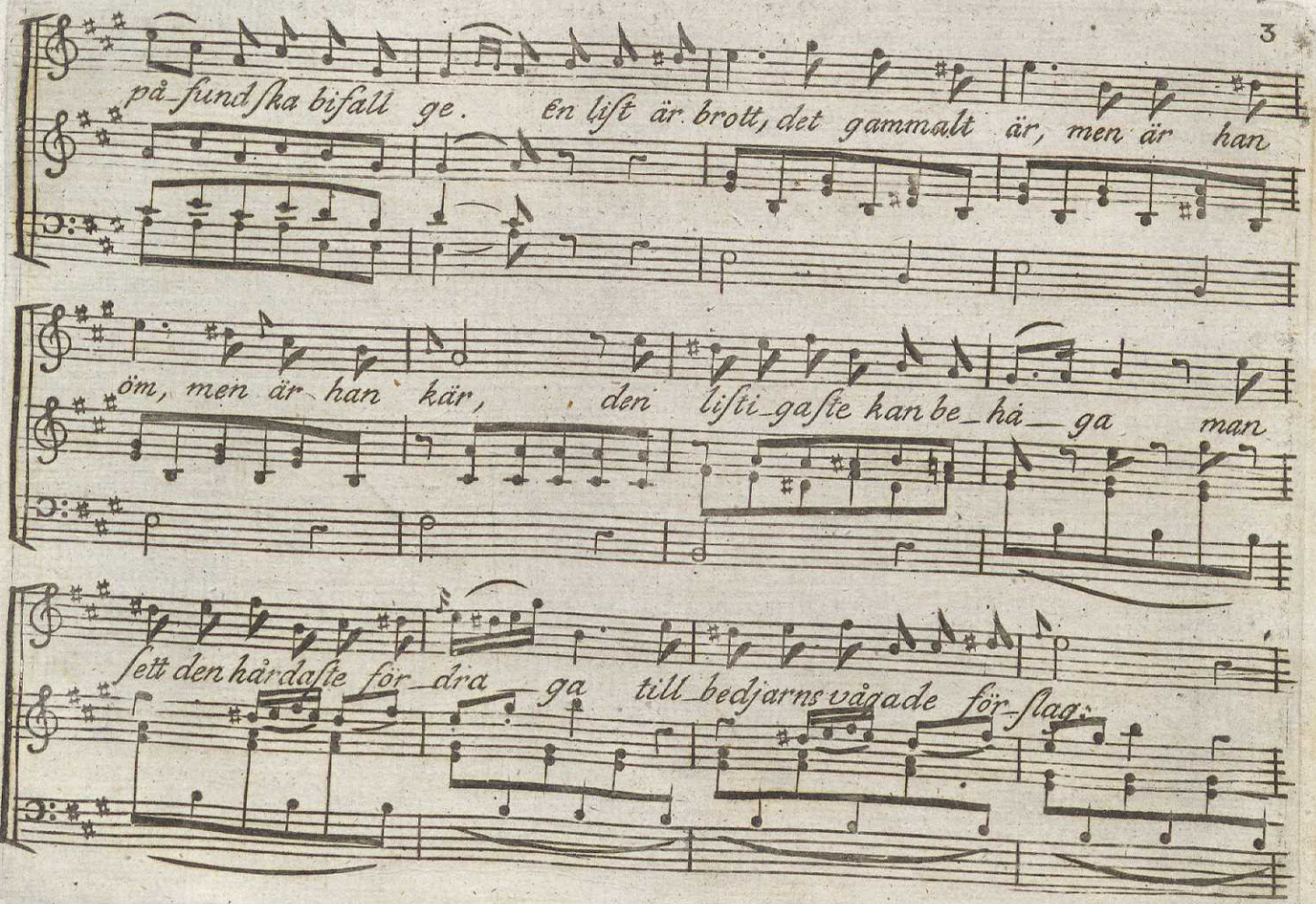
på_fund ska bifall ge. En list är brott, det gammalt är, men är han
öm, men är han kär, den listi_gaste kan be_hå_ga man
sett den hårdaste för_dra_ga till_bedjarns vågade för_slag.

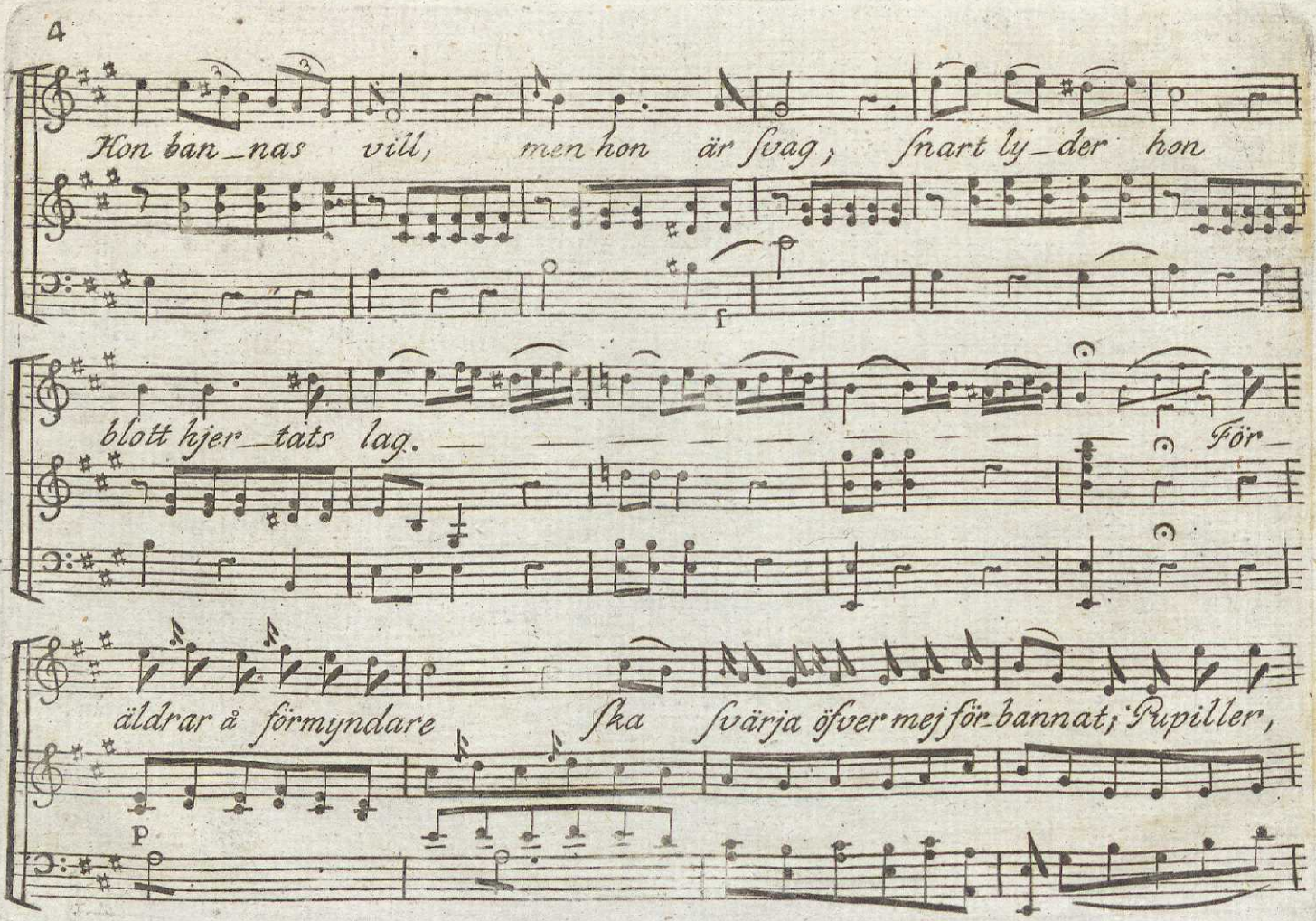
Hon ban_nas vill, men hon är ſvag; ſnart ly_der hon
f
blott hjer_tats lag.
För_
äldrar å förmyndare ſka ſvärja öfver mej för_bannat; Pupiller,
p

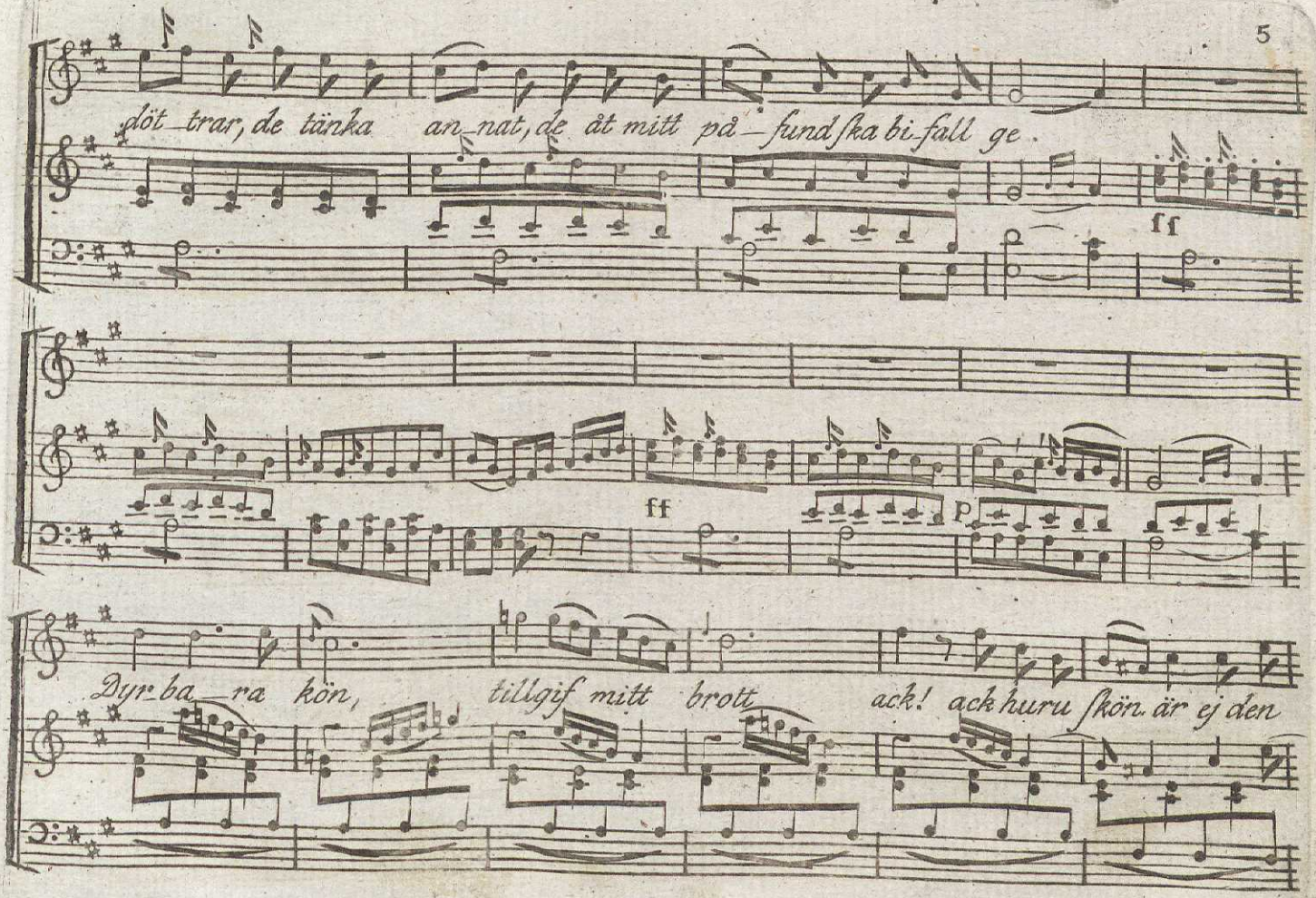
löt trar, de tänka an nat, de åt mitt på fund ska bi fall ge.
ff
ff
p
Dyr ba ra kön, tillgif mitt brott ack! ack huru skön är ej den

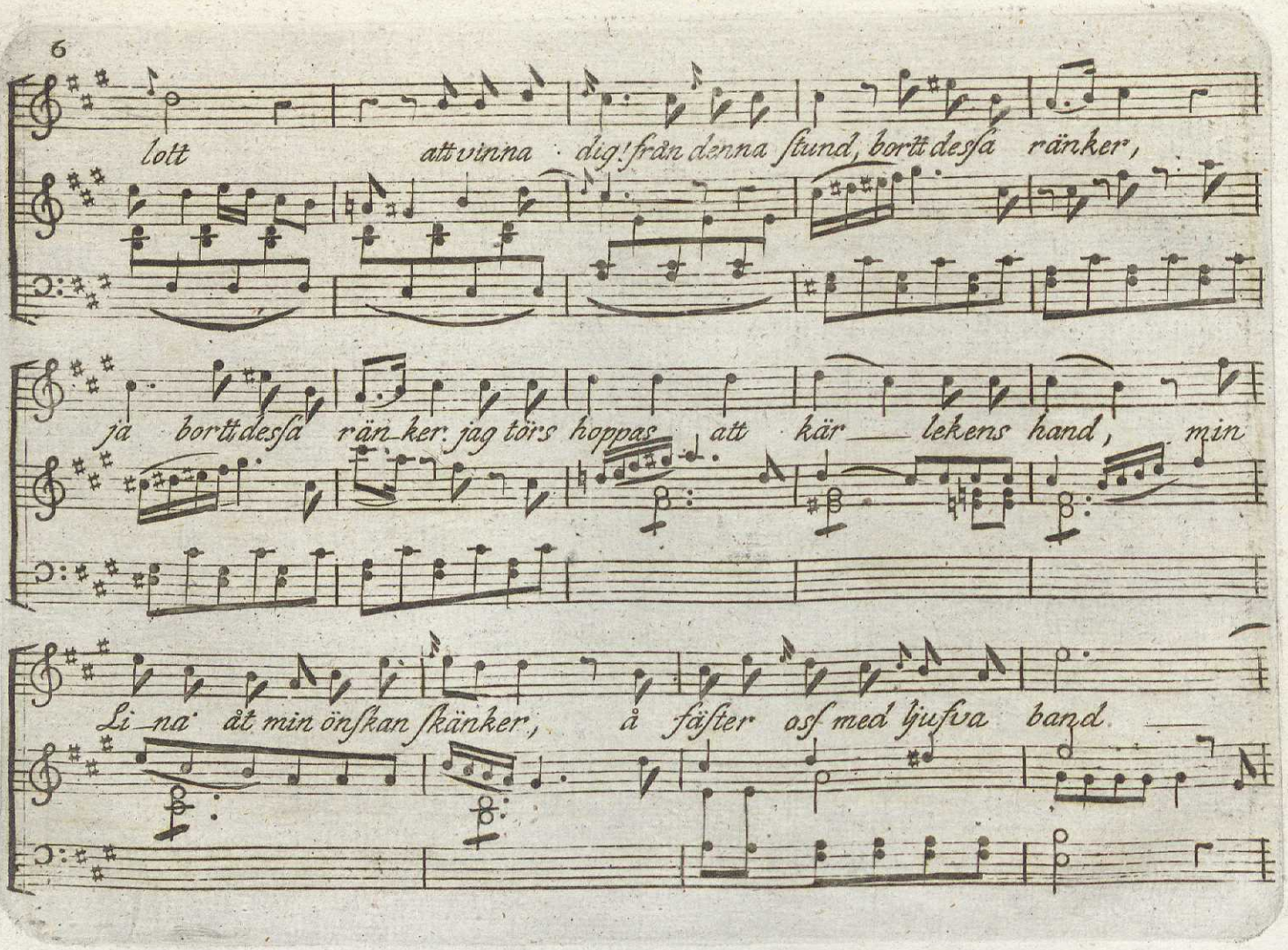
lott att vinna dig! från denna stund, bortt dessa ränker,
ja bortt dessa rän ker jag törs hoppas att kär lekens hand, min
Li na åt min önskan skänker, å fäster oss med ljufva band

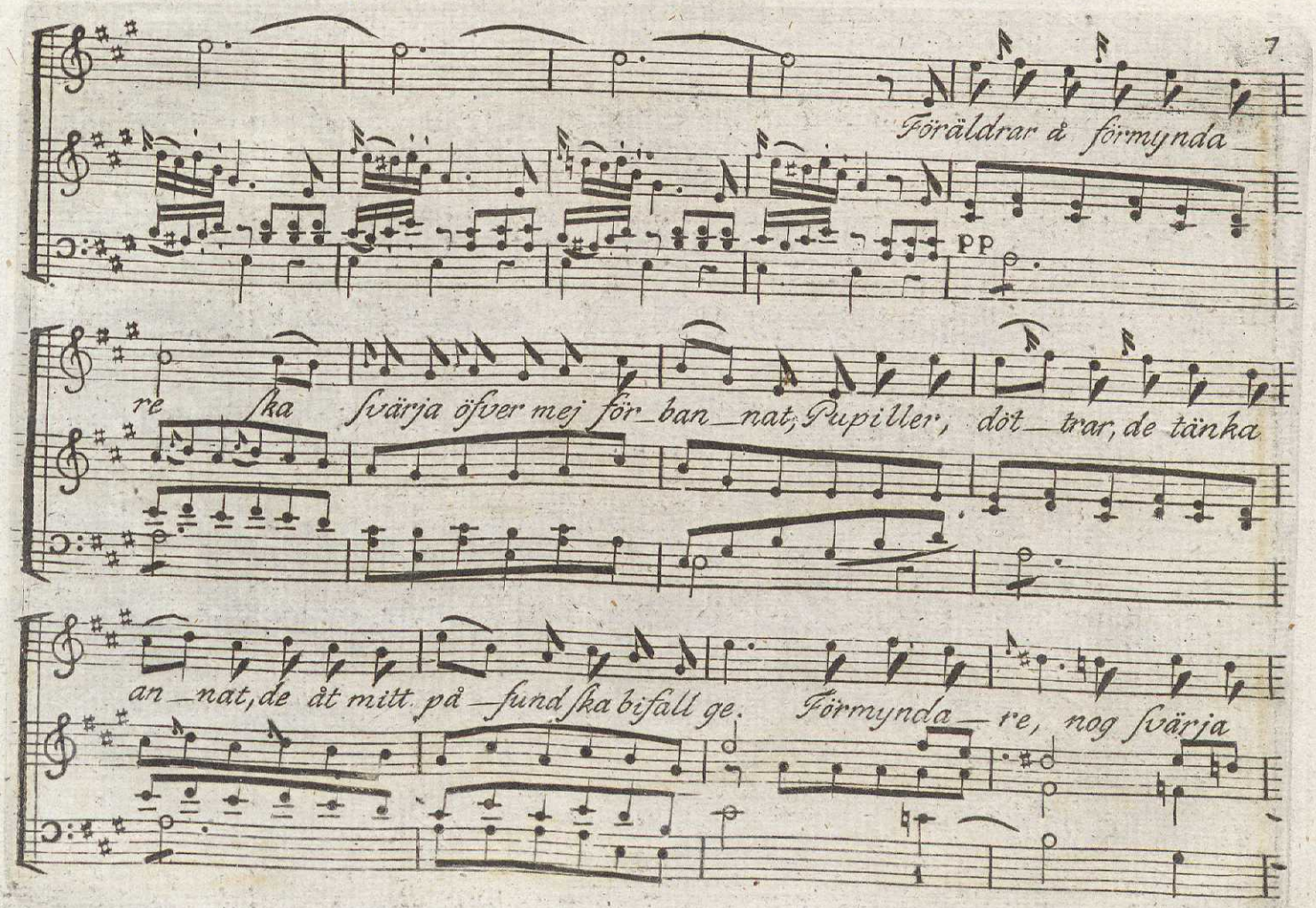
Föräldrar å förmynda_
pp
re ska svärja öfver mej för_ban_nat, Pupiller, döt_trar, de tänka
an_nat, de åt mitt på_fund ska bifall ge. Förmynda_re, nog svärja

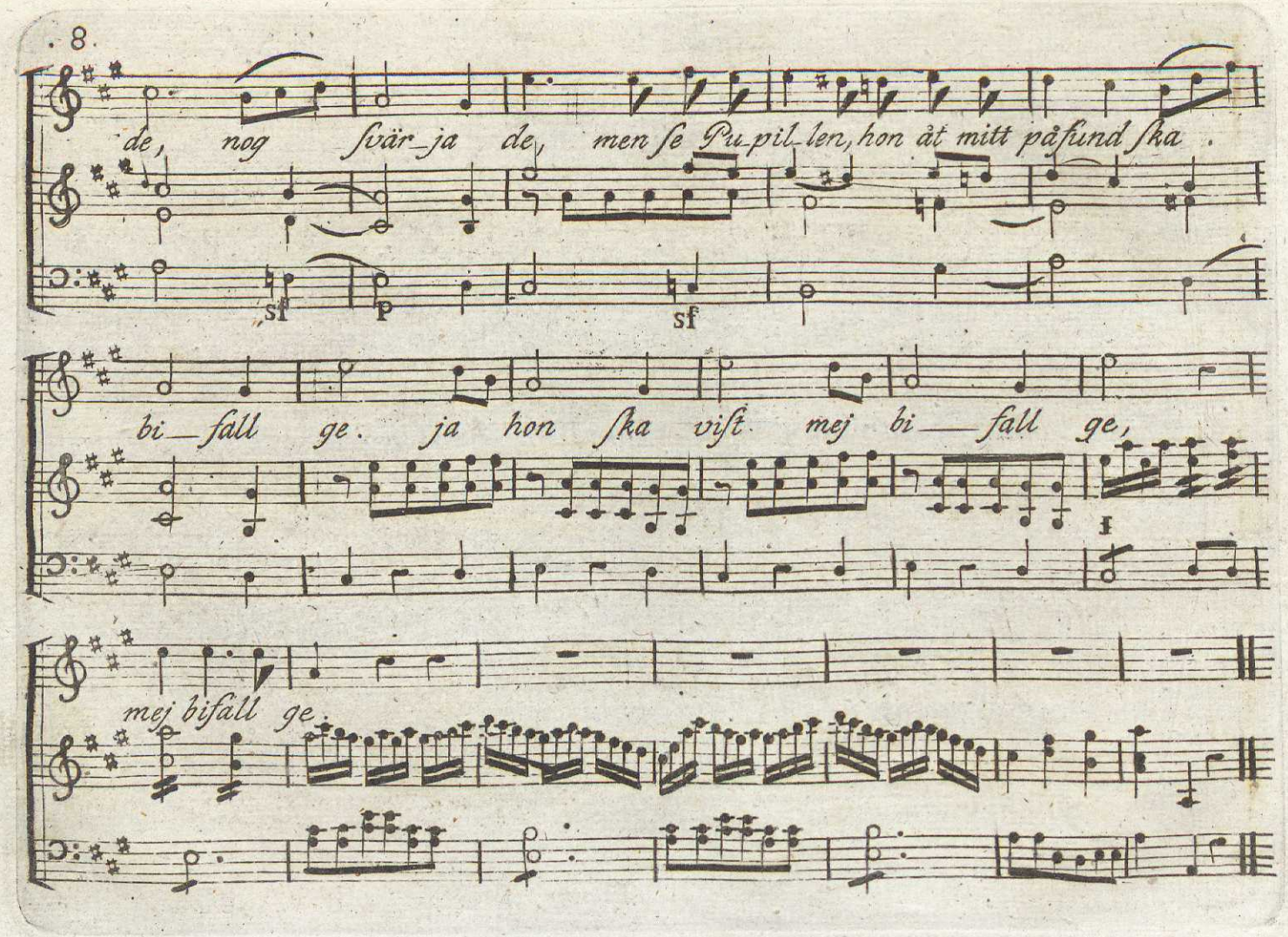
de, nog ſvär-ja de, men ſe Pu-pil-len, hon åt mitt påfund ſka
bi-fall ge. ja hon ſka viſt mej bi-fall ge,
mej bifall ge.

N:r 3 och 4.

Arier utur Gustaf Vasa af Nauman.

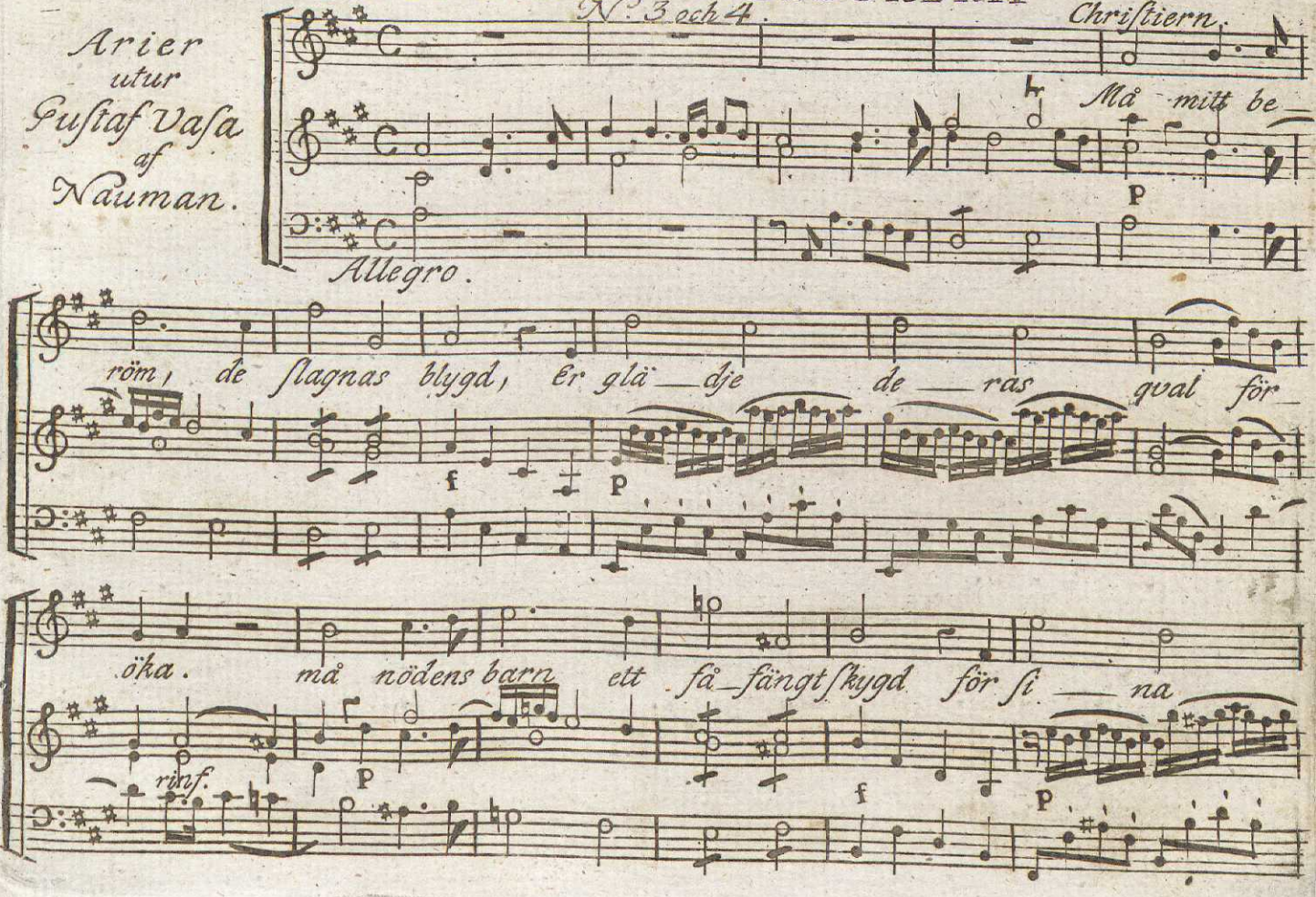

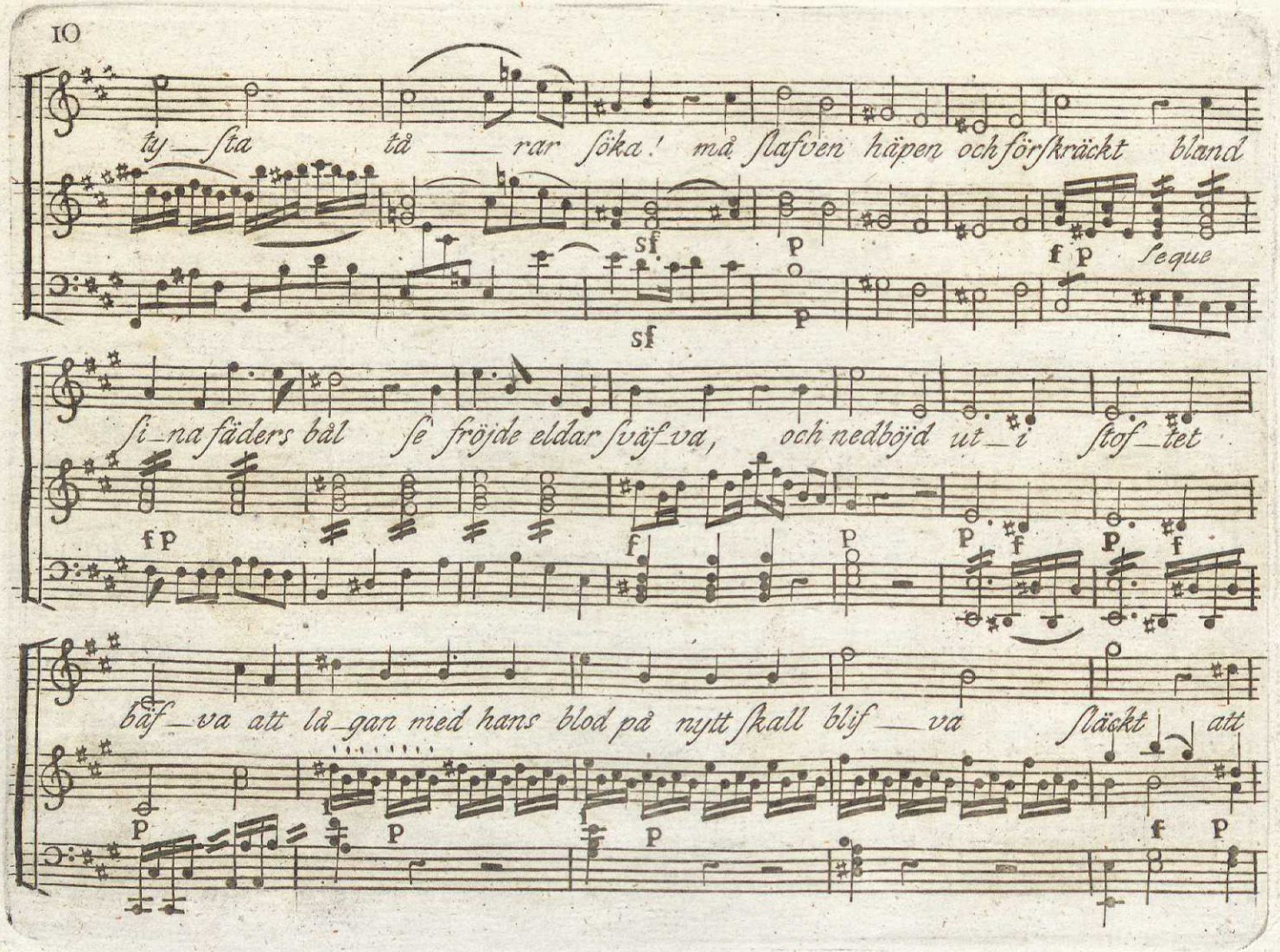
tyſta tårar ſöka! må ſlafven häpen och förſkräckt bland
sf
p
sf
p
f p
ſeque
ſi_na fäders bål ſe fröjde eldar ſväf_va, och nedböjd ut_i ſtof_tet
fp
f
p
p
f
p
f
båf_va att lå_gan med hans blod på nytt ſkall blif_va ſläckt att
p
p
p
f p

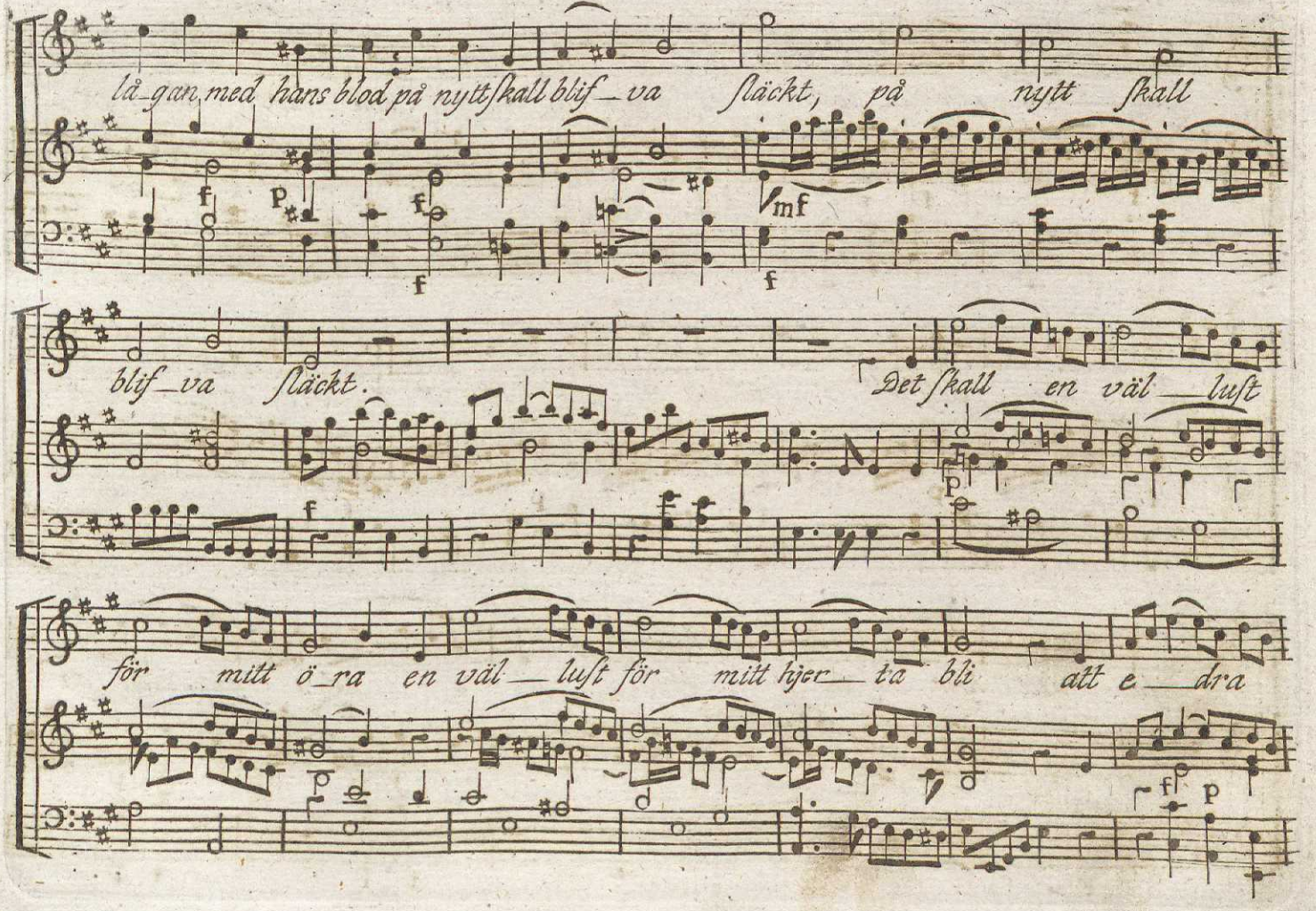
lå_gan med hans blod på nytt skall blif_va släckt, på nytt skall
blif_va släckt.
Det skall en väl_lust
för mitt ö_ra en väl_lust för mitt hjer_ta bli att e_dra

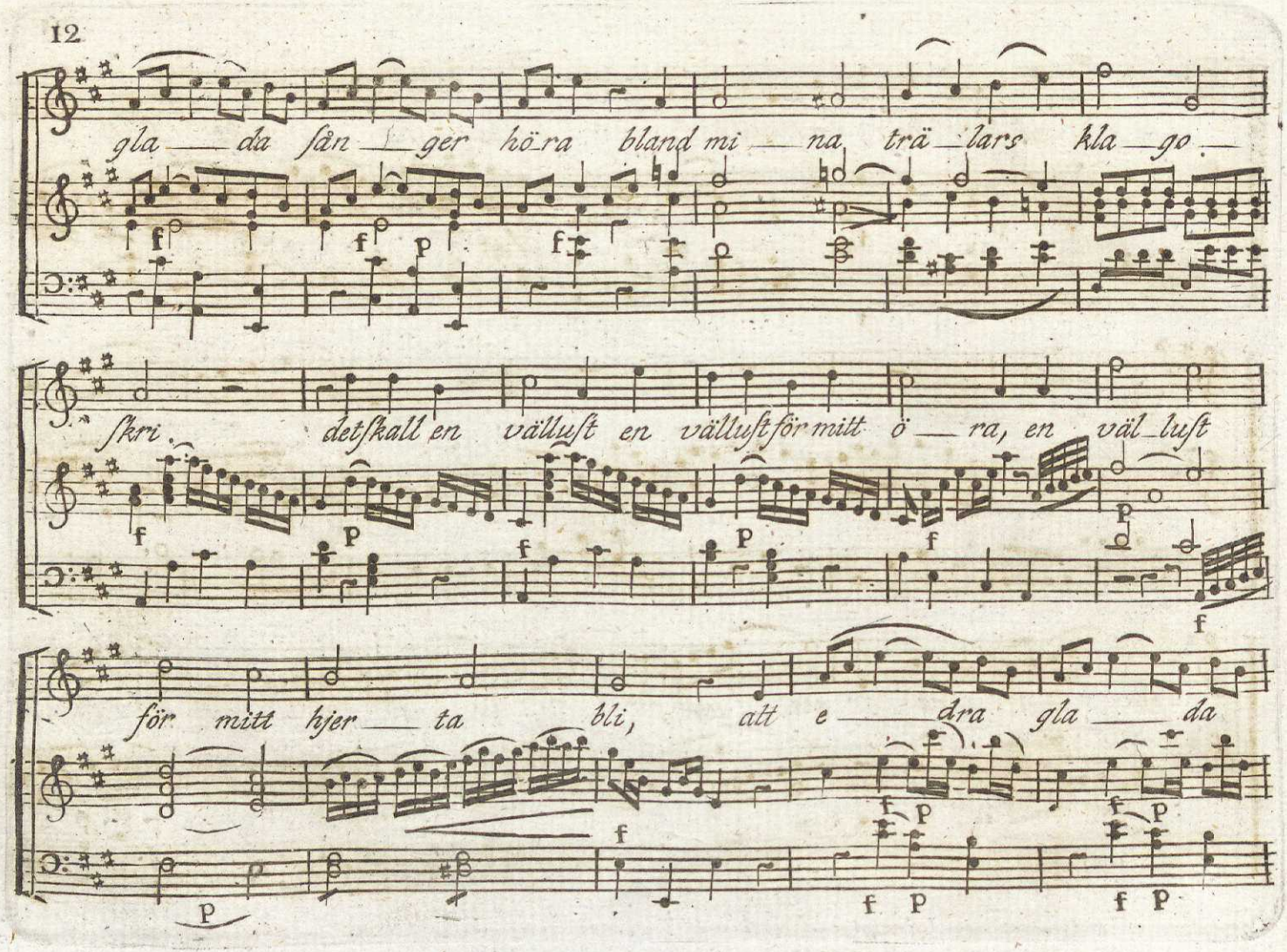
gla — da sån — ger hö-ra bland mi — na trä — lars kla — go —
skri — det skall en välluft en välluft för mitt ö — ra, en väl-luft
för mitt hjer — ta bli, att e — dra gla — da

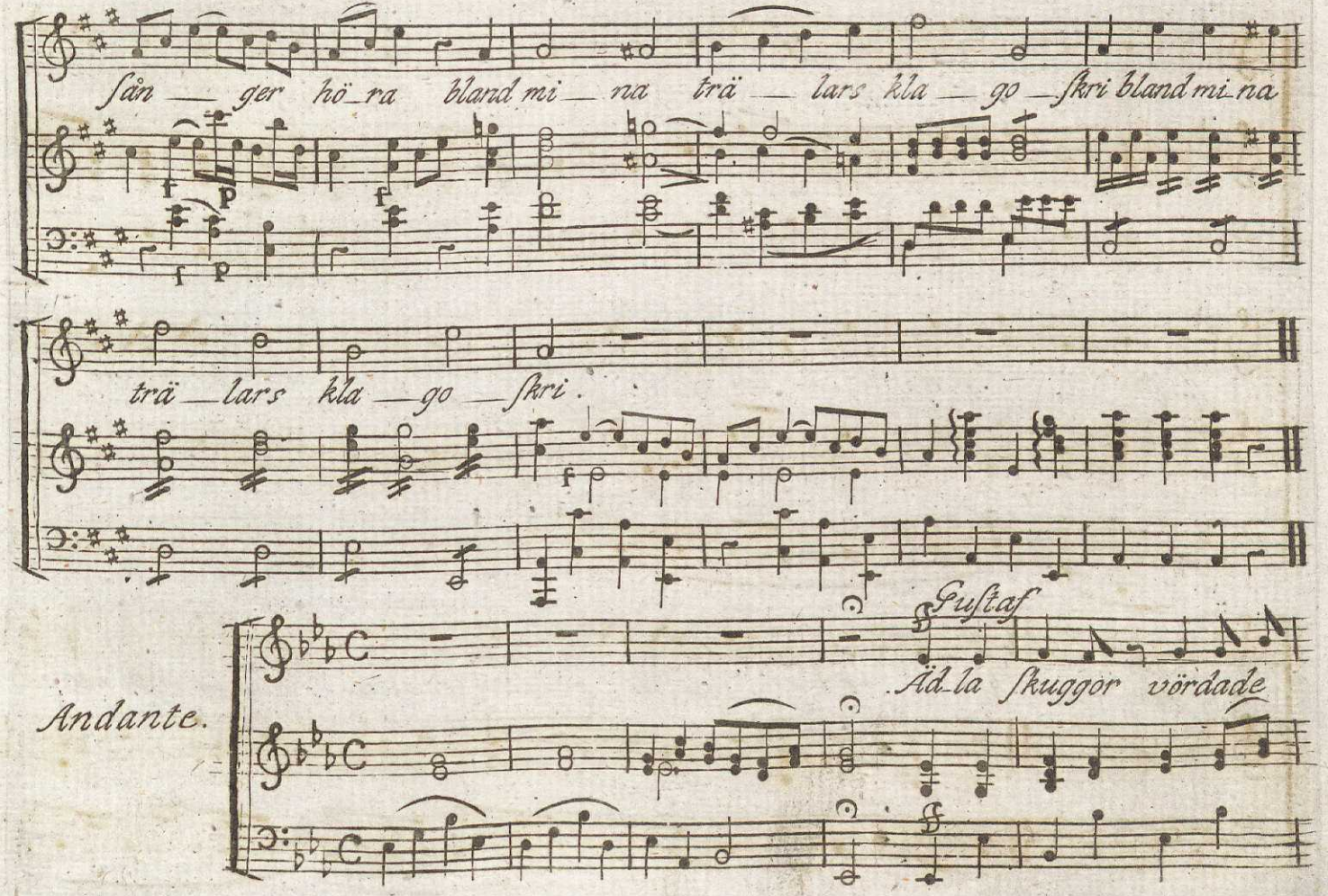
Sån — ger hö-ra bland mi — na trä — lars kla — go — skri bland mi-na
trä — lars kla — go — skri.
Andante.
Gustaf
Ädla skuggor vördade

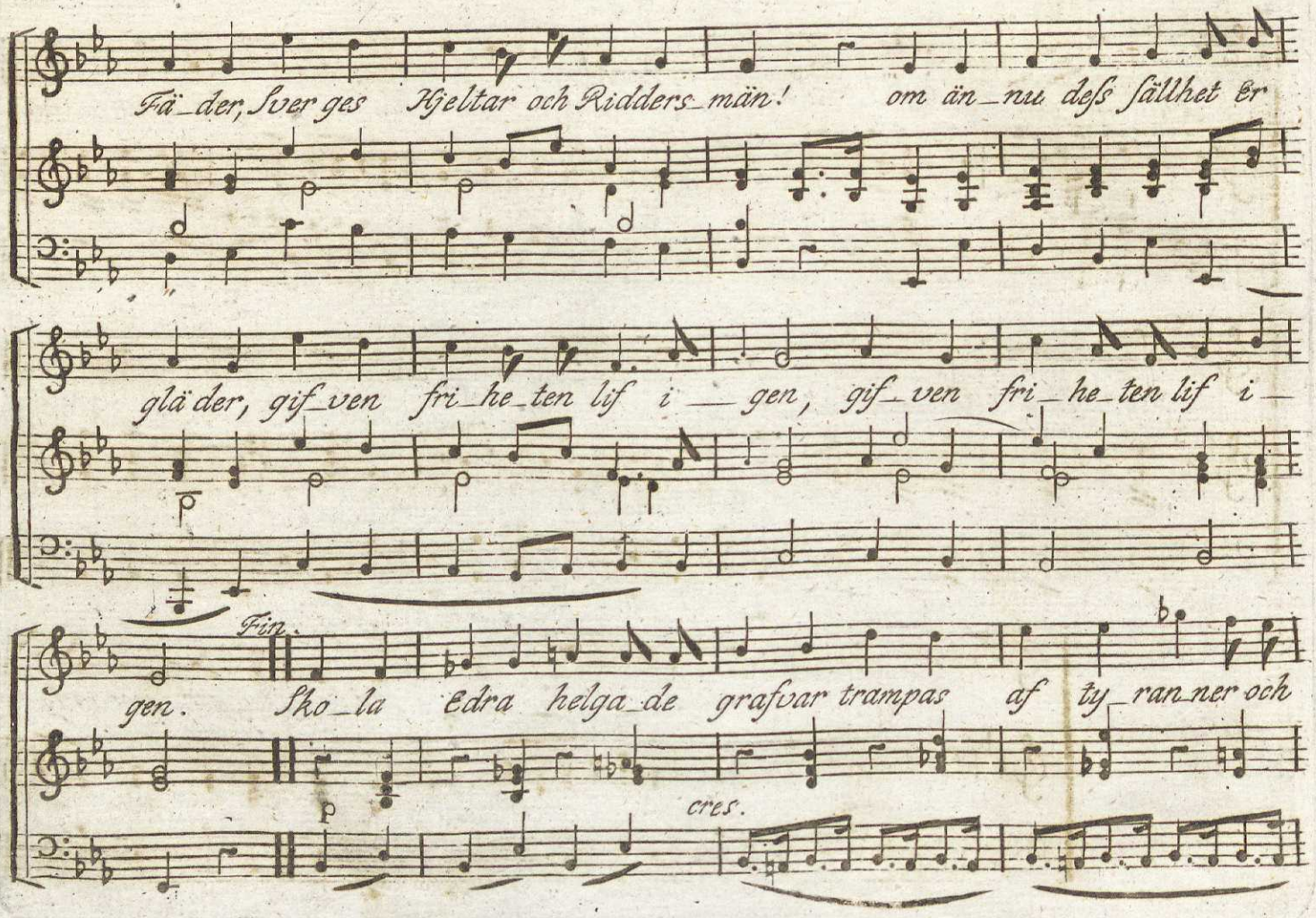
Fä_der, Sver ges Kjeltar och Ridders_män! om än_nu deſs ſällhet er
glä der, gif_ven fri_he_ten lif i — gen, gif_ven fri_he_ten lif i_
Fin.
gen. Sko_la Edra helga_de grafvar trampas af ty_ran_ner och
p
cres.

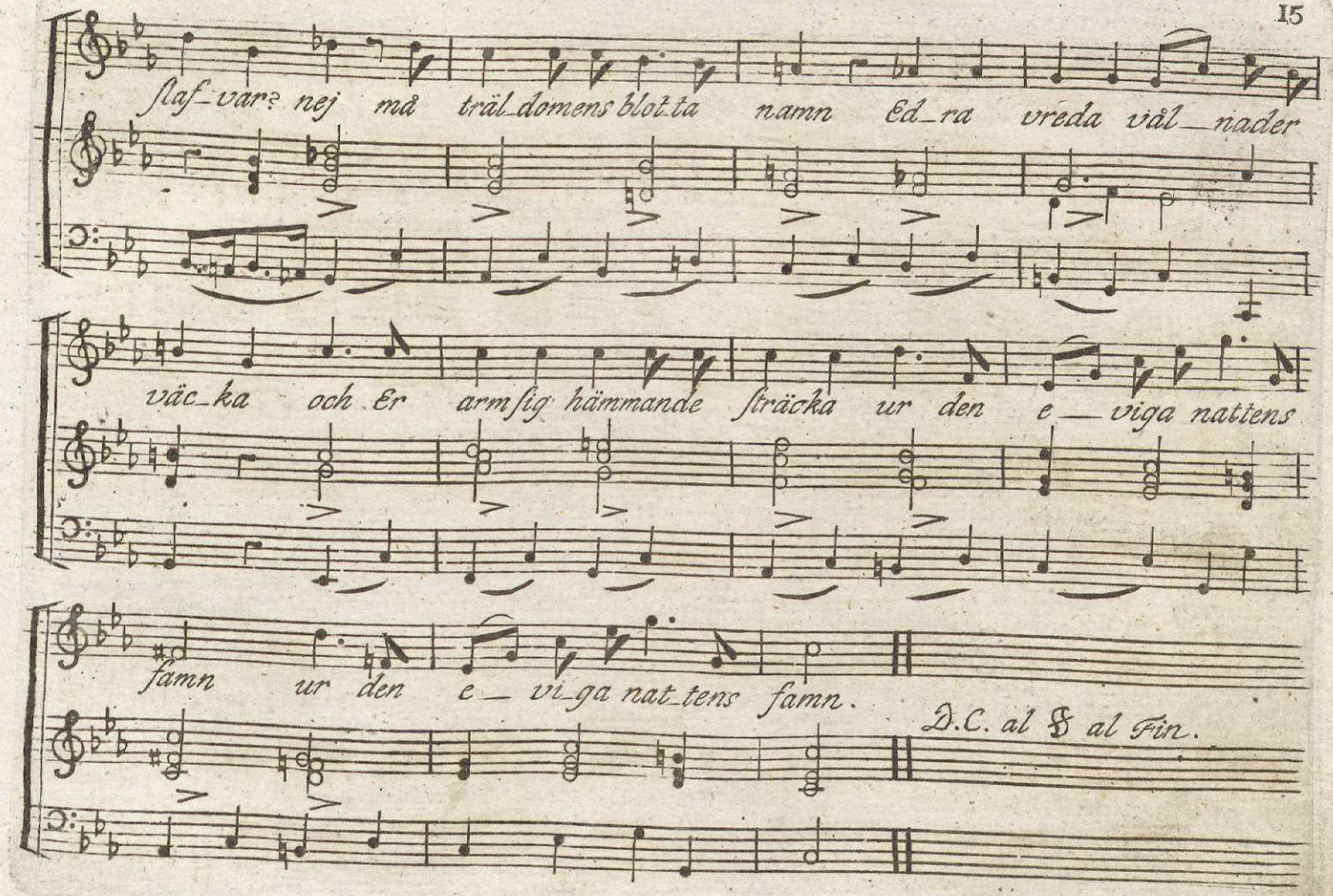
slaf-var? nej må träl-domens blott-ta namn Ed-ra vreda väl-nader
väc-ka och Er arm-sig hämmande sträcka ur den e-viga nattens
famn ur den e-vi-ga nat-tens famn.
D.C. al % al Fin.

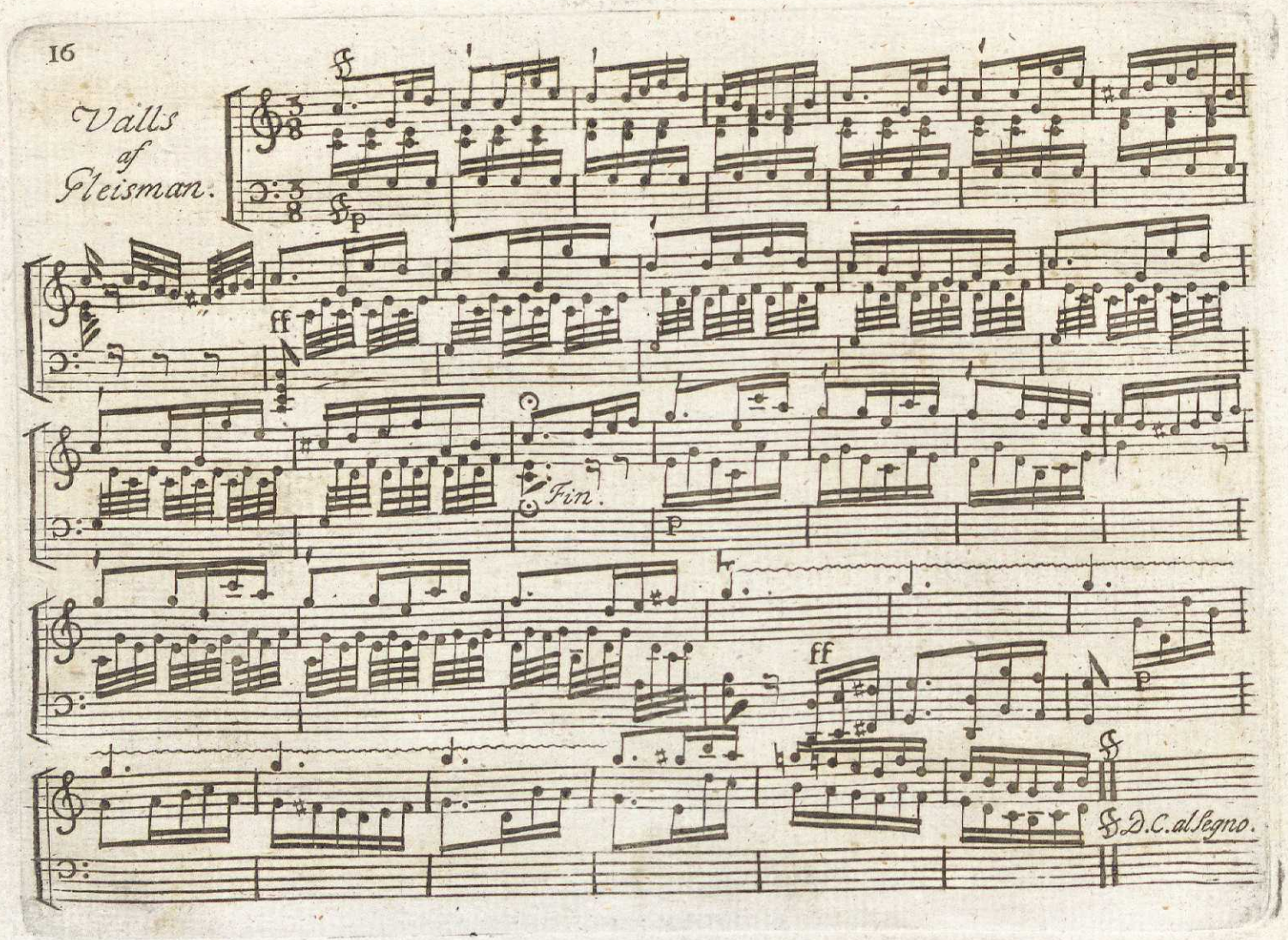
Valls
of
Fleisman.
ff
p
ff
Fin.
p
ff
p
D.C. al Segno.

N:o 5

Aria
utur
Opera
Komiken,
af
Della
Maria.

I våra

Allegretto.

dar, hvad härligt bruk, att uti all ting bo_lag stiftas! bolag i handel, skepp och

Bruk, någon gång bo_lag ut_i gif_tas, spelhus å luren_drä_je_ri, skrifva jour_

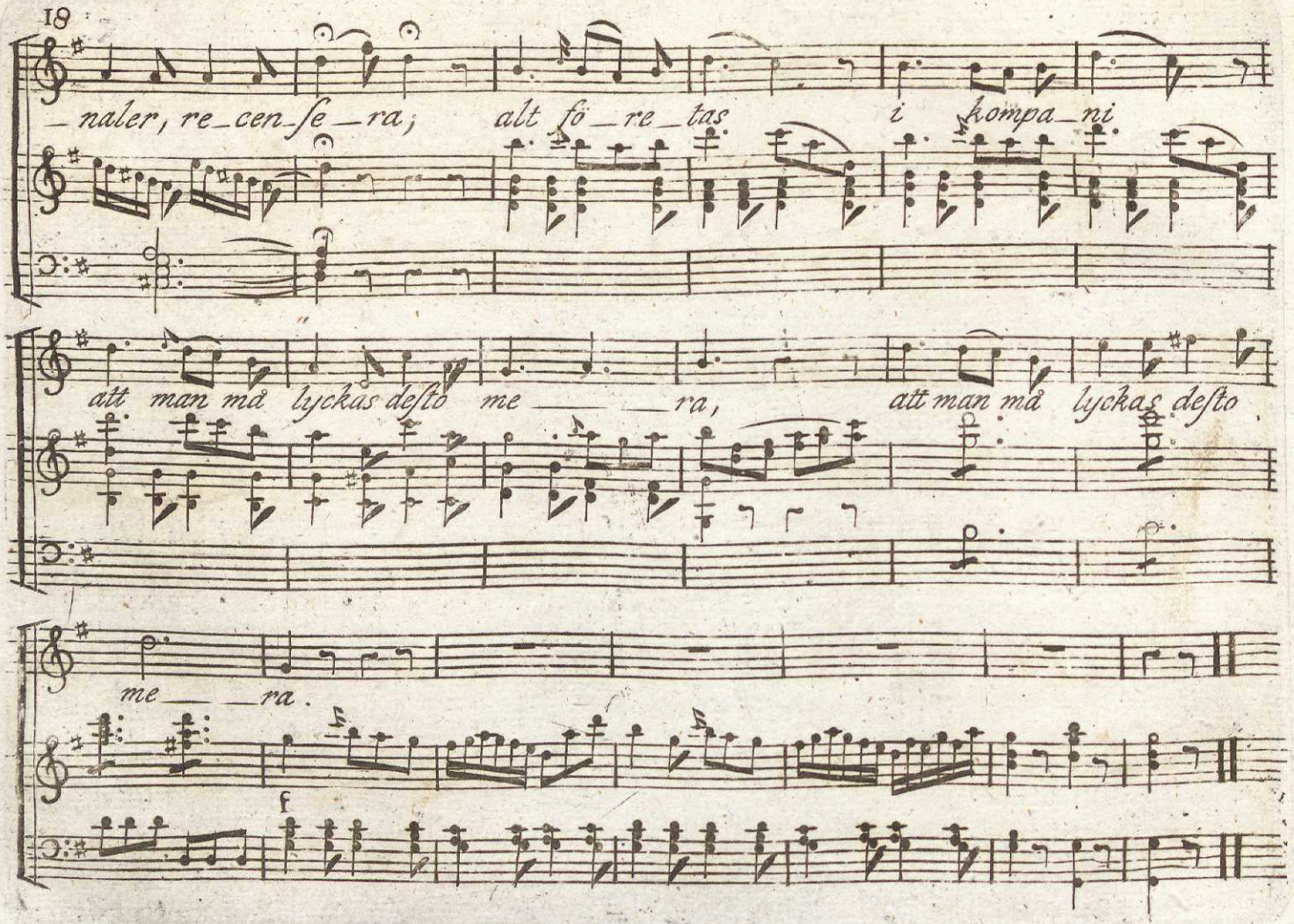
naler, re_cen_se_ra; alt fö_re_tas i kompa_ni
att man må lyckas desto me___ra, att man må lyckas desto
me___ra.
f

Moderato.

Vaudeville
utur
Opera
Komiken,
af
Della
Maria.

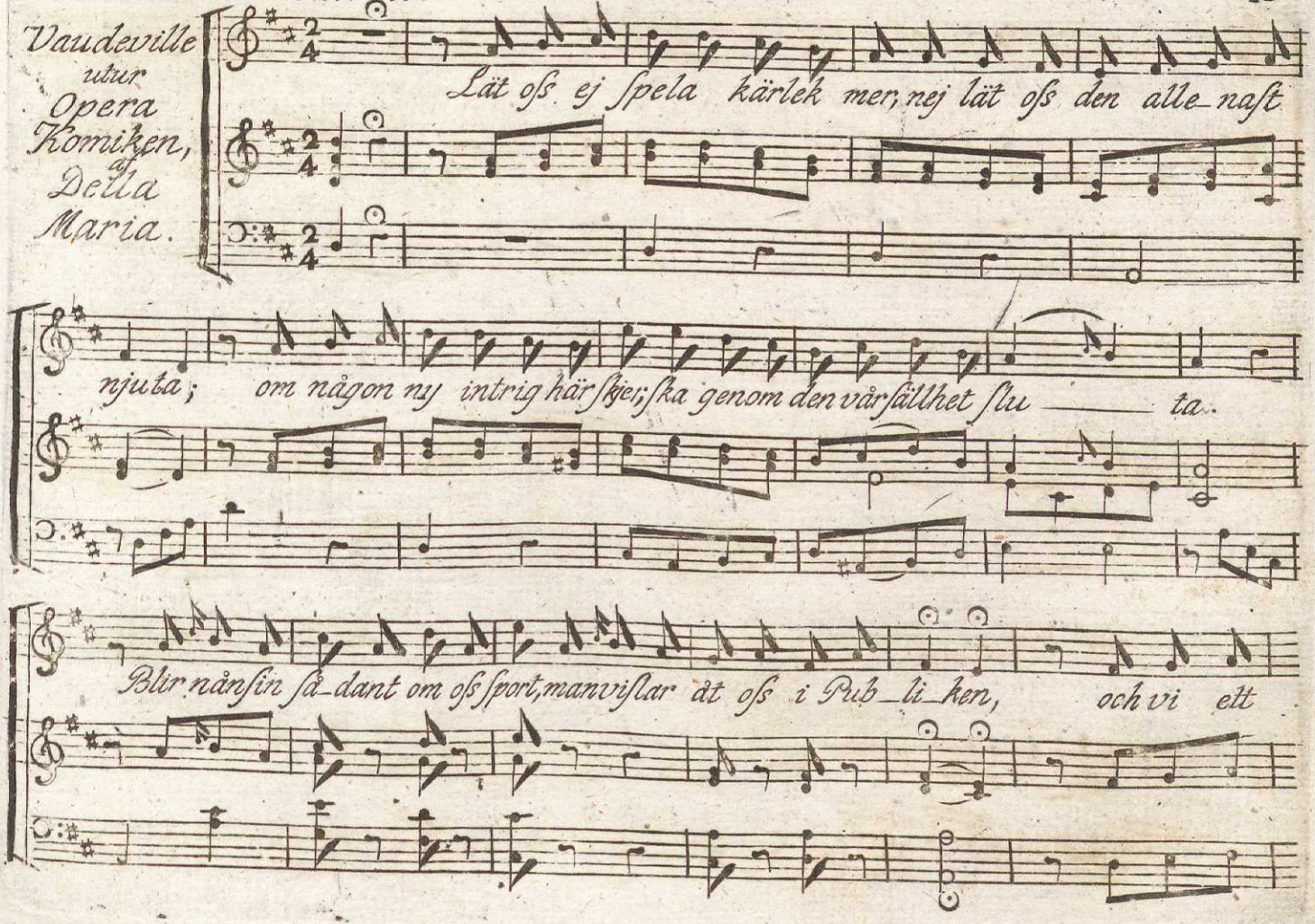

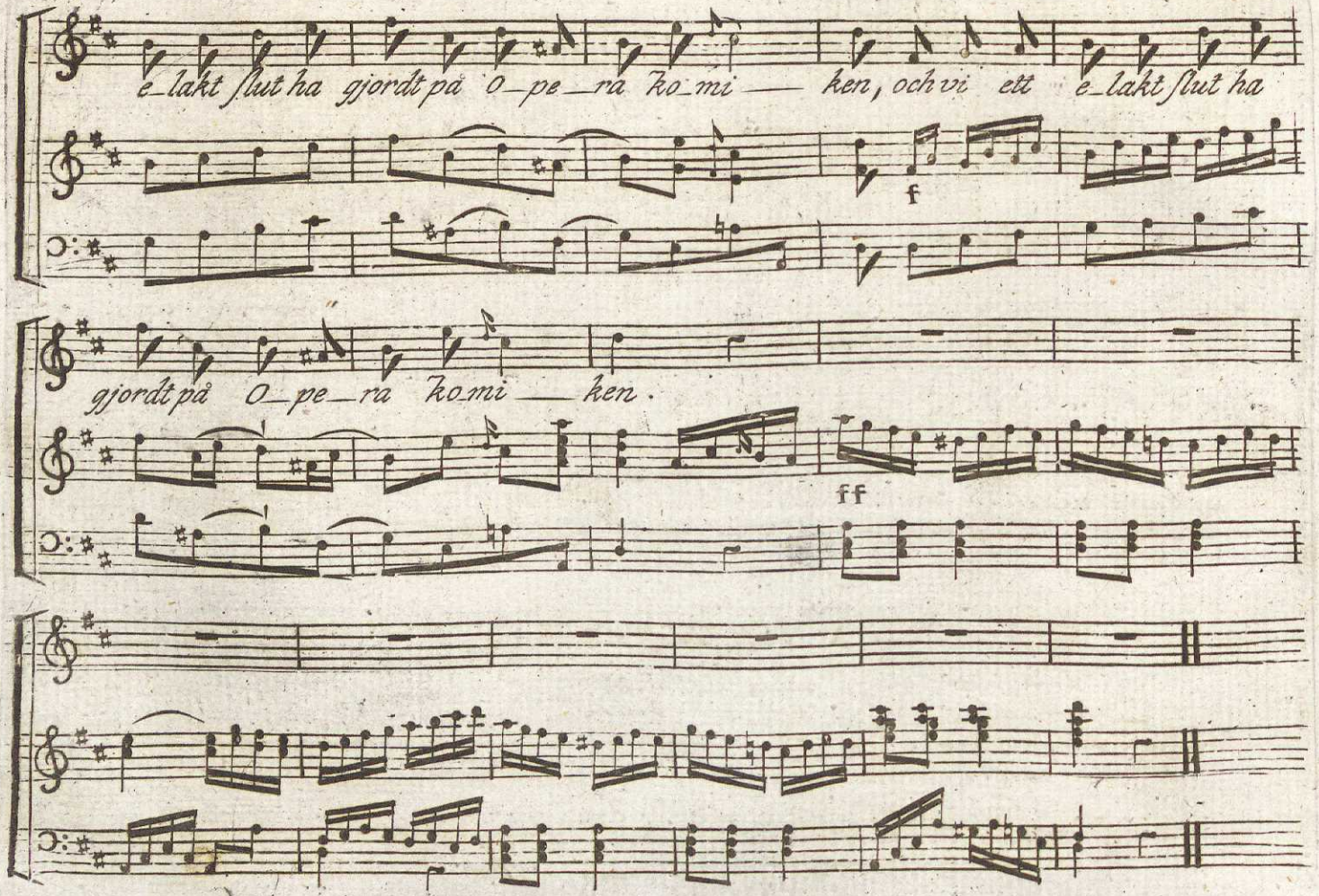
e_lakt slut ha gjordt på O_pe_ra ko_mi — ken, och vi ett e_lakt slut ha
f
gjordt på O_pe_ra ko_mi — ken.
ff

Aria
utur
Opera Komiken
af
Della Maria.

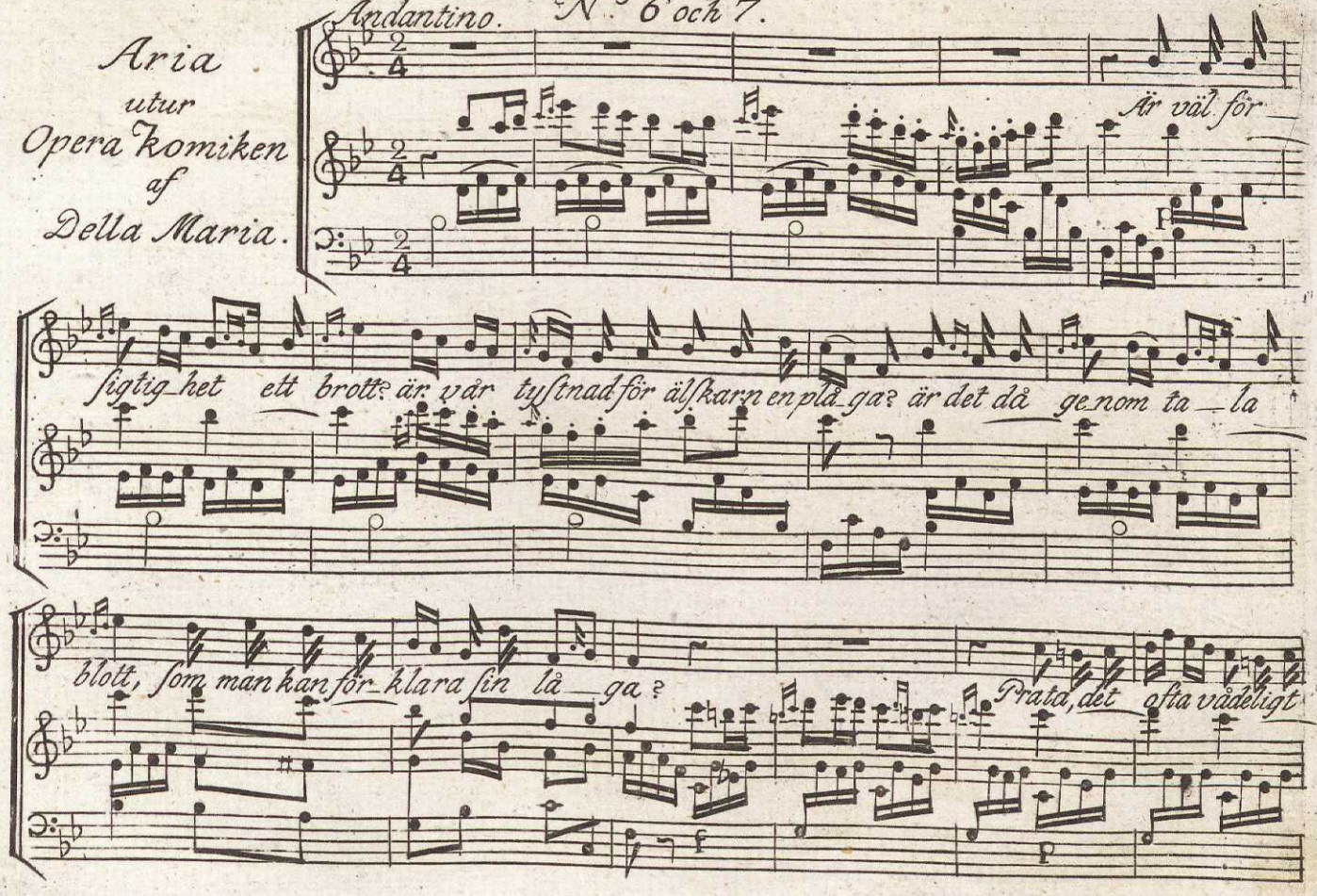

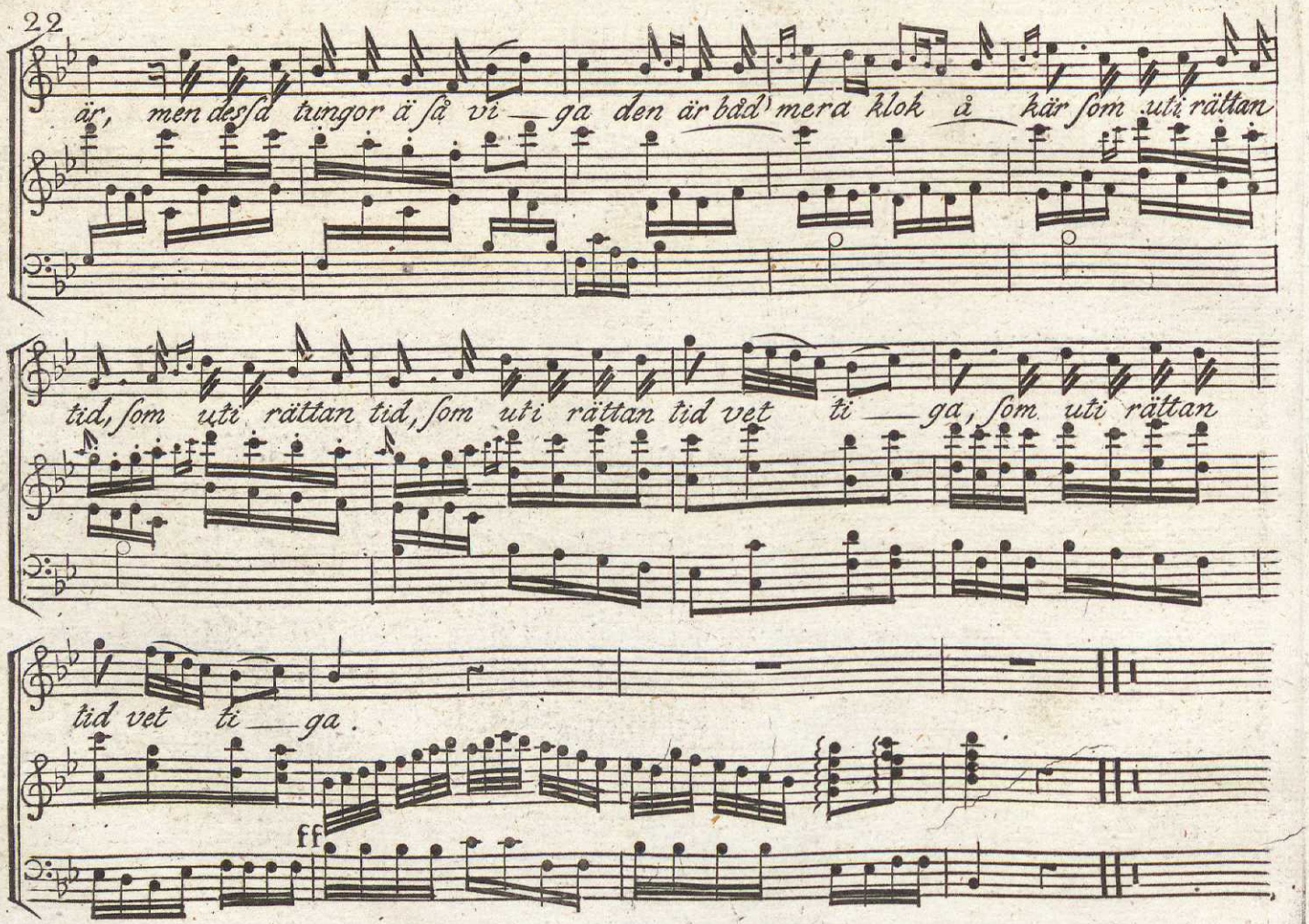
är, men dessd tungor ä så vi — ga den är bådd mera klok å kär som uti rättan
tid, som uti rättan tid, som uti rättan tid vet ti — ga, som uti rättan
tid vet ti — ga.
ff

Aria
utur
Opera Komiken
af
Della Maria.

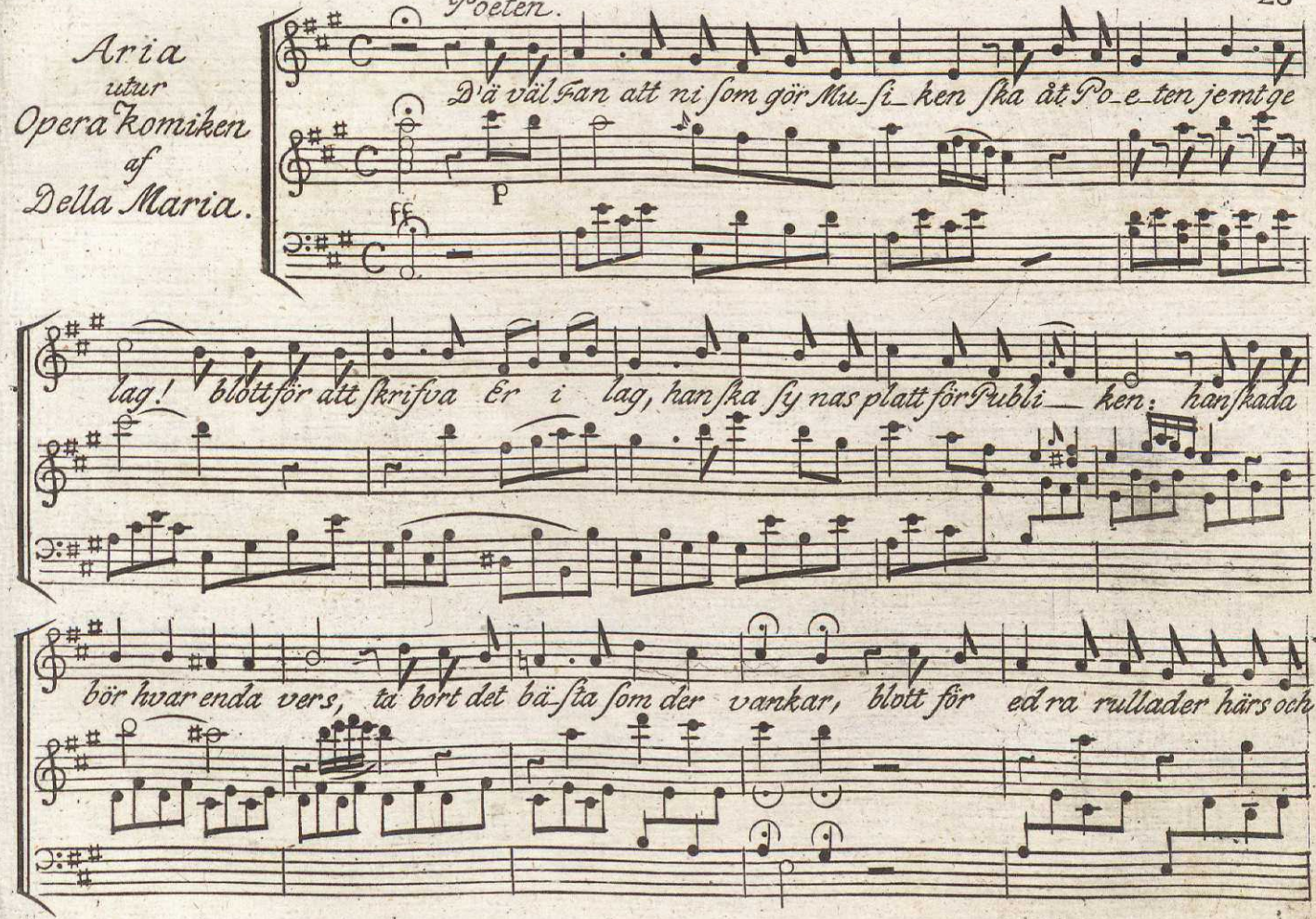

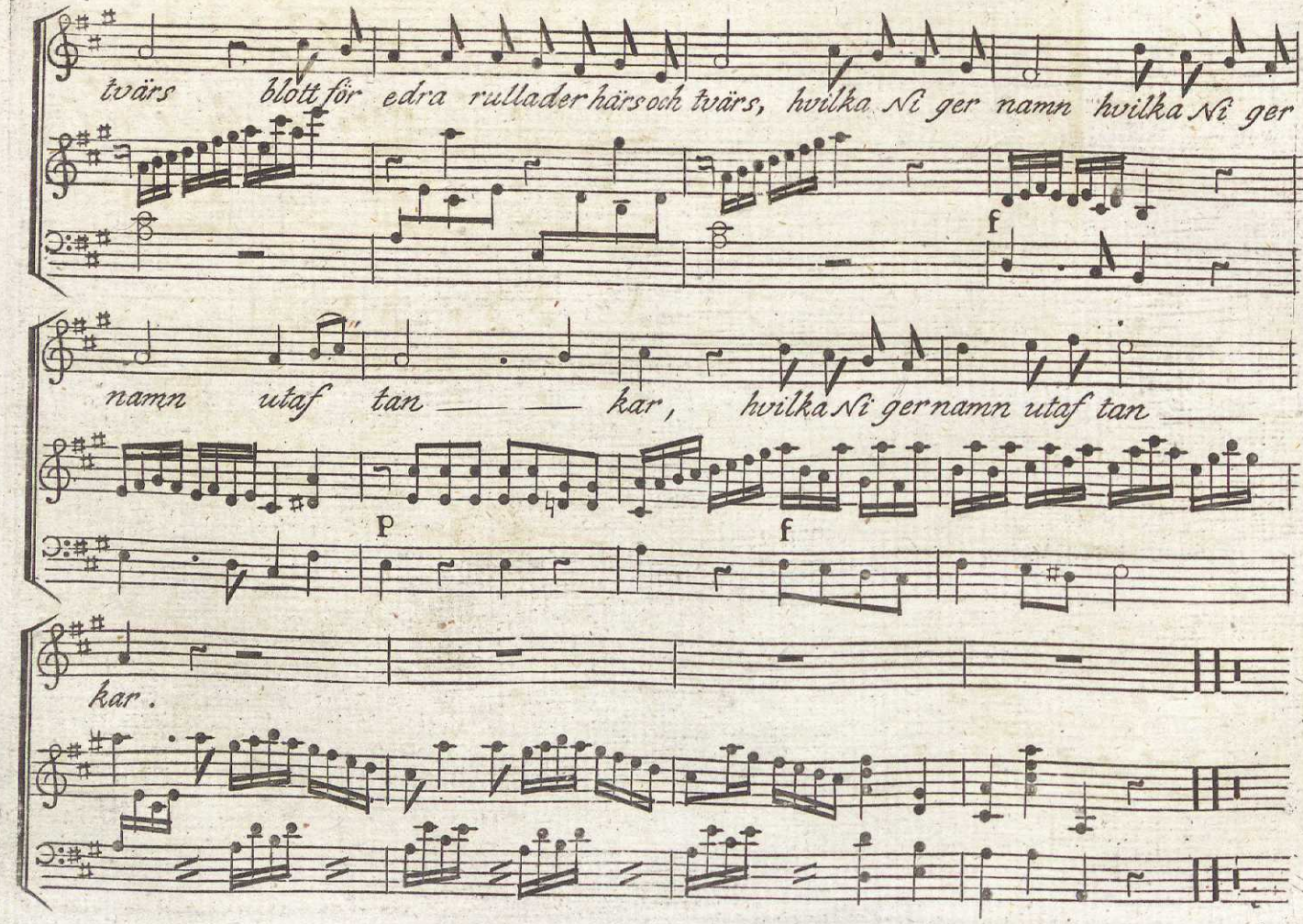
tvärs blott för edra rullader härs och tvärs, hvilka Ni ger namn hvilka Ni ger
f
namn utaf tan — — kar, hvilka Ni ger namn utaf tan —
p
f
kar.

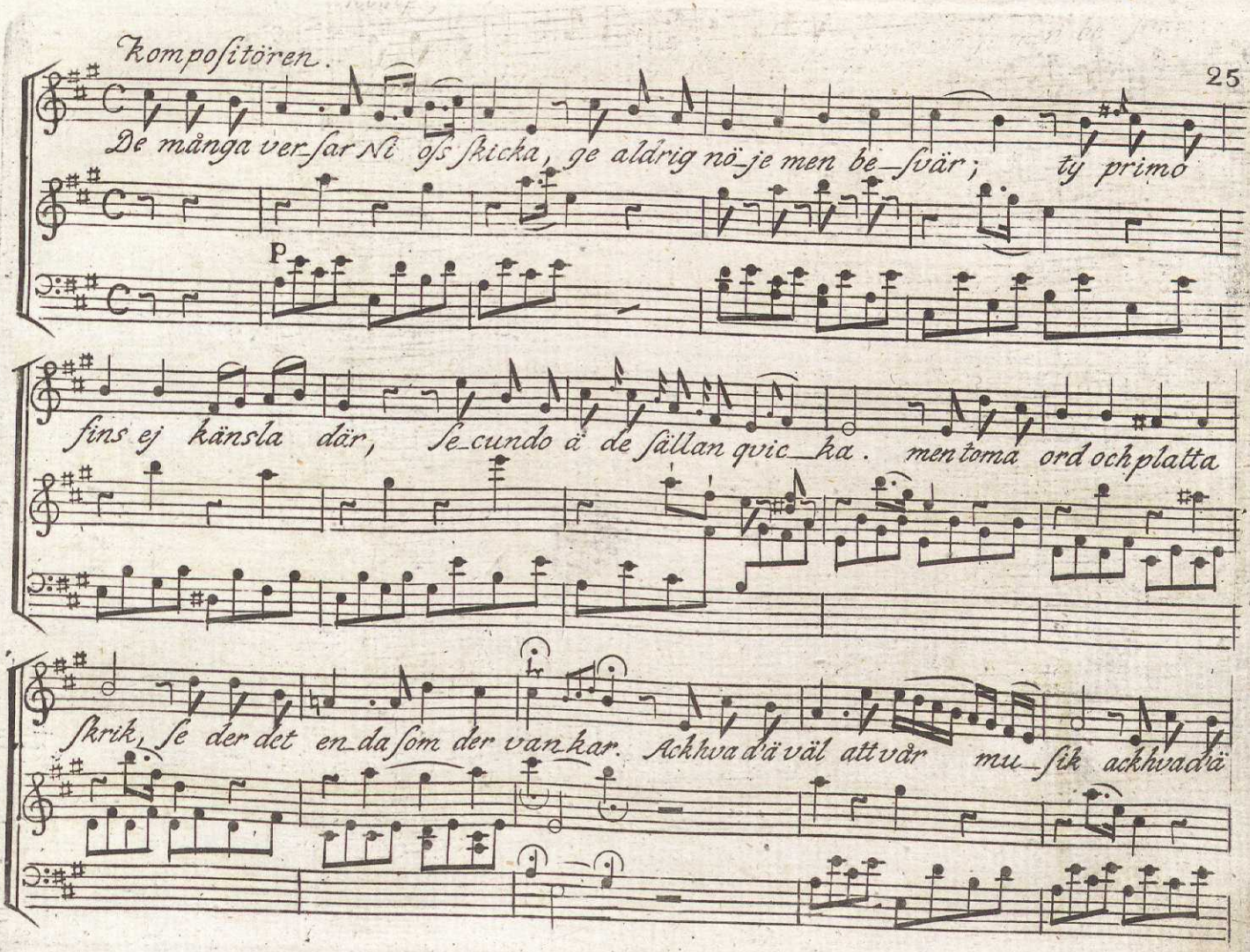
Kompoſitören.
De många verſar Ni oſs ſkicka, ge aldrig nö-je men be-ſvär; ty primo
p
fins ej känsla där, ſe-cundo ä de ſällan qvic-ka. men toma ord och platta
ſkrik, ſe der det en-da ſom der van-kar. Ackhva dä väl att vår mu-ſik ackhvadä

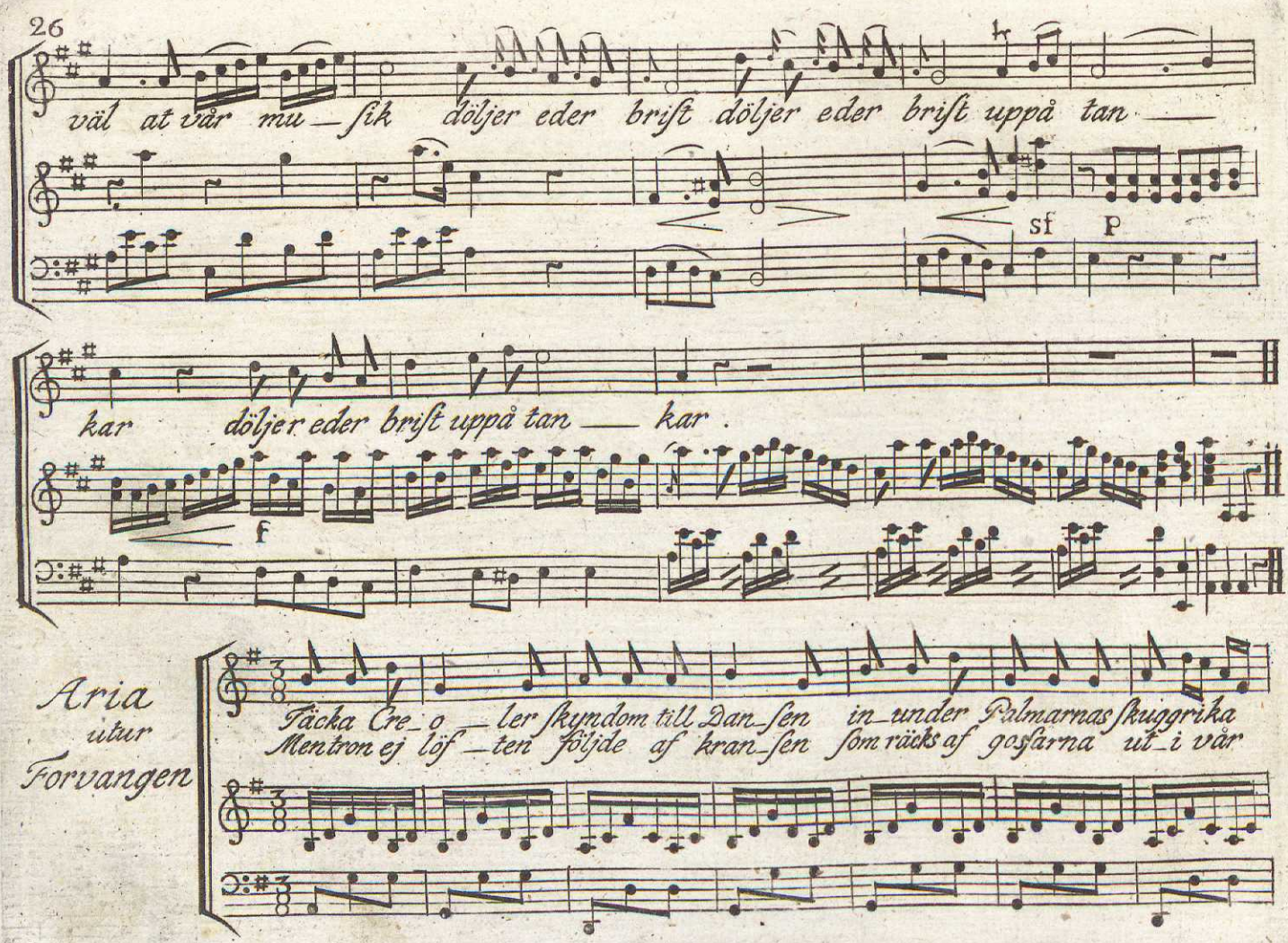
väl at vår mu_sik döljer eder brist döljer eder brist uppå tan__
sf
P
kar döljer eder brist uppå tan__ kar.
f
Aria
iitur
Forvangen
Täcka Cre_o_ler skyndom till Dan_sen in_under Palmarnas skuggrika
Men tron ej löf_ten följde af kran_sen som räcks af gosarna ut_i vår

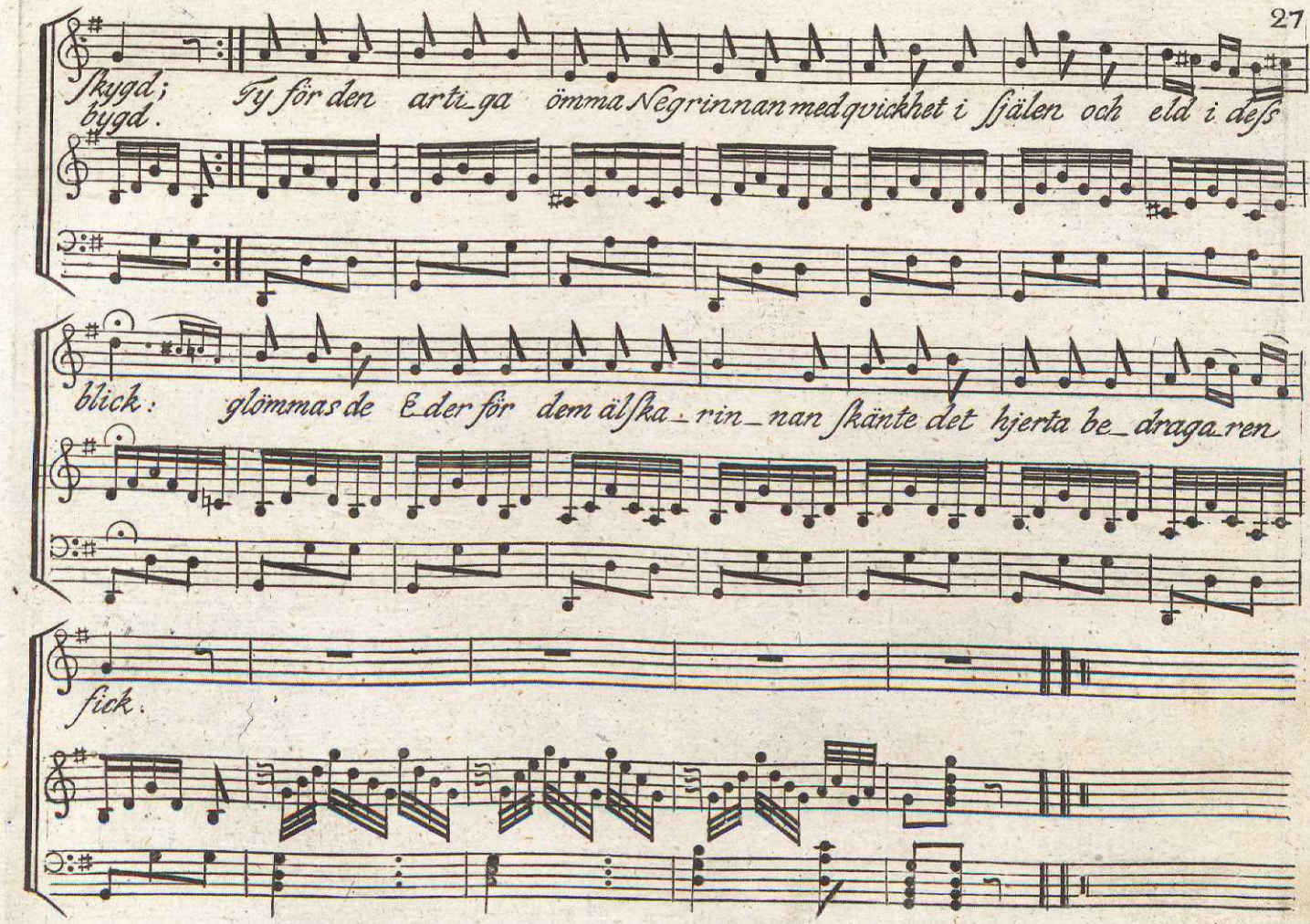
Skygd; bygd. Fy för den arti_ga ömma Negrinnan medqvickhet i ſjälen och eld i deſs
blick: glömmas de Eder för dem älſka_rin_nan ſkänte det hjerta be_draga_ren
fick.

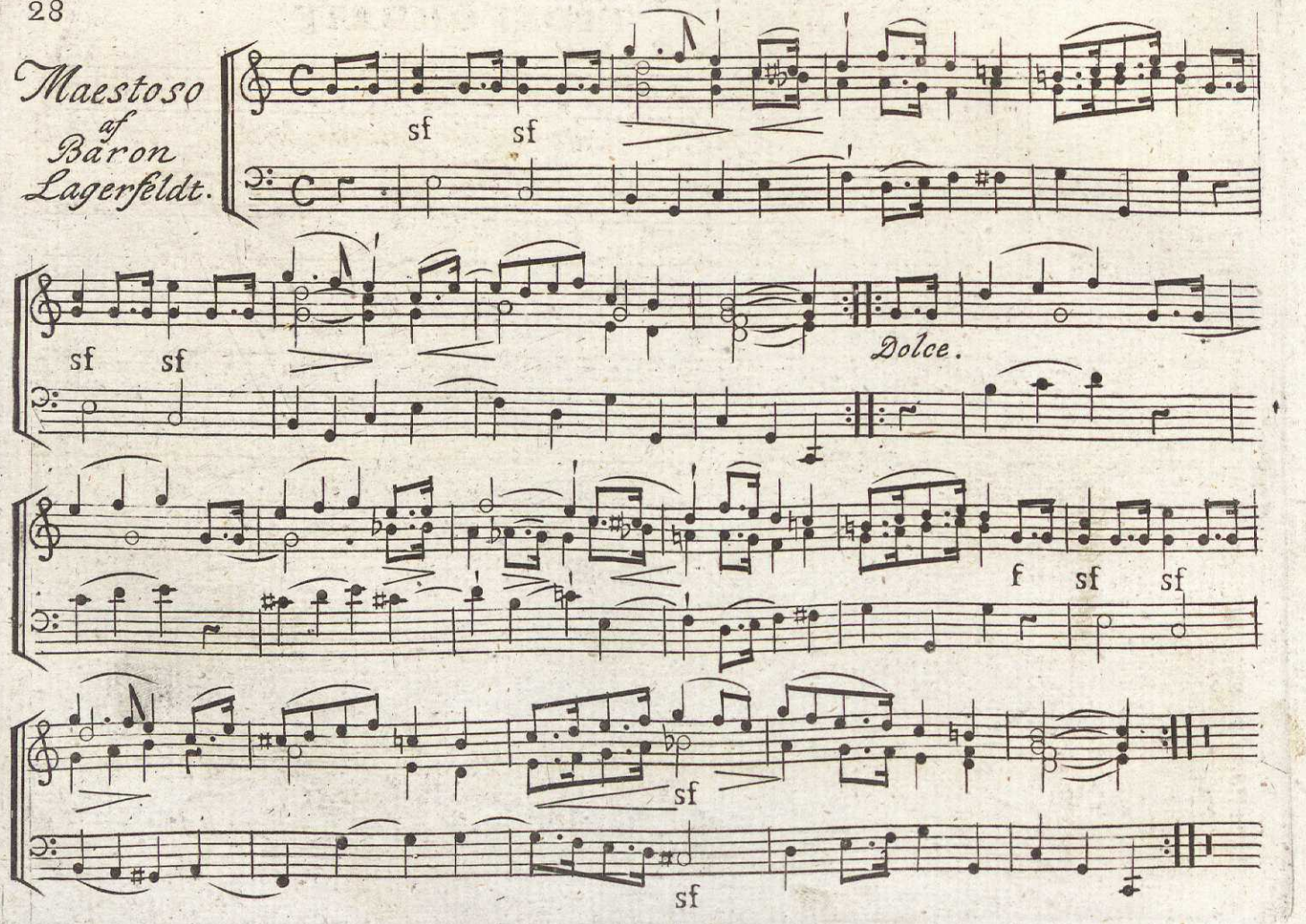
Maestoso
of
Baron
Lagerfeldt.
sf
sf
sf
sf
Dolce.
f
sf
sf
sf
sf

År 1802.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 8, 9 och 10.

Arier
utur
Gustaf Wasa
af
Nauman.

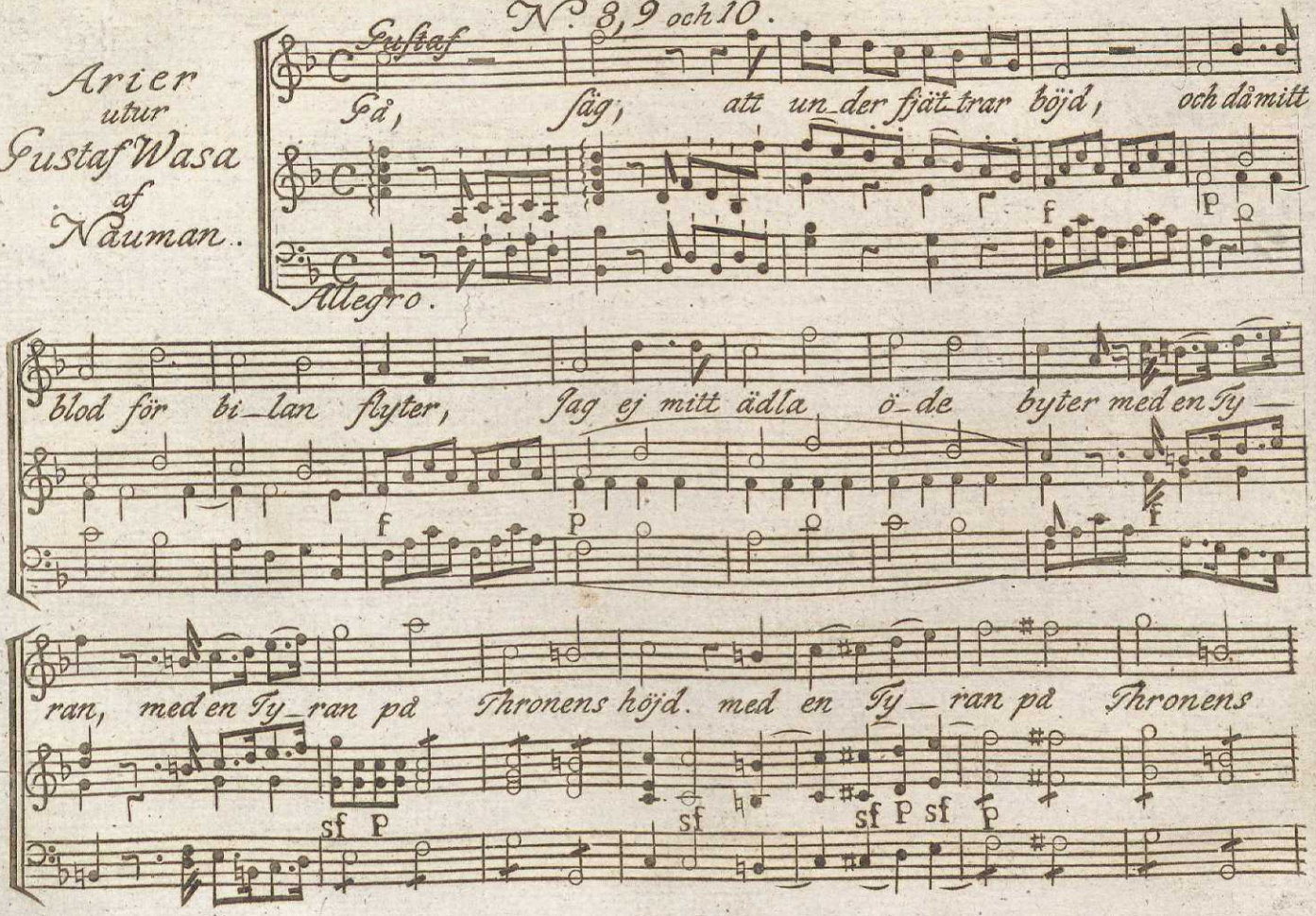

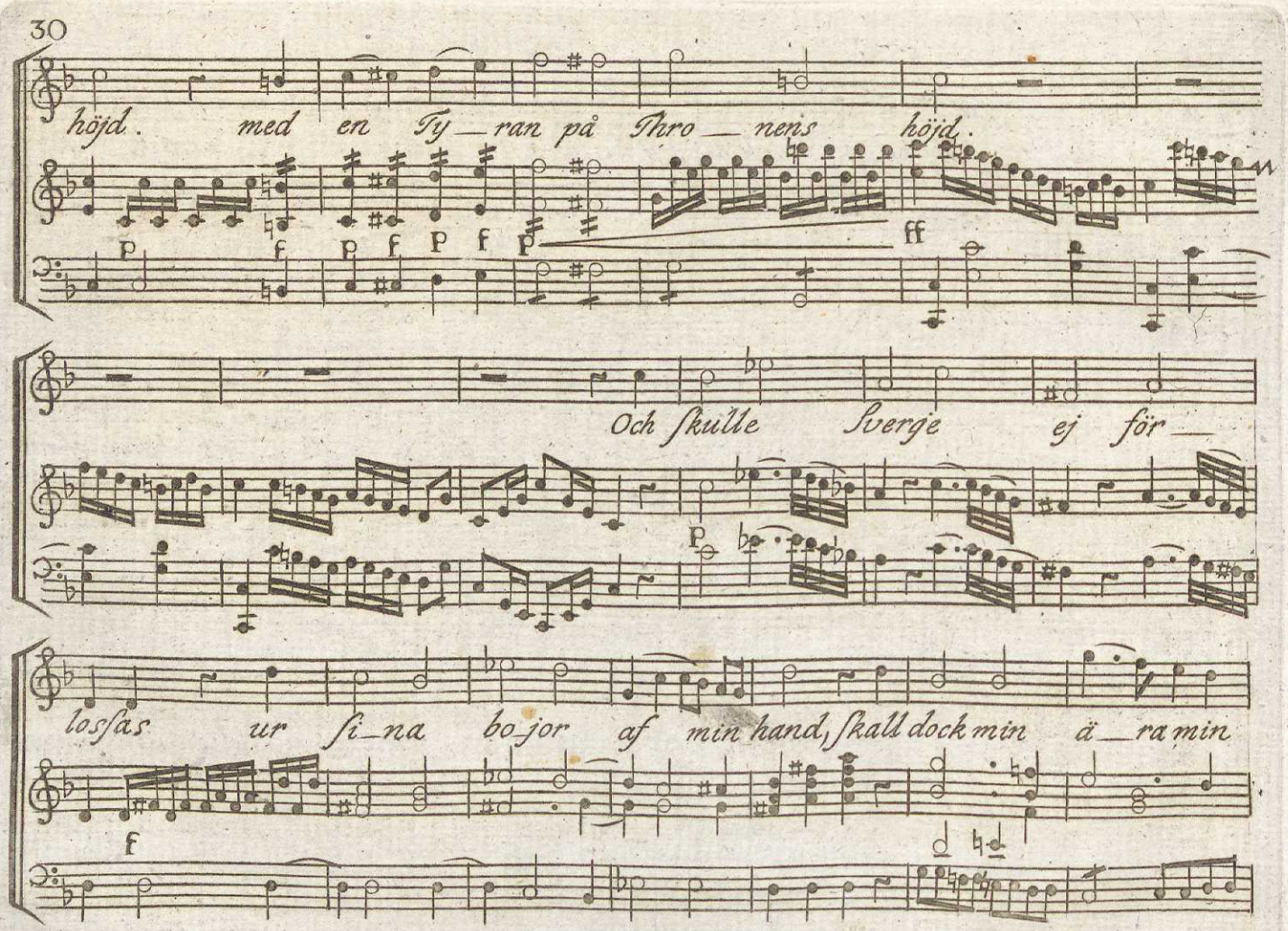
höjd. med en Ty — ran på Thro — nens höjd.
p f p f P f p ff
Och skulle Sverge ej för —
p
losses ur si — na bo — jor af min hand, skall dock min ä — ra min
f

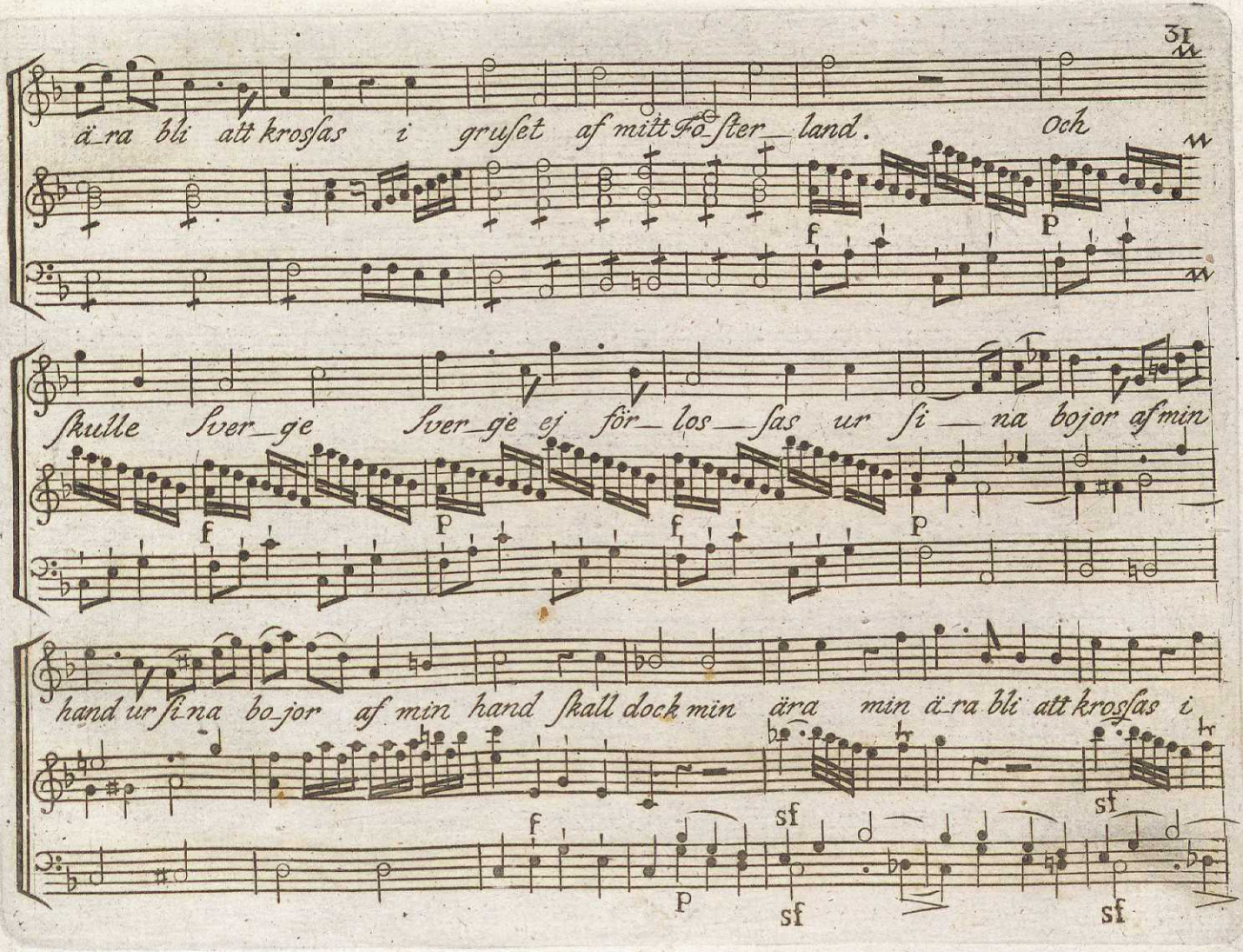
ä_ra bli att krosſas i gruſet af mitt Fo_ſter_land. Och
f
P
ſkulle ſver_ge ſver_ge ej för_los_ſas ur ſi_na bojor af min
f
P
f
P
hand ur ſi na bo_jor af min hand ſkall dock min ära min ä_ra bli att krosſas i
f
P
sf
sf
sf

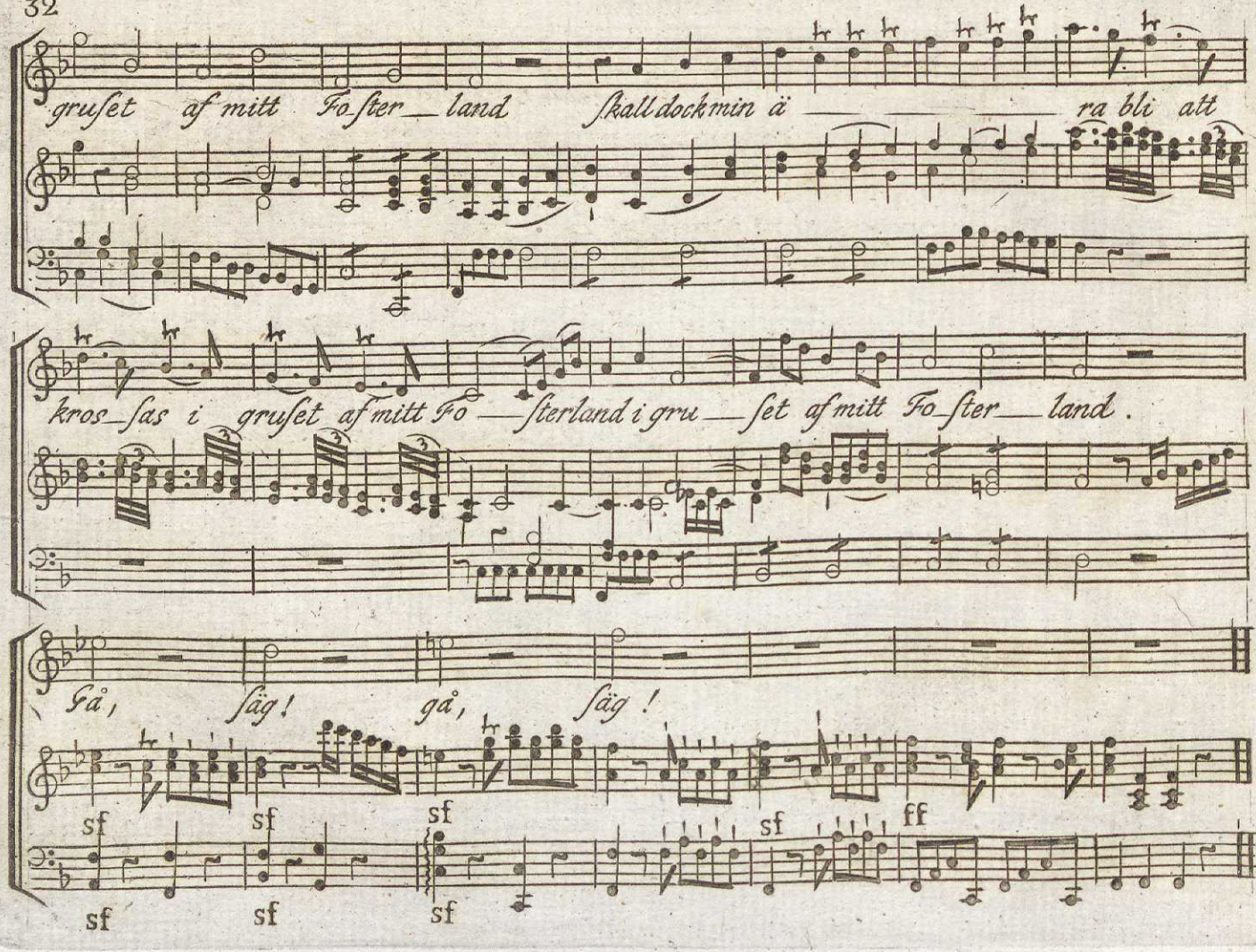
gruſet af mitt Foſter_land ſkall dock min ä ra bli att
kros_ſas i gruſet af mitt Fo ſterland i gru ſet af mitt Foſter_land.
Gå, ſäg! gå, ſäg!
sf sf sf sf ff
sf sf sf

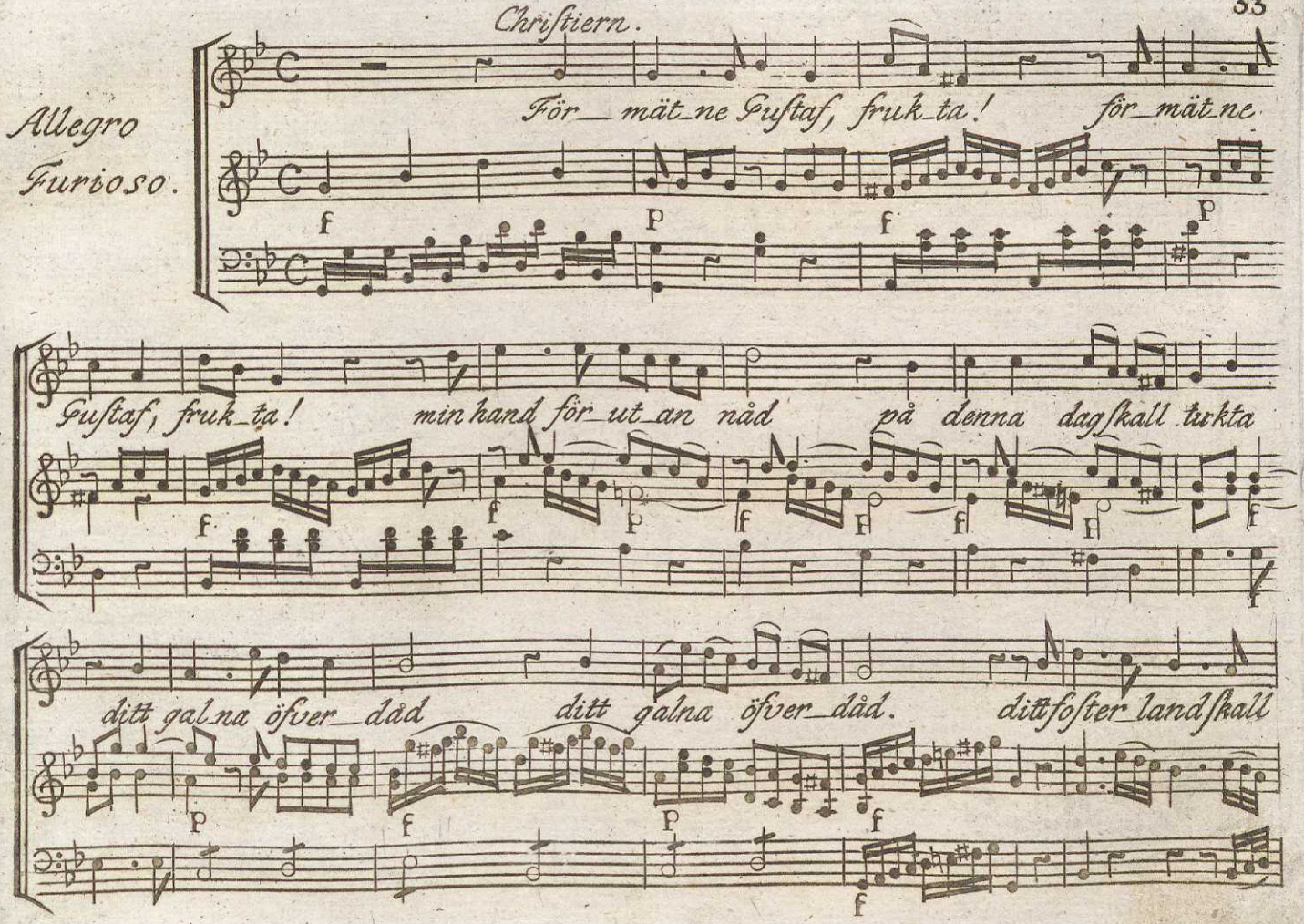
Christiern.
Allegro
Furioso.
För_ mät_ne Gustaf, fruk_ta! för_ mät_ne
Gustaf, fruk_ta! min hand för_ut_an nåd på denna dag skall tvkta
ditt galna öfver_dåd ditt galna öfver_dåd. ditt foster_land skall

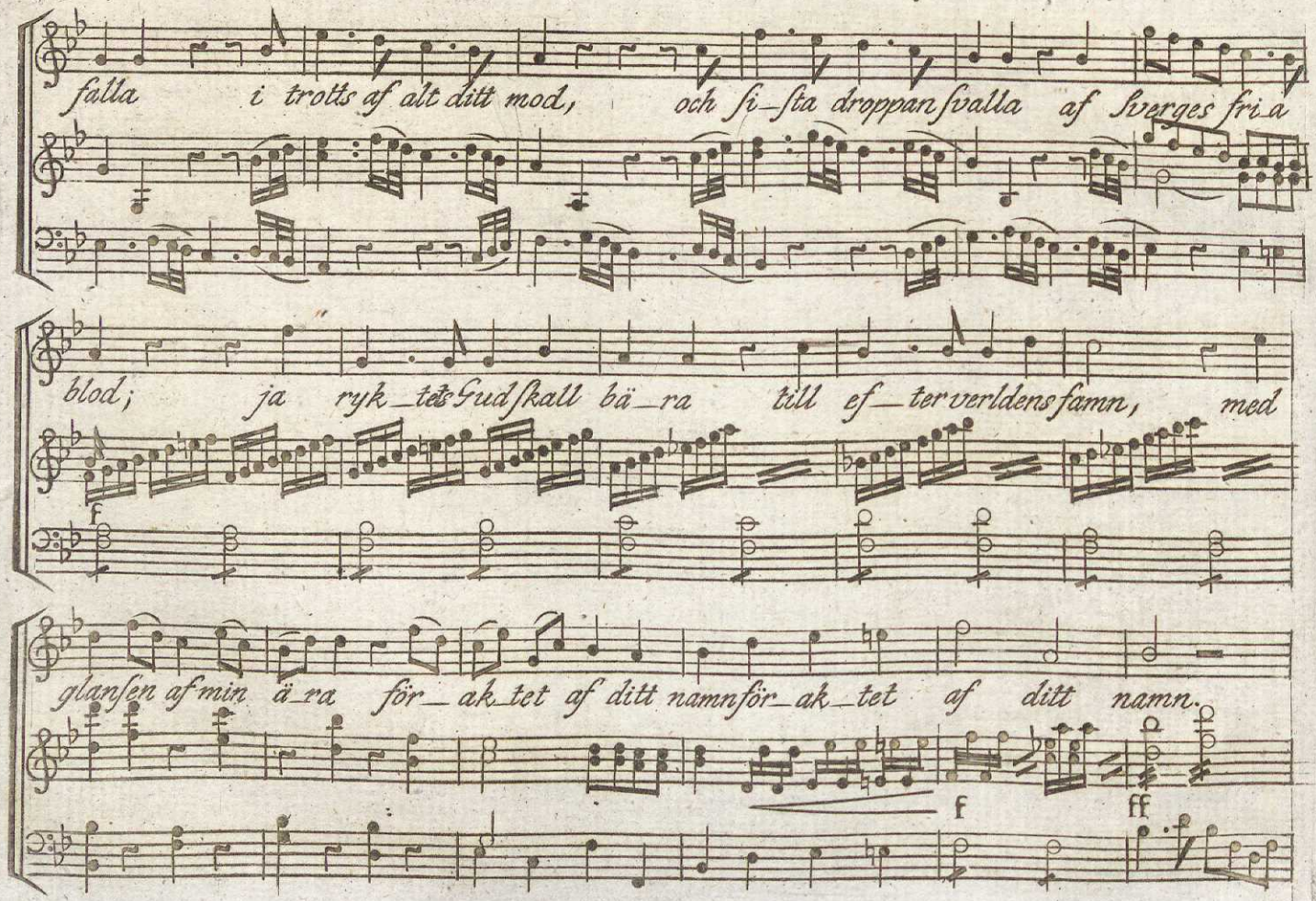
falla i trotts af alt ditt mod, och si-sta droppan svalla af Sverges fri-a
blod; ja ryk-tets Gud skall bä-ra till ef-ter verldens famn, med
f
glansen af min ä-ra för-ak-tet af ditt namn för-ak-tet af ditt namn.
f
ff

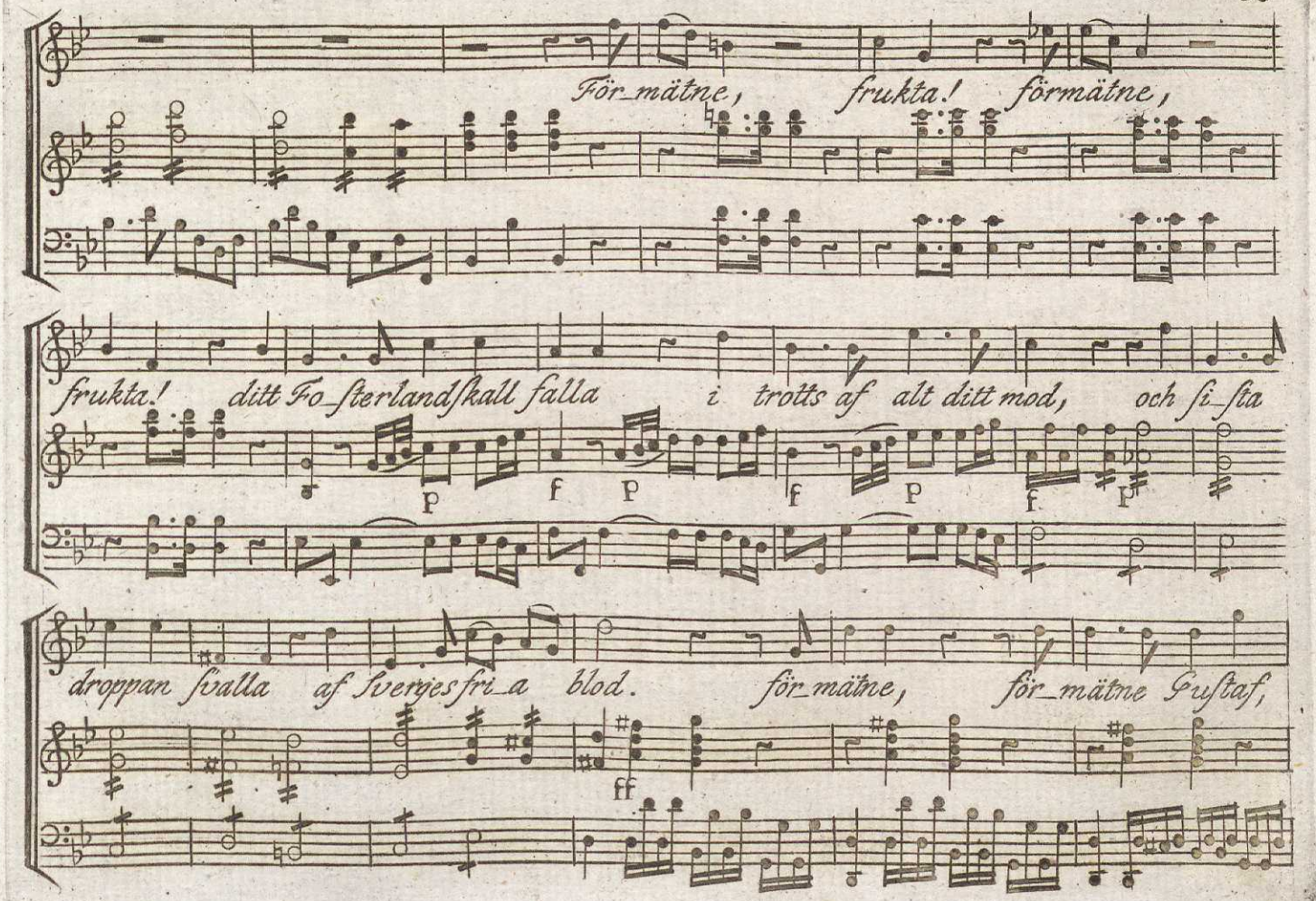
För_mätne, frukta! förmätne,
frukta! ditt Fo_sterland skall falla i trotts af alt ditt mod, och si_sta
droppan spalla af Sveriges fri_a blod. för_mätne, för_mätne Gustaf,
p
f
p
f
p
f
p
ff

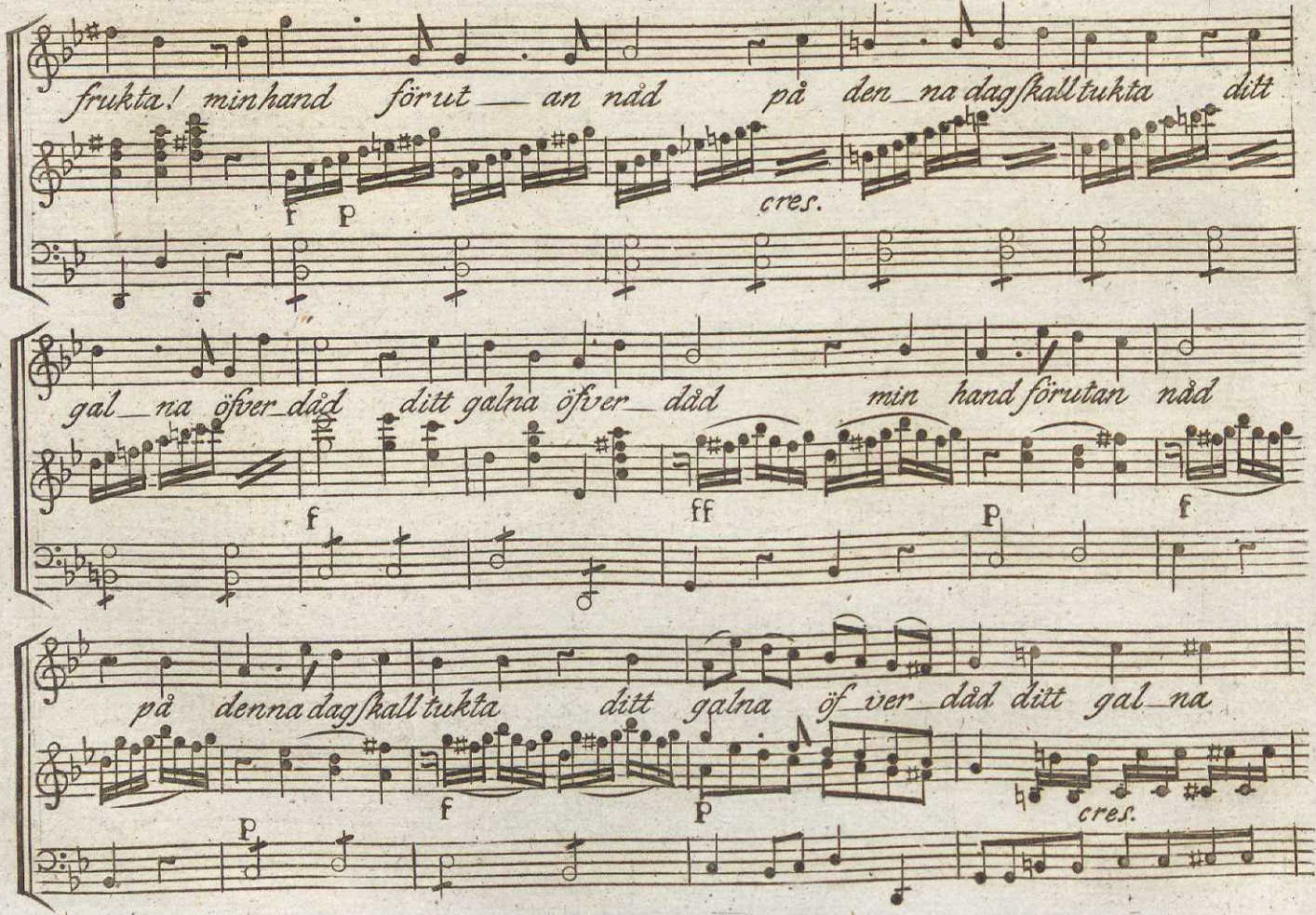
frukta! minhand förut — an nåd på den na dagskall tukta ditt
cres.
gal na öfver dåd ditt galna öfver dåd min hand förutan nåd
på denna dagskall tukta ditt galna öf ver dåd ditt gal na
cres.

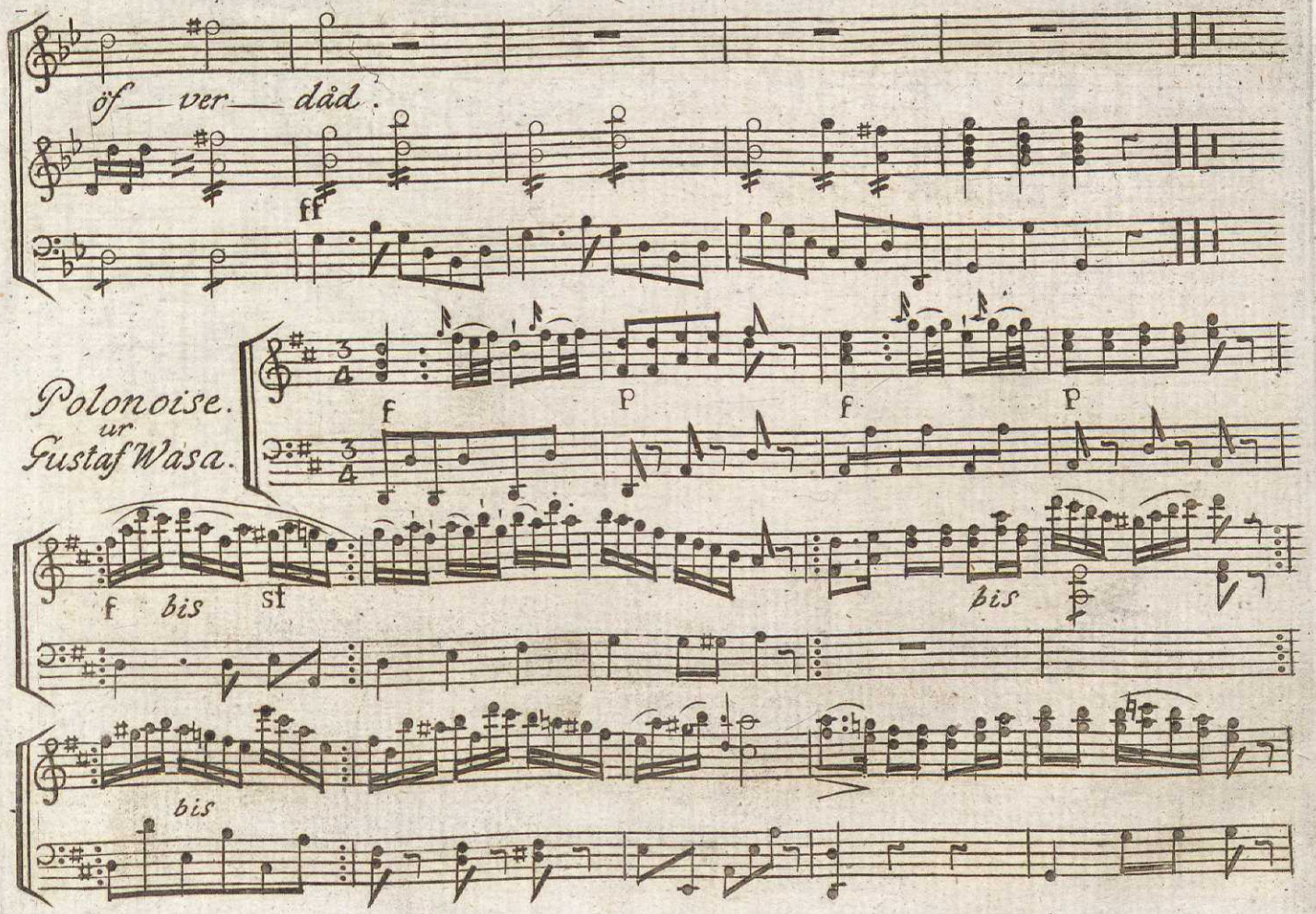
öf__ver__dåd.
ff
Polonoise.
ur
Gustaf Wasa.
f
p
f
p
f bis st
bis
bis

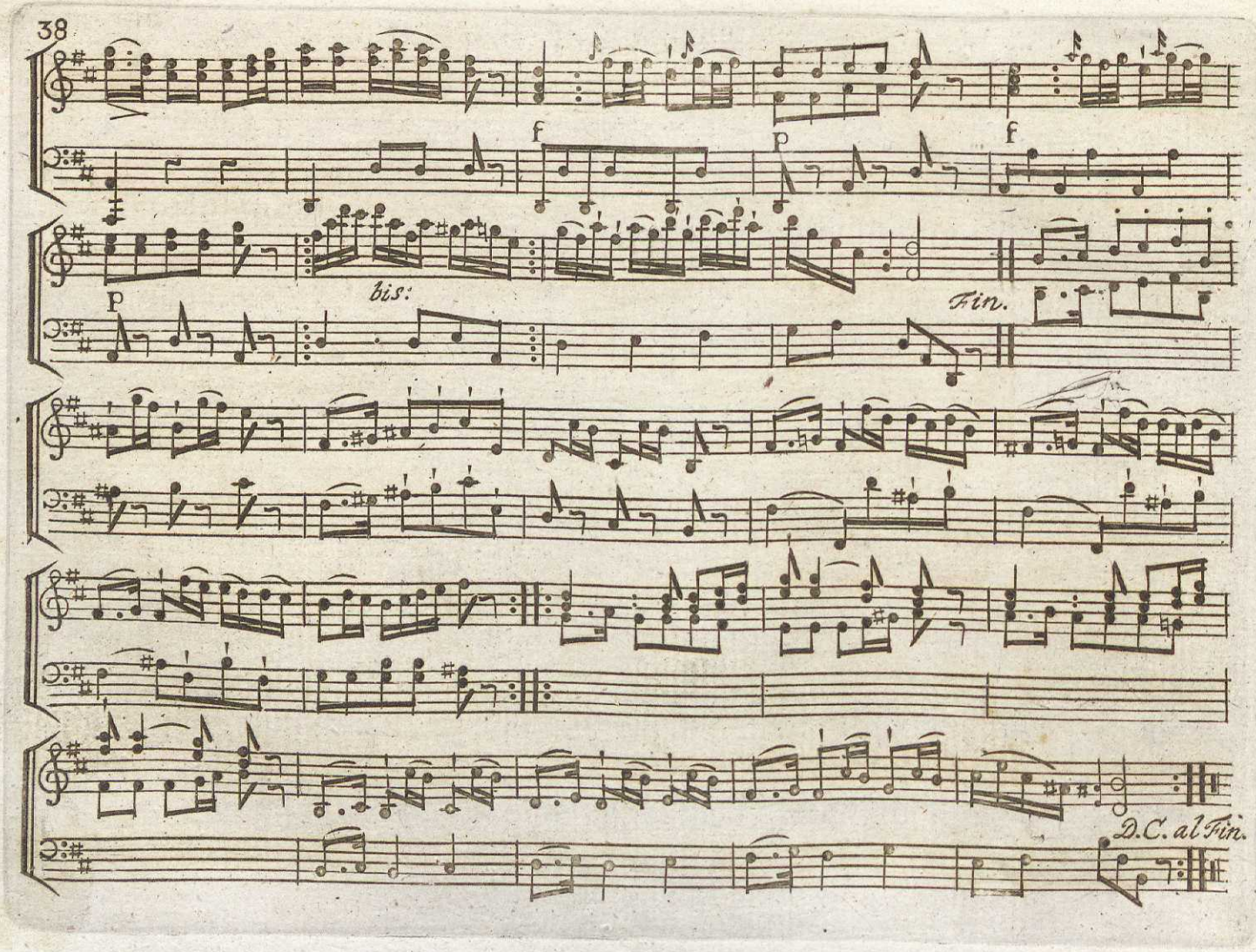
f
p
f
p
bis:
Fin.
D.C. al Fin.

Mad^lle Hjortsbergs Solo i Baletten till Gubben i Bergsbygden.

Allegro.

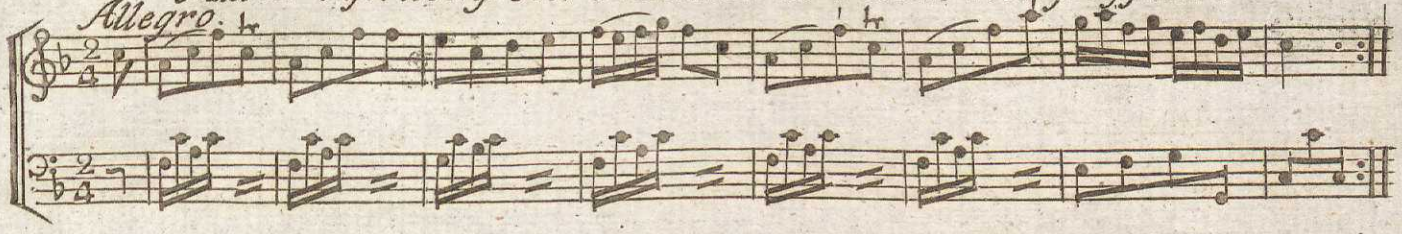

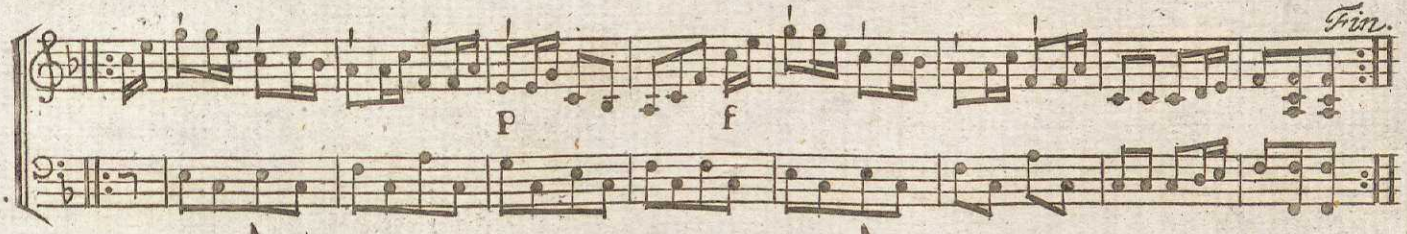

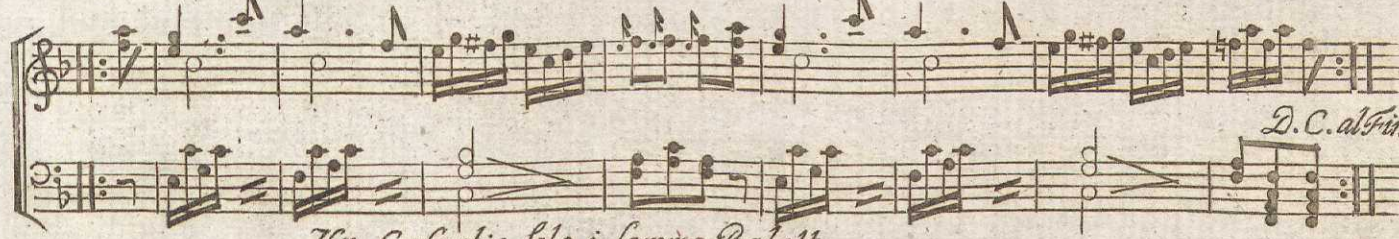

Hr Casaglis Solo i Samma Balett.

Allegretto.

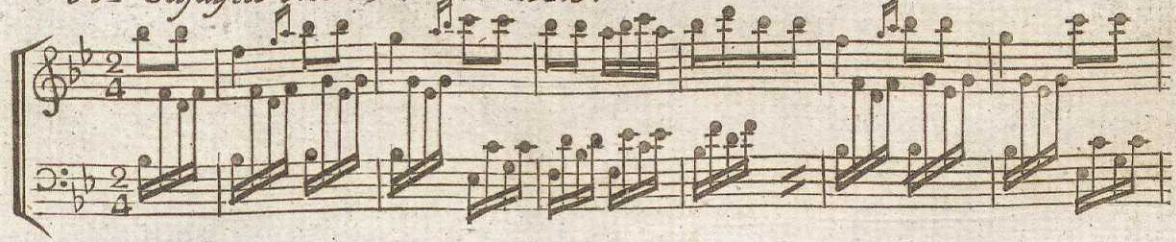

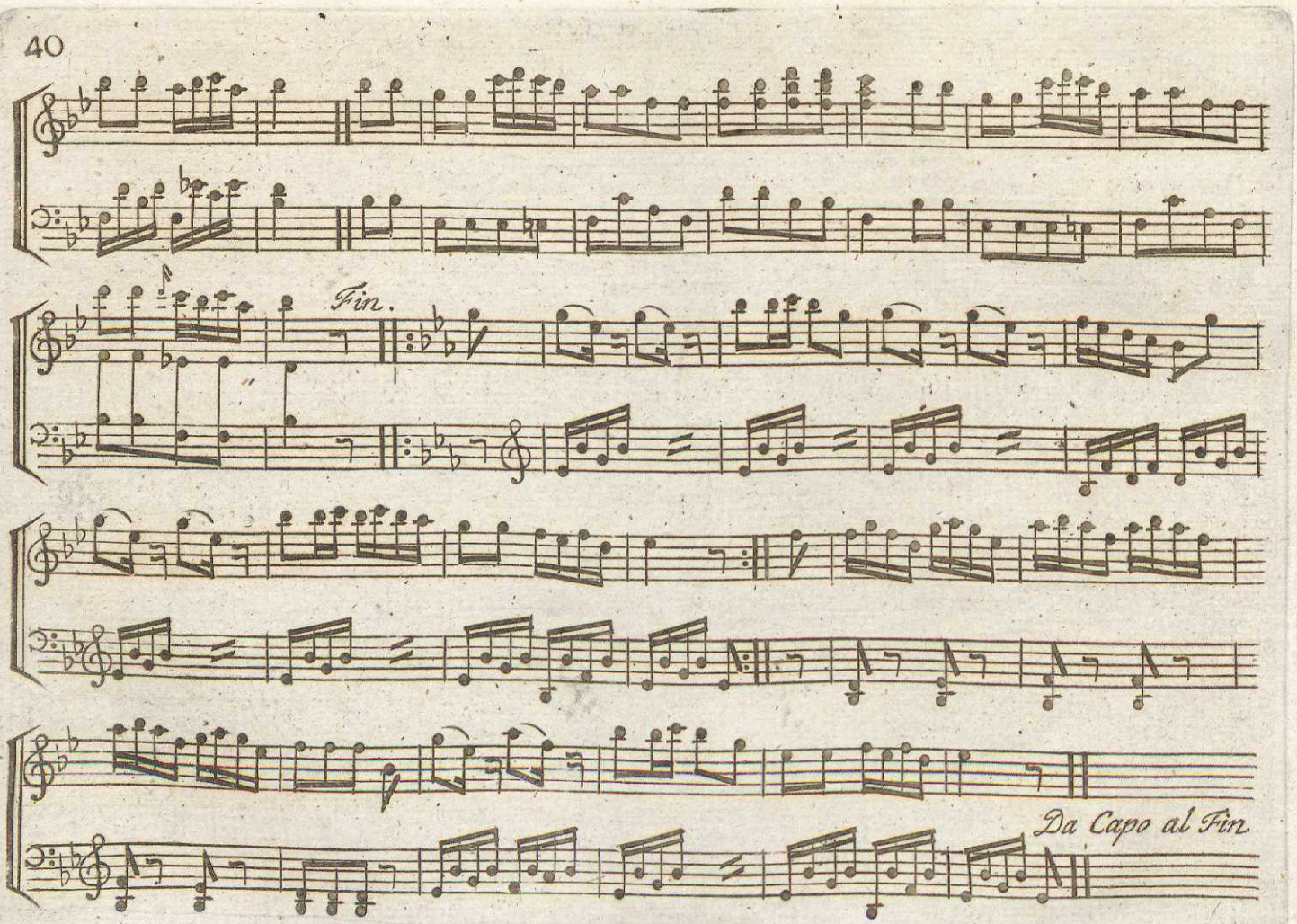
Fin.
Da Capo al Fin

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 11 och 12.

Allegretto.

Utur Gubben i Bergs-bygden af D'Alaijrac.

Chor.

Hvad fröjd för oss att åter få E var vår Far och hägn och lycka.

Clara.

Jag först jag först går att honom i famnen få trycka. ja alle samman lät oss göra

Chor:

f p f p f p f p mf

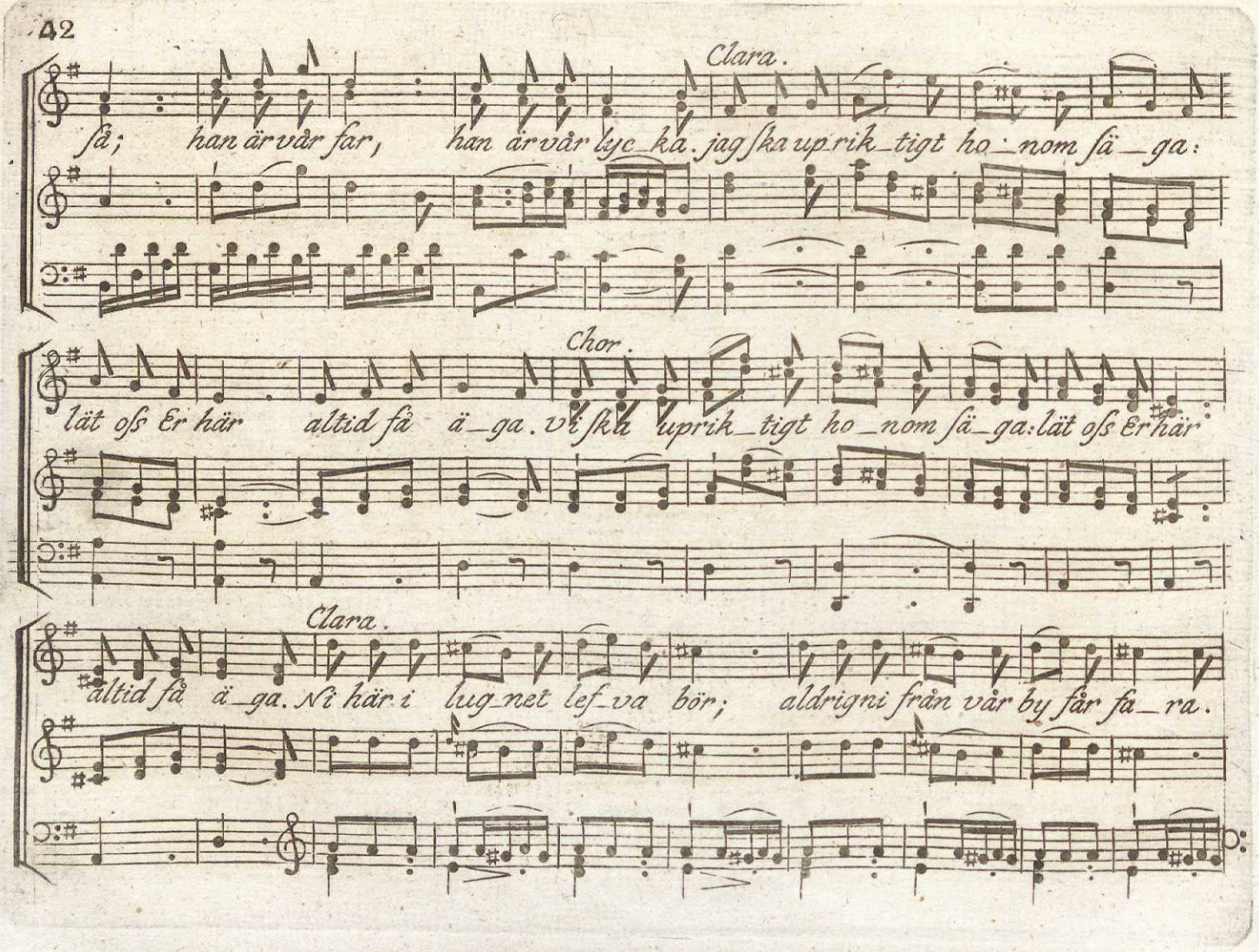
Clara.
så; han är vår far, han är vår lyc_ka. jag ska up_rik_tigt ho_nom sä_ga:
Chor.
lät oss Er här altid få ä_ga. vi ska up_rik_tigt ho_nom sä_ga: lät oss Er här
Clara.
altid få ä_ga. Ni här i lug_net lef_va bör; aldrigni från vår by får fa_ra.

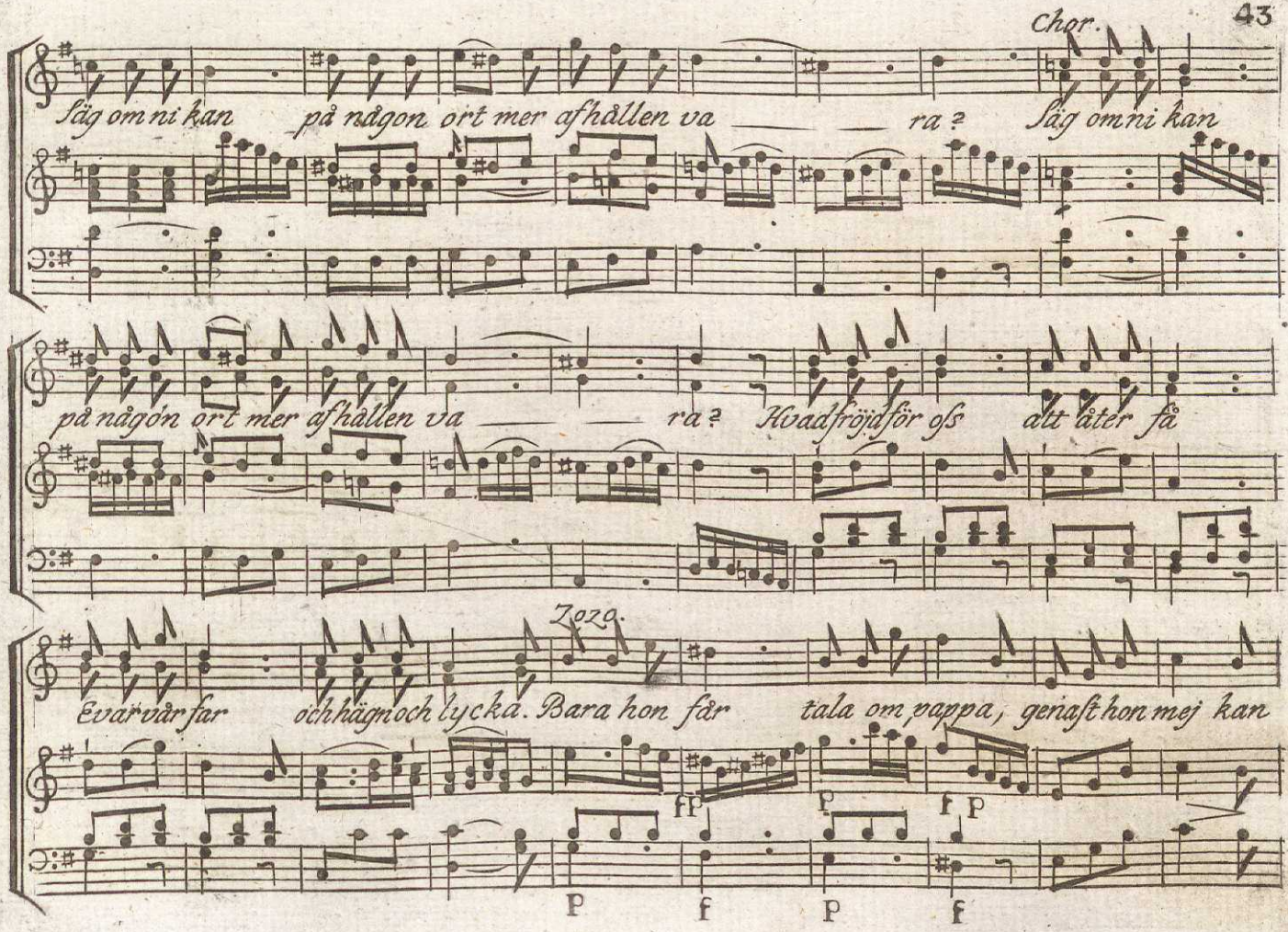
Chor.
Säg om ni kan på någon ort mer afhållen va ra? Säg om ni kan
på någón ort mer afhållen va ra? Hvad fröjd för oss allt låter få
Zozo.
Evär vår far och hägn och lycka. Bara hon får tala om pappa, geniast hon mej kan
ff p f p
p f p f

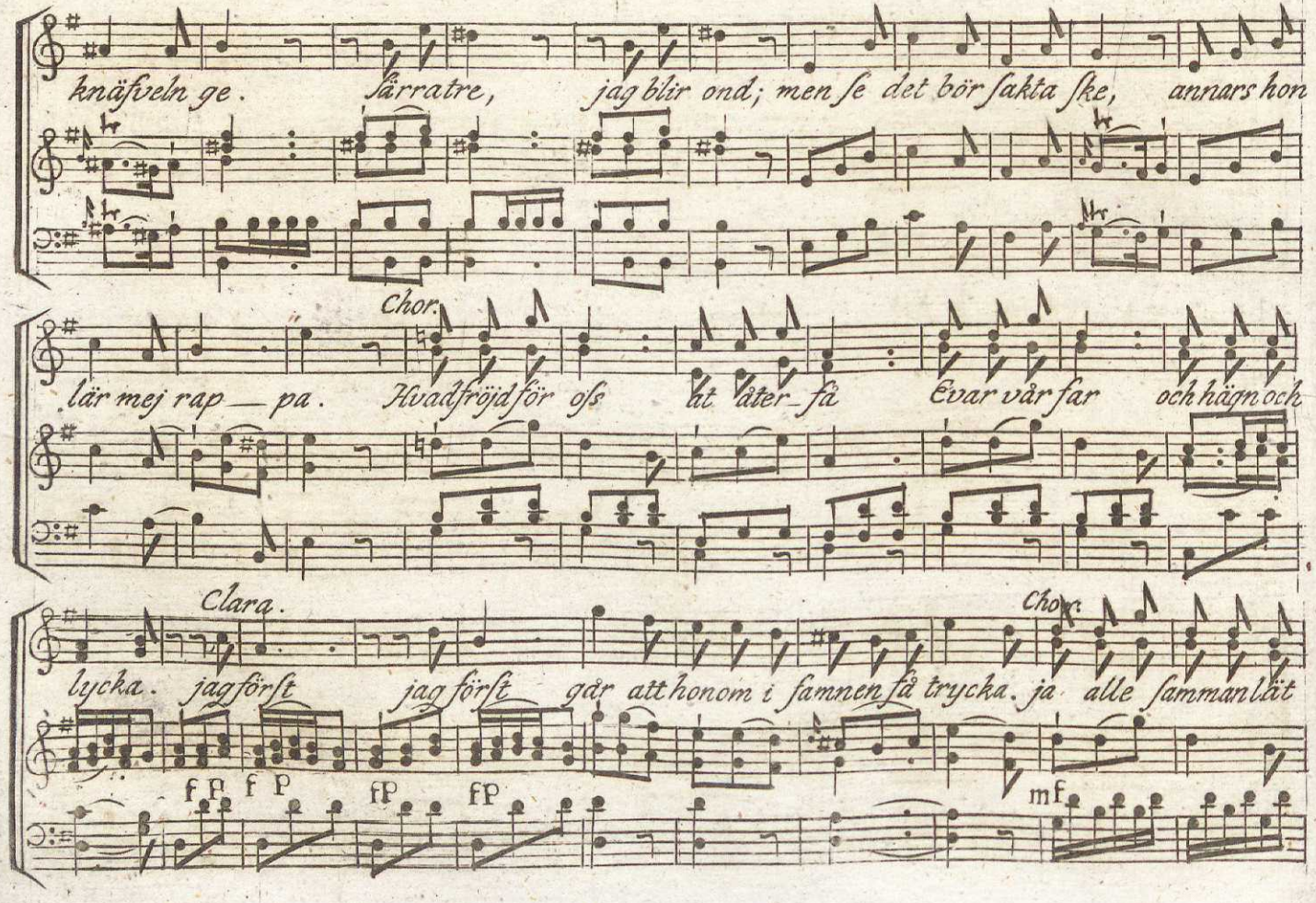
knäfveln ge. Farratre, jag blir ond; men se det bör sakta ske, annars hon
Chor.
lär mej rap — pa. Hvad fröjd för oss at åter få Evar vår far och hägn och
Clara.
Chor.
lycka. jag först jag först går att honom i famnen få trycka. ja alle sammanlät
f f f p fp fp mf

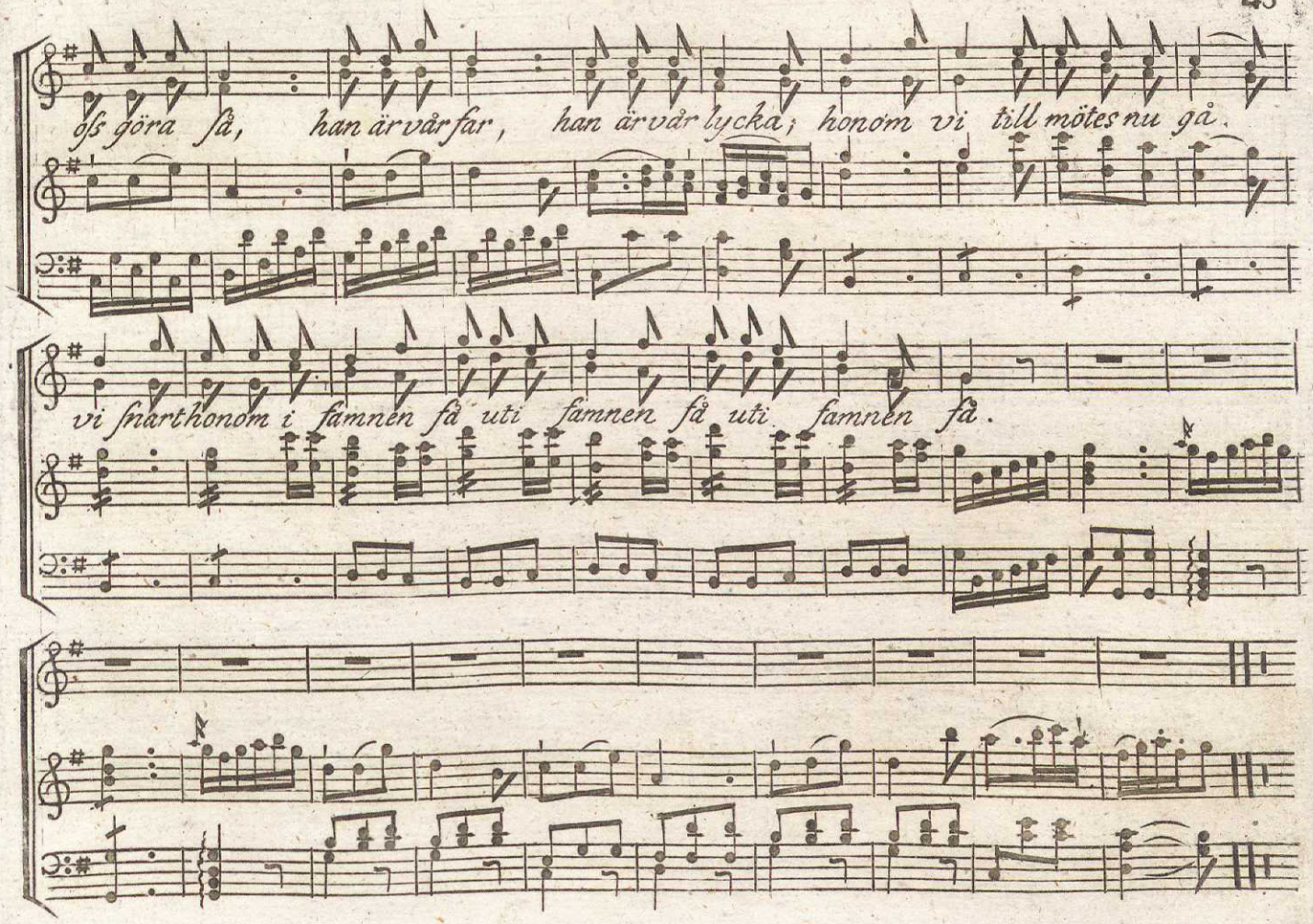
oss göra så, han är vår far, han är vår lycka; honom vi till mötes nu gå.
vi snart honom i famnen få uti famnen få uti famnen få.

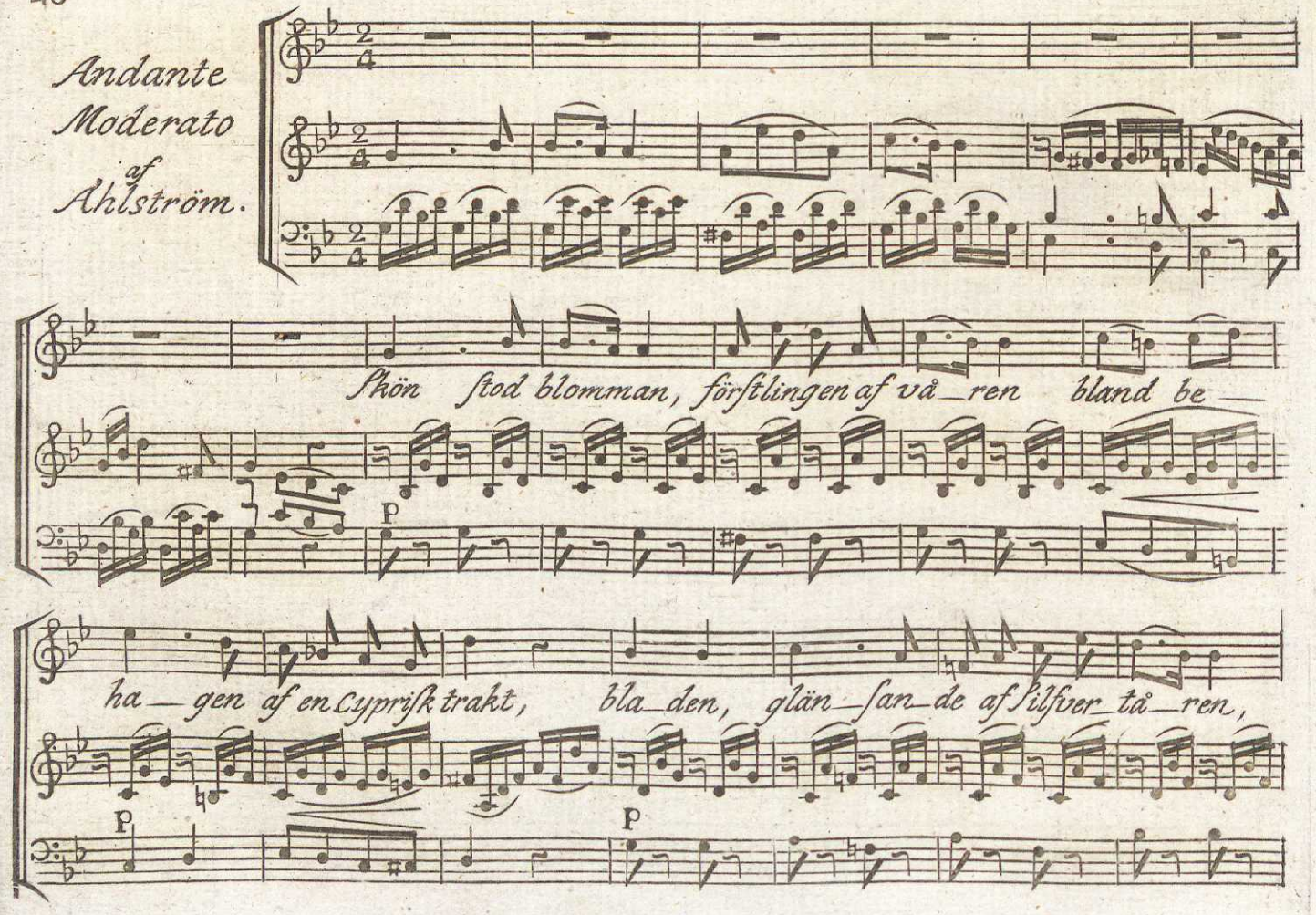
Andante
Moderato
af
Ahlström.
Skön stod blomman, förstlingen af vå_ren bland be_
ha_gen af en Cypriſk trakt, bla_den, glän_san_de af ſilfver_tå_ren,
P
P
P

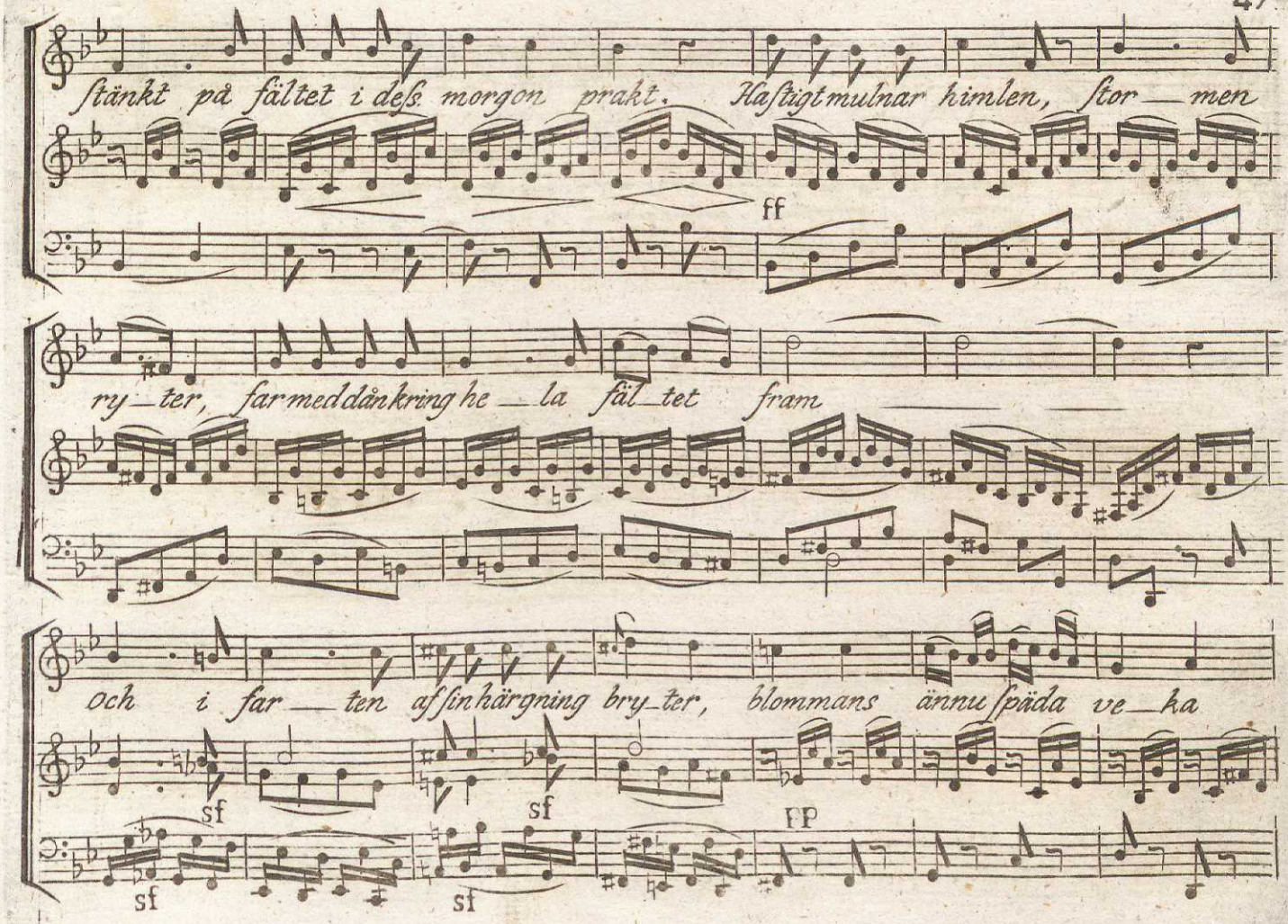
Stänkt på fältet i deß morgon prakt, Häftigt mulnar himlen, stor — men
ff
ry — ter, far med dån kring he — la fäl — tet fram
och i far — ten af sin härgning bry — ter, blommans ännu späda ve — ka
sf
sf
pp
sf
sf

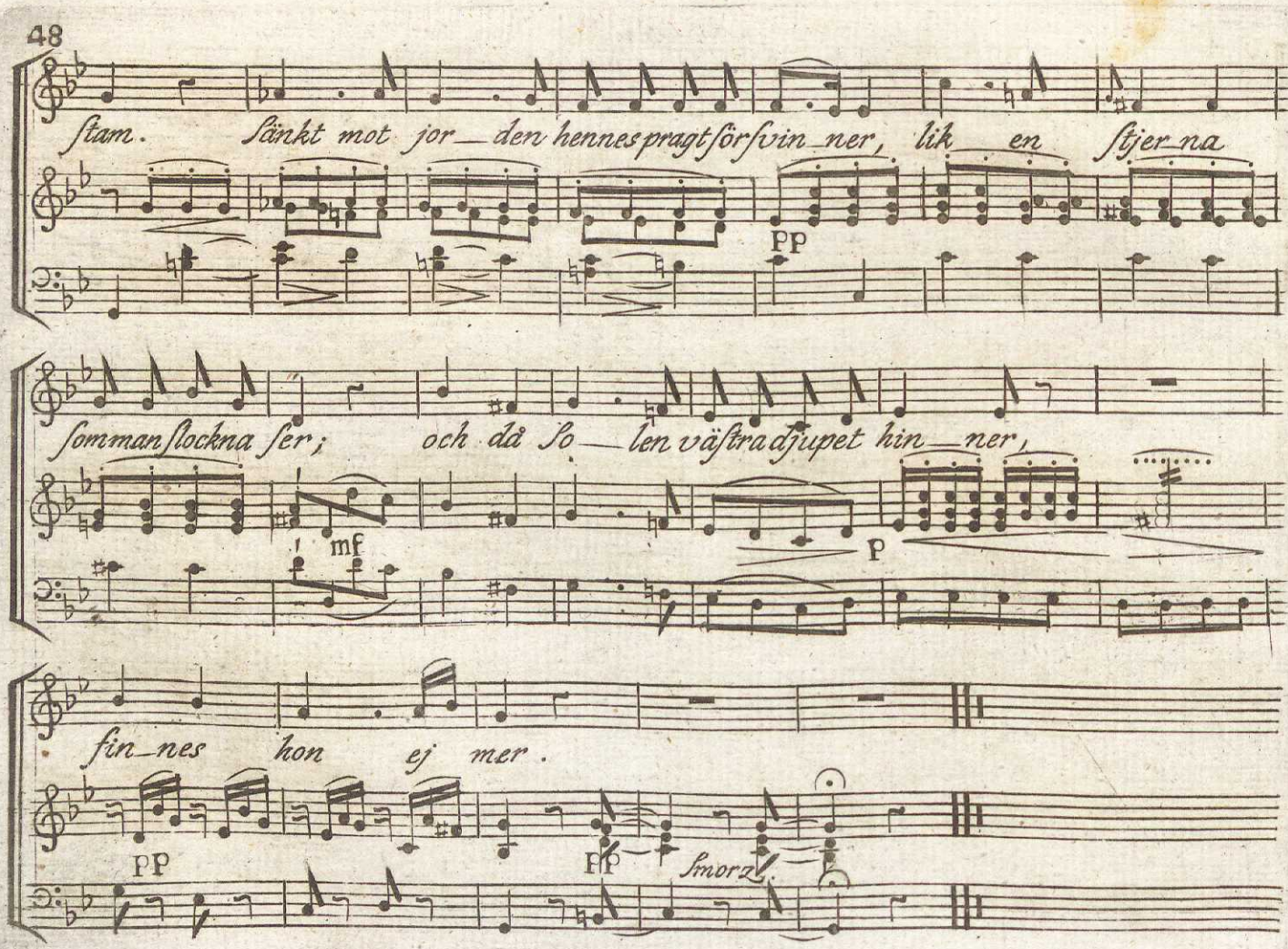
stam. Sänkt mot jor_den hennes pragt förs vin_ner, lik_en stjer na
pp
somman slockna ser; och då so_len västra djupet hin_ner,
mf
p
fin_nes hon ej mer.
pp
pp
smorz.

År 1802.
MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF
N:r 13, 14 och 15.

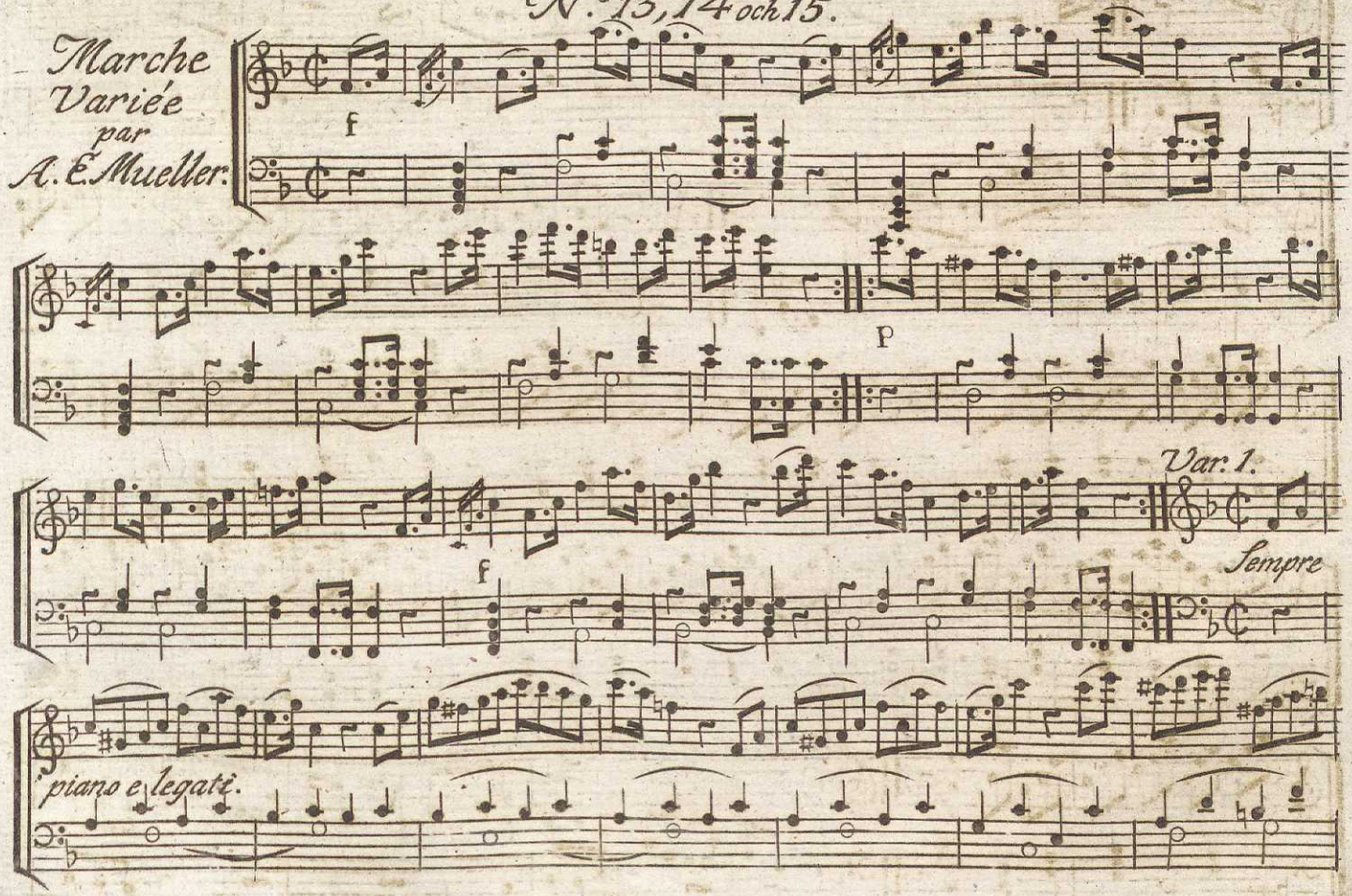

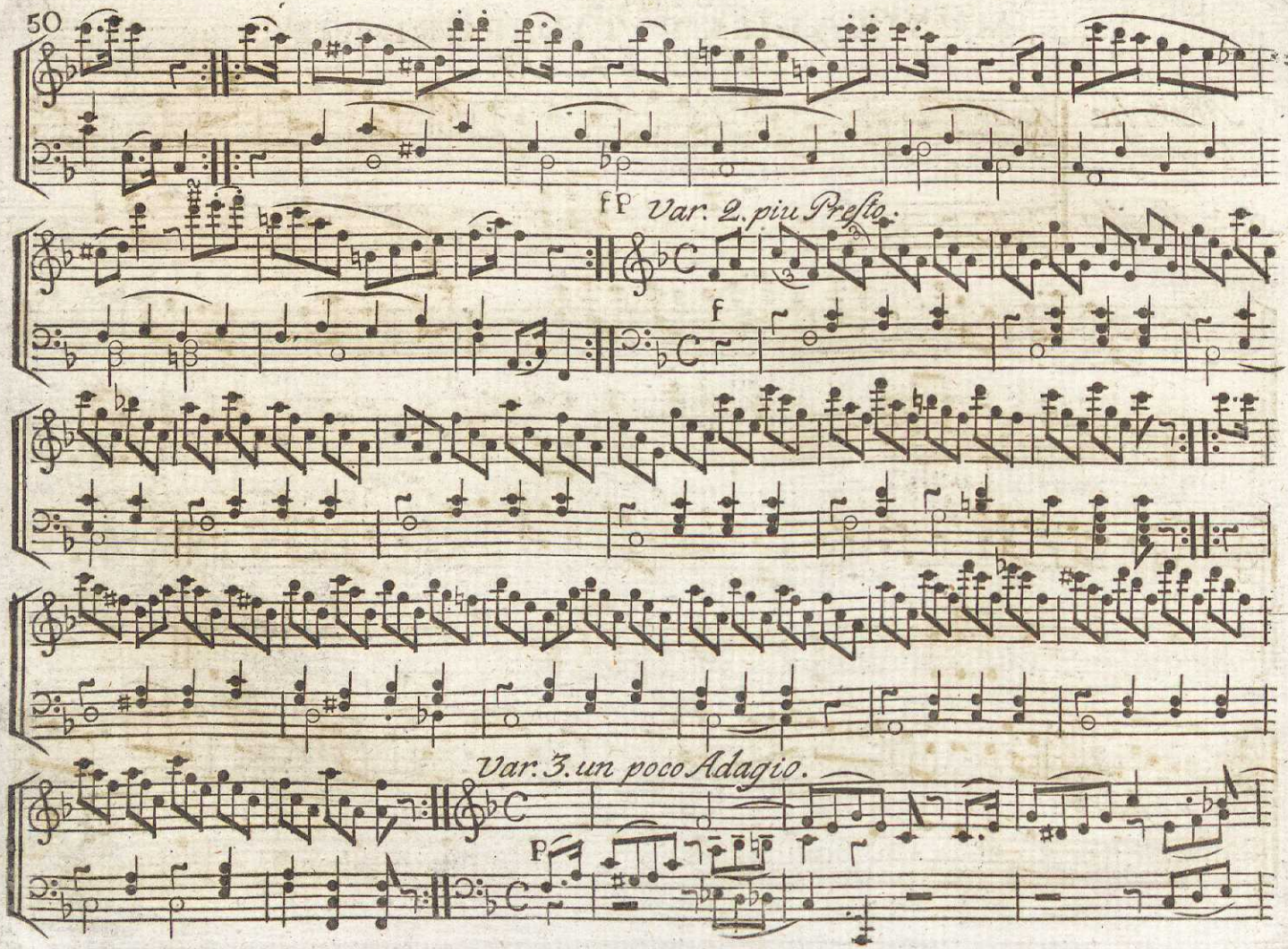
fP
Var: 2. piu Presto.
f
Var: 3. un poco Adagio.
P

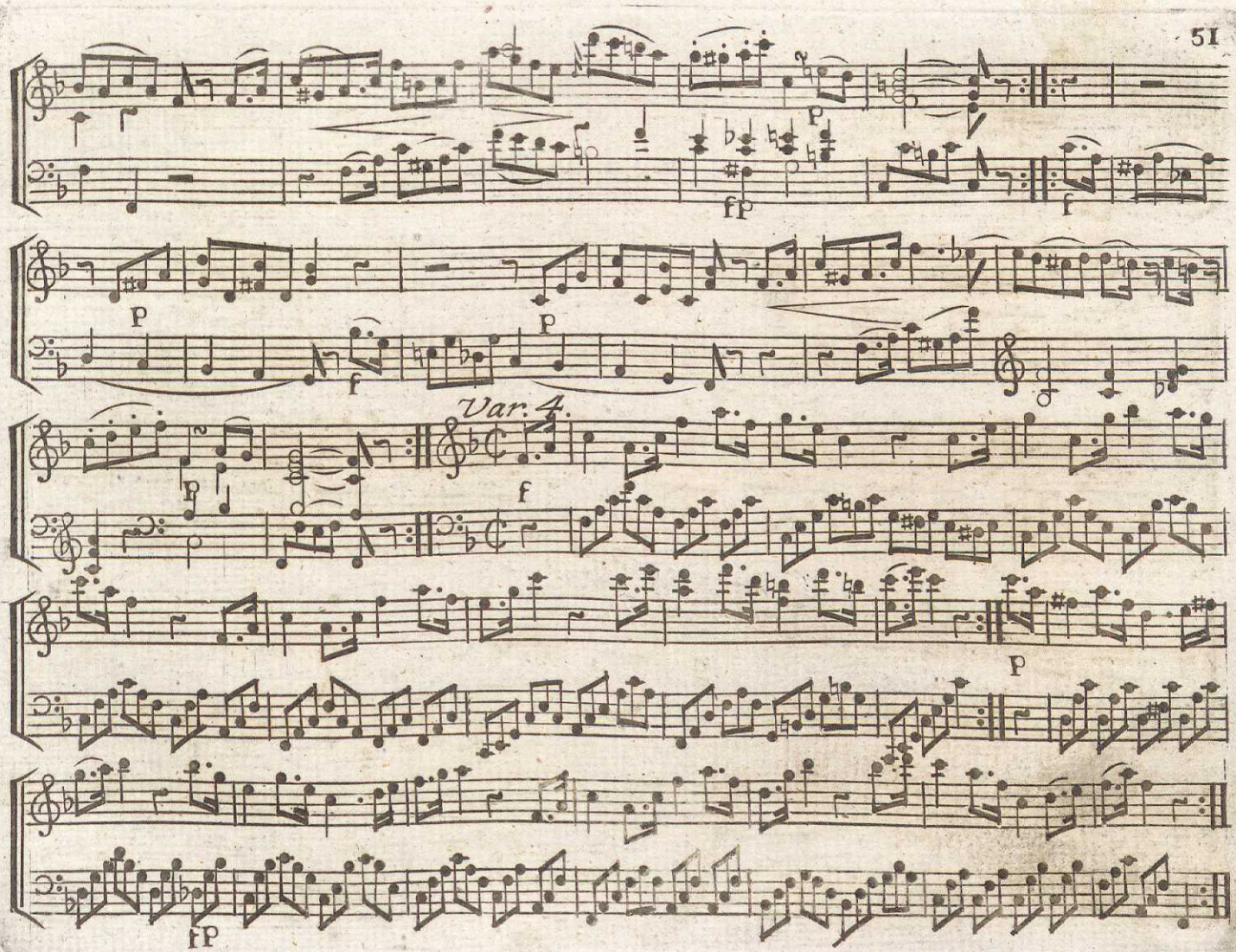
p
fp
f
p
p
f
Var. 4.
p
f
p
fp

Var. 5. Con espressione.

Var. 6. Staccato.

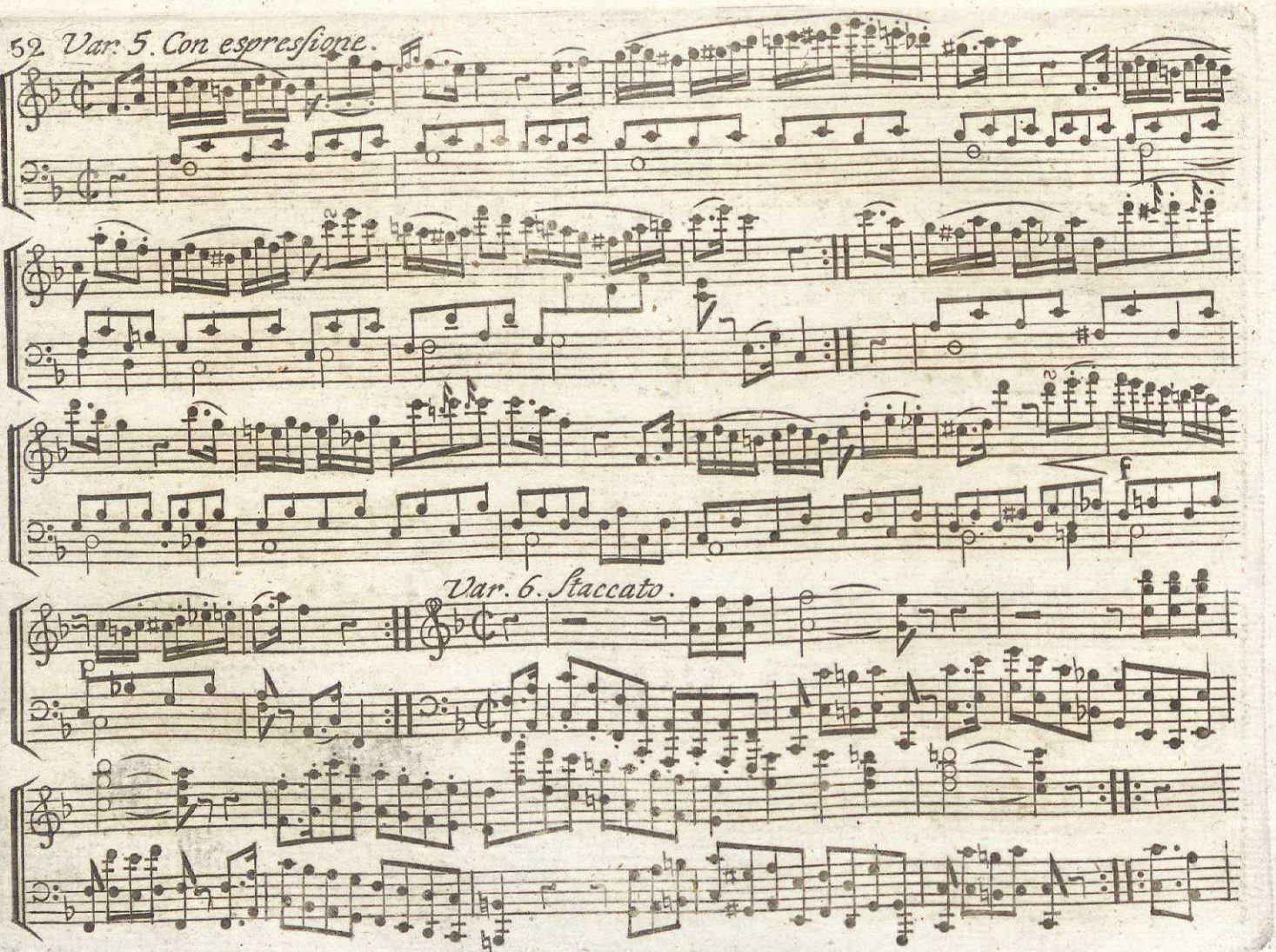

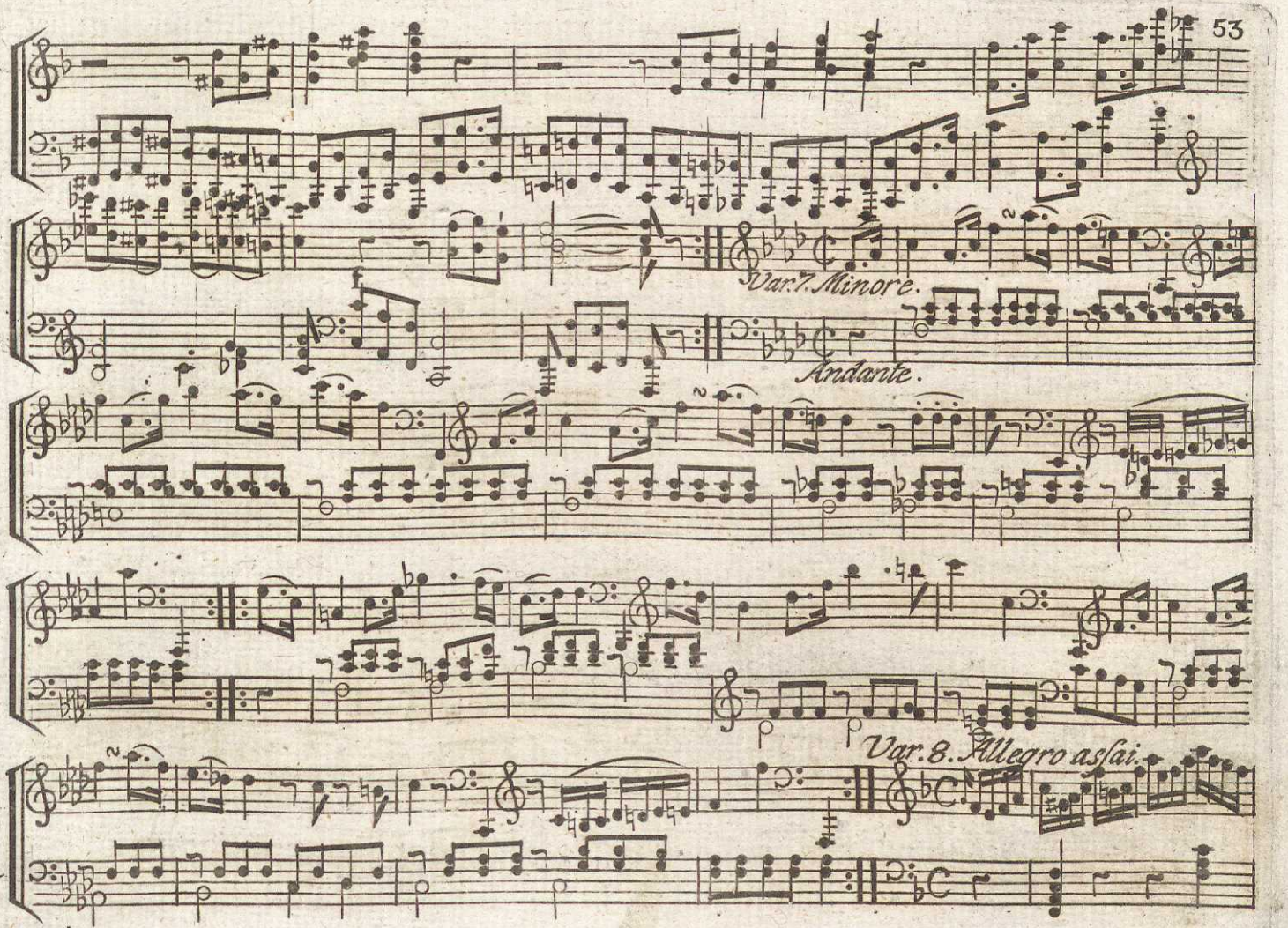
Var. 7. Minore.
Andante.
Var. 8. Allegro assai.

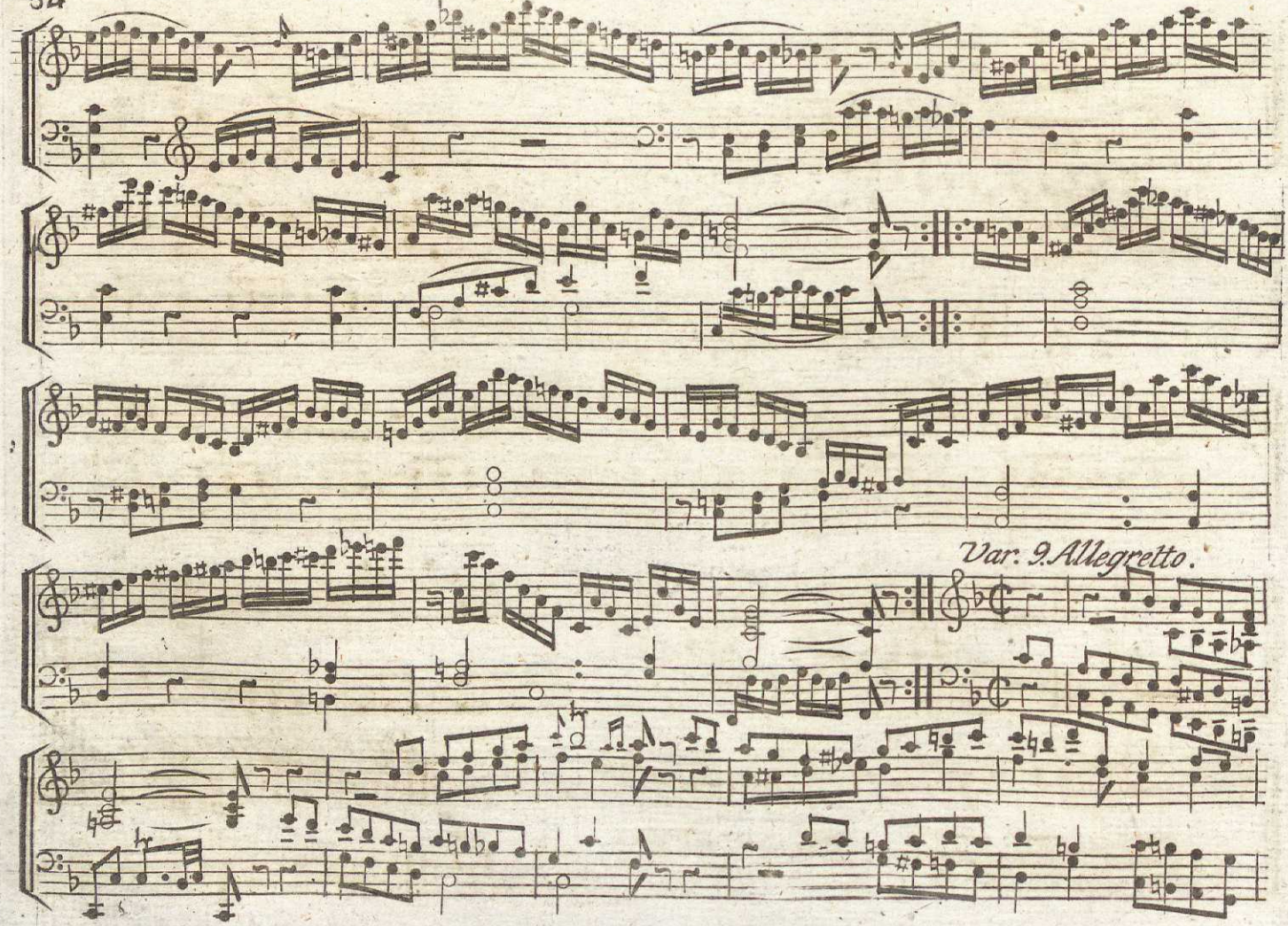
Var: 9. Allegretto.

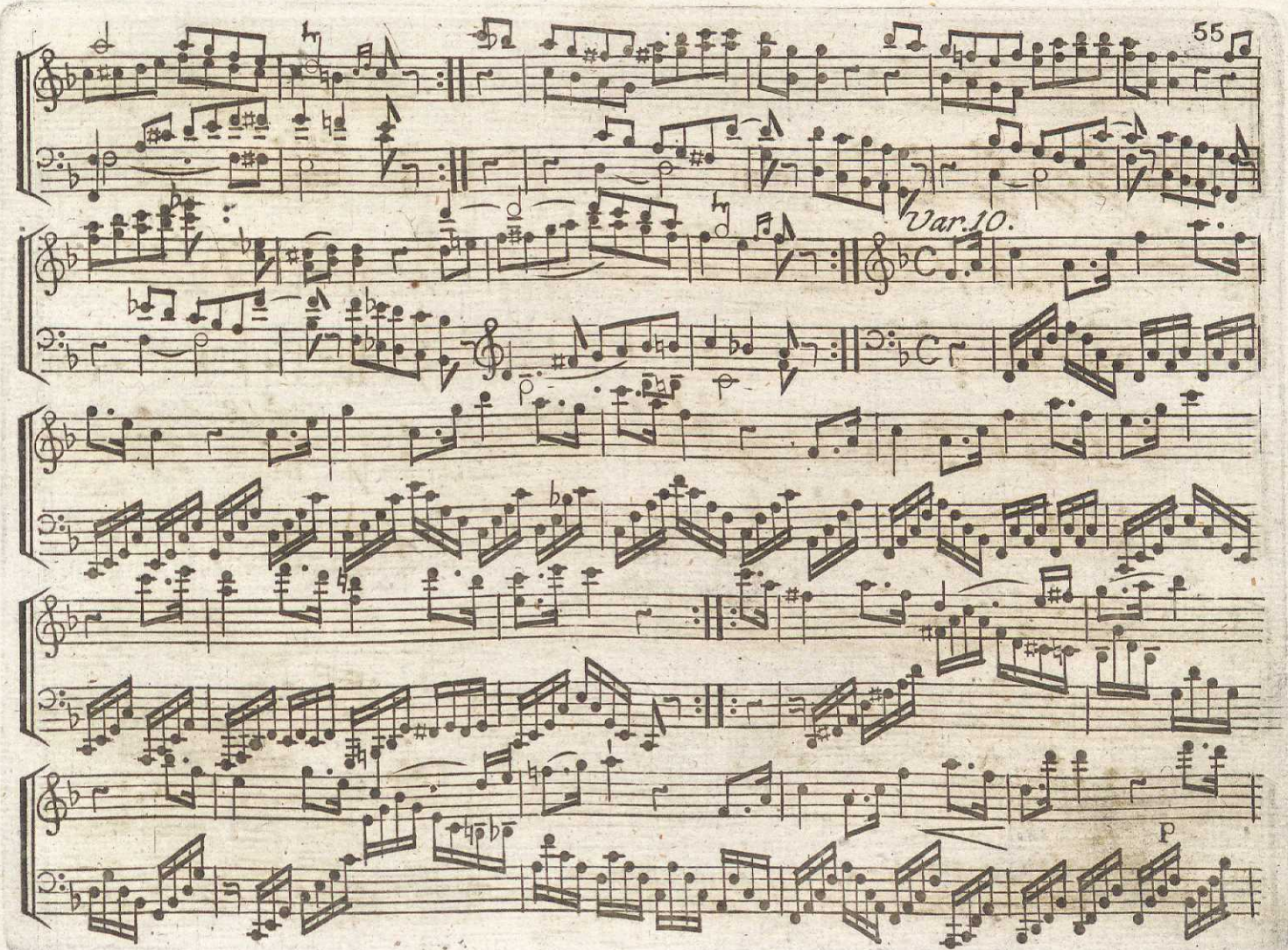
Var. 10.
P

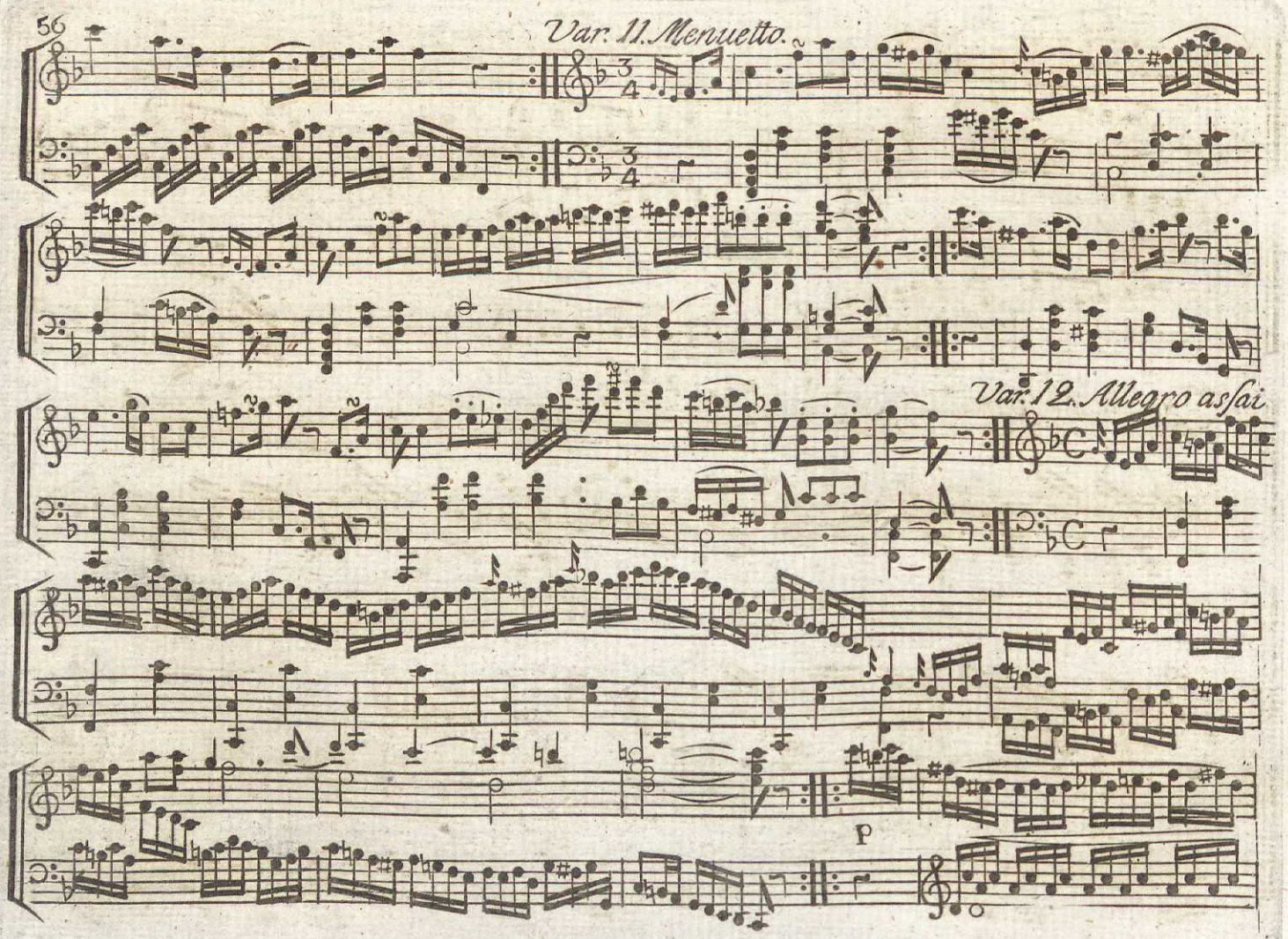
Var. 11. Menuetto.
Var. 12. Allegro assai
p

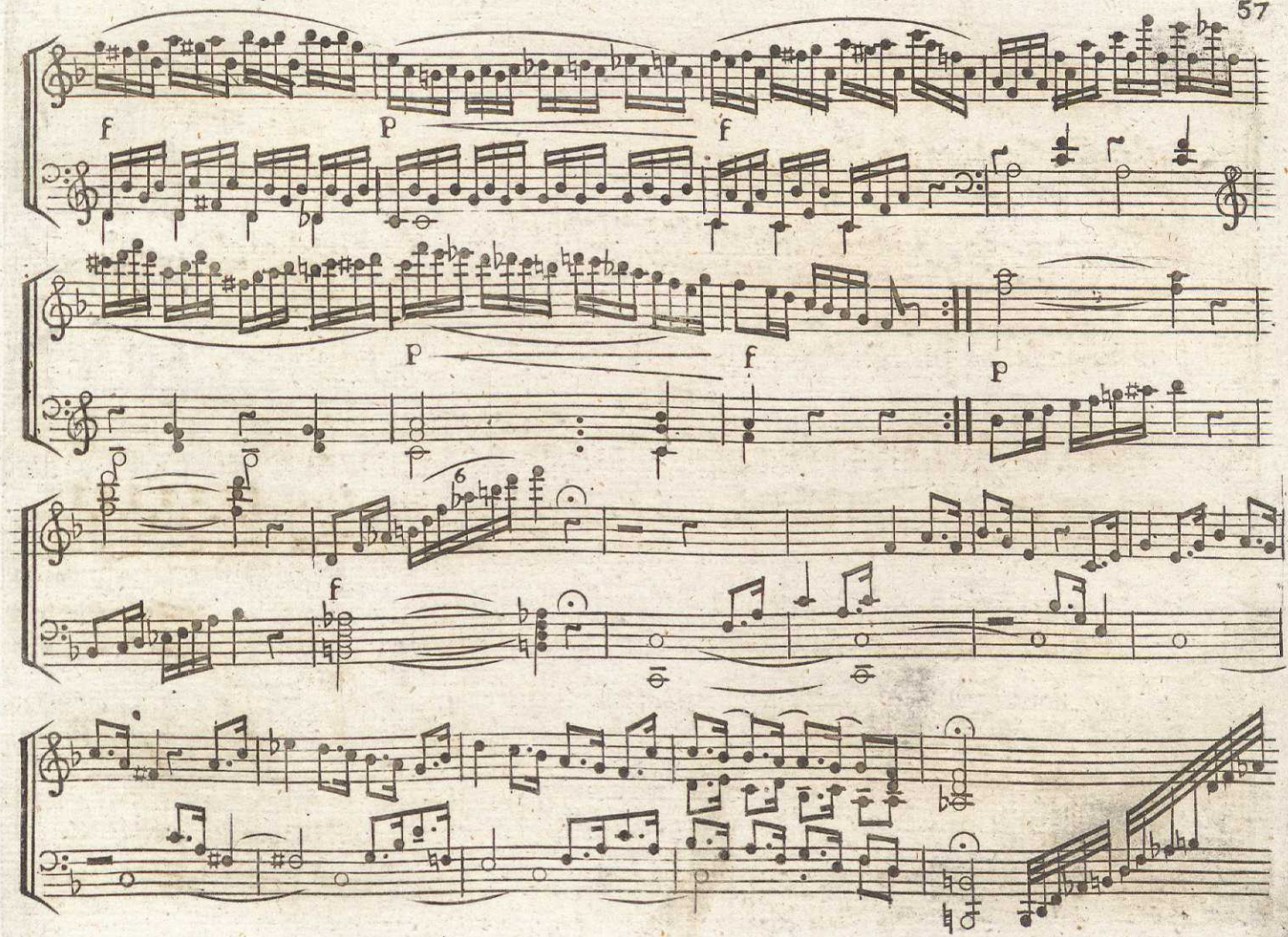
f
p
f
p
f
p
f

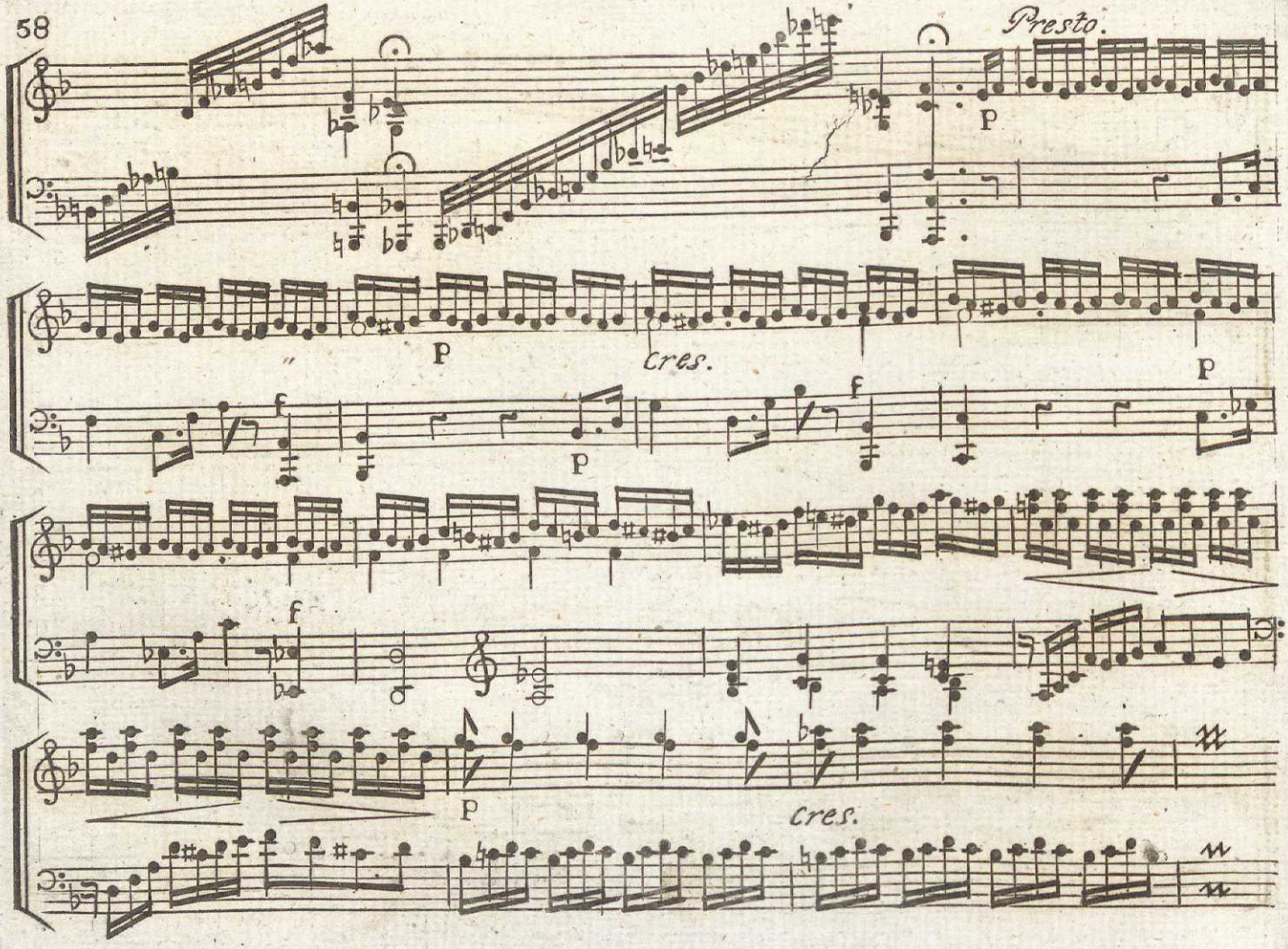
Presto.
P
P
cres.
P
f
P
f
f
P
cres.

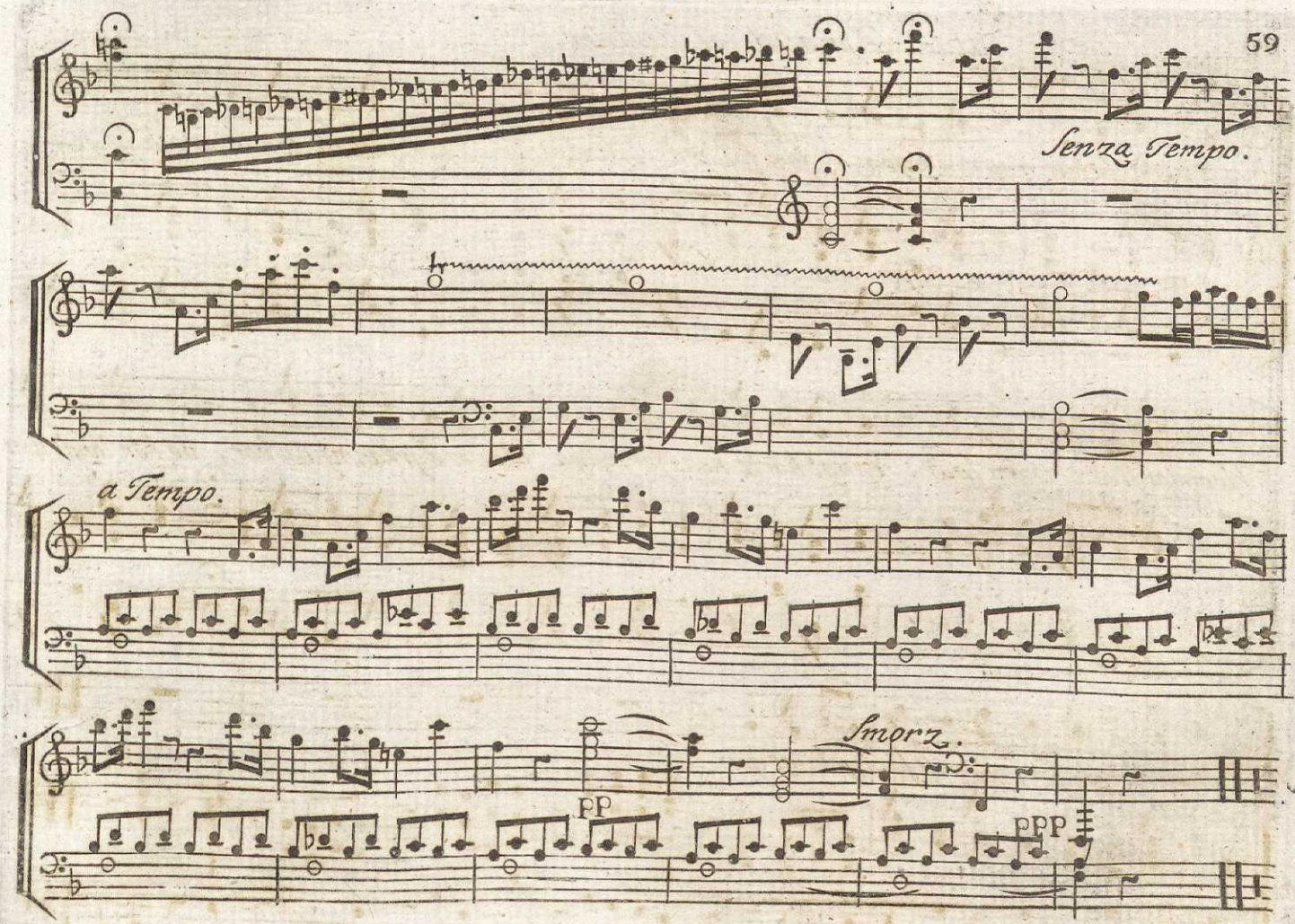
Senza Tempo.
a Tempo.
Smorz.
pp
ppp

Utur Renaud af Haffner.

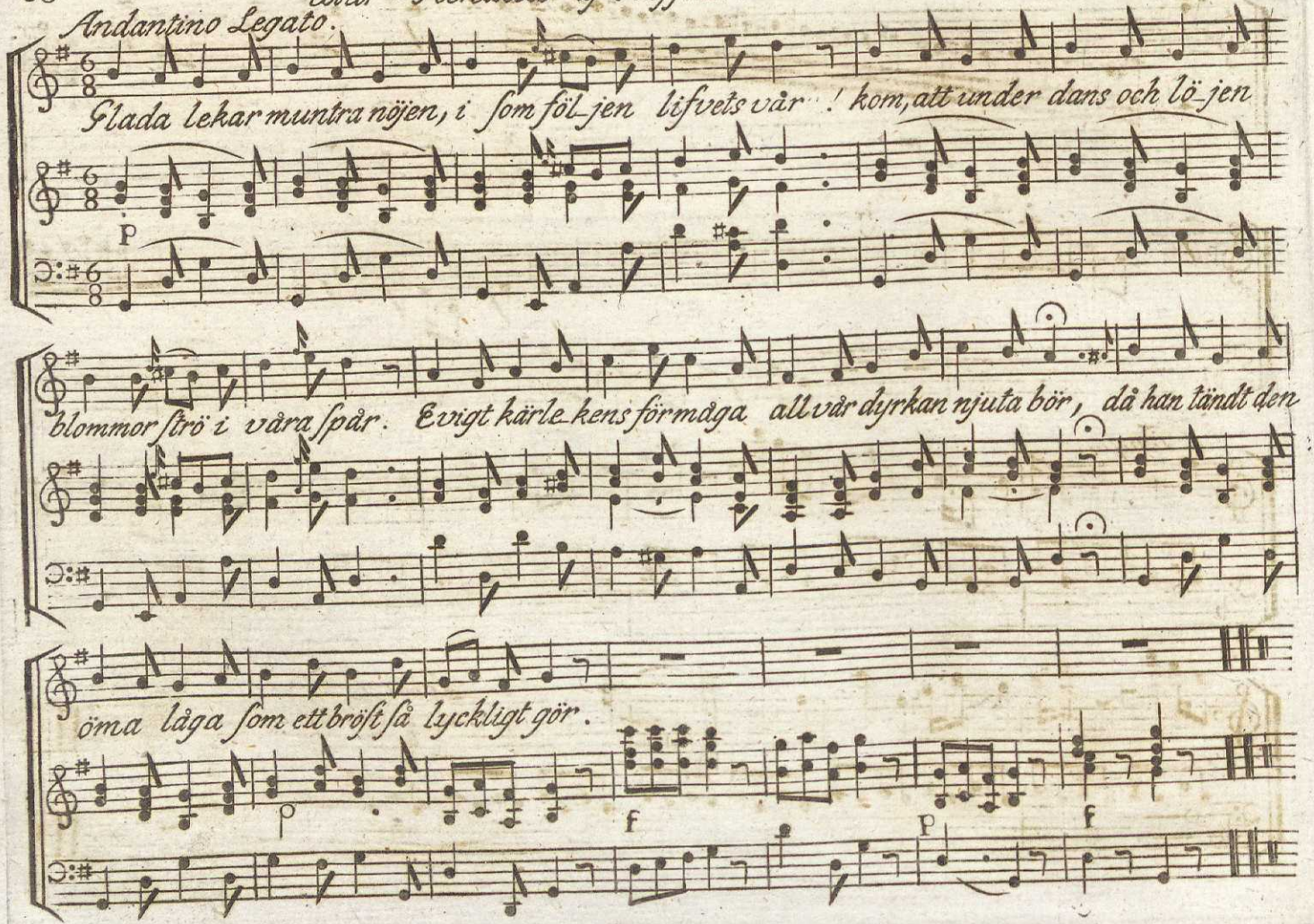

Arier uti Renaud af Hæffner.

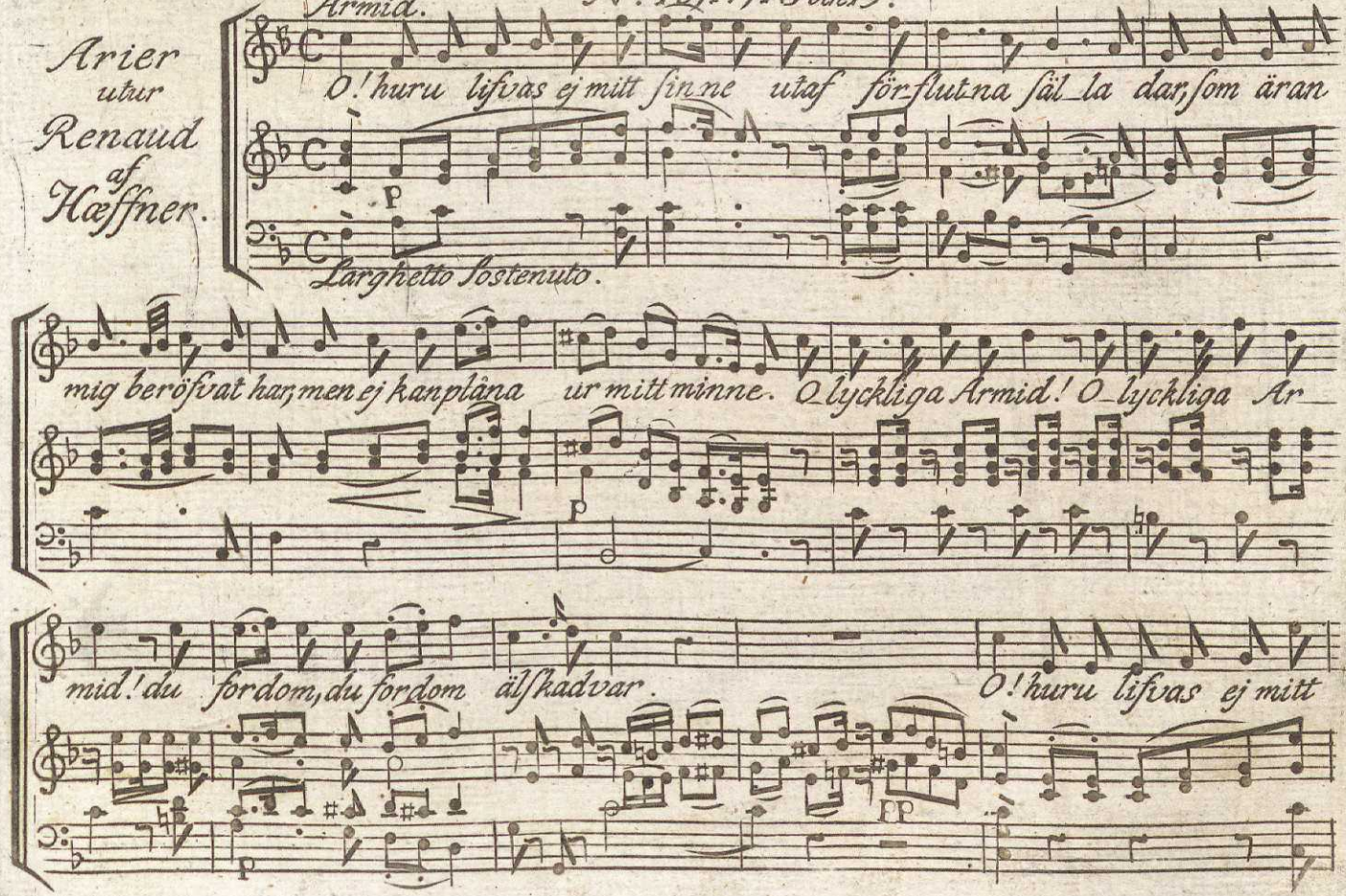

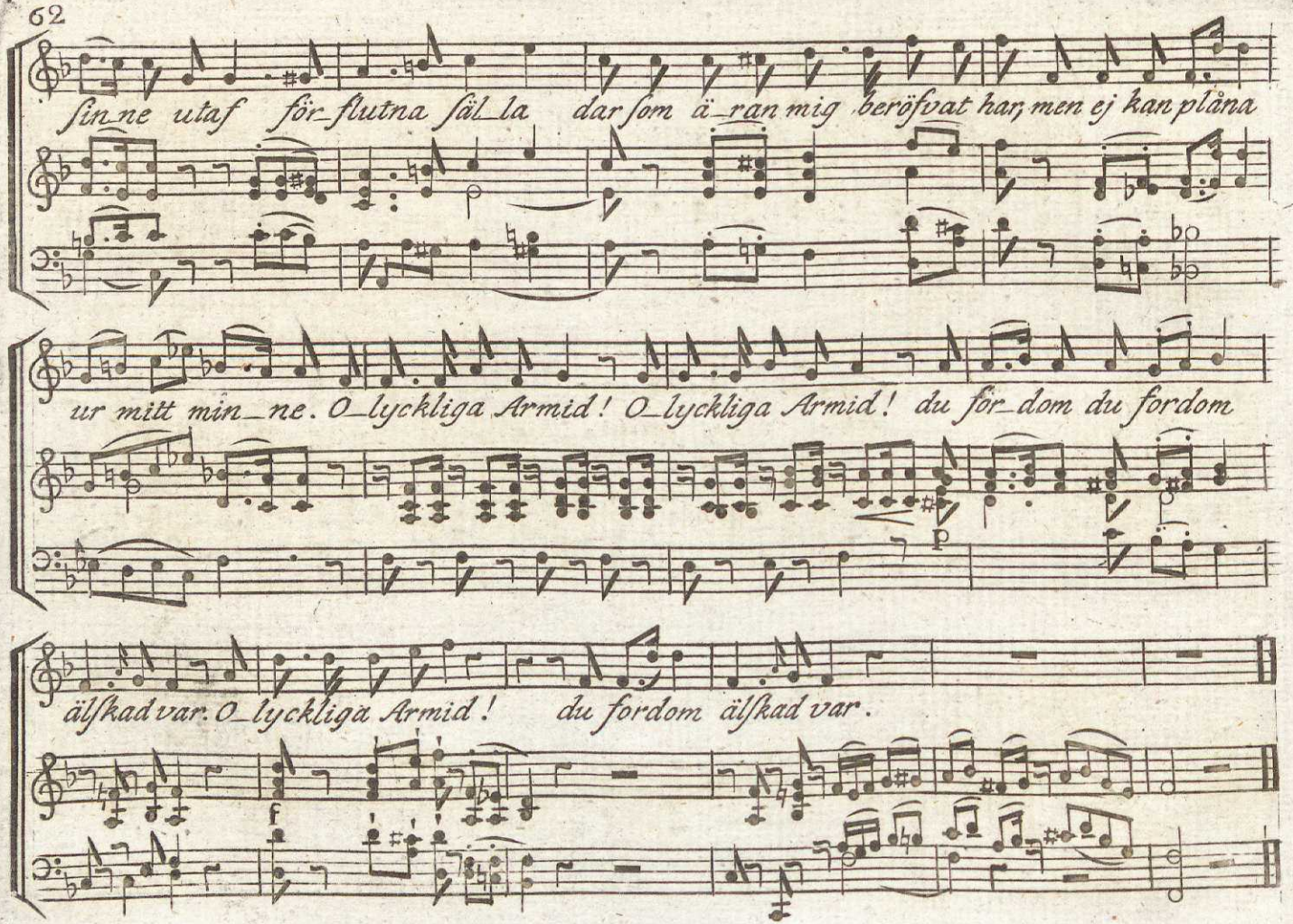
sin_ne utaf för_flutna säl_la dar som ä_ran mig beröfvat han, men ej kan plåna
ur mitt min_ne. O_lyckliga Armid! O_lyckliga Armid! du för_dom du fordom
p
älskad var. O_lyckliga Armid! du fordom älskad var.
f

Larghetto Con moto.

Armid.

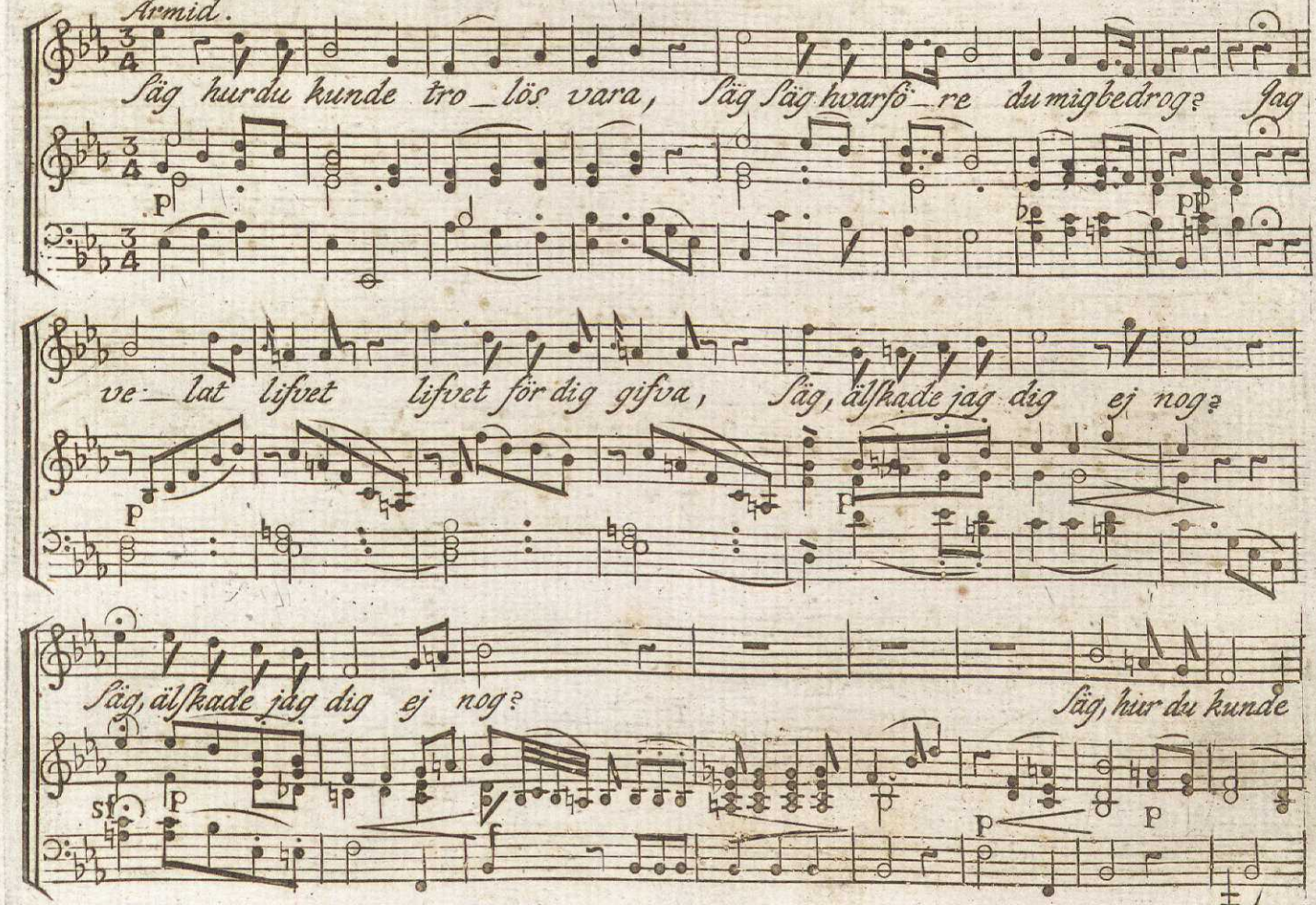

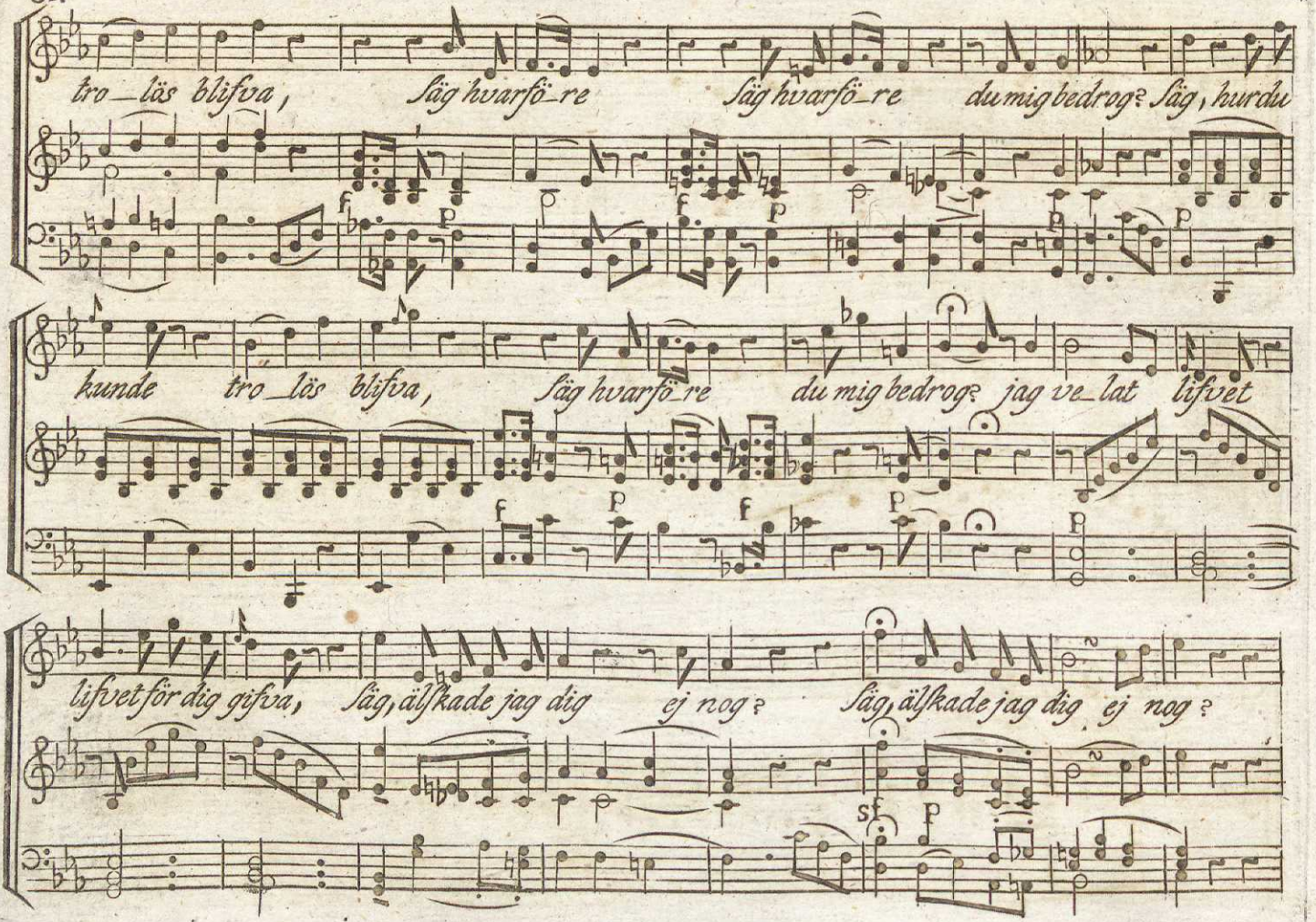
tro_löss blifva, Säg hvarför_re Säg hvarför_re du mig bedrog? Säg, hur du
kunde tro_löss blifva, Säg hvarför_re du mig bedrog? jag ve_lat lifvet
lifvet för dig gifva, Säg, älskade jag dig ej nog? Säg, älskade jag dig ej nog?

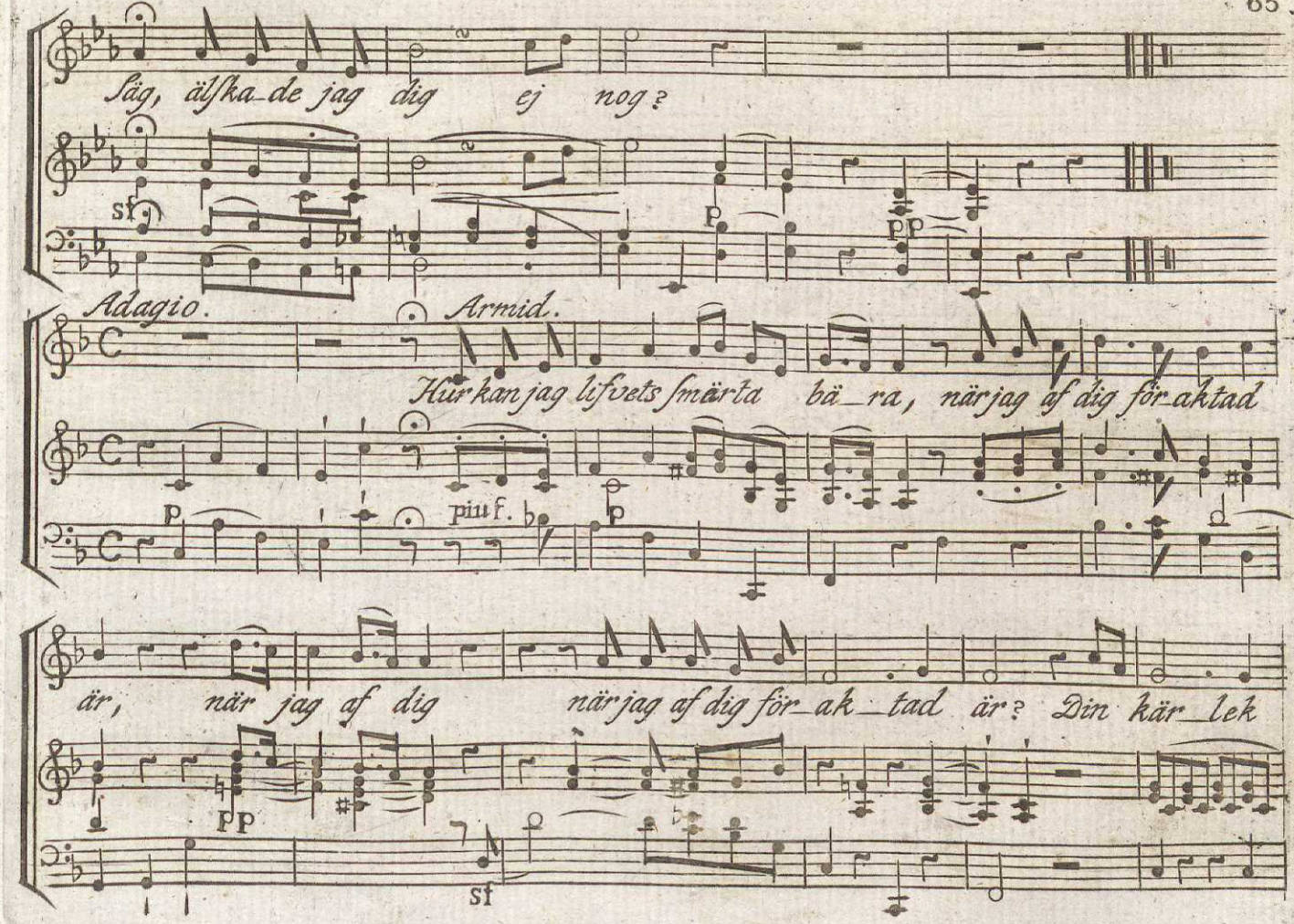
Säg, älska de jag dig ej nog?
sf
p
pp
Adagio.
Armid.
Hur kan jag lifvets smärta bä ra, när jag af dig för aktad
p
piu f.
p
är, när jag af dig när jag af dig för ak tad är? Din kär lek
pp
sf

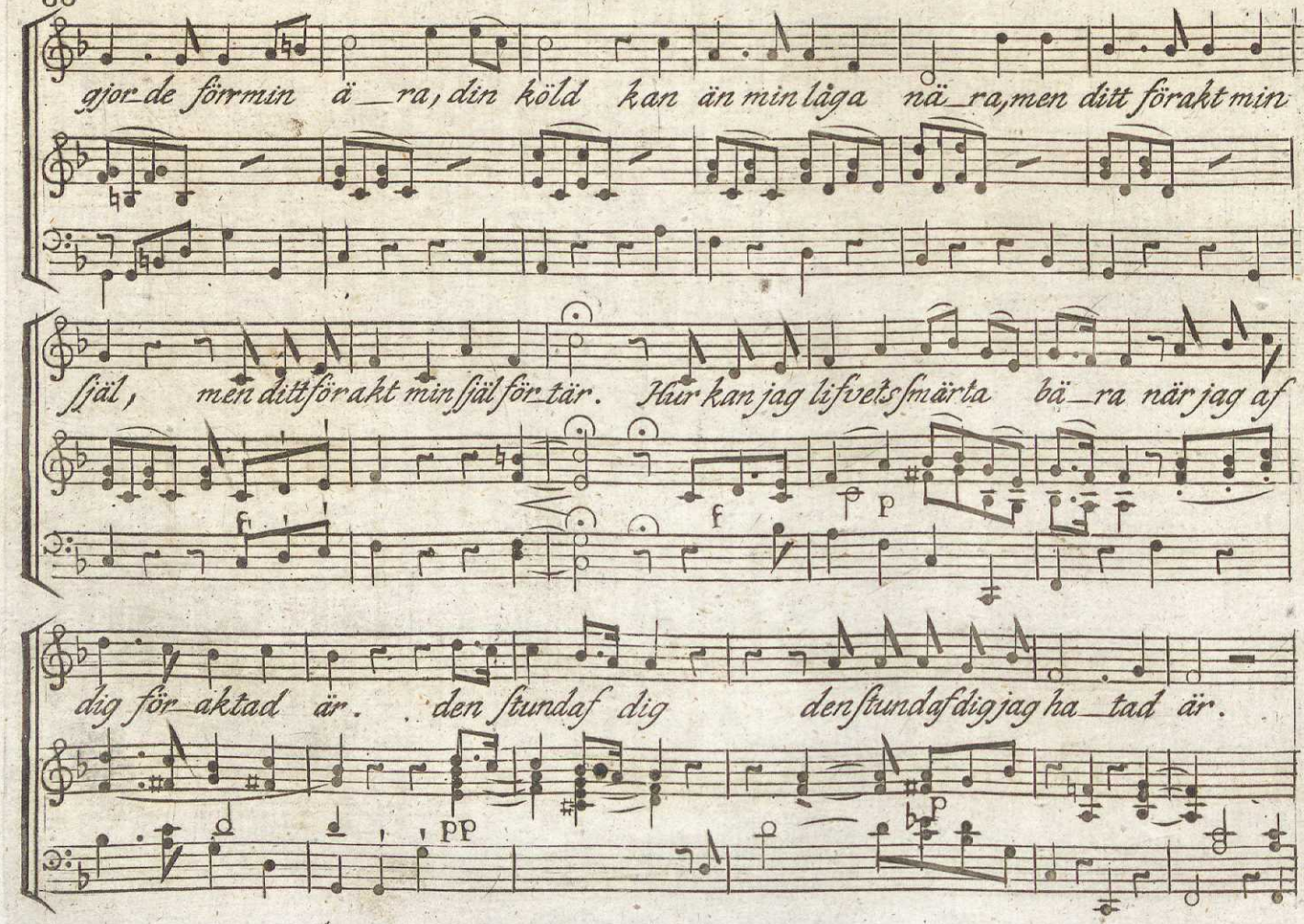
gjor de förrmin ä_ra, din köld kan än min låga nä_ra, men ditt förakt min
själ, men ditt förakt min själ för_tär. Hur kan jag lifvets smärta bä_ra när jag af
f
f
p
p
dig för_aktad är. den stund af dig den stund af dig jag ha_tad är.
pp
p

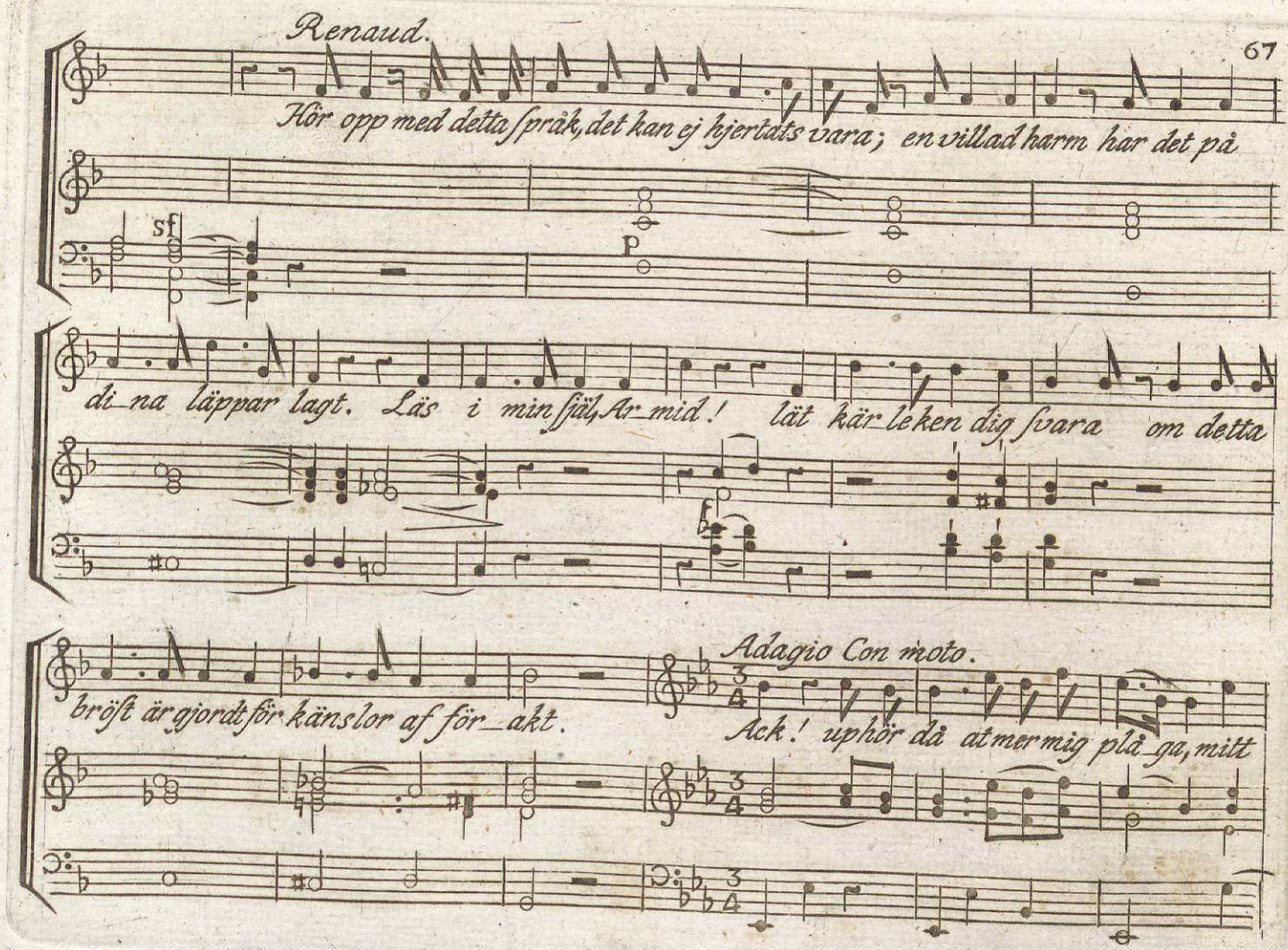
Renaud.
Hör opp med detta språk, det kan ej hjertats vara; en villad harm har det på
sf
p
di na läppar lagt. Läs i min själ, Ar mid! lät kär leken dig svara om detta
f
Adagio Con moto.
bröst är gjordt för känslor af för akt.
Ack! uphör då at mer mig pla ga, mitt

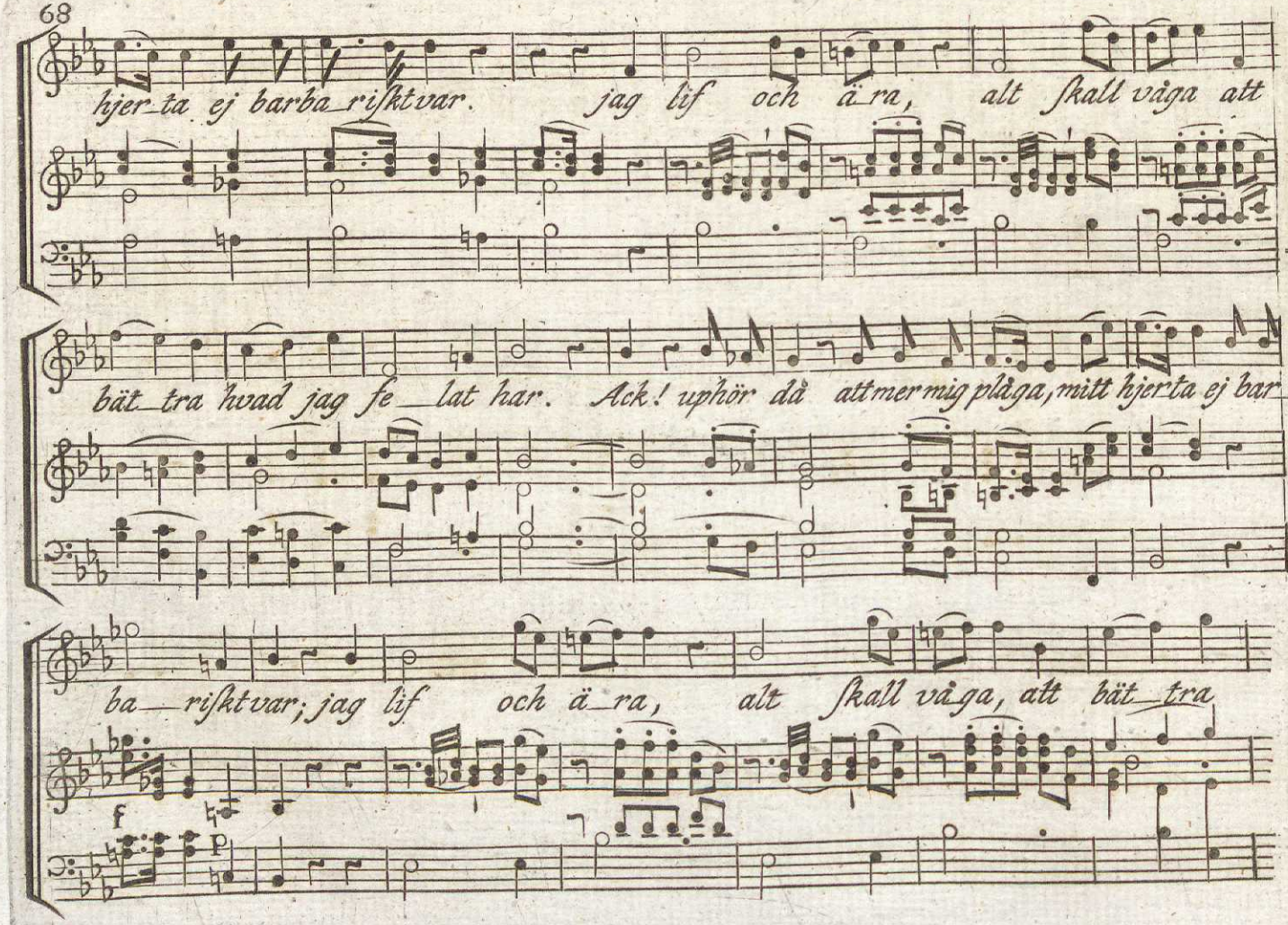
hjer-ta ej barba-riſktvar. jag lif och ä-ra, alt ſkall våga att
bät-tra hvad jag fe-lat har. Ack! uphör då attmer mig pläga, mitt hjerta ej bar-
ba-riſktvar; jag lif och ä-ra, alt ſkall vå-ga, att bät-tra
f
p

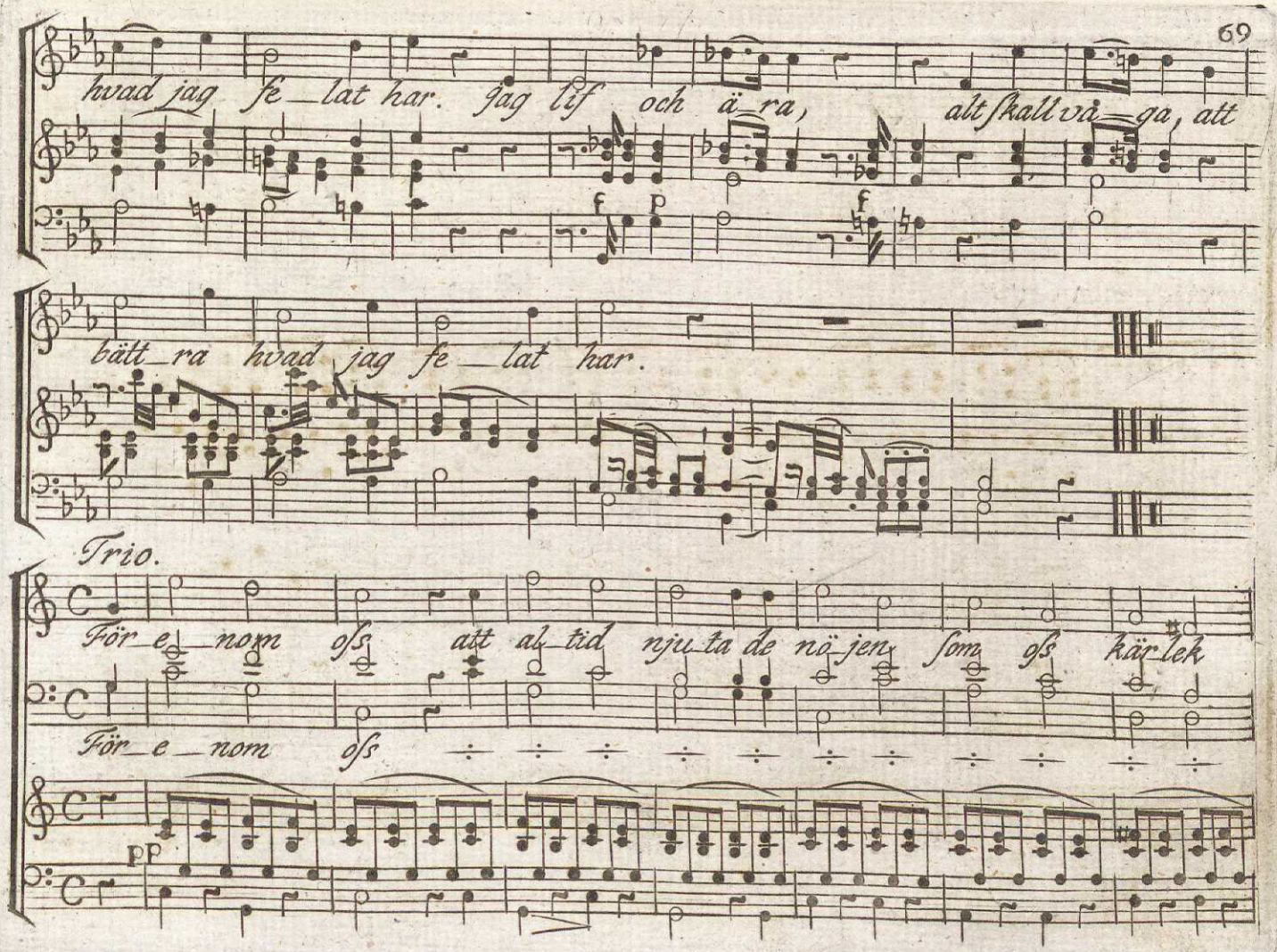
hvad jag fe_lat har. gag lif och ä_ra, alt skall vå_ga, att
f p f
bätt_ra hvad jag fe_lat har.
Trio.
För_e_nom oss att al_tid nju_ta de nö_jen som oss kär_lek
För_e_nom oss
pp

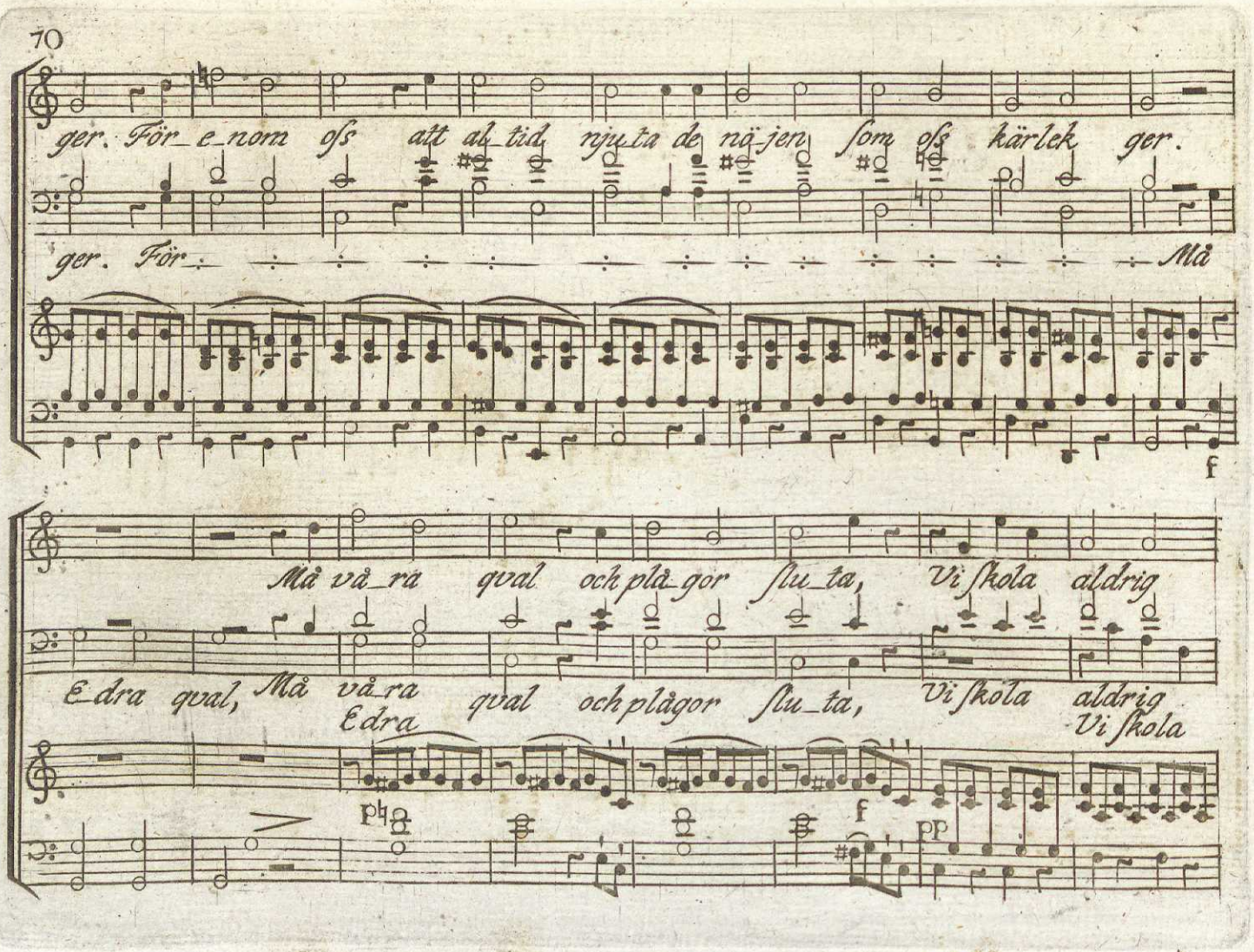
ger. För_ e_nom oss att al_tid nju_ta de nä_jen som oss kärlek ger.
ger. För_
Må
f
Må vå_ra qval och plå_gor slu_ta, Vi skola aldrig
Edra qval, Må vå_ra qval och plågor slu_ta, Vi skola aldrig
Edra
Vi skola
ph
f
pp

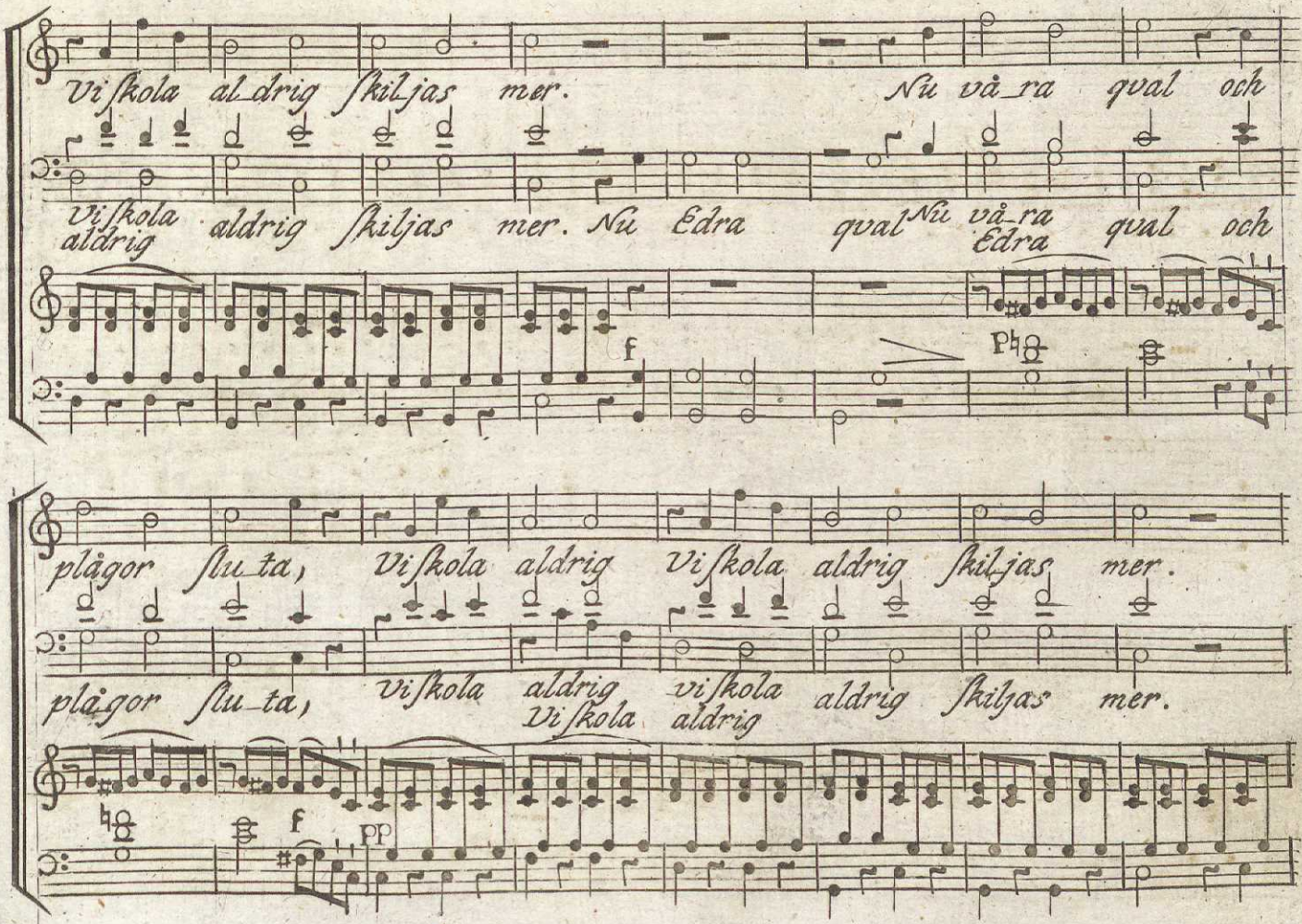
Viſkola al_drig ſkil_jas mer. Nu vå_ra qual och
Viſkola aldrig ſkiljas mer. Nu Edra qual
Nu vå_ra qual och
Edra
f
Ph
plågor ſlu_ta, Viſkola aldrig Viſkola aldrig ſkil_jas mer.
plågor ſlu_ta, Viſkola aldrig viſkola aldrig ſkiljas mer.
Viſkola aldrig
f
pp

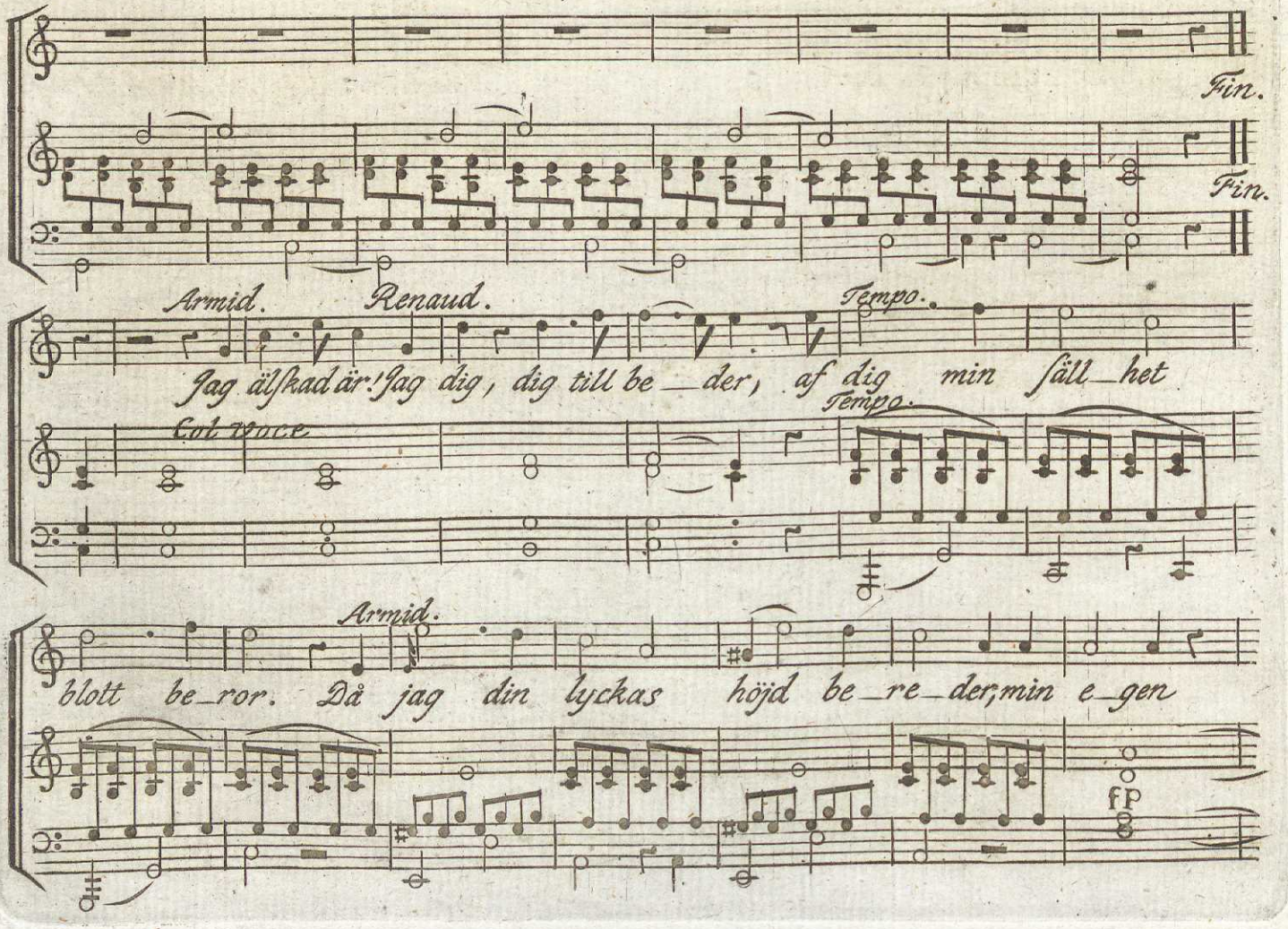
Fin.
Fin.
Armid.
Renaud.
Tempo.
Jag älskad är! Jag dig, dig till be_der, af dig min säll_het
Col voce
Tempo.
Armid.
blott be_ror. Då jag din lyckas höjd be_re_der, min e_gen
fp

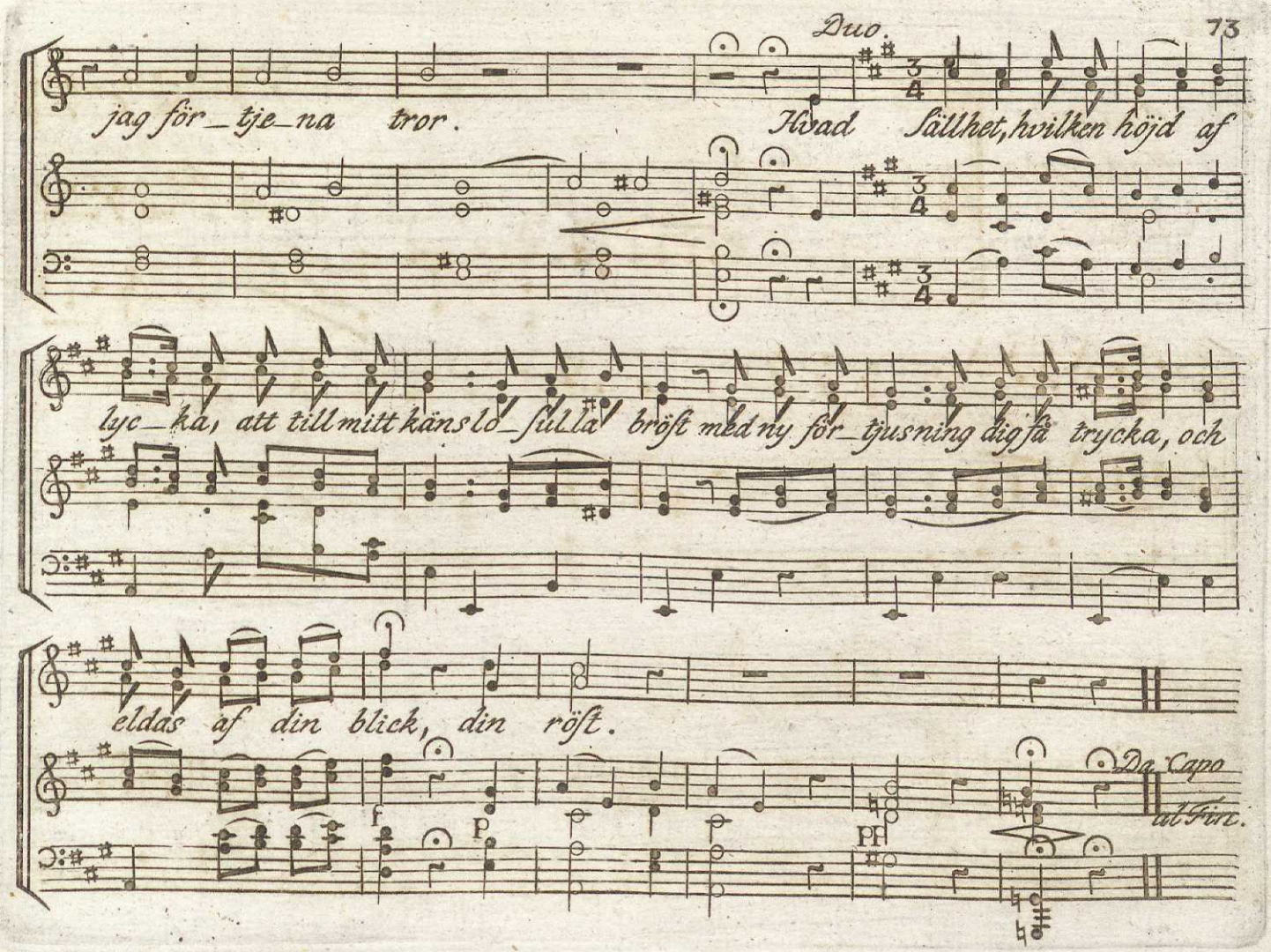
Duo.
jag för_tje_na tror.
Hvad sällhet, hvilken höjd af
lyc_ka, att till mitt känslo_fulla bröst med ny för_tjusning dig få trycka, och
eldas af din blick, din röst.
f
p
ph
Da Capo
al Fine.

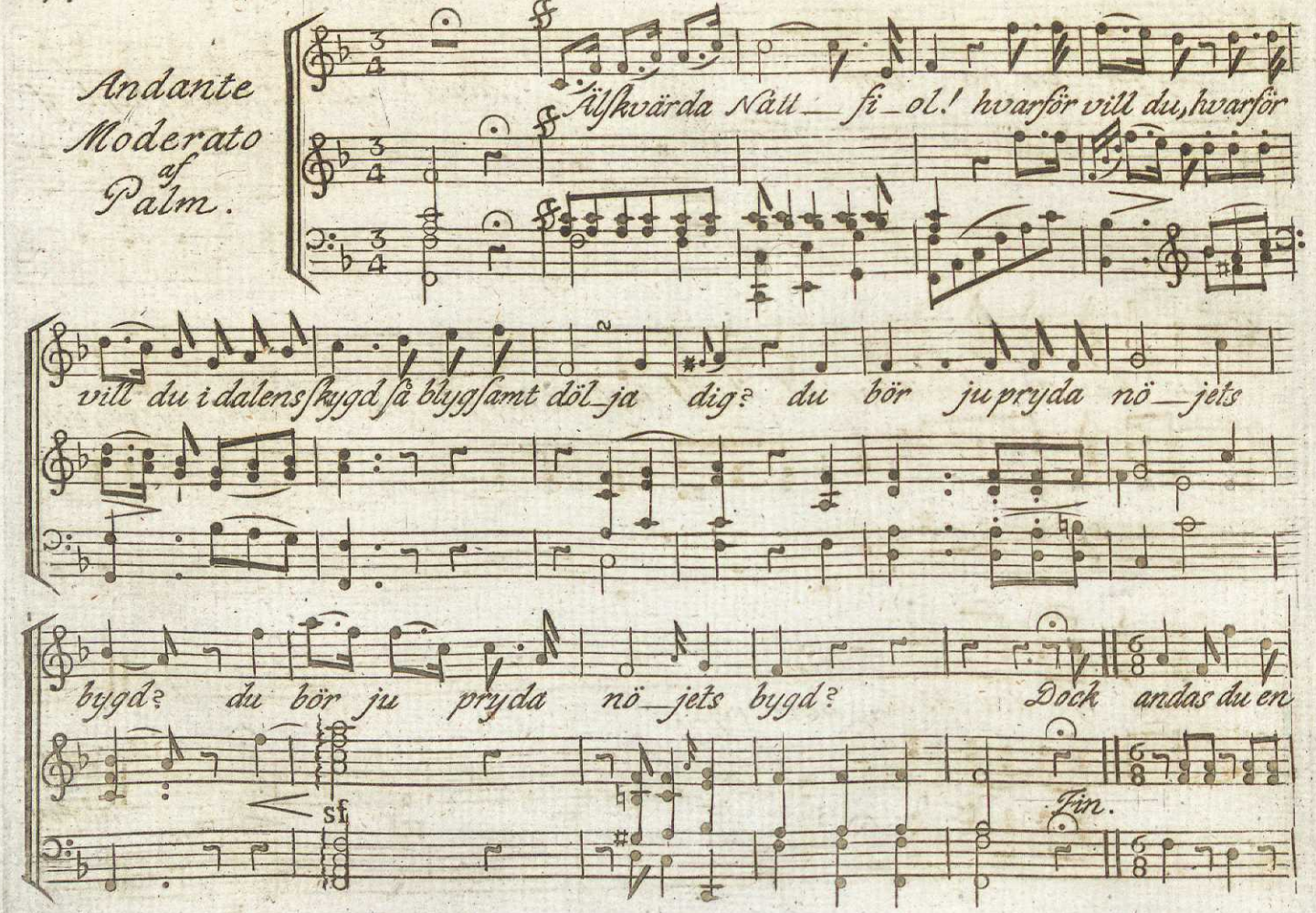
Andante
Moderato
af
Palm.
Älskvärda Nätt_ fi_ol! hvarför vill du, hvarför
vill du i dalens skygd så blygsamt döl_ja dig? du bör ju pryda nö_jets
bygd? du bör ju pryda nö_jets bygd? Dock andas du en
sf
Fin.

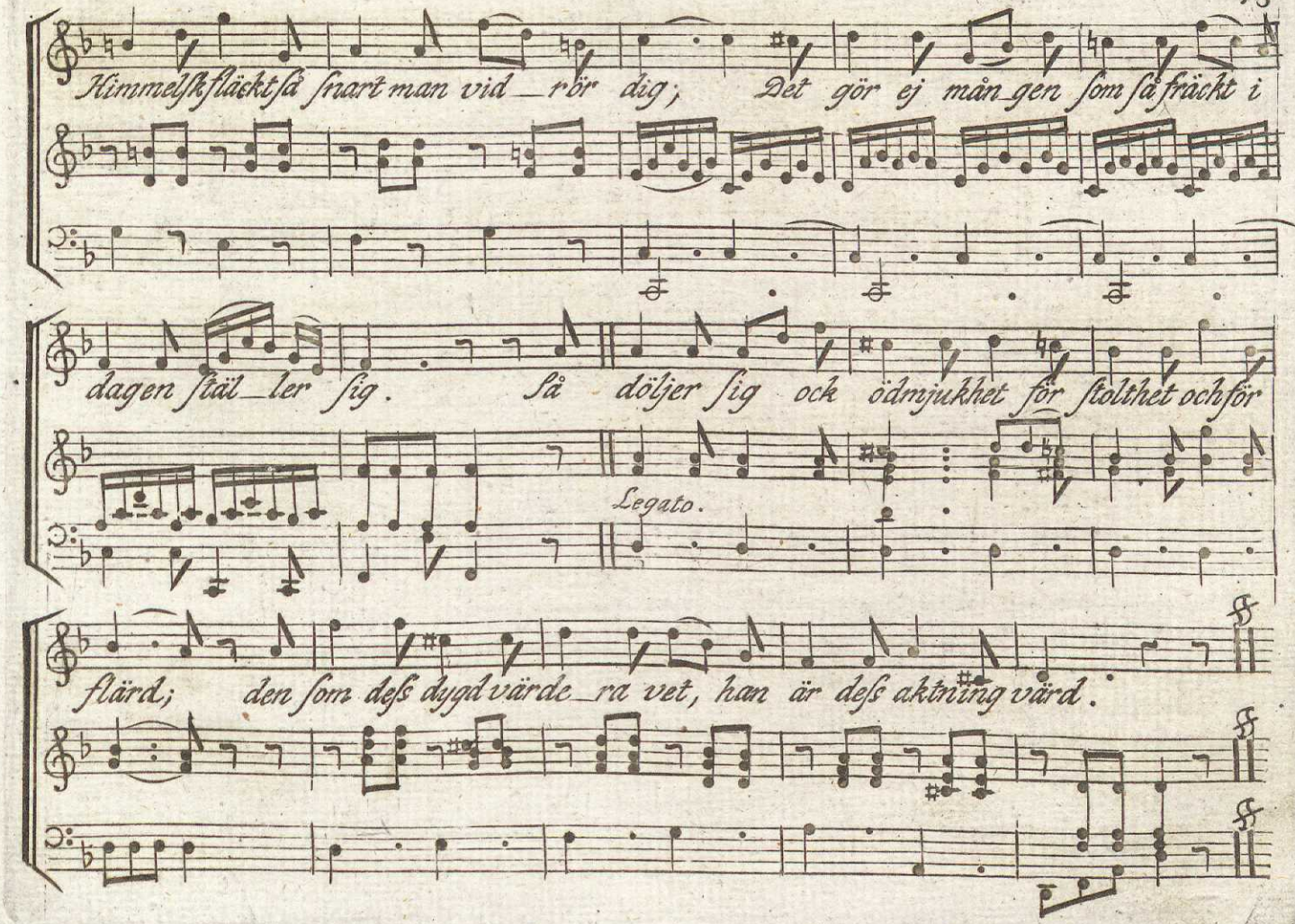
Himmelsk fläckt så snart man vid_rör dig; Det gör ej mån_gen som så fräckt i
dagen stäl_ler sig. Så döljer sig och ödmjukhet för stolthet och för
Legato.
flärd; den som deſs dygd värde_ra vet, han är deſs aktning värd.

Marche of Noach Nysstedt.

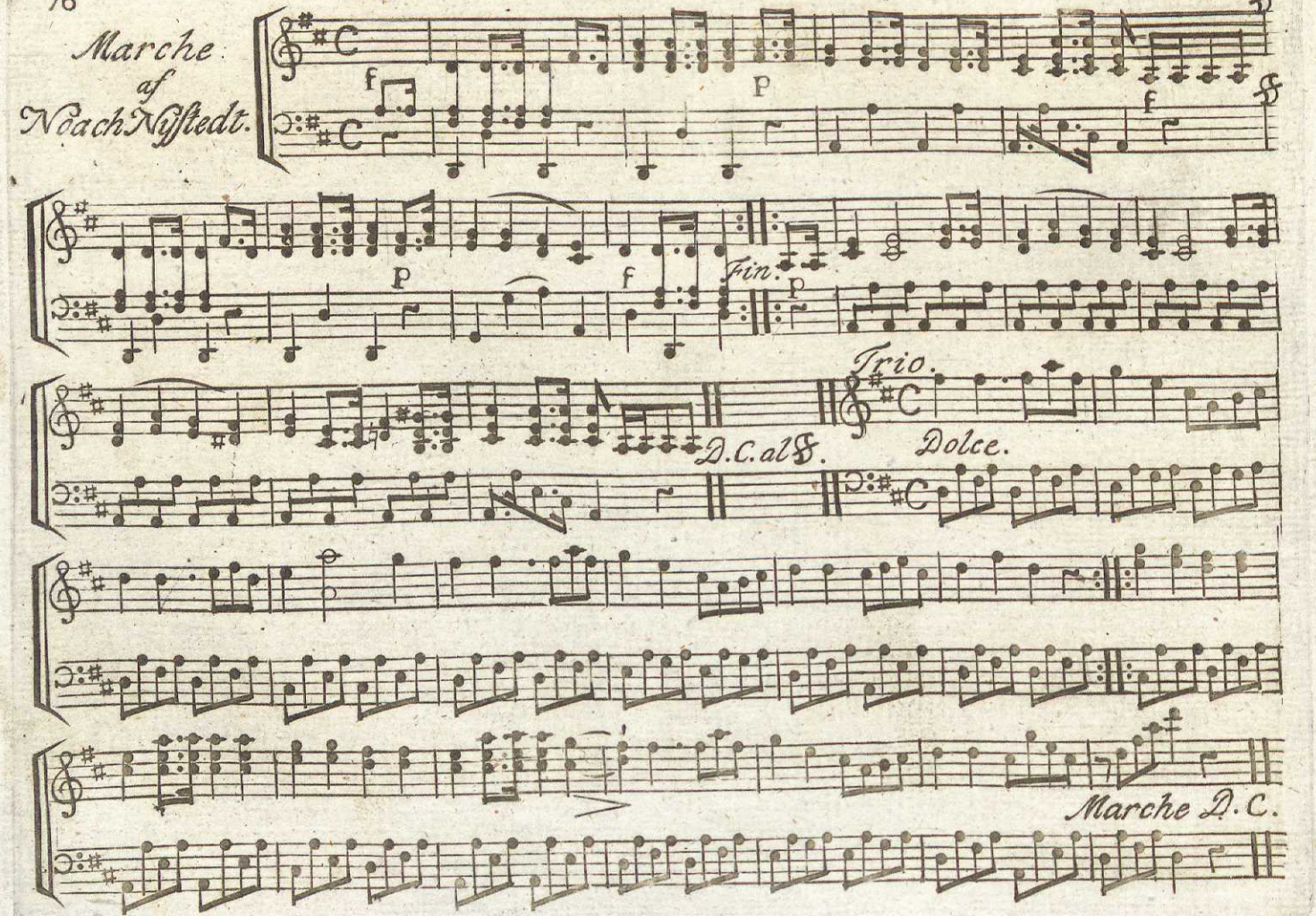

År 1802.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 20.

Marche.

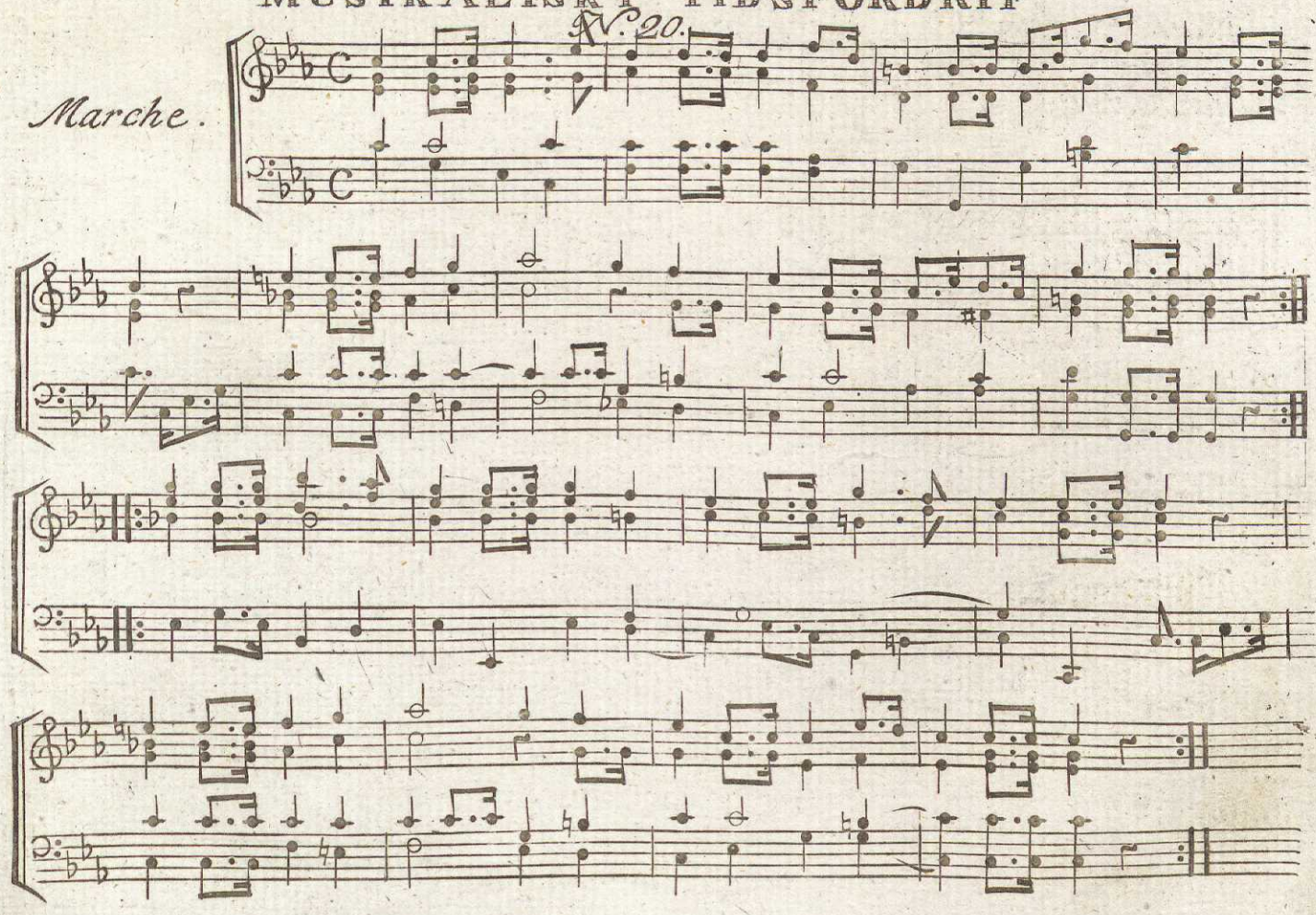

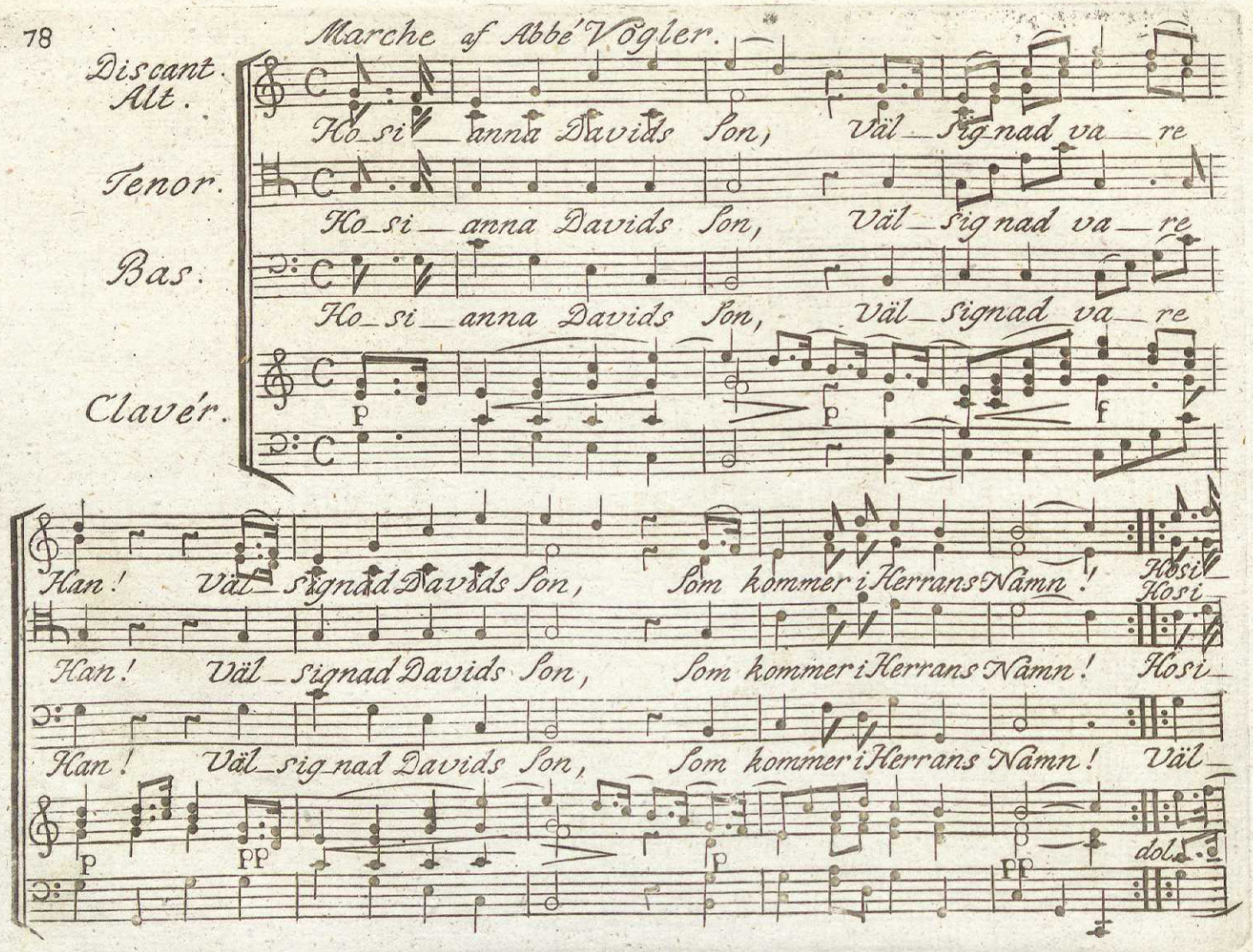
Marche af Abbé Vogler.
Discant.
Alt.
Tenor.
Bas.
Clavér.
Ho si anna Davids Son, Väl signad va re
Ho si anna Davids Son, Väl signad va re
Ho si anna Davids Son, Väl signad va re
P
P
f
Han! Väl signad Davids Son, Som kommer i Herrans Namn! Hosi
Hosi
Han! Väl signad Davids Son, Som kommer i Herrans Namn! Hosi
Han! Väl signad Davids Son, Som kommer i Herrans Namn! Väl
P
PP
P
PP
dol.

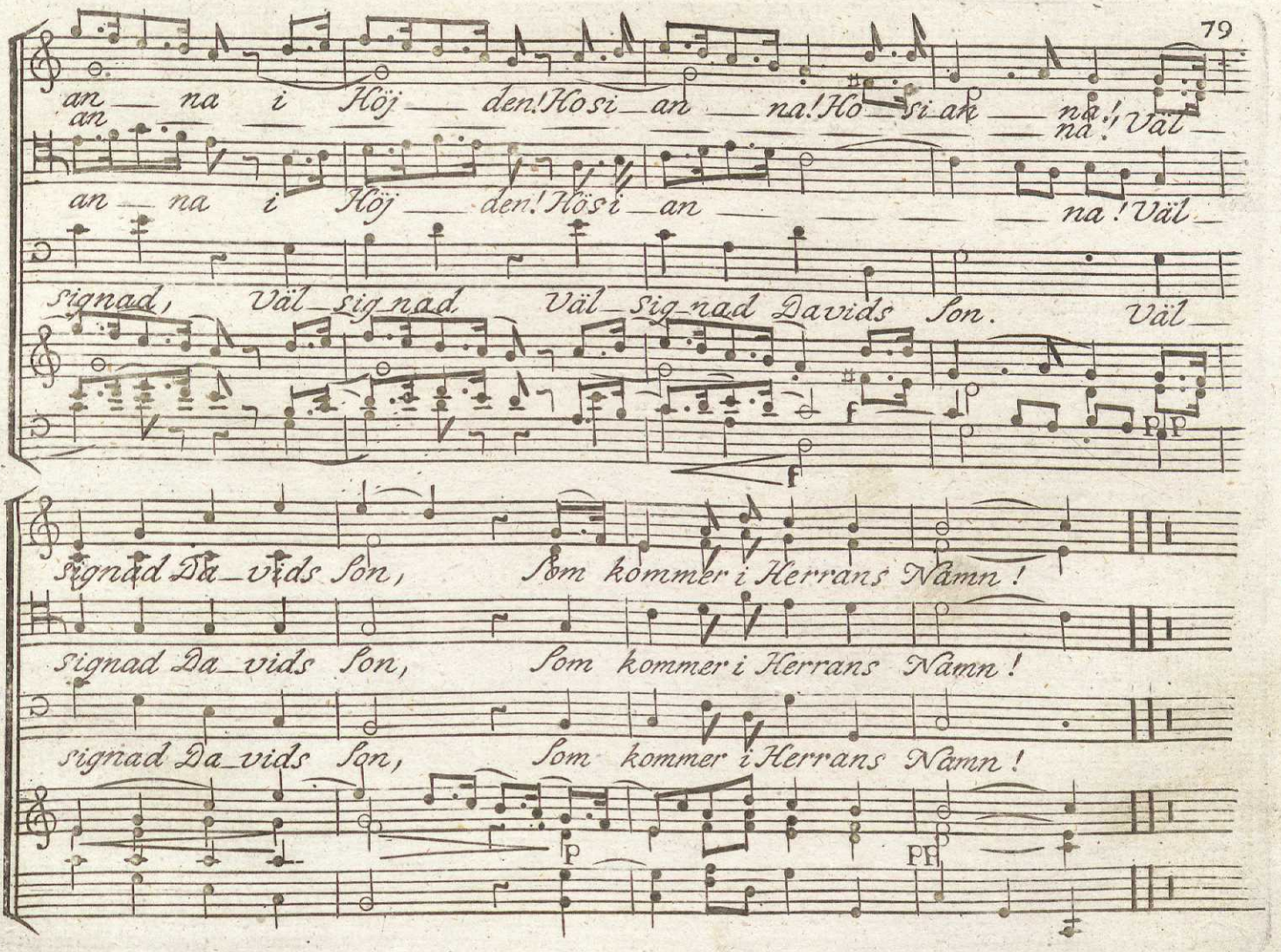
an na i Höj den! Hosi an na! Ho si an na! Väl
an na i Höj den! Hösi an na! Väl
signad, Väl signad Väl signad Davids Son. Väl
signad Da vids Son, Som kommer i Herrans Namn!
signad Da vids Son, Som kommer i Herrans Namn!
signad Da vids Son, Som kommer i Herrans Namn!

Elegie vid Marg. Fredr. Georgii Död:

Orden och Musiken af deſs Fader.

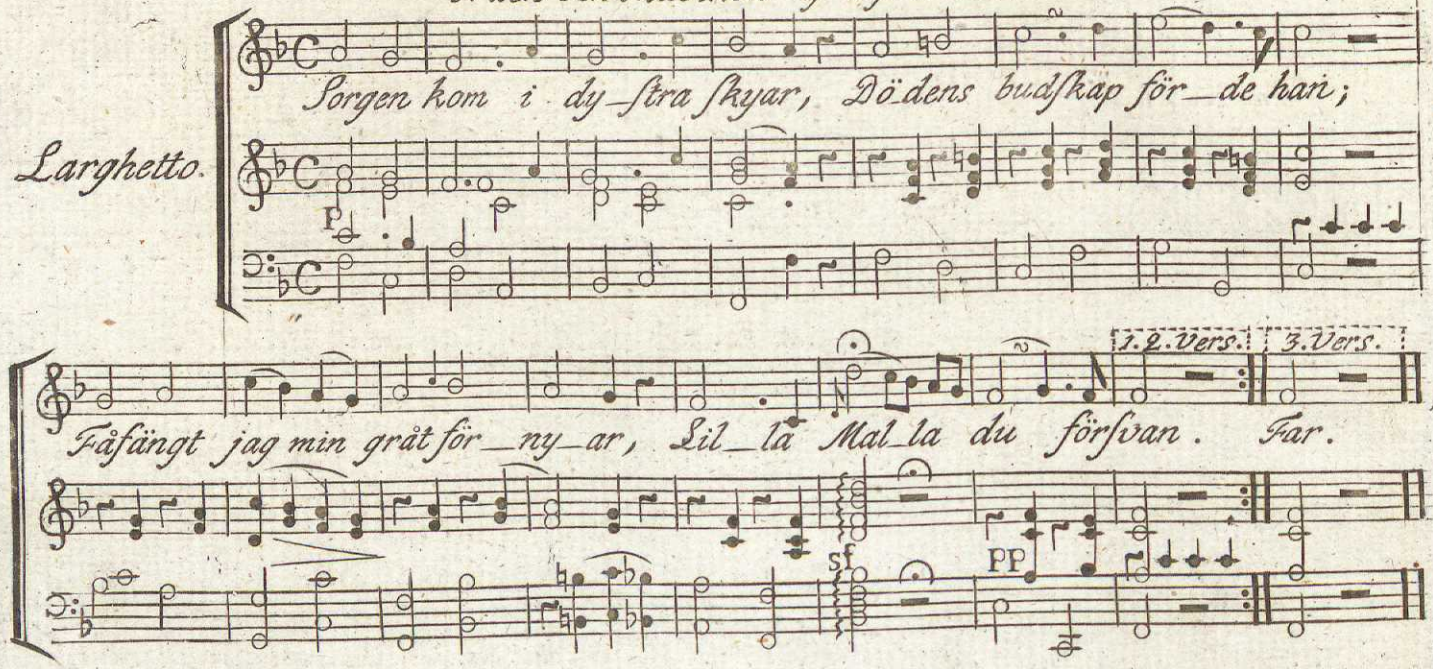

Flydde ur Föräldrars ſköte
Som i Dig ſin glädje ſett_
Fått, att blifva Englars möte,
Och blott ſaknad åt oſs gett

Om ej ſucken från oſs, ſårar
Vid den Sällhet ſom Du har__
Blicka då på deſſa tårar
Gjutne af Din Mor och Far.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

Larghetto con moto. N:r 21, 22, 23.

Aria utur Hemliga Äktenskapet af Cimarosa.

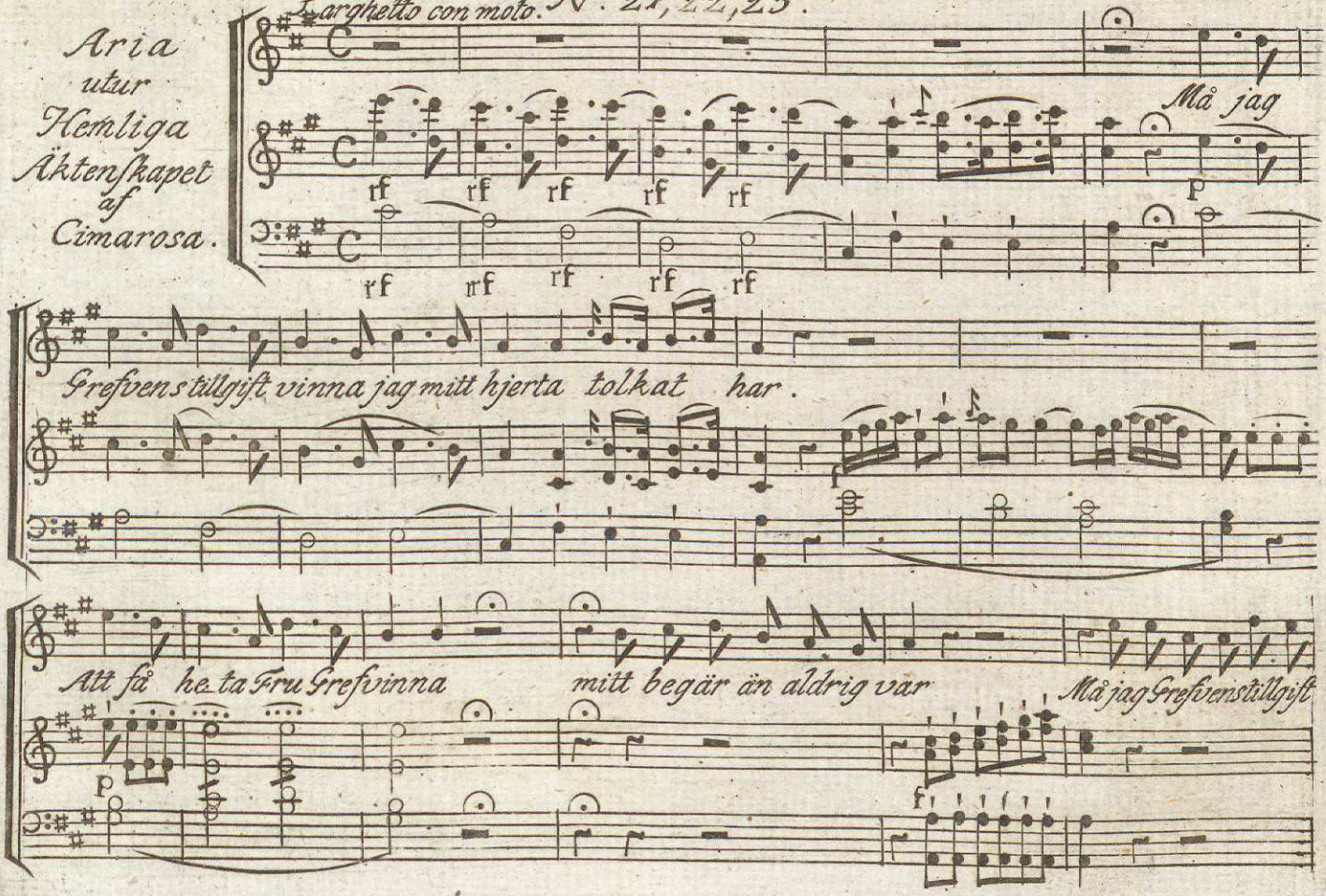

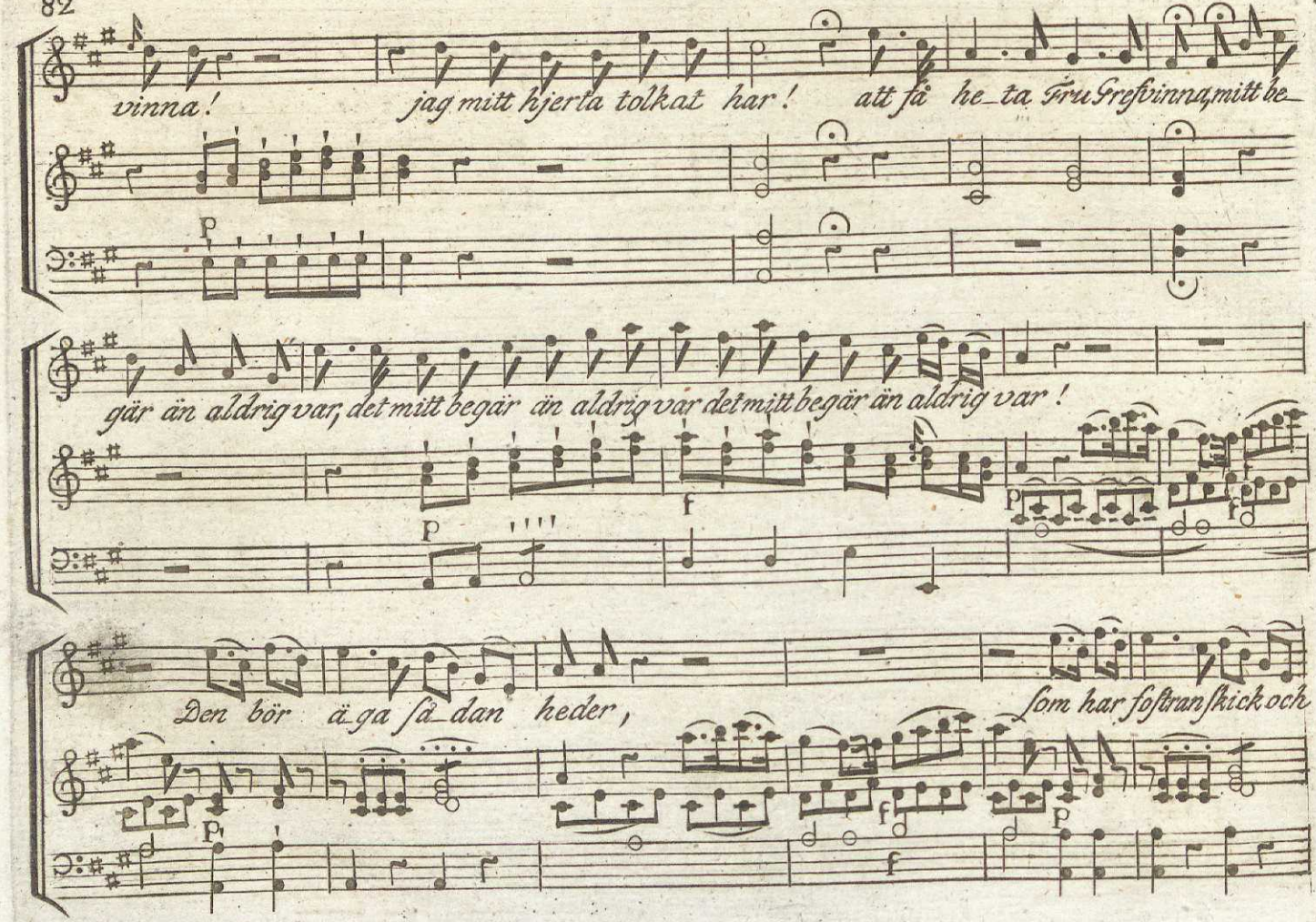
vinna! jag mitt hjerta tolkat har! att få he_ta Fru Grefvinna, mitt be_
gär än aldrig var, det mitt begär än aldrig var det mitt begär än aldrig var!
Den bör ä_ga så_dan heder,
som har sofstranskick och

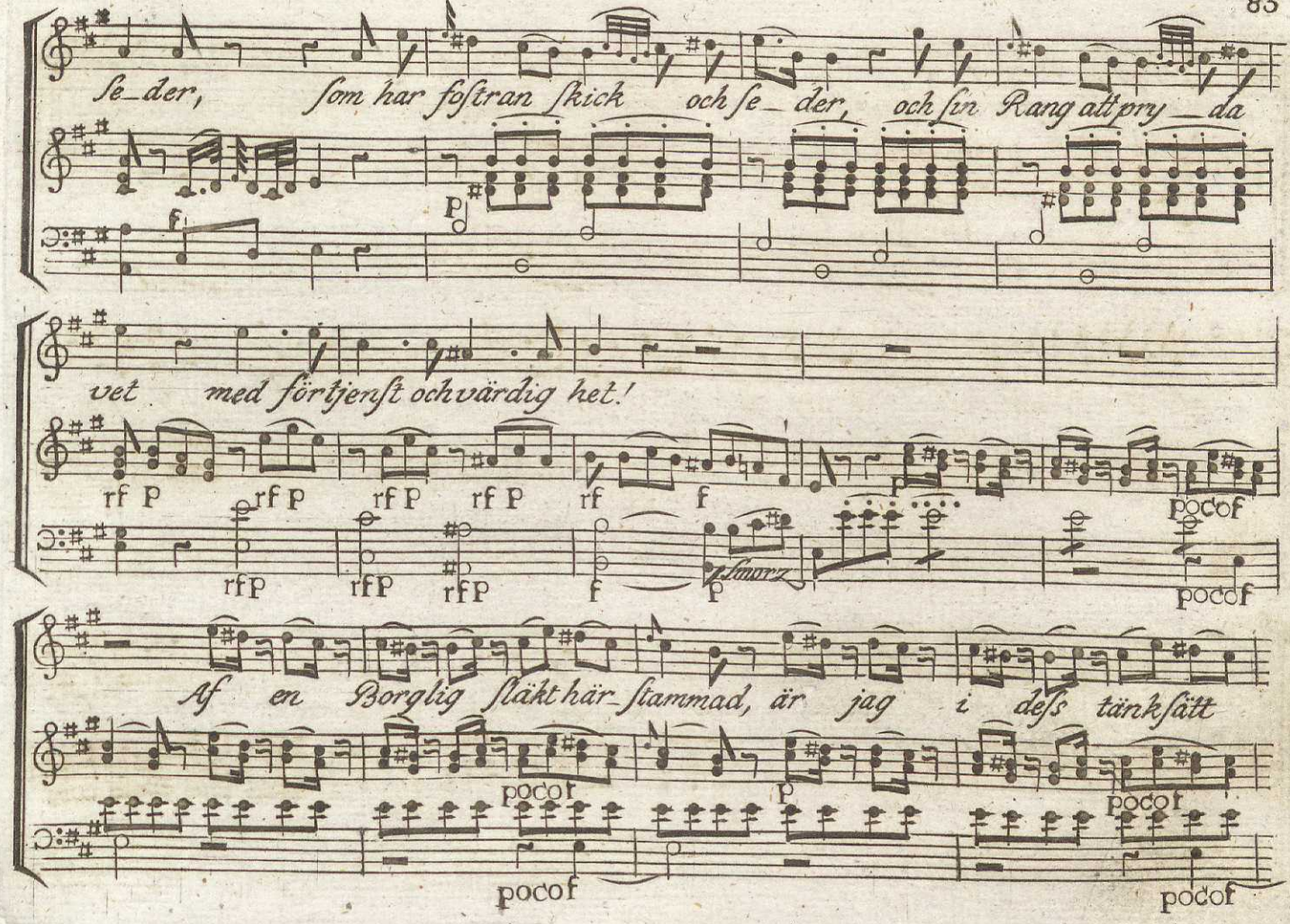
Se_der, som har fostran skick och se_der, och sin Rang att pry_da
vet med förtjenst och värdig het!
Af en Borglig släkt här_stammad, är jag i dess tänksätt
pocof
p
f
rf p
rfp

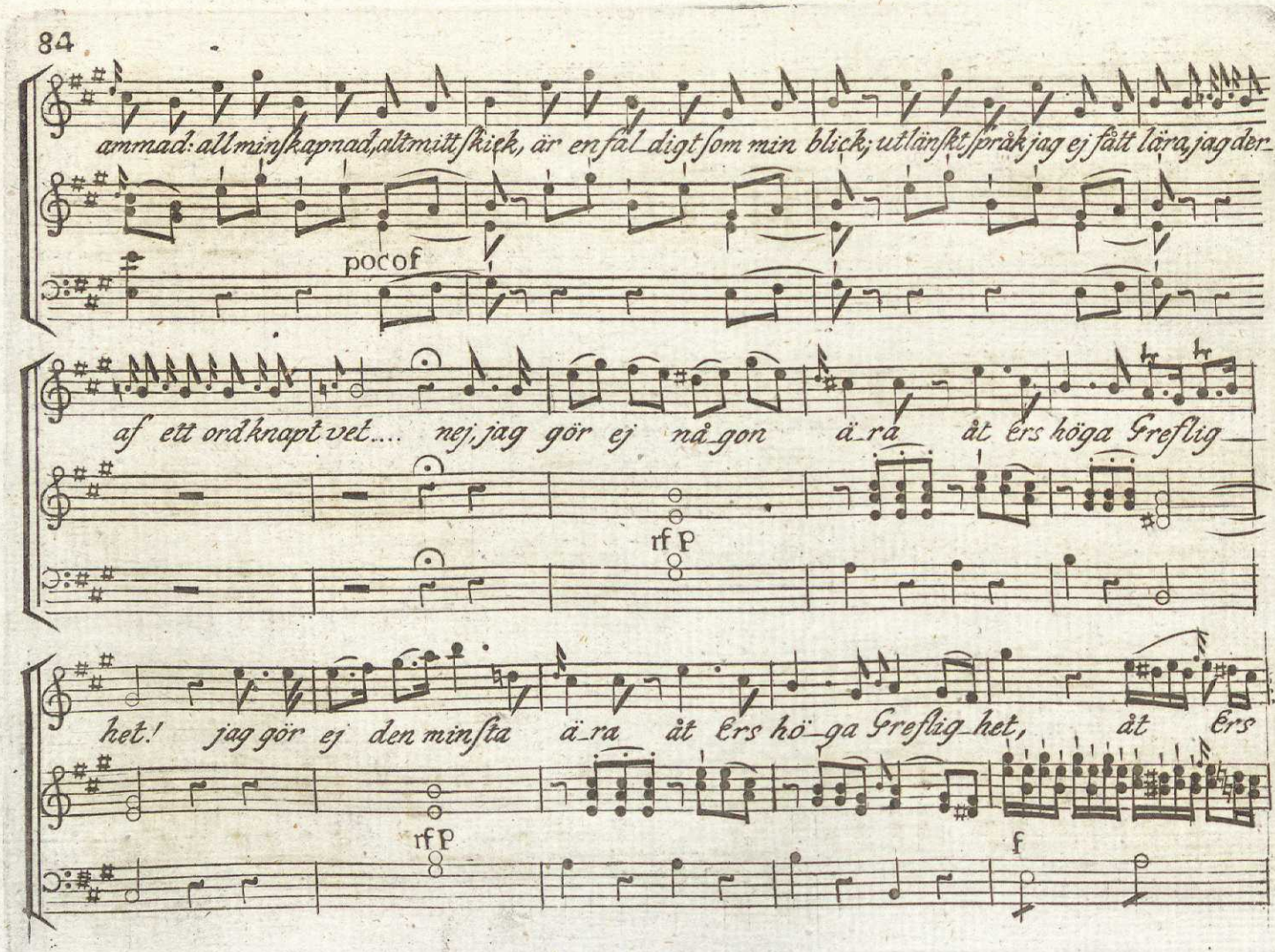
ammad: allminskapnad, altmitt skick, är en fal_digt som min blick; utländskt språk jag ej fått lära, jag der_
poco f
af ett ordknapt vet.... nej, jag gör ej nå_gon ä_ra åt ers höga Greflig_
rf p
het! jag gör ej den minsta ä_ra åt ers hö_ga Greflig_het, åt ers
rf p
f

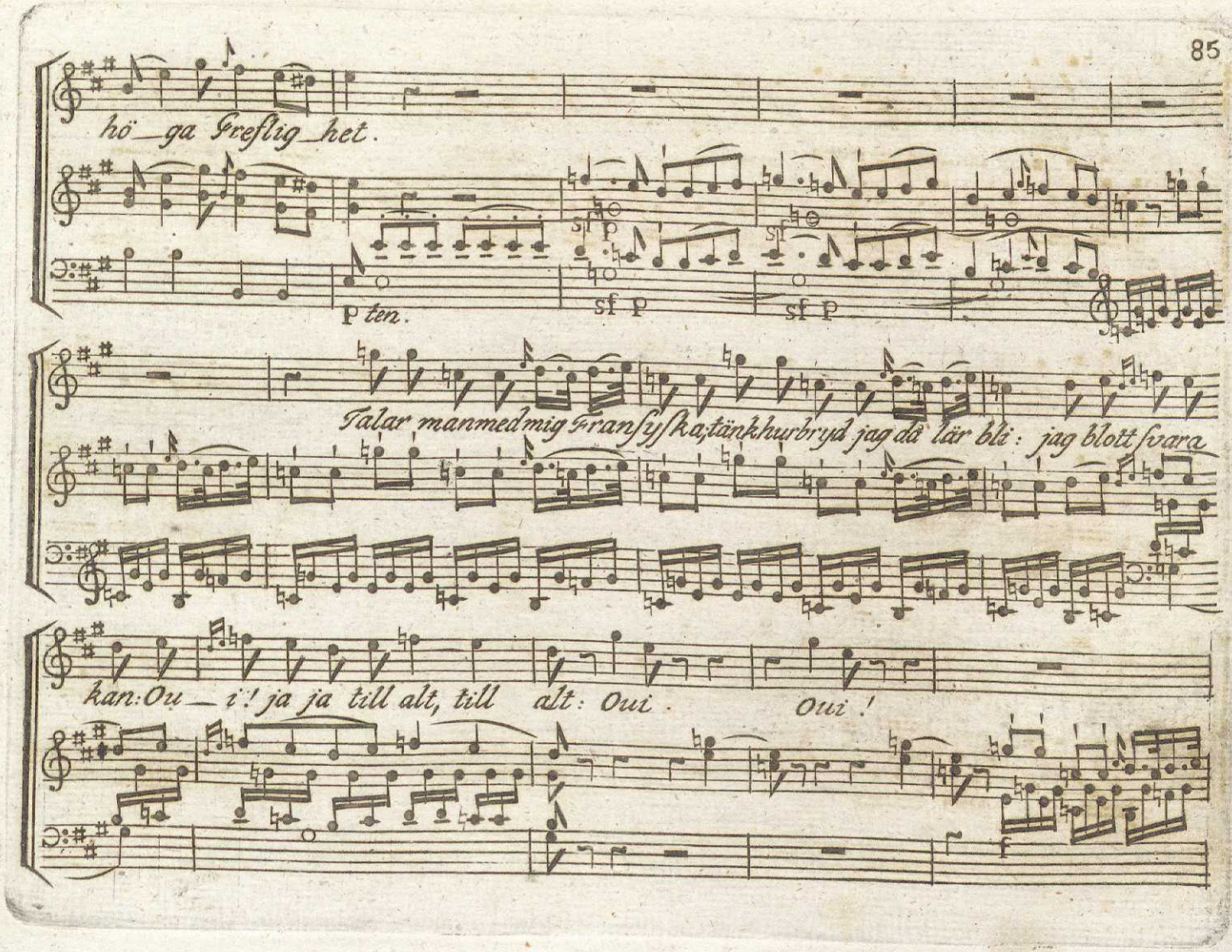
hö_ga Oreflig_het.
P ten.
sf p
sf p
sf p
Talar manmedmig Franſyſka,tänkhurbryd jag då lär bli: jag blott svara
kan: Ou_i! ja ja till alt, till alt: Oui. Oui!
f

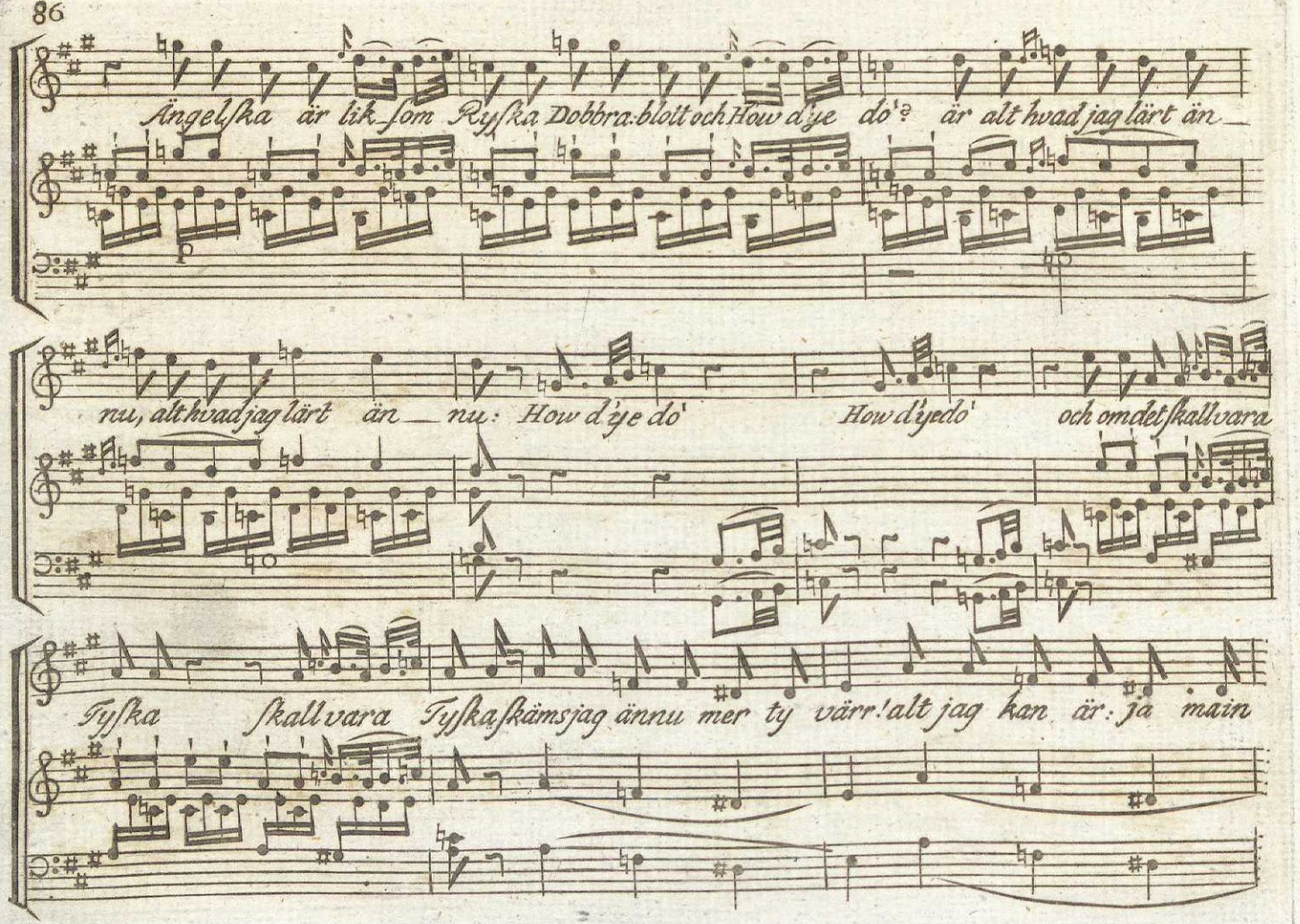
Ängelska är lik som Ryska Dobbra: blott och How d'ye do'? är alt hvad jag lärt än_
nu, alt hvad jag lärt än_ nu: How d'ye do' How d'ye do' och om det skall vara
Tyska skall vara Tyska skämsjag ännu mer ty värr! alt jag kan är: ja main

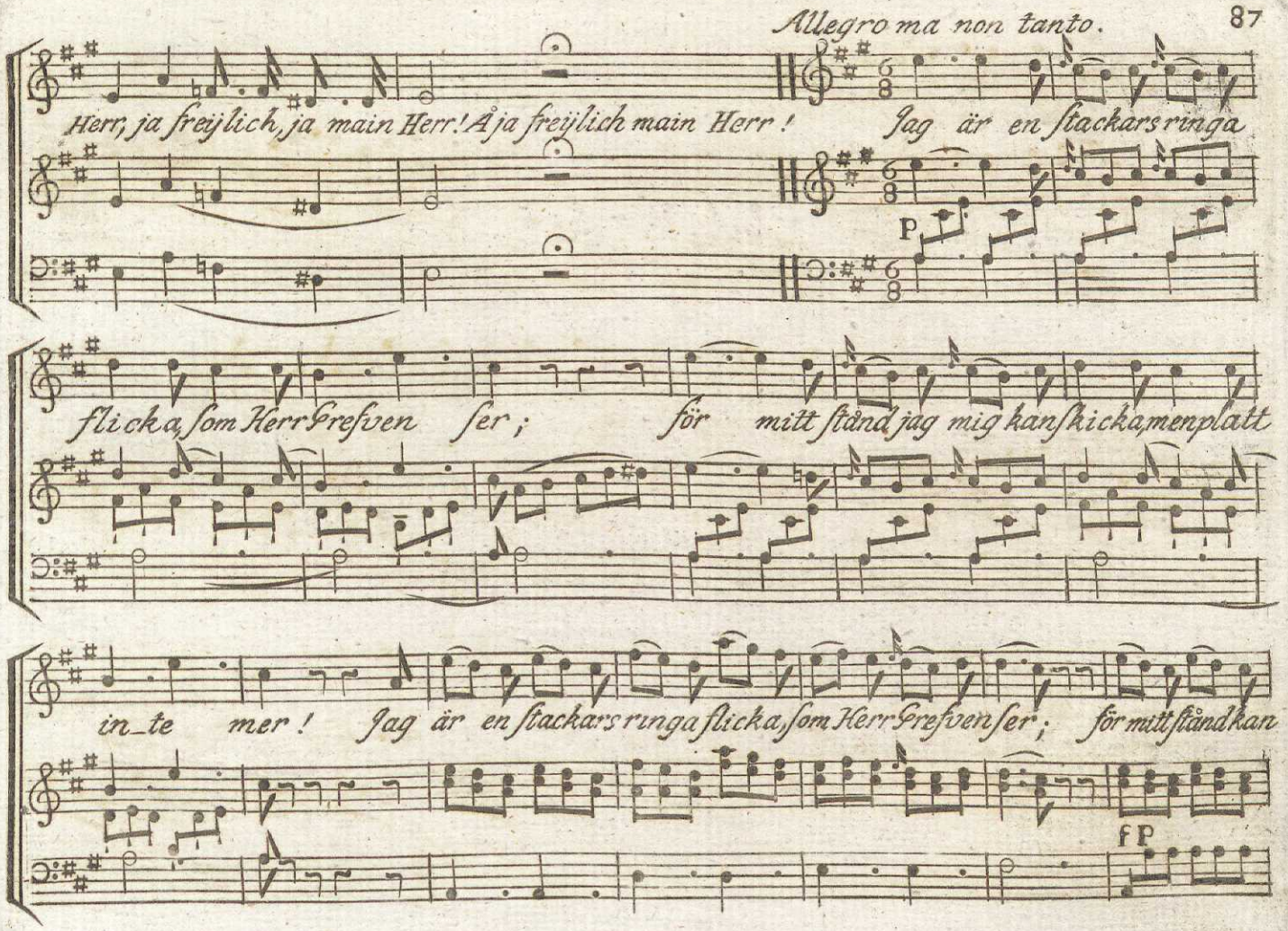
Allegro ma non tanto.
Herr, ja freijlich, ja main Herr! Å ja freijlich main Herr!
Jag är en stackars ringa
P
flicka, som Herr Grefven ser;
för mitt stånd jag mig han skicka, men platt
in_te mer!
Jag är en stackars ringa flicka, som Herr Grefven ser;
för mitt stånd kan
fP

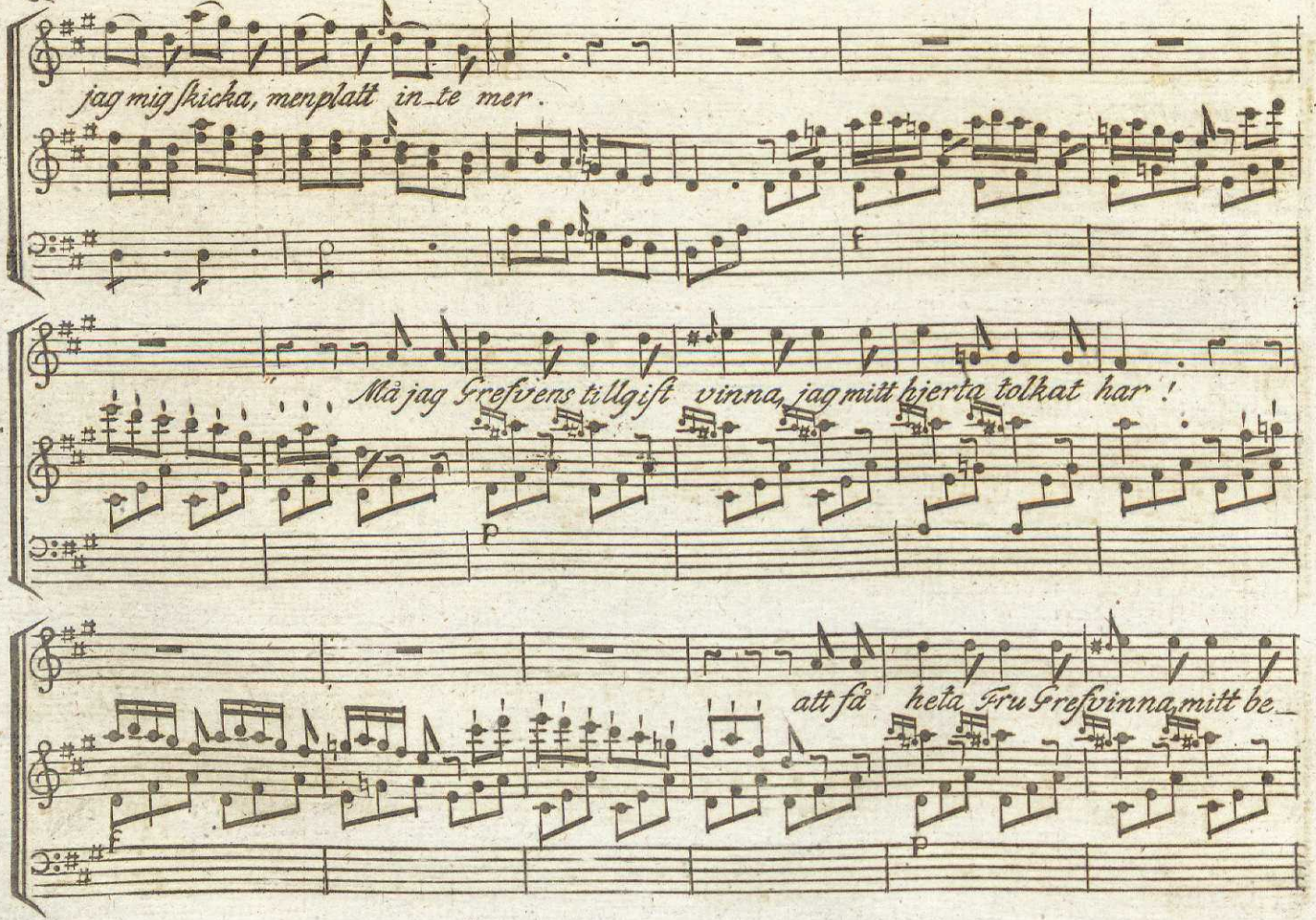
jag mig skicka, men platt in_te mer.
f
Må jag Grefvens tillgift vinna, jag mitt hjerta tolkat har!
p
att få heta Fru Grefvinna, mitt be_
f
p

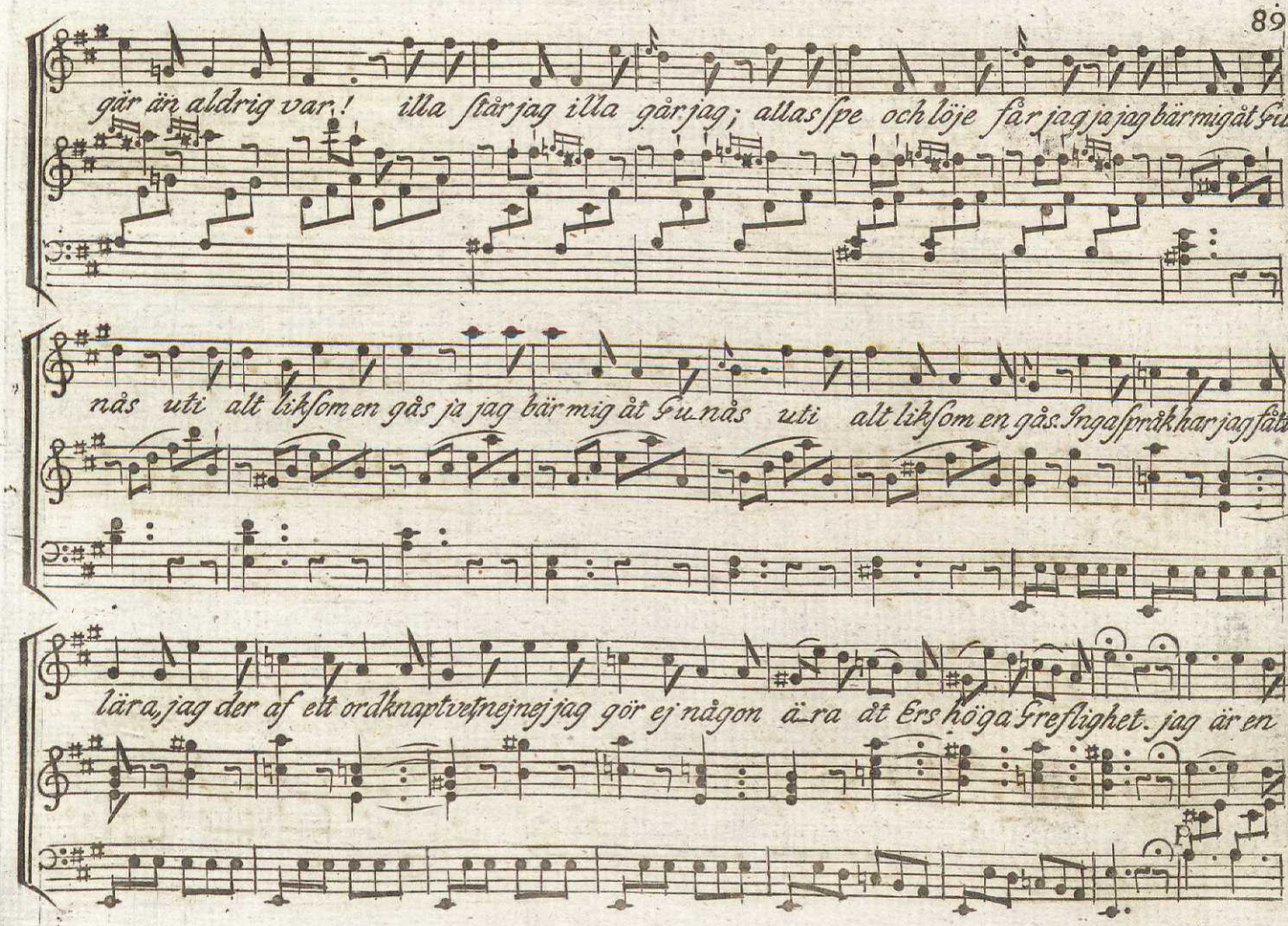
går än aldrig var! illa står jag illa går jag; allas spe och löje får jag ja jag bär mig åt Fu-
nås uti alt likſom en gås ja jag bär mig åt Fu-nås uti alt likſom en gås. Inga ſpråk har jag fått
lära, jag der af ett ordknapt vet nej nej jag gör ej någon ä-ra åt Ers höga Freſlighet. jag är en

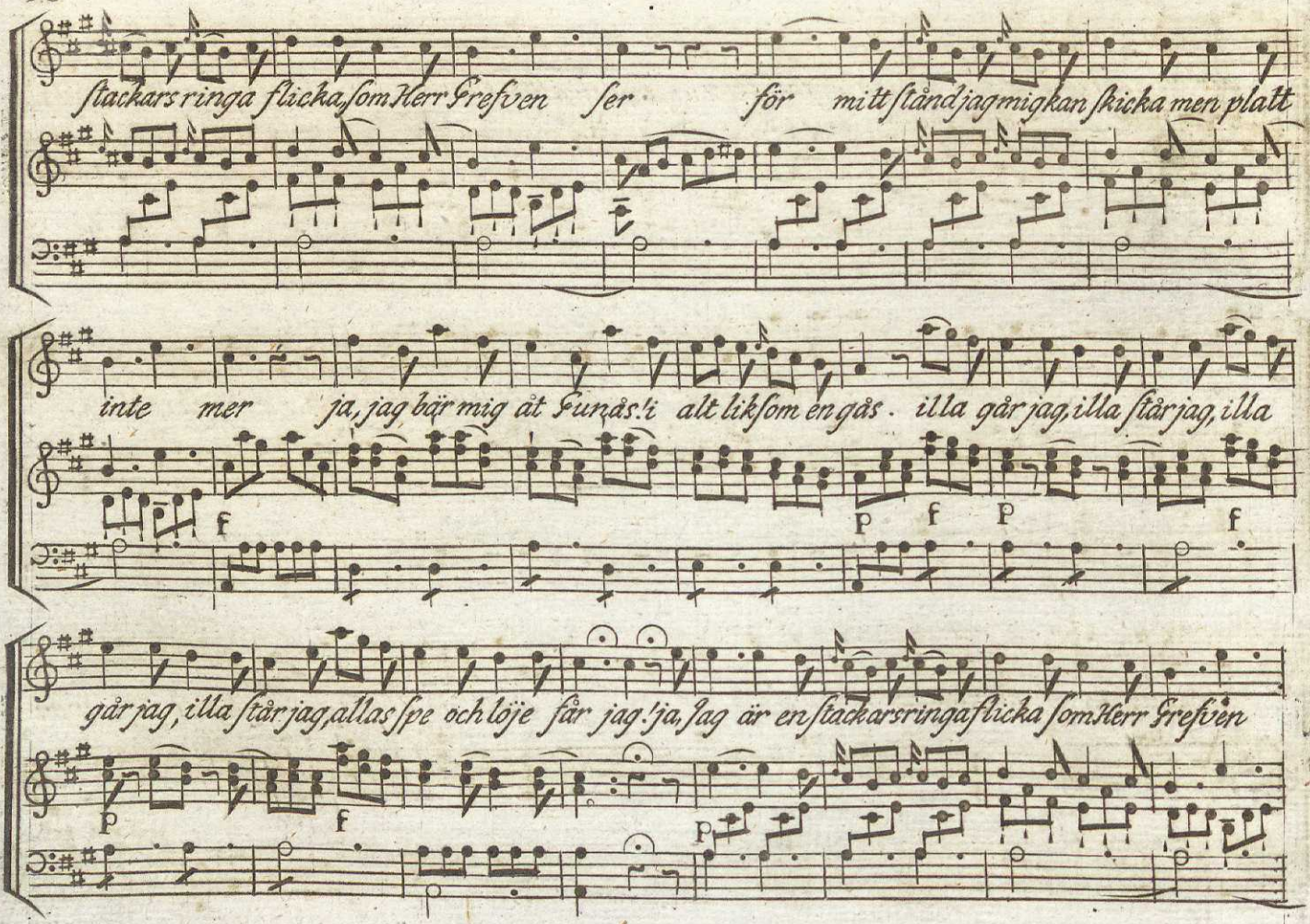
stackars ringa flicka, som Herr Grefven ser för mitt stånd jag mig kan skicka men platt
inte mer ja, jag bär mig åt Gunås: i alt lik som en gås. illa går jag, illa står jag, illa
f
p f p f
går jag, illa står jag, allas spe och löje får jag: ja, jag är en stackars ringa flicka som Herr Grefven
p f p

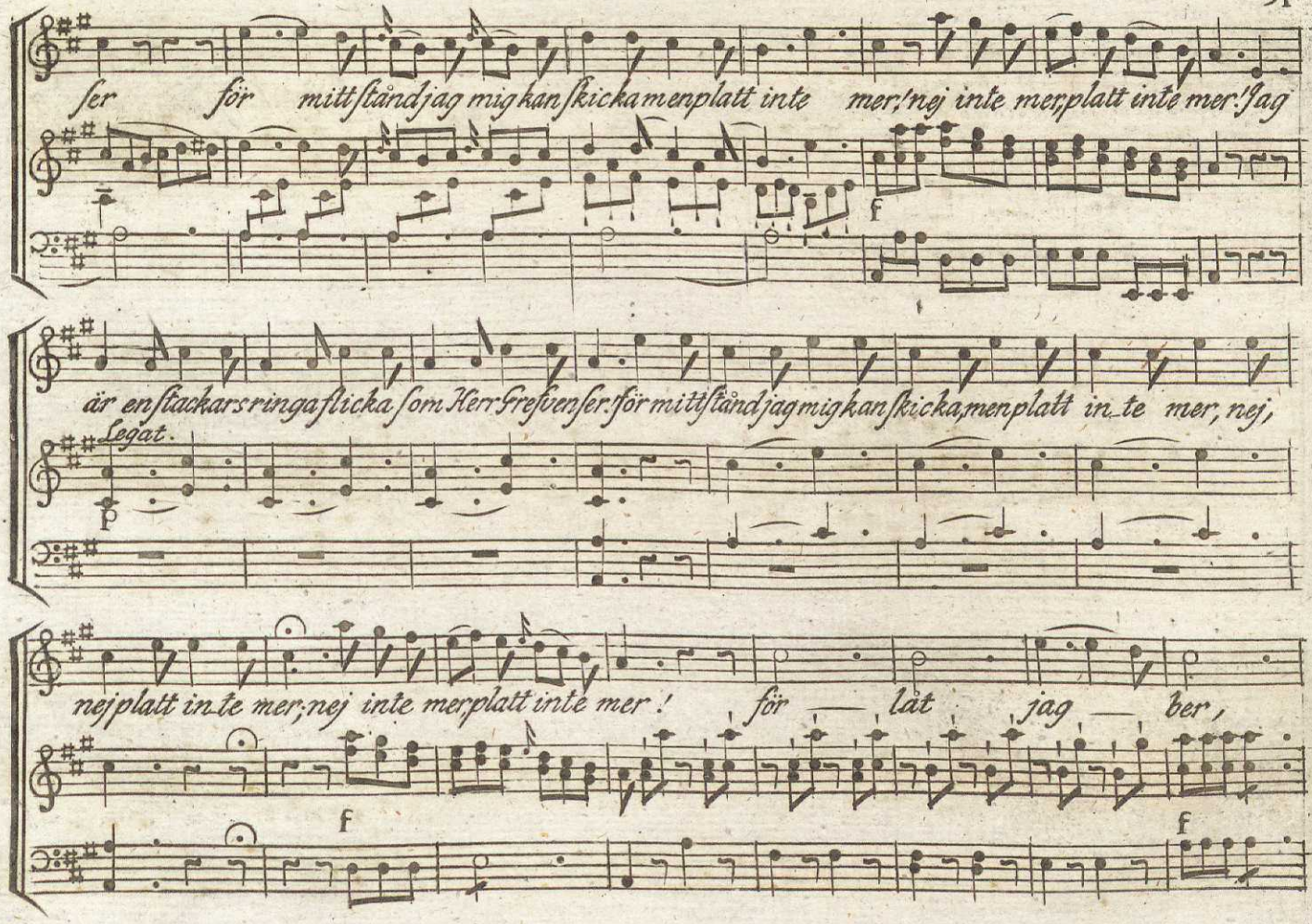
ser för mitt stånd jag mig kan skicka men platt inte mer! nej inte mer, platt inte mer! Jag
f
är en stackars ringa flicka som Herr Greven ser. för mitt stånd jag mig kan skicka, men platt in te mer, nej,
Legat.
p
nej platt in te mer; nej inte mer platt inte mer! för — låt jag — ber,
f
f

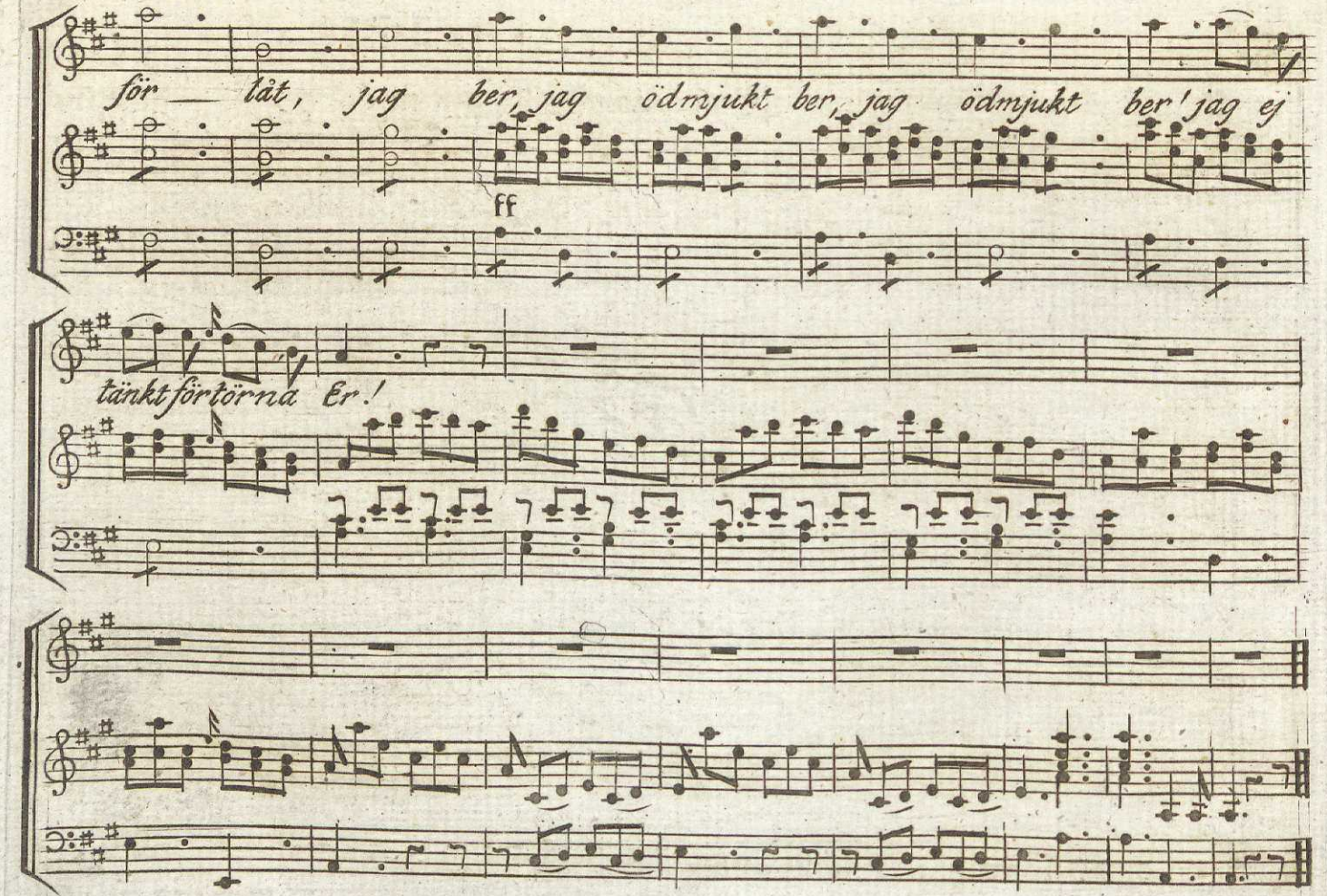
för — låt, jag ber, jag ödmjukt ber, jag ödmjukt ber! jag ej
ff
tänkt förtörna Er!

År 1802.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 24.

Höst Wisa.

Andantino
af
Åhlström.

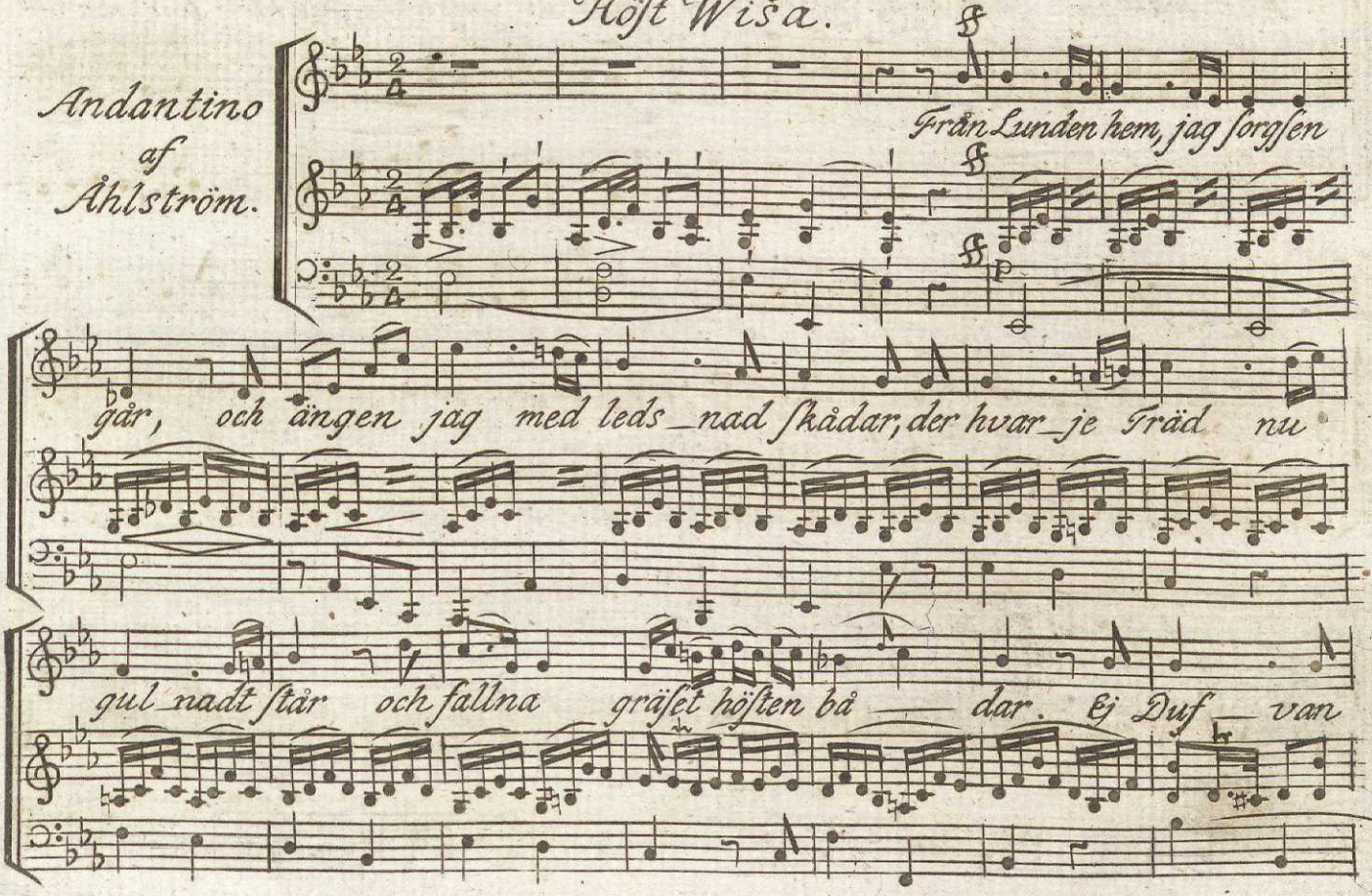

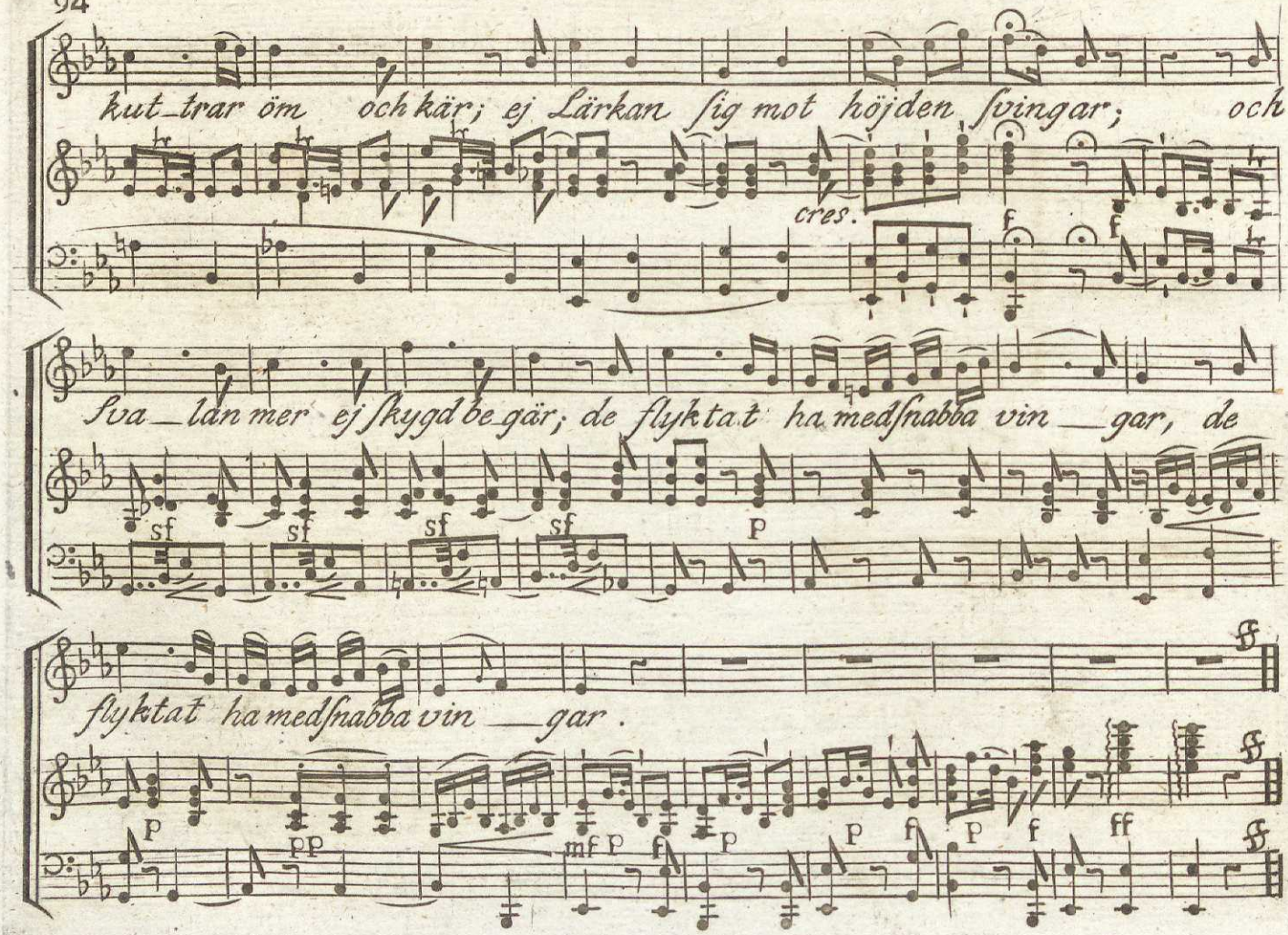
kut_trar öm och kär; ej Lärkan sig mot höjden svingar; och
cres.
Sva_lan mer ej skygd be gär; de flyktat ha medsnabba vin__gar, de
sf sf sf sf p
flyktat ha medsnabba vin__gar.
p pp mf p f p p f p f ff

2

Naturen följa skall sin gång;
Det ena löser af det andra;
Må jag derföre i min sång
Ej uppå denna ordning klandra.
Nej! lugn och nöje hvila skall
Uppå mitt hjerta och min tunga.
Fast dagen ruskig är och kall
Jag glad och eldig dock vill sjunga.

3

Fast gyldne ax sin prakt ej mer
Åt våra fält och åkrar lånar,
De en fördubblad glädje ger
I skörd och bergning som förvånar.
Den rikes Lada uppfyld står,
Och kojans Son med lyfta händer
Begjuter kärfven med en tår,
Som hopp uti hans hjerta tänder.

4

Blott sinnet frutt från stormar är
Må Nordan vinden gerna rasa;
Ett skyfall gör mig ej besvär
Vid goda tak och påtänd brasa.
Jag skall mig derom icke bry,
Att Solen nedgår klåckan fyra;
Vid lampans sken min dag blir ny,
Och Månans blickar äro dyra.

5

En Vän _ en Bok _ ett tarfligt bord
Och bröd, att med en usling dela,
De äro skatter på vår jord.
Ack! måtte de mig aldrig fela!
Om dåren högt min smak beler,
Jag stolt hans löje kallt beklagar,
Och med ett tjusfullt öga ser
På mina afvundsvärda dagar.

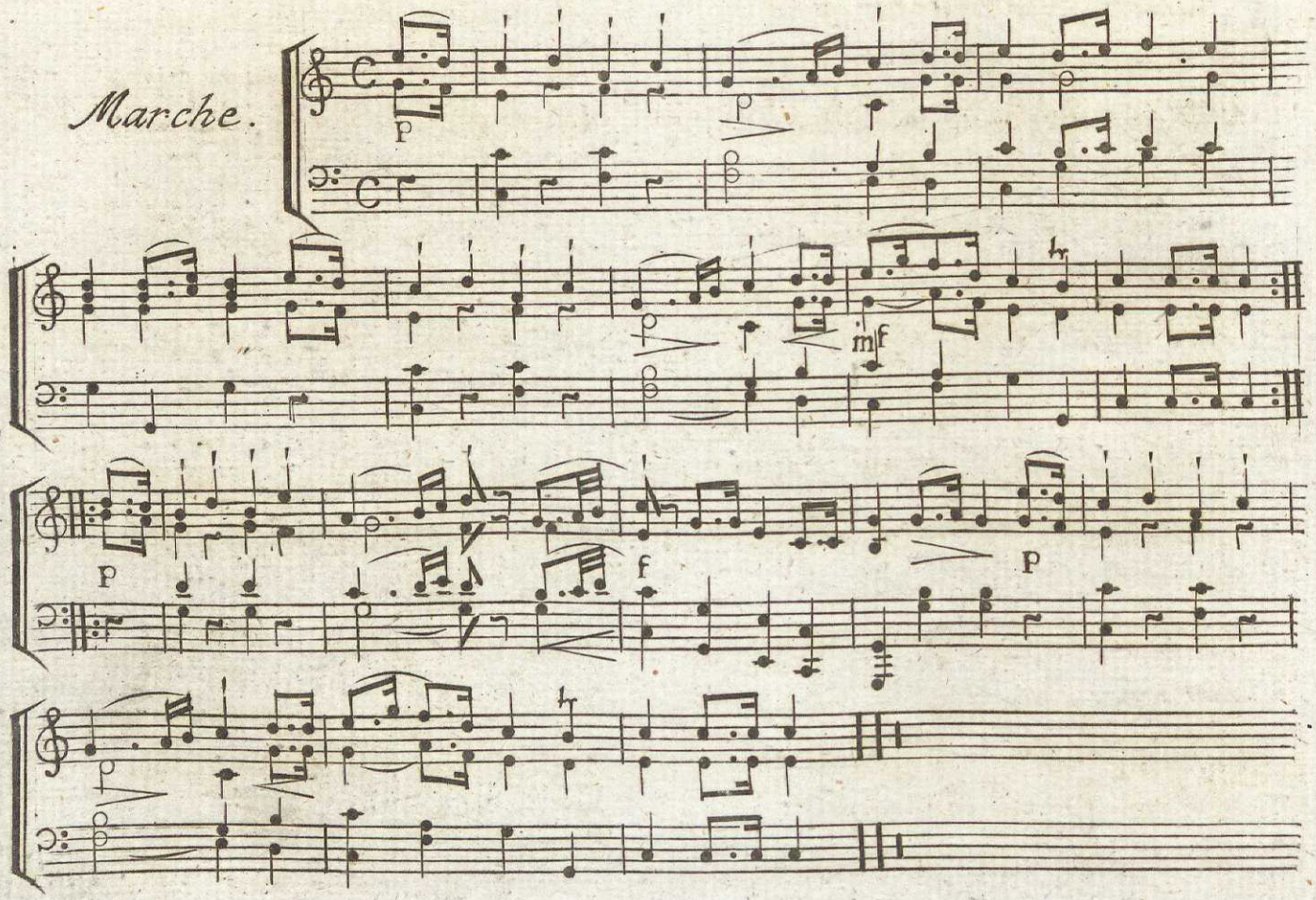
Marche.
p
mf
p
f
p

År 1802.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N. 25.

Marche af Ahlström.

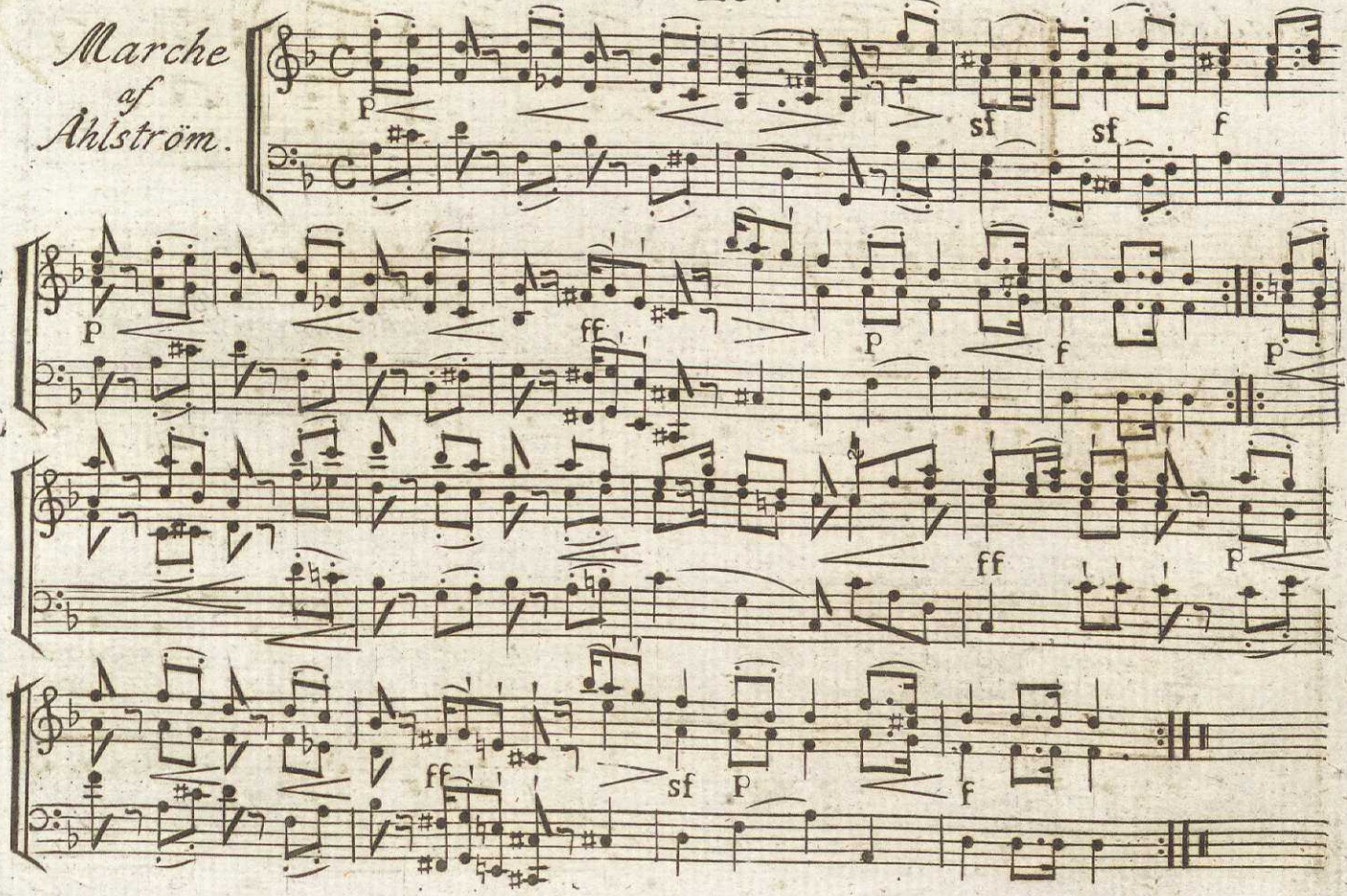

Den Lyckliga Makan.

Andantino Grazioso af Åhlström.

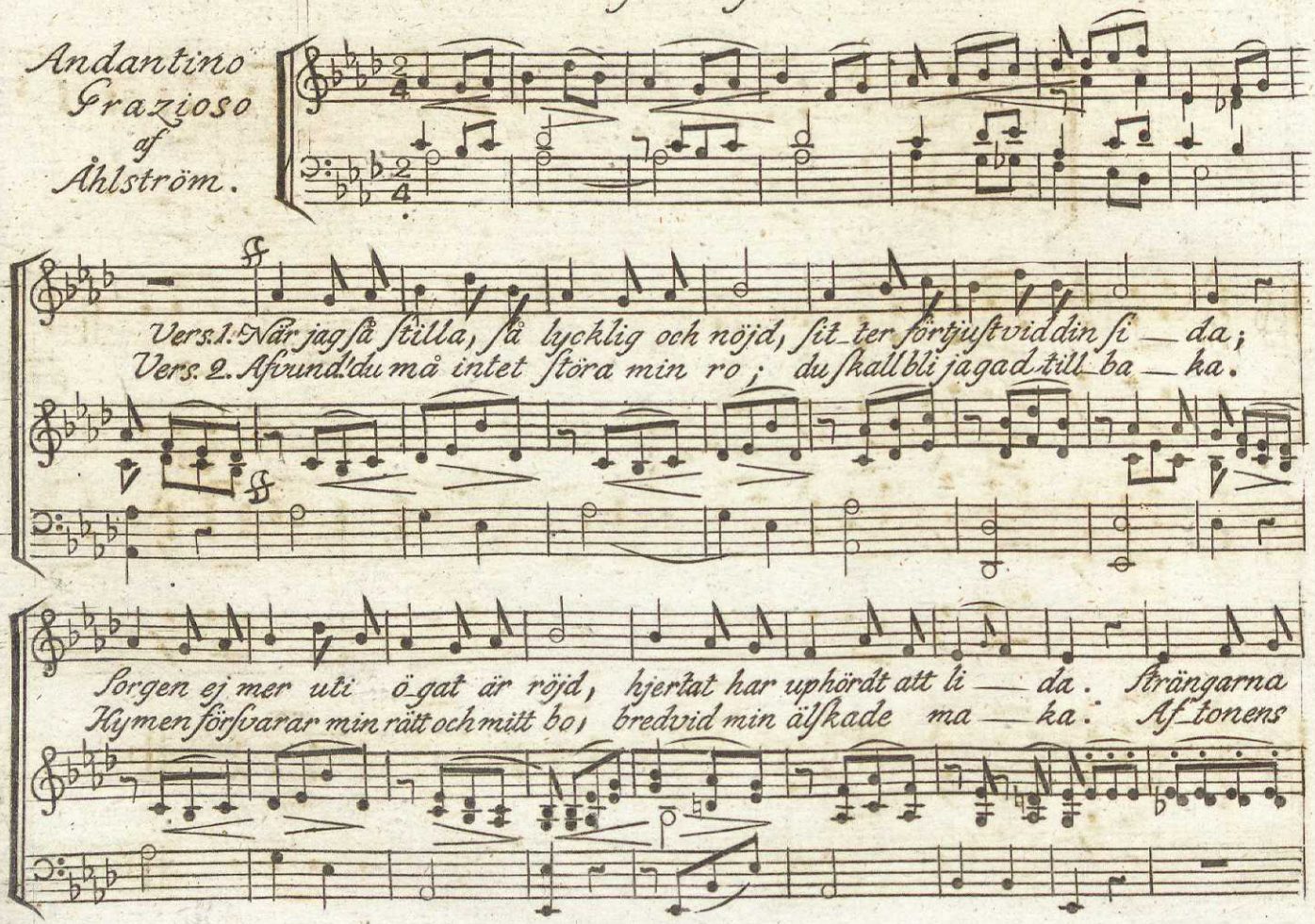

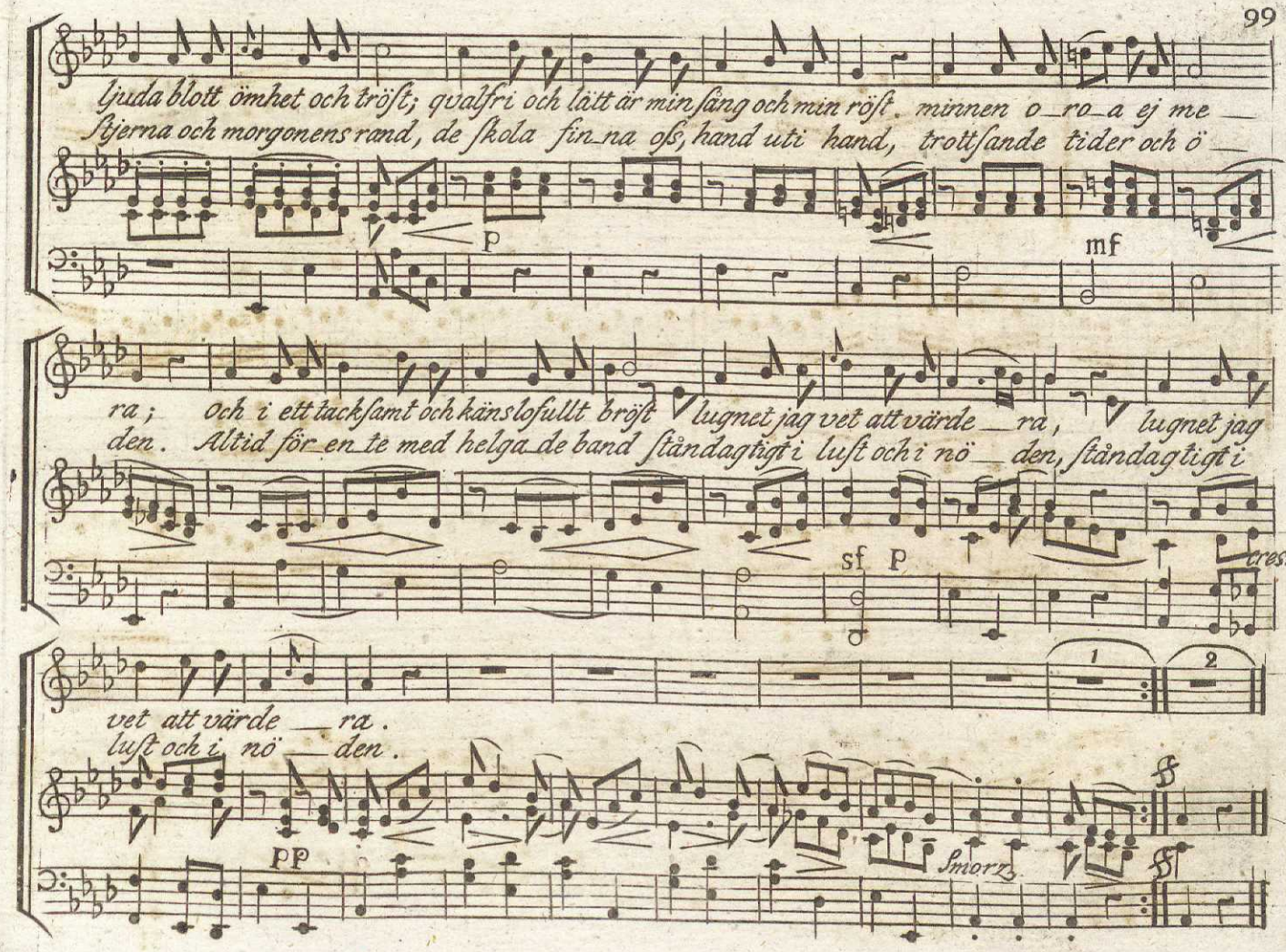
ljuda blott ömhet och tröst; qvalfri och lätt är min sång och min röst. minnen o ro a ej me
stjerna och morgonens rand, de skola fin na oss, hand uti hand, trottsande tider och ö
p
mf
ra; Och i ett tacksamt och känslofullt bröst lugnet jag vet att värde ra, lugnet jag
den. Altid för en te med helga de band ständagtigt i luft och i nö den, ständagtigt i
sf p
cres.
1
2
vet att värde ra.
luft och i nö den.
pp
ff
morz.

Angloise. ✡

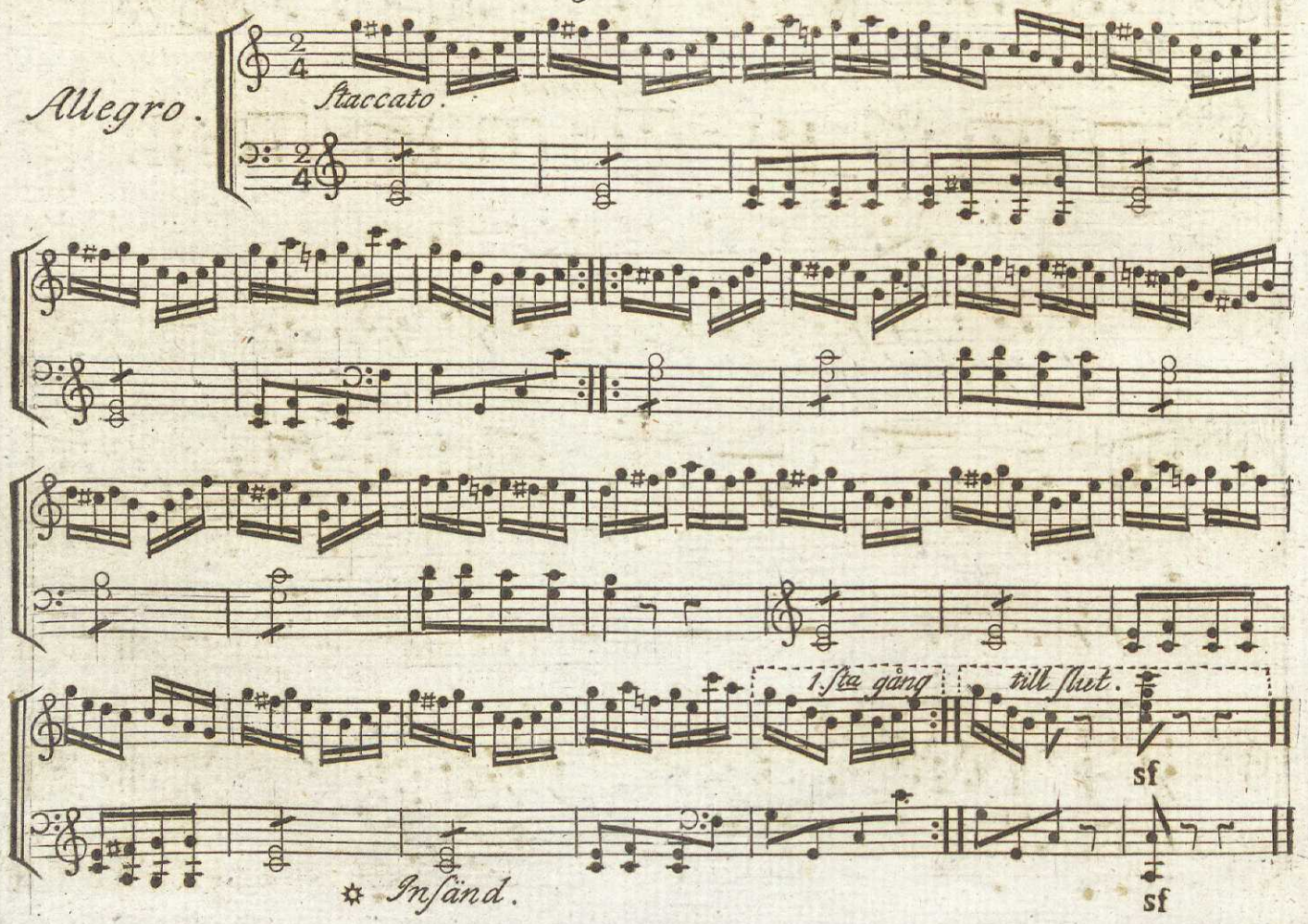

Ar 1802.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N: 26.

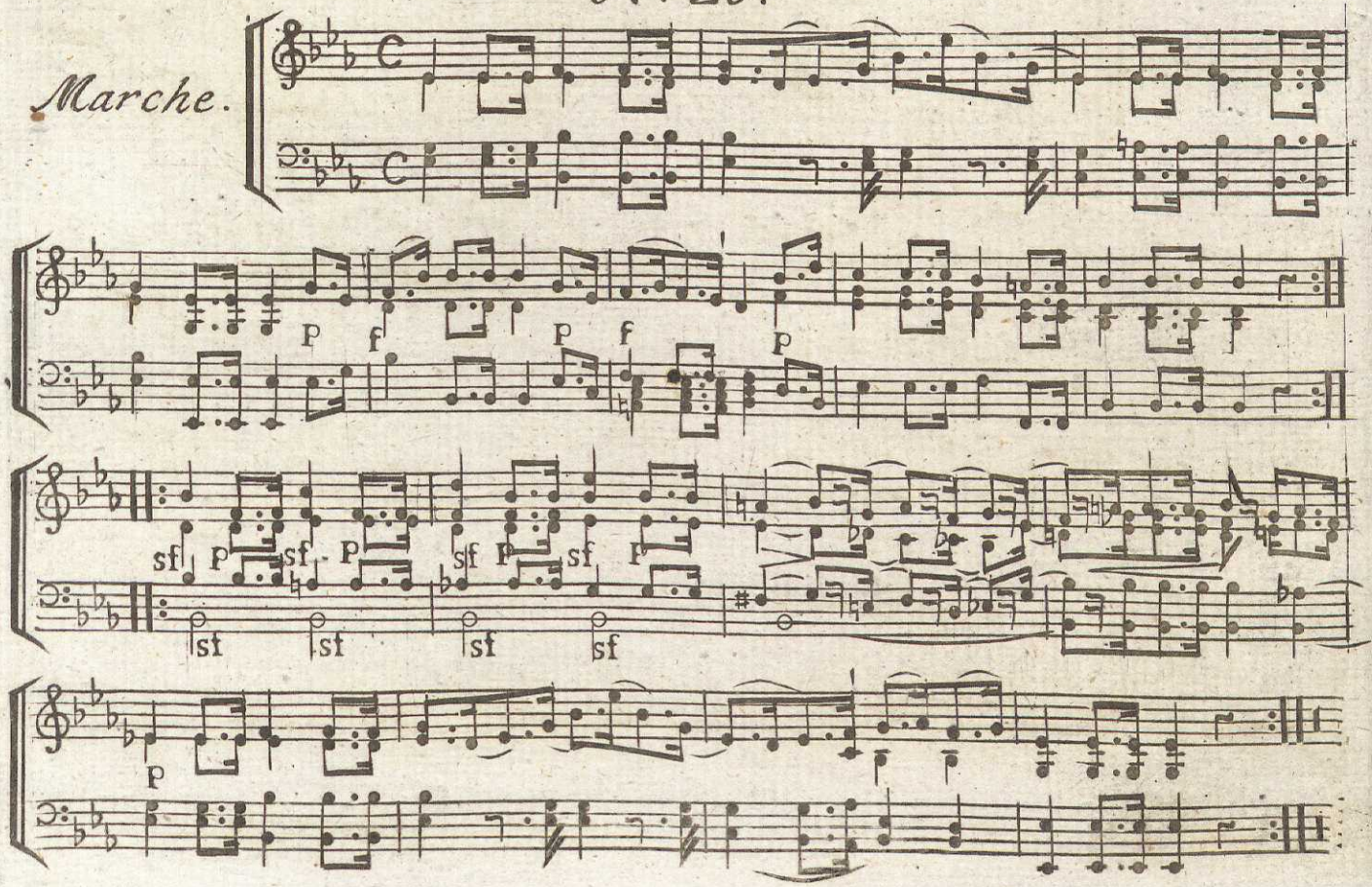

Wisa.

Allegretto.

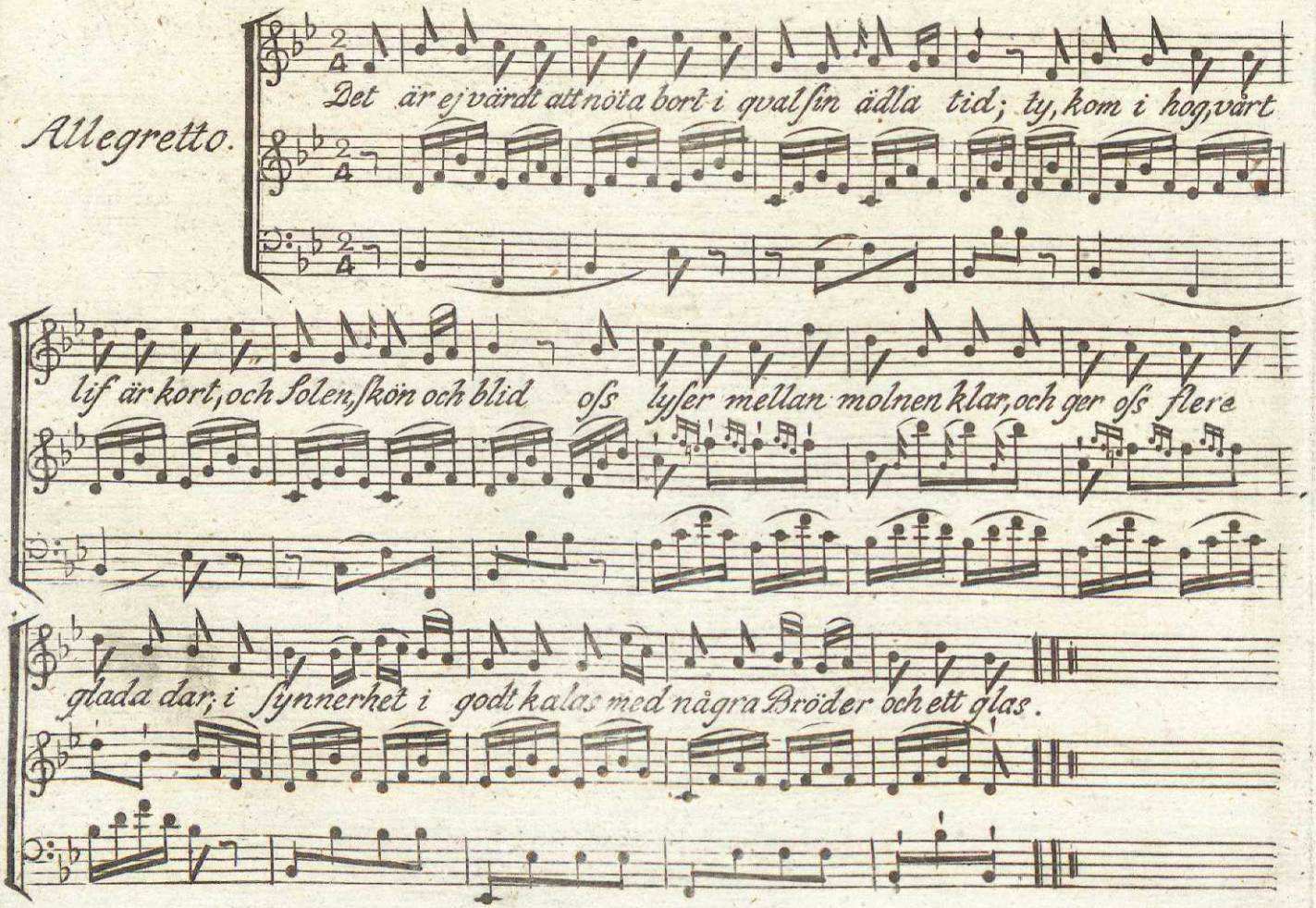

Fast vintren med sin kalla hand
Ger rysning i vår blod,
Och isen ligger vid vår strand,
Så har jag likväl mod.
Och hjertat varmt och lustigt är,
Och lite full och lite kär;
I synnerhet i godt kalas
Med några Bröder och ett glas.

Lät Tysken väpnas, Fransmän slåss,
Och Ryssen rusta sig;
Och England sjelf med all sin tross
Mot Danmark föra krig.
Det ännu oss ej hunnit har;
Godt är, att äga lugnet qvar;
I synnerhet i godt kalas
Med några Bröder och ett glas.

Om afvund, hat och bitterhet
På pannan rynka vill,
Är bäst att i all liknöjdhet
Sin granne dricka till,
Och skratta åt den fallska tro—
Att aldrig lemna folk i ro,
Som roa sig i godt kalas
Med några Bröder och ett glas.

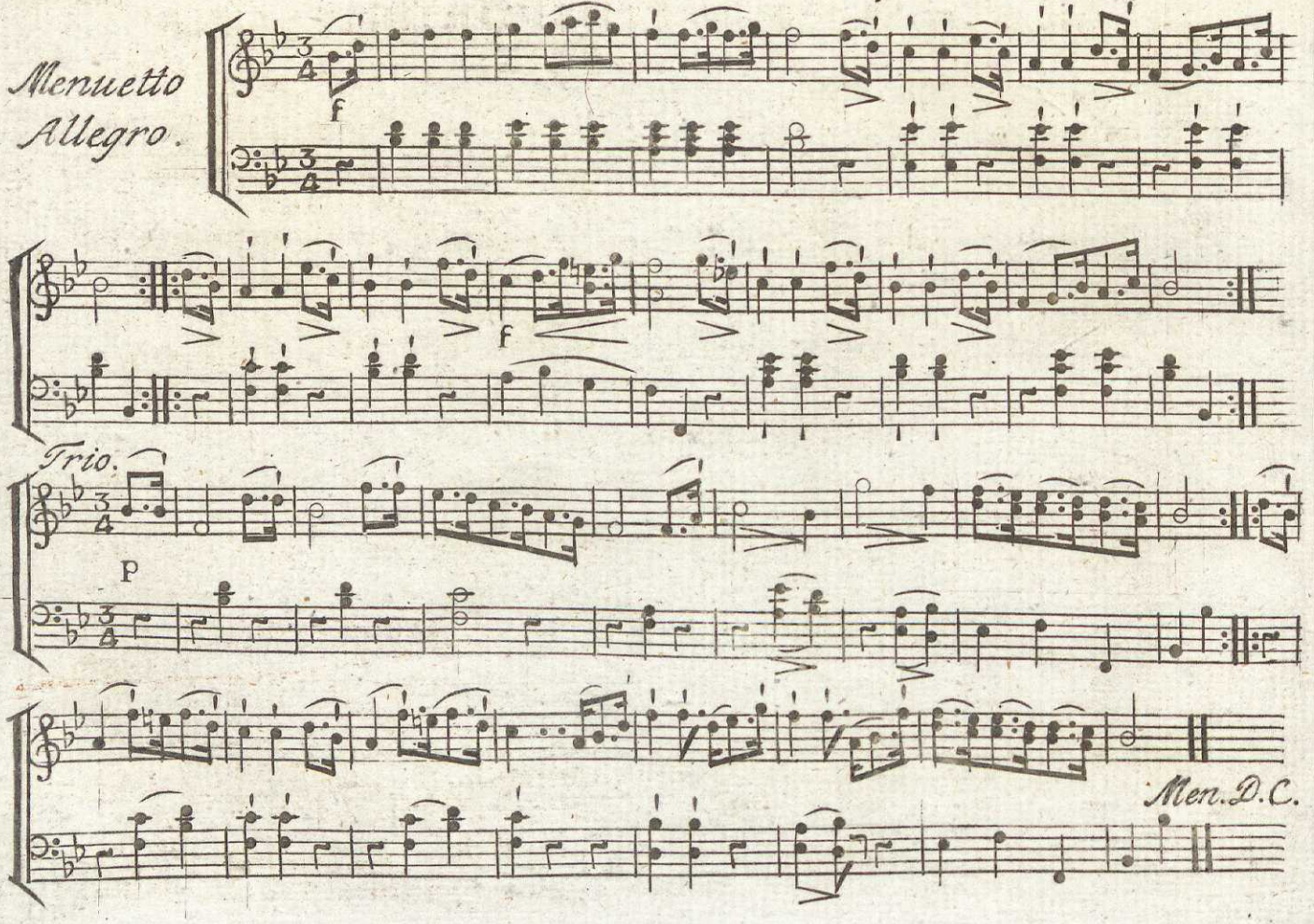
Menuetto
Allegro.
f
f
Trio.
p
Men. D.C.

År 1802.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 27 och 28.

Anakreons 1sta Ode.

Öfver hans Lyra.

Musiken af Lesueur.

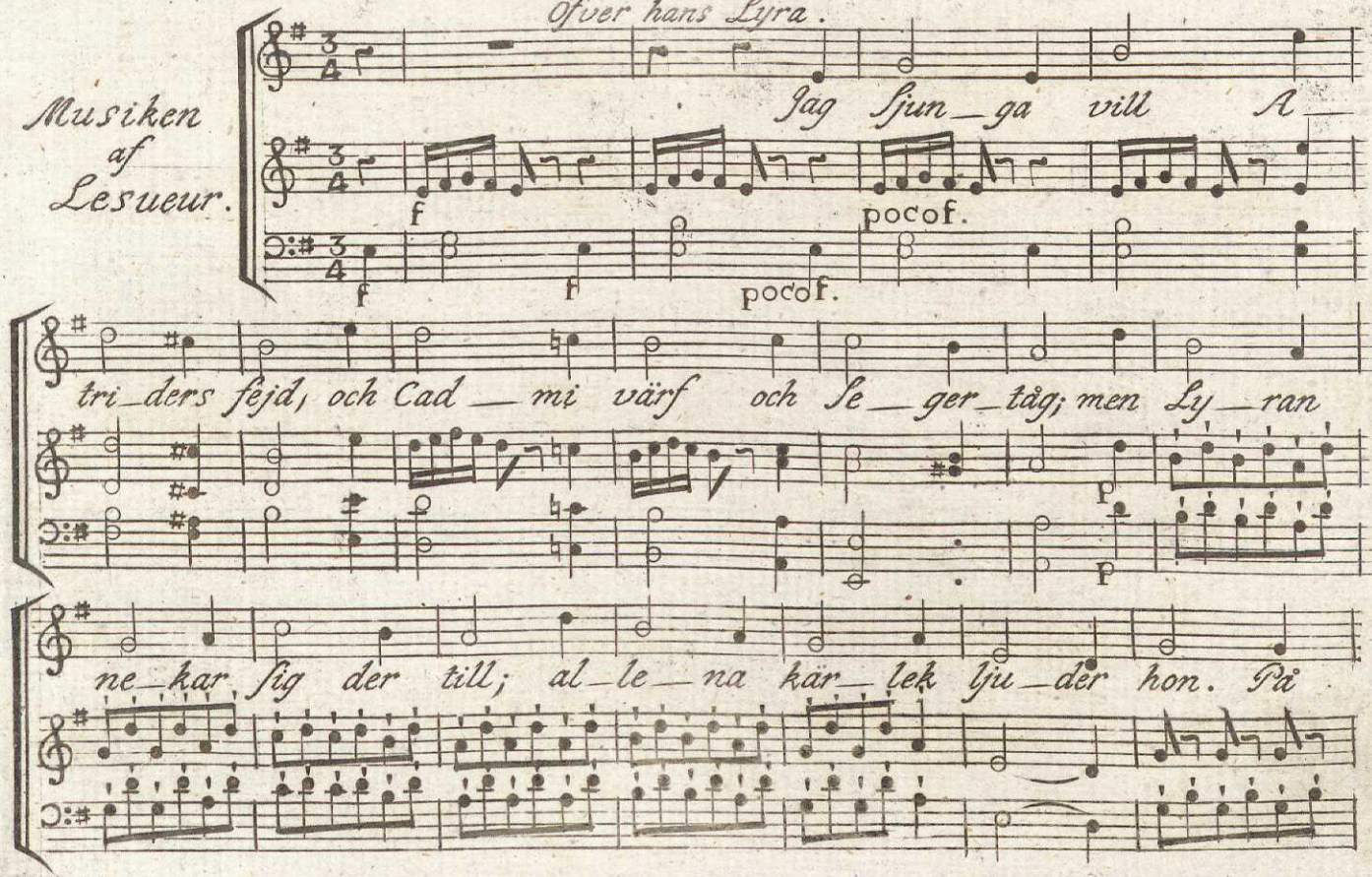

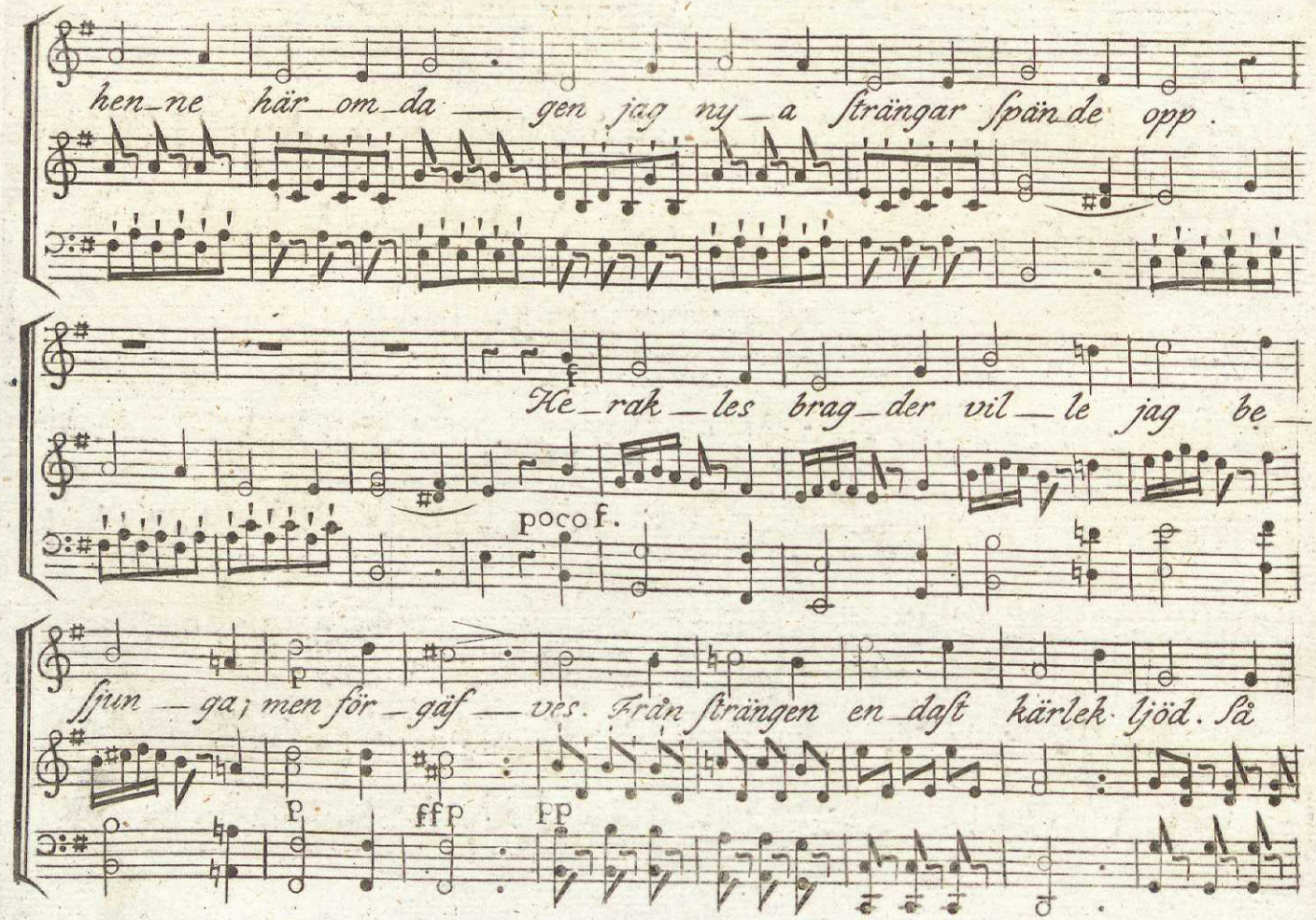
hen_ne här_om_da — gen jag ny_a strängar spän_de opp.
Ke_rak_les brag_der vil_le jag be_
poco f.
sjun_ga; men för_gäf_ves. Från strängen en_daft kärlek ljöd. Så
p
ffp
FP

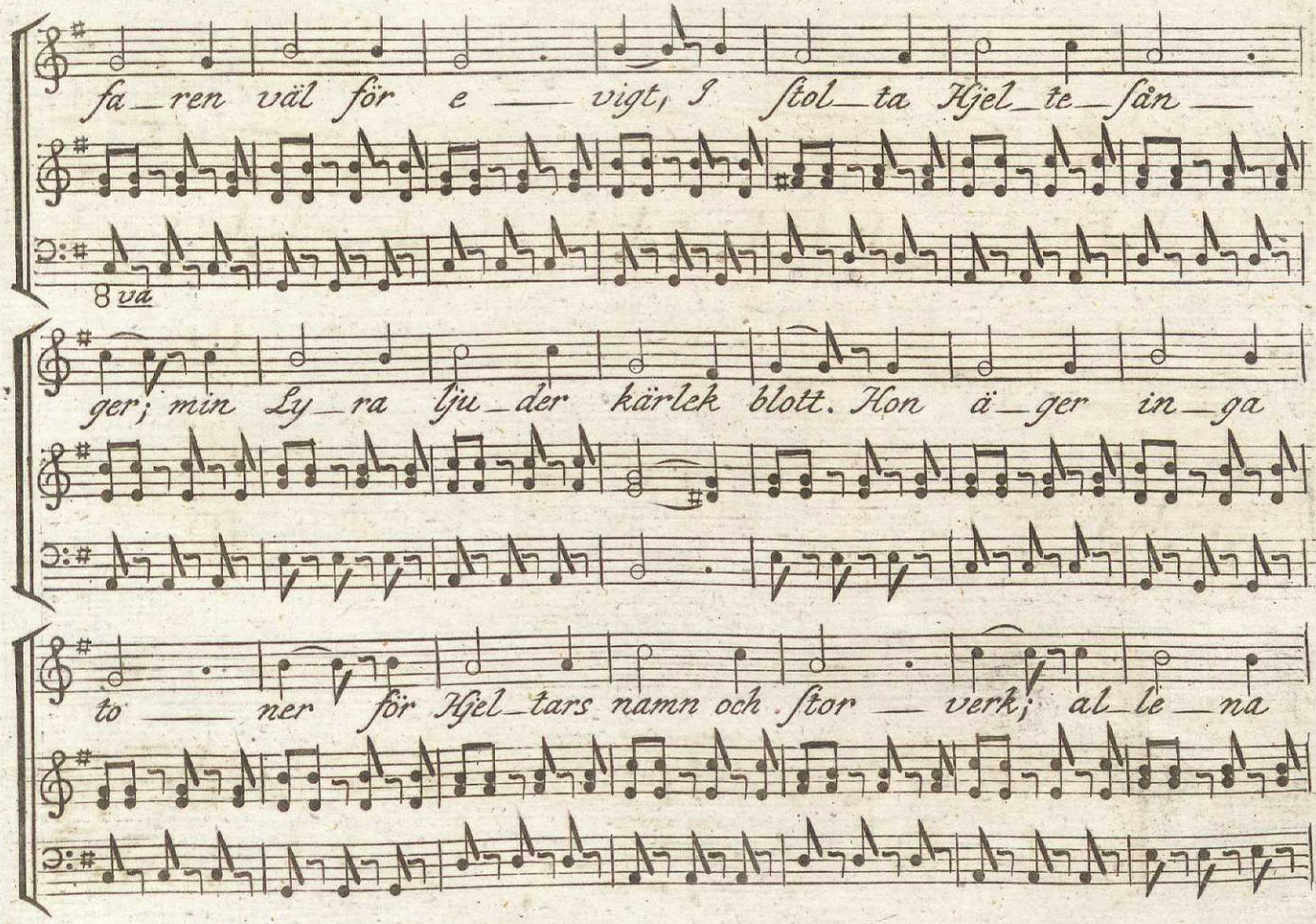
fa_ren väl för e — vigt, I stol_ta Hjel_te_sån —
8 vå
ger; min Ly_ra lju_der kärlek blott. Hon ä_ger in_ga
to — ner för Hjel_tars namn och stor — verk; al_le_na

kär_lek lju_der hon, al_le_na kär_lek lju_der hon, al_

f

le_ nä kär_lek lju_der hon.

PP PPP

Anakreons 19de Ode.

Musiken af Méhul.

Andante.

dolce.

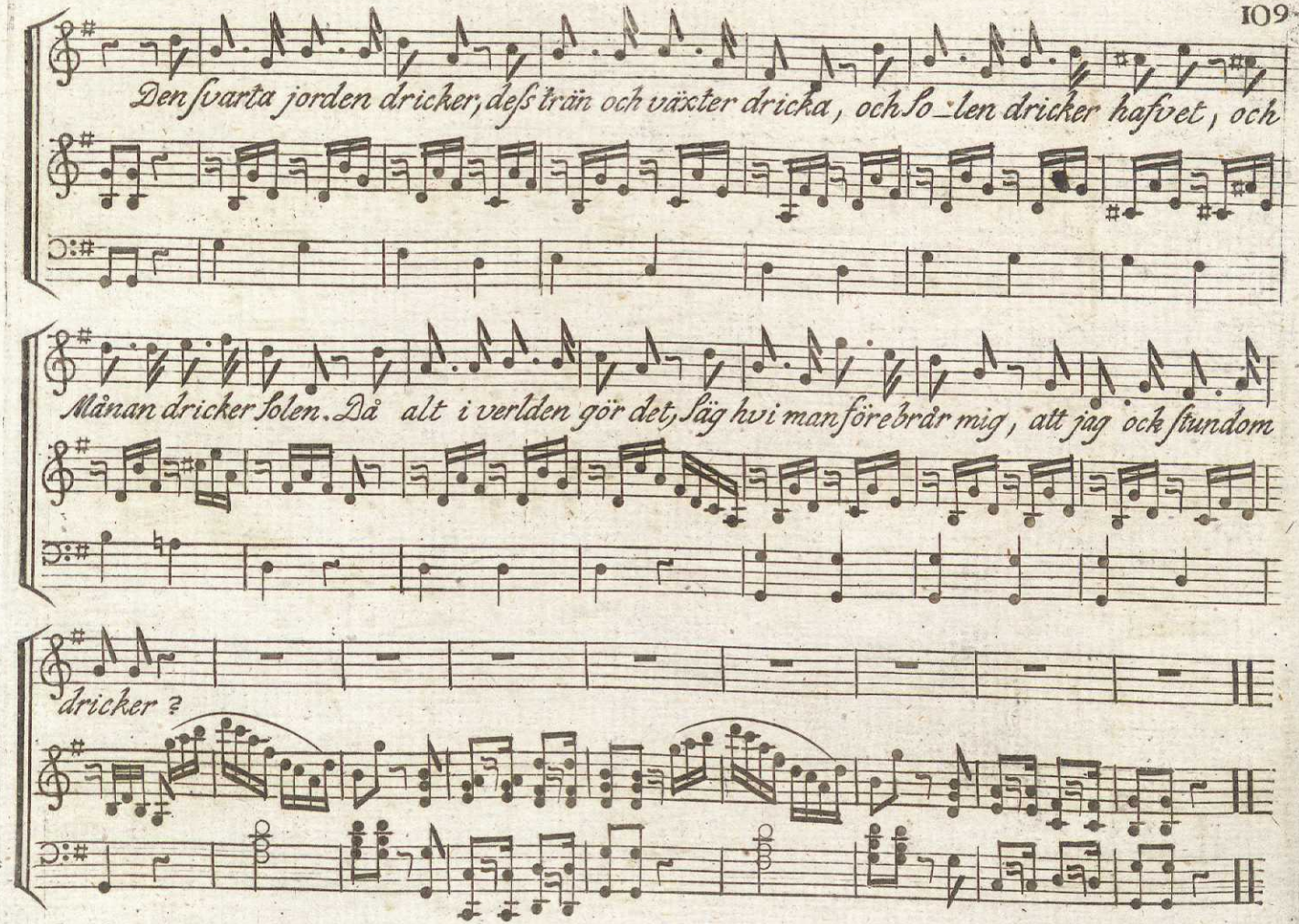
Den svarta jorden dricker, deſs trän och växter dricka, och So-len dricker hafvet, och
Månan dricker Solen. Då alt i verlden gör det, säg hvi man förebrår mig, att jag ock stundom
dricker ?

Anakreons 40de Ode.

Kärleken stungen af ett Bi.

Musiken af Gossec.

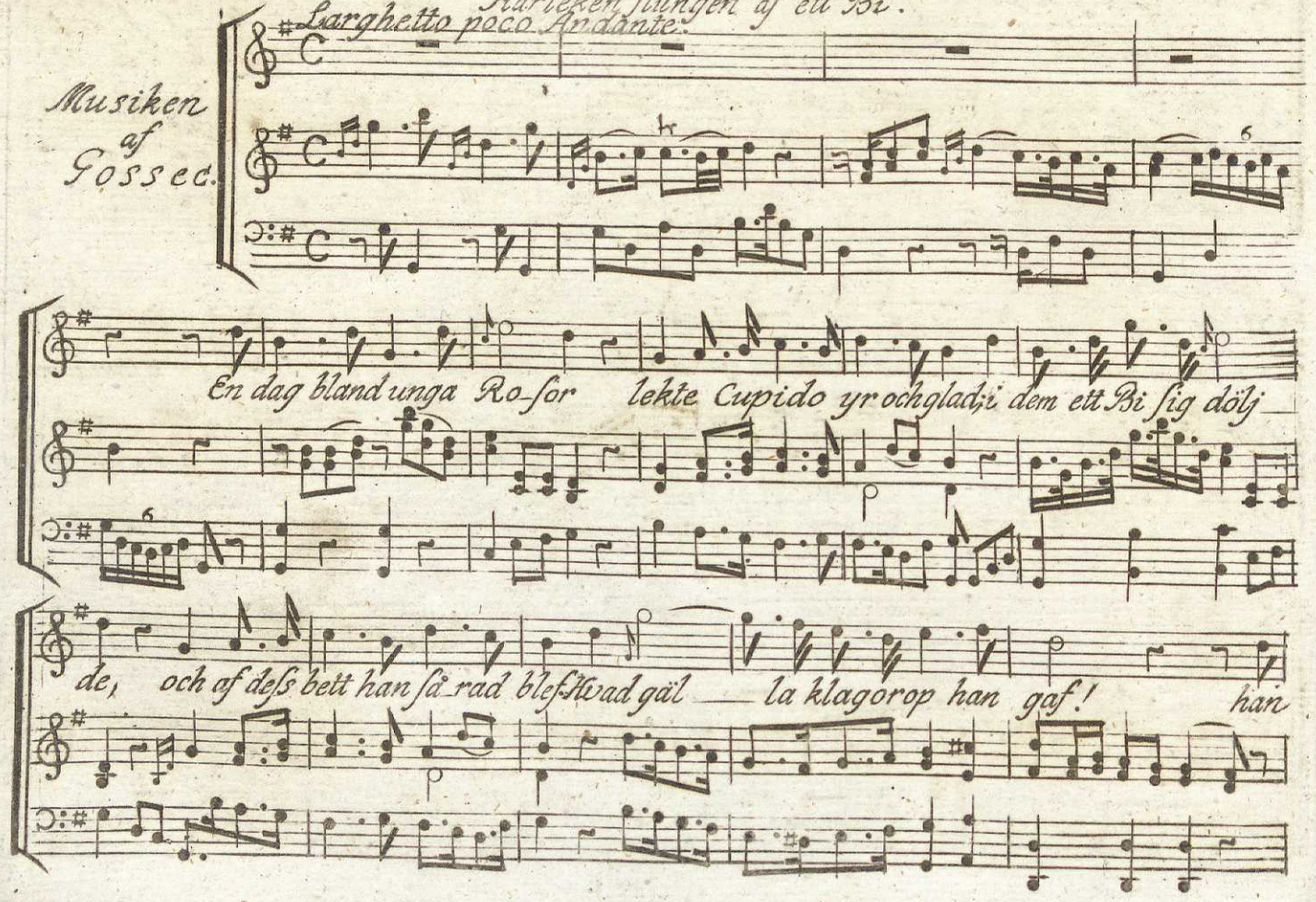

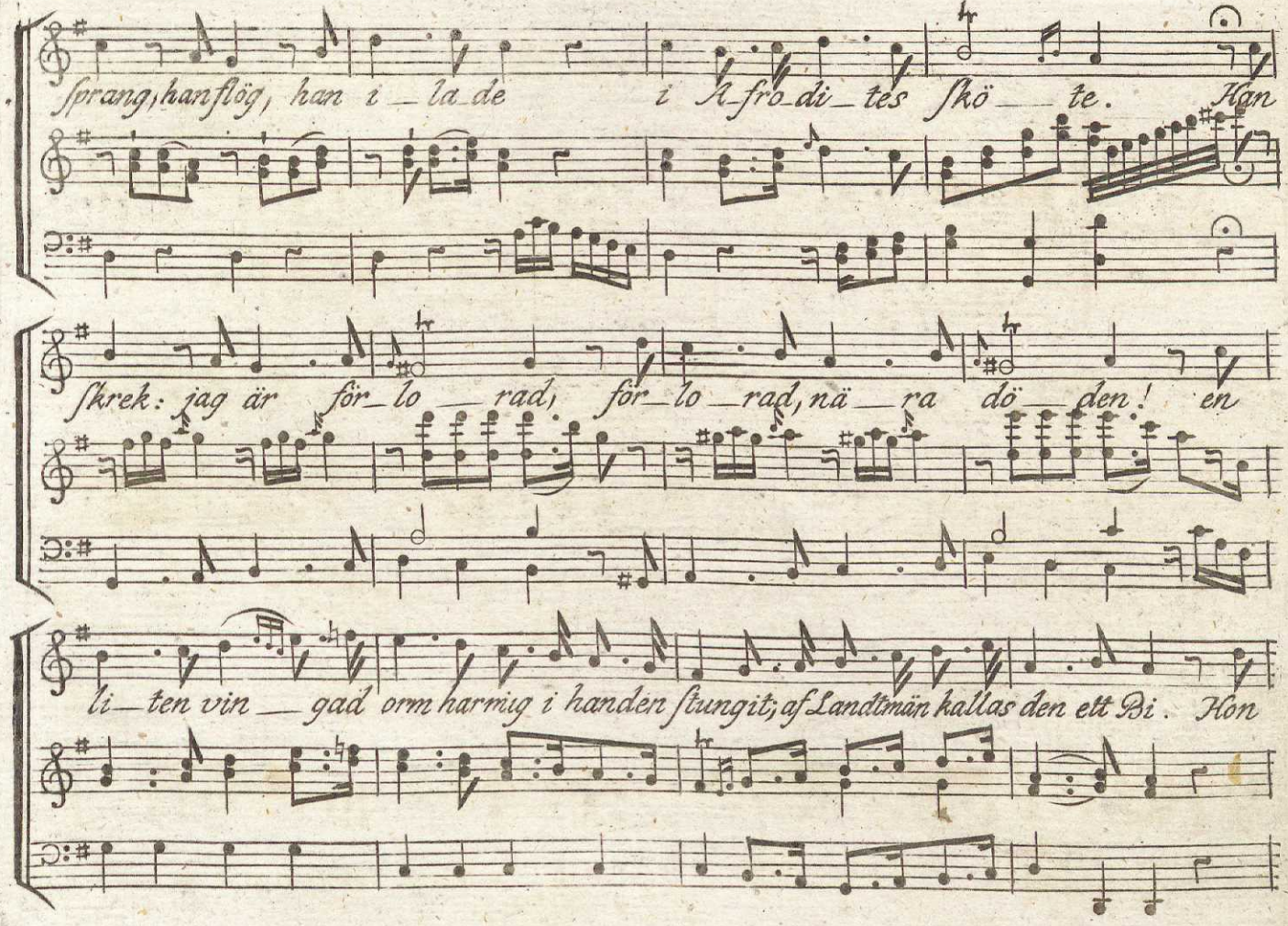
sprang, han flög, han i la de i A fro di tes skö te. Han
skrek: jag är för lo rad, för lo rad, nä ra dö den! en
li ten vin gad orm harmig i handen stungit; af Landtmän hallas den ett Bi. Hon

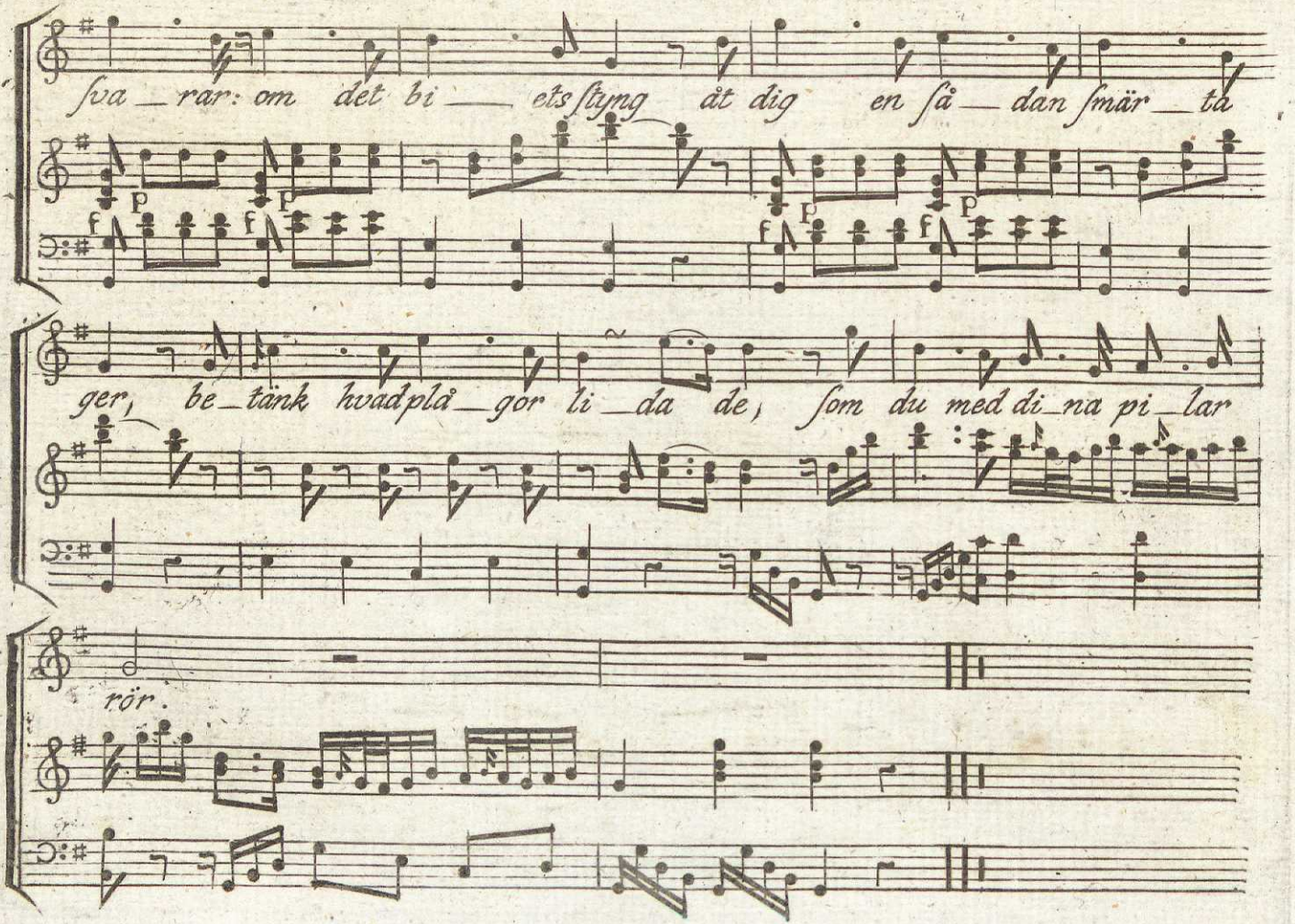
ſva_rar: om det bi___ etsſtyng åt dig en ſå_dan ſmär_ta
ger, be_tänk hvadplå_gor li_da de, ſom du med di_na pi_lar
rör.

År 1802.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 29 och 30.

Anakreons 3:dje Ode.

Andante Sorteante.

Musiken af Chérubini.

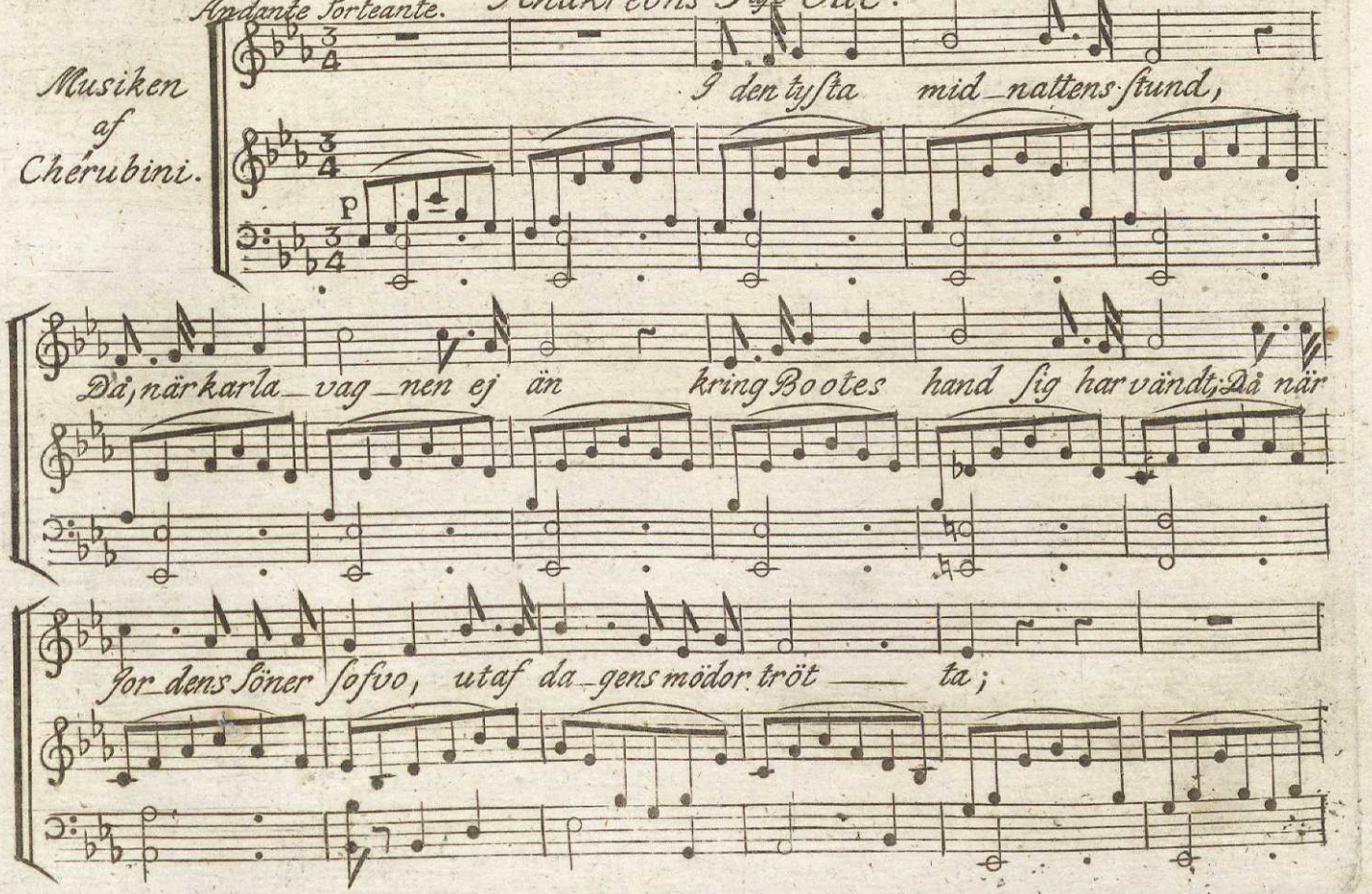

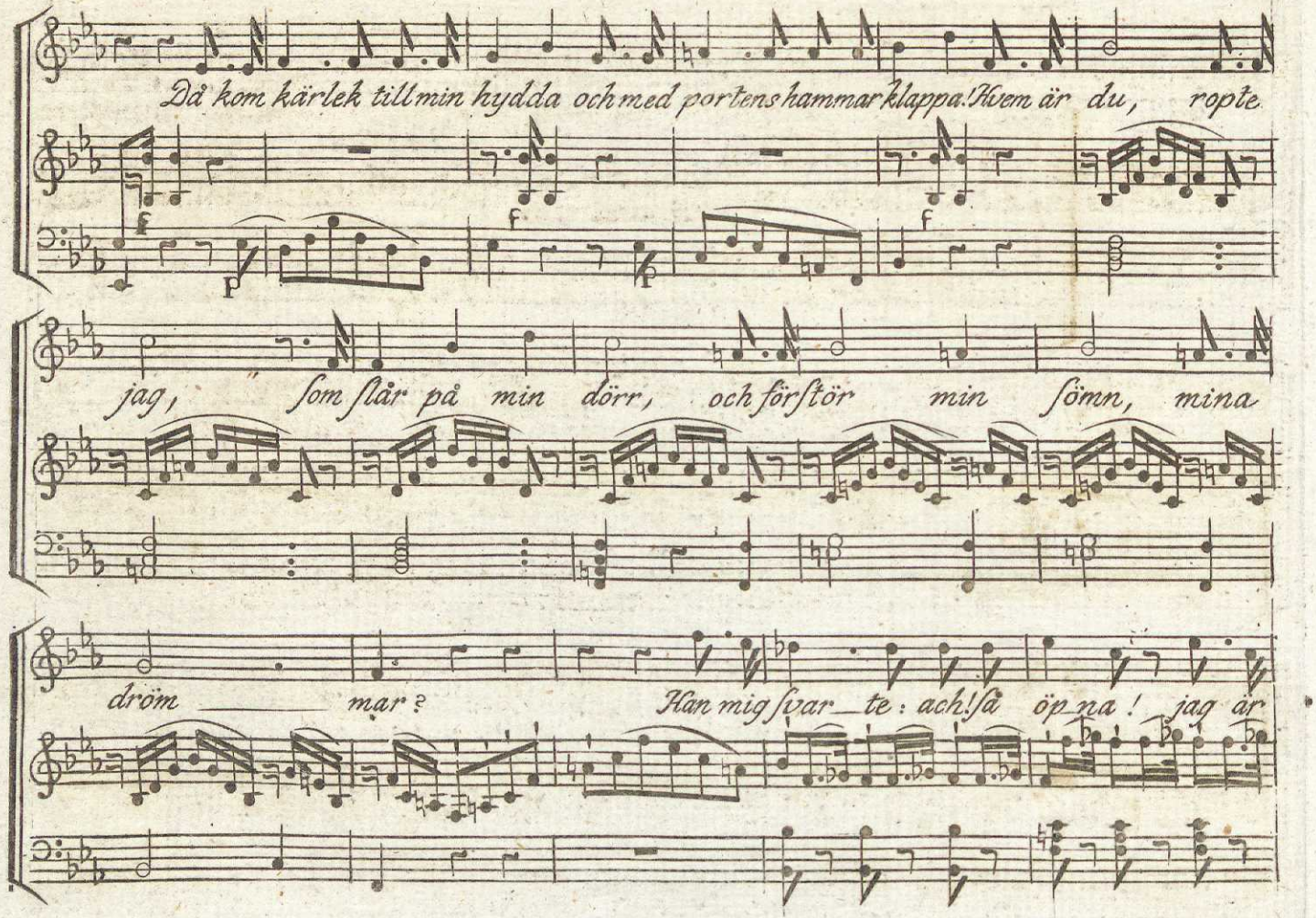
Då kom kärlek till min hydda och med portens hammar klappa. Hvem är du, ropte
jag, som står på min dörr, och förstör min sömn, mina
dröm mar? Han mig svar te: ach! så öp na! jag är

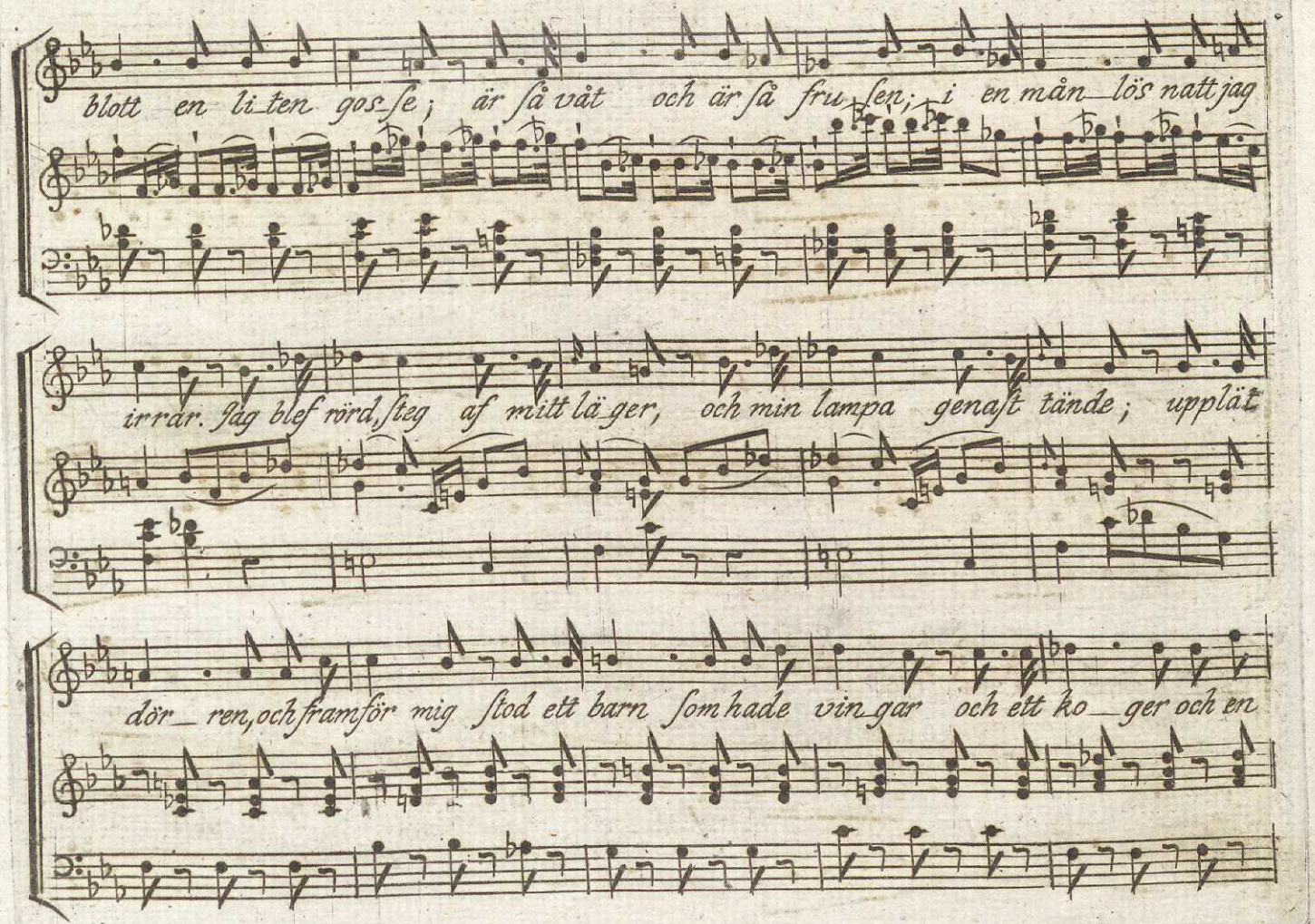
blott en li_ten gos_se; är så våt och är så fru_sen; i en mån_lös natt jag
irrar. Jag blef rörd, steg af mitt lä_ger, och min lampa genaft tände; upplät
dör_ren, och framför mig stod ett barn som hade vin_gar och ett ho_ger och en

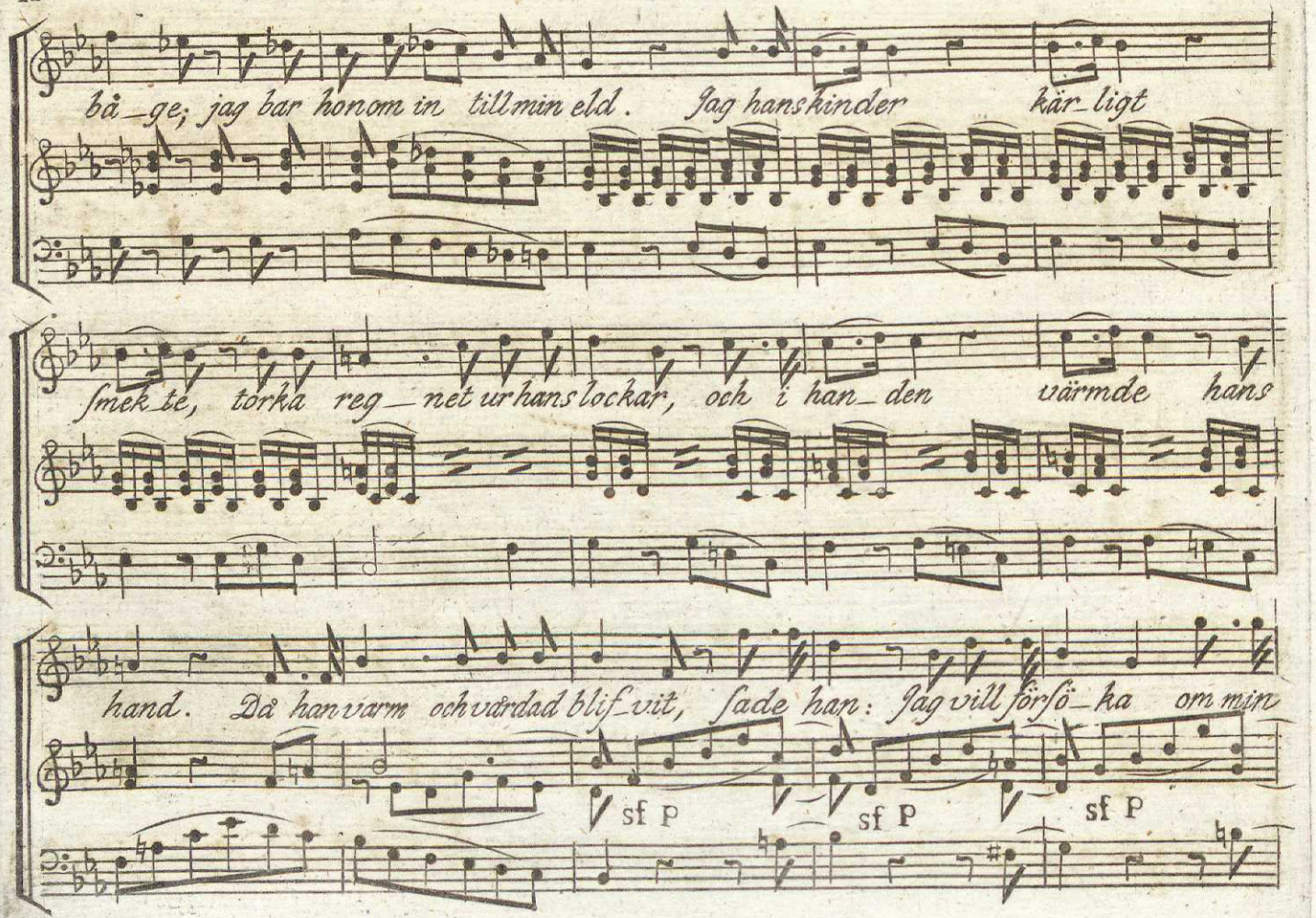
bå_ge; jag bar honom in till min eld. Jag hans kinder kär_ligt
smek_te, torka reg_net ur hans lockar, och i han_den värmde hans
hand. Då han varm och vårdad blif_vit, sade han: Jag vill förs_ö_ka om min
sf P
sf P
sf P

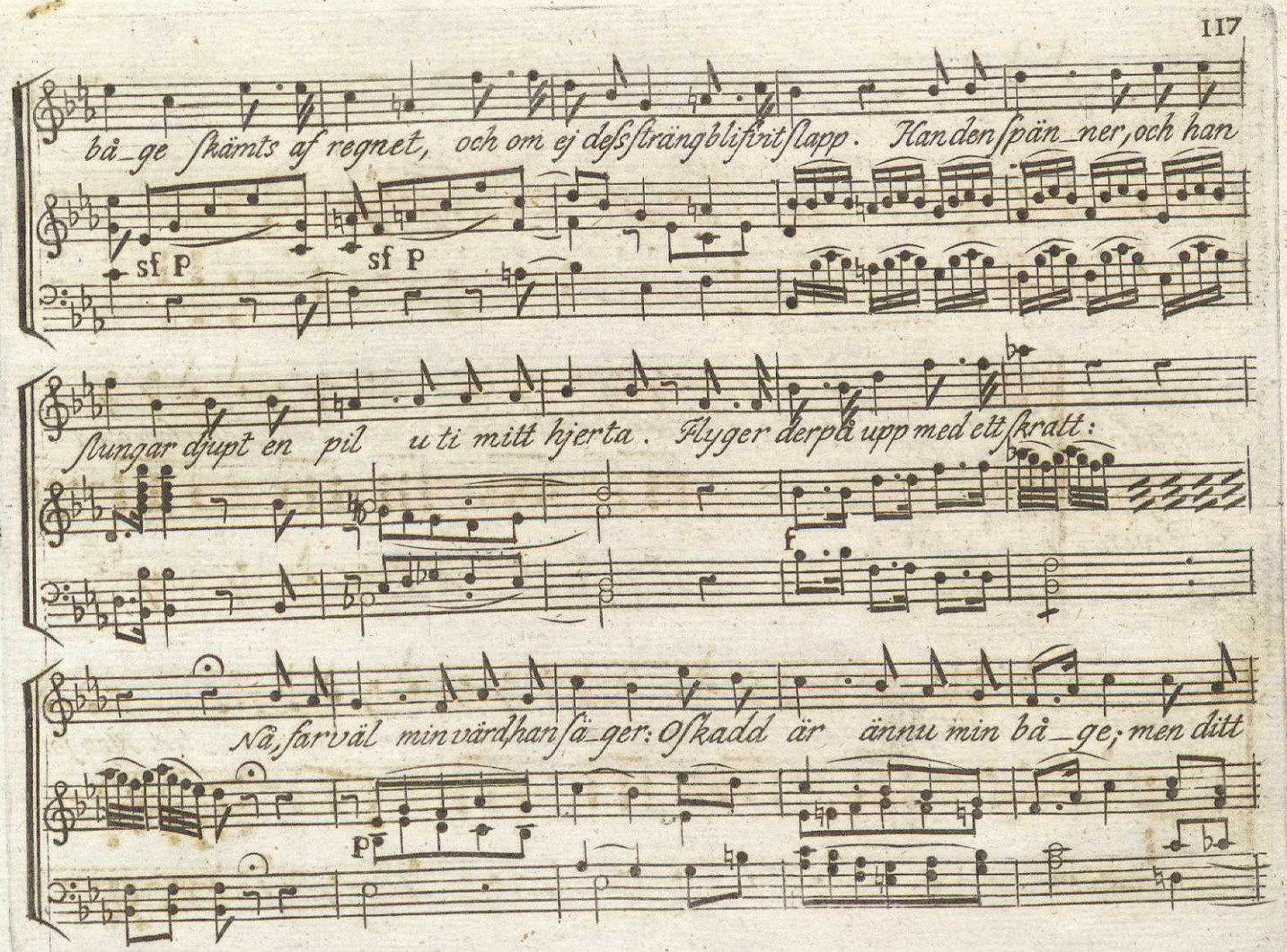
bå_ge skämts af regnet, och om ej dess sträng blifvit slapp. Han den spän_ner, och han
sf P
sf P
slungar djupt en pil u ti mitt hjerta. Flyger derpå upp med ett skratt:
f
Nå, farväl min värd han sä_ger: Oskadd är ännu min bå_ge; men ditt
P

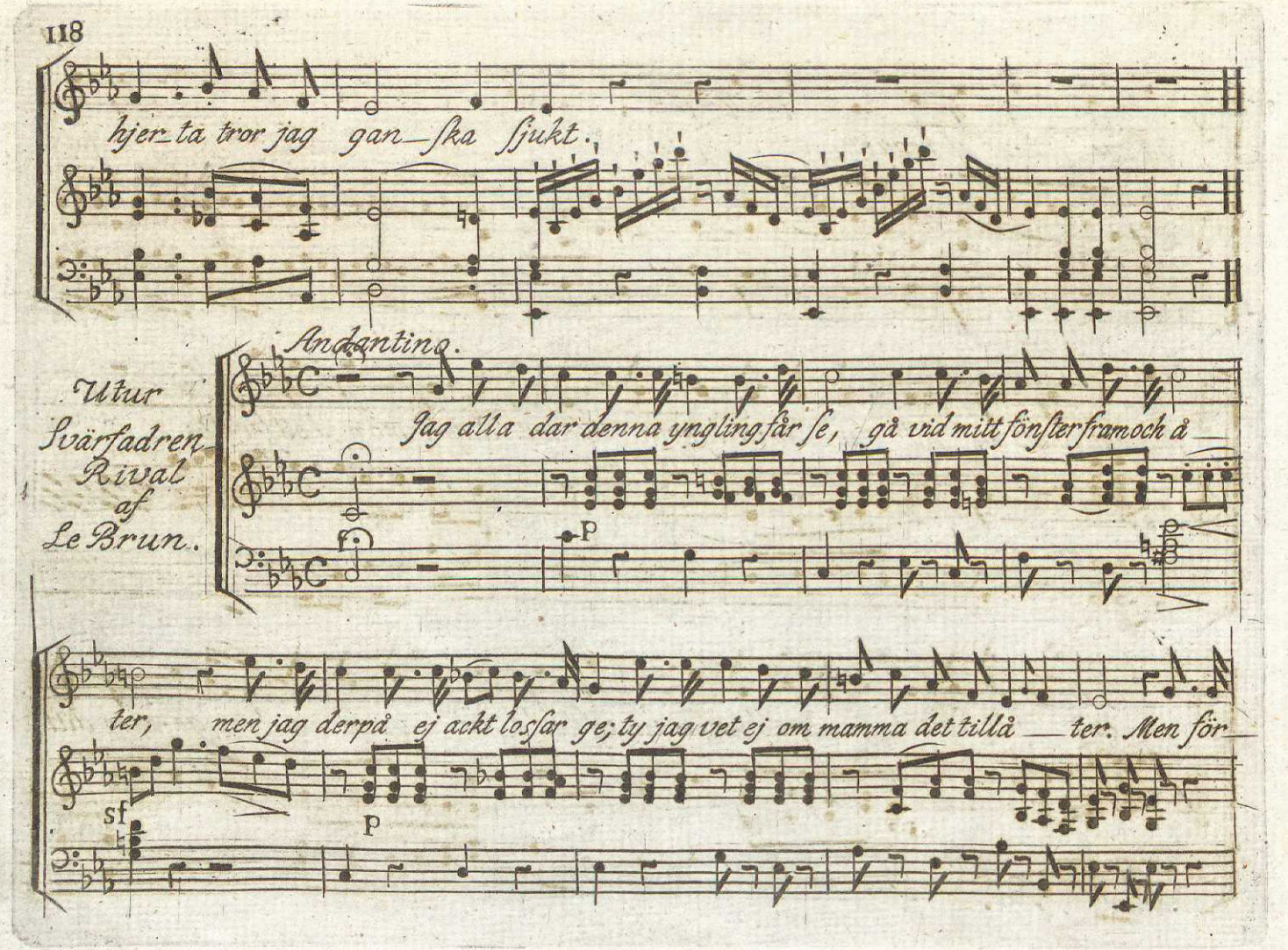
hjer_ta tror jag gan_ska sjukt.
Andantino.
Utur Svärfadren. Rival af Le Brun.
Jag alla dar denna yngling får se, gå vid mitt fönster framoch å_
p
ter, men jag derpå ej ackt losfar ge; ty jag vet ej om mamma det tillå_ter. Men för_
sf
p

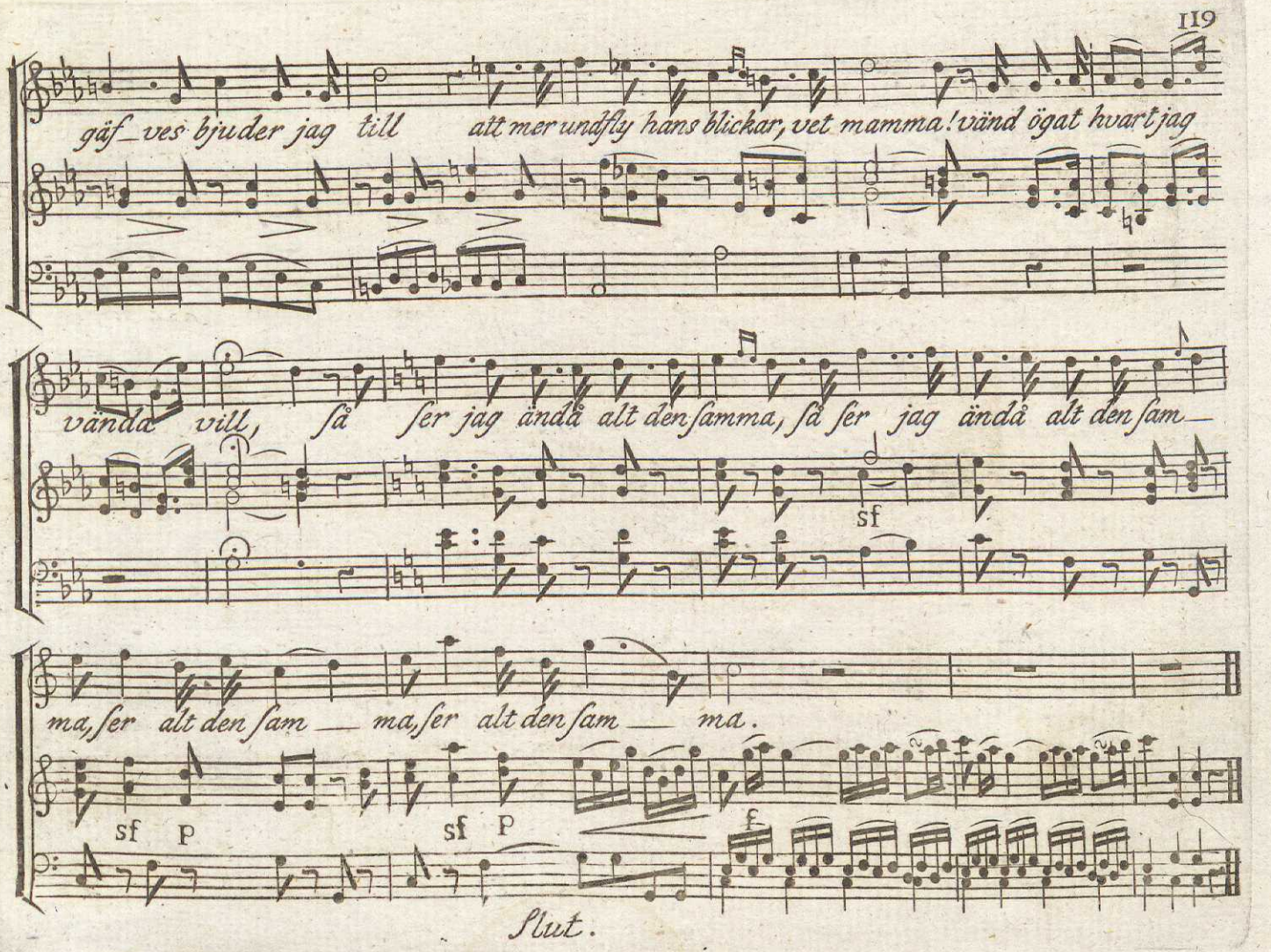
gäf_ves bjuder jag till alt mer undfly hans blickar, vet mamma! vänd ögat hvart jag
vända vill, så ser jag ändå alt den samma, så ser jag ändå alt den sam_
sf
ma, ser alt den sam _ ma, ser alt den sam _ ma.
sf p
sf p
f
Slut.

Register

Fol:	No		Melodien af	
2,	1 & 2,	Aria ut ur Opera Comiquen af Della Maria	- - - - -	Förädrad och förmyndare skall svärja öfver mej etc:
9,	3 & 4,	Aria ut ur Gusta af Naja	Nauman	Må mitt berömd, de slagnas skygd etc:
13,	- - -	Andante	- - - - -	Åsla skuggor vördade säder etc:
16,	- - -	Walls	Gleisman	
17.	5,	Arie ut ur Comiquen af Della Maria - - -	- - - - -	I våra dar, hvad härligt bruk etc:
19,	- - -	Do - Moderato	- - - - -	Låt oss ej spela kärlek med etc:
21,	6 & 7,	Do - andantino	- - - - -	Är väl förtjenstighet ett brott etc:
23,	- - -	Do -	- - - - -	Då väl Jan att ni som gör Musiken etc:
26,	- - -	Aria ut ur Torvagren	- - - - -	Täcka Creolen skyndom till dansen etc:

28,	— — —	Maestoso	Lagerfelt	
29,	8, 9, 10,	arie ur Gustaf Wasa	Nauman	Ga, Jag, allt under fjettrar bbjd &c.
33,	— — —	Allegro Furioso	— — —	Förmätne Gustaf frukta ej &c.
37,	— — —	Polonoise ur Gr. W.		
39,	— — —	Masemoiselle Hjorlsberg och Herr Casagis Solo i Balletten ur Gubben i Bergsbygden		
41,	11, 12,	ur Gubben i Bergsbygden	Dalayrac	Hvad fröjd för oss at återse &c.
46,	— — —	Andante moderato	Ahlström	Skön Flod Komman förklingen &c.
49,	13, 14, 15,	Marche varie	A. E. Mueller	
60,	— — —	Andantino Legato	Heffner	Glad o lekar munter o nöjen &c.
61,	16, 17, 18, 19,	Arie ur Renaud	Heffner	O hvem lifvar ej mitt sinne &c.
74,	— — —	Andante Moderato	Palm	Älskvärd o Nattfiol &c.

76,	- - -	Marche	Noath Nystedt	
77,	20,	Do	- - - - -	
78,	- - -	Do	Abbe Vogler	Hosianna Davids Son etc.
80,	- - -	Larghetto	- - - - -	Sorgen kom i dystra skyarne etc.
81,	21, 22, 23,	Aria allvarsamligen ägtenskapet	Primarosa	Må jag försvenska tillgifvenhet etc.
93,	24,	Kärlek — andantine	Ahlström	Från Lundens hem jag sorgsen går etc.
96,	- - -	Marche	- - - - -	
97,	25,	Do	Do	
98,	- - -	Andantino Grazioso	Do	När jag så stilla så lycklig och nöjd etc.
100,	- - -	Angloise Allegro		
101,	26,	Marche		

102,	— —	Nisa — allegretto	— — — —	Det är ej värt att nota bärt e
104,	— —	Menuetto Allegro	— — — —	
105,	27, 28,	anakreons 5ta ode	Lesueur	Jag sjunga vill atrides sjöd et
109,	— —	2:a 19:de ode	Méhul	Den svarta jorden dricker et
110,	— — —	Larghetto poco andante	Gossec	En dagblandunga ro för lekte e piss y rotts gråd et:
113,	29 & 30,	anacreons 3:dje ode	Cherubini	I den tysta midnattens stund e
118,	— — —	andantino — uthur Svärfadren — Rival	Le Brun	Jag allra dar denna yngling får Je et: